

รายงานการประจักษ์ (พิมพ์แทน)
ครั้งที่ ๒๐๒๕ (ฉบับที่ ๒) ...
วันที่ ... ปี ... พุทธศักราช ๒๕๖๕

ข้อมูลเบื้องต้น	ข้อความที่ขอแนบ	หมายเหตุ

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๑ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันอังคารที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑
ณ พระที่นั่งอเนกชาติภุชงค์
เริ่มประชุมเวลา ... นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ว่าที่สมาชิกสภาประชุม นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว

นายเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ระเบียบวาระข้อ ๑ ไปกระตุ้น กระตุ้น เรื่องการปรับปรุงพระราชบัญญัติวิสามัญ
ของ นายเชื้อ สนั่นเมือง ว่าบทกระทรวงการคลัง

นายเชื้อ สนั่นเมือง (เพื่อขอรุณ) : กระตุ้นเจ้าข้าตั้งแต่อีกเดือนถัดไป
ในระหว่างนั้นยังไม่ได้ทราบว่ารัฐบาลจะได้นำปรับปรุงพระราชบัญญัติวิสามัญ จึงได้ตั้งเข้ามา แต่
เมื่อการประชุมคราวก่อน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติ
ทางกระทรวงการคลังจะได้พิจารณาปรับปรุงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็ขอลองกระตุ้น

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ้นไปเรื่องการสนทนากับ นายนคร ทินศิริกุล ตาม
กระทรวงเกษตรธิการ.

นายนคร ทินศิริกุล (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้นท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรธิการตั้งก่อนไปนี้ สำหรับข้อที่ ๑ และ ๒ เรื่องธนาคารเพื่อการสหกรณ์
นั้น ข้าพเจ้าได้ตั้งกระตุ้นตั้งแต่อีกเดือนถึงสาม จนบัดนี้ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งธนาคารเสร็จ
เรียบร้อยแล้ว จะได้ถามในข้อ ๓ ข้อ ๓. เหตุใดจึงไม่จัดตั้งสหกรณ์ประเภททุนและ
รายวัน ซึ่งแบบฉบับจะช่วยให้การส่งข้าวให้แก่สหประชาชาติได้ดียิ่งขึ้น และความเป็น
มาของรัฐบาลที่ว่า จะลดการขาดเงิน เงินของสหกรณ์ให้ได้อย่างมากว่าที่มีอยู่เวลานี้จะลด
เงินได้เท่าใด จะถามได้หรือไม่ ข้อ ๔. ที่ว่าจะส่งเสริมการสหกรณ์นั้น แต่ความจริงภายใต้
คณะกรรมการส่งเสริมสหกรณ์ว่าจริงหรือไม่ ๆ ที่ปีนี้ได้เริ่มอยู่ข้อที่ ๔ นี้ก็คิดว่าเสียก็จะจบแต่
พูดกันเป็นหลัก และเขาก็ต้องเปิดไปทางนี้ เพราะเหตุนี้.

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : กระทรวง
 อธิการของทุกฉบับว่า ในการจัดตั้งสหกรณ์ขึ้นนั้น ทางกรมจำเป็นต้องมีการเข้าถึงภาวะทาง
 เศรษฐกิจและภาคีการศึกษาค้นคว้าโดยรอบคอบ เพื่อให้การ จัดตั้งเป็นผลสำเร็จ เมื่อยังไม่เห็น
 ภาวะสมมติไว้จัดตั้งขึ้น ส่วนการคัดเลือกบุคคลเป็นคณะกรรมการนั้น จำต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติ
 ของเราใช้จ่ายความพิเศษต่าง ๆ ที่ทางการต้องเสียไปในการจัดหาเงินมาให้สหกรณ์ผู้ประกอบด้วย
 งบเท่าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ร่วมเสียดำเนินการและกระทรวงการคลังและธนาคาร แห่งระ
 มเทศไทยแล้ว ได้ส่งของคัดเลือกบุคคลเมื่อที่เรียกเก็บจากสหกรณ์เป็นร้อยละ ๑ จากอัตรากึ่งที่เรียก
 เก็บอยู่ ร้อยละ ๑ 1/2 ต่อปี และคัดเลือกบุคคลเมื่อที่สหกรณ์เรียกเก็บจากสมาชิกจากร้อยละ
 ๒๕ ลงเป็นร้อยละ ๒๐ ต่อปี สำหรับเงินกู้ระยะสั้น และจากร้อยละ ๑๐ ลงเป็นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
 สำหรับเงินกู้ระยะยาว ในข้อ 4. การศึกษาทางสหกรณ์นั้น ทางกรมคงดำเนินการส่งเสริม
 อยู่ เสนอโครงการอบรมเป็นอิสระแก่หน่วยงานราชการที่กรมเกษตรฯ และกรมวิจิตรทางราชการเป็น
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็มีจัดไปอยู่ ไม่ไปเปิดเข้าไป เป็นที่ว่าการศึกษาในที่ ๑ ของคณะ
 สหกรณ์แห่งการมีไว้ใช้เพื่อ เภสัชกร ๒ มีไว้ที่ว่าการคลังประเทศที่พร้อมที่จะให้การศึกษาจาก
 วิทยาลัยที่เรียนเรื่องวิชาปศุสัตว์ตามปกติอยู่ได้ และการตั้งไว้กลางประเทศในขณะใช้ก็
 ยังคิดจัดอยู่บ้าง อย่างไรก็ตามผู้สำเร็จการศึกษานี้ที่ 4 ของคณะสหกรณ์นั้น ทางกรมได้ตั้ง
 ที่จะได้รับบรรจุนับเป็นพนักงานสหกรณ์อยู่แล้ว.

นายมนตรี สันติวิบูลย์ (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอถามว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์คิดว่า คณะกรรมการที่ ๑ นั้นสามารถจะ
 เปิดได้เฉพาะวิชาเดียวเฉพาะสหกรณ์และสหกรณ์อื่น แต่ถ้าเจ้าได้ถามว่า ทาง
 มหาวิทยาลัยหรือจะเปิดคณะสหกรณ์ที่ ๑ อยู่แล้ว คณะถึงกรมวิชาการก็มีที่รับอยู่แล้ว
 แต่ถามว่า เป็นนโยบายของรัฐบาล ที่จะไปมอบไปมอบนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่า สำหรับรัฐบาล
 นั้นจะส่งเสริมวิชาการสหกรณ์ให้เป็นนโยบายสำคัญที่สุดของรัฐบาล แต่เรื่องการศึกษา

เสวี่เทวีโสทรธิดาจนชั้นเบญจรงค์นั้น ซึ่งมีข้าพเจ้าส่งฉบับจึงจดตามรัฐธรรมนูญว่า เป็นเทวธิดาแห่งโลก
ทั้ง ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็เตรียมที่จะเปิดให้ ๖ ทุนแล้ว จึงขอทราบ.

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้าพเจ้าได้ขึ้นจนกว่า
ว่าตามหลักสูตรของเดิม ปีที่ ๖ นั้น ต้องมีผลการเรียนเรื่องวิทยาศาสตร์ ซึ่งอยู่ในหลักสูตร ข้าพเจ้า
ว่าไม่ใช่ว่าค่าแห่งประเทศที่จะทำการกันกว่าเรียนเรื่องวิทยาศาสตร์ได้ ก็ไม่สมควรจะเปิดการ
เรียนในชั้นปีที่ ๖ ได้ อย่างไรก็ดีท่านเชื่อว่า ในโอกาสต่อไปคงจะได้เปิดสอน ในระหว่างนี้
ถ้ายังไม่เปิดได้ก็จะต้องให้พักเรียนจนกระทั่งได้เรียนจนชั้นปีที่ ๔ แล้วนั้น เข้ารับราชการ เพื่อฝึกหัด
ไปในตัวสักด้วย.

นายมนตรี โฉมพิริฤกษ์ (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามว่ากรมการศึกษานานาชาติไปเลือก
กันน้อย ก็คือว่า สำหรับปีการศึกษาที่ ๔ ซึ่งสำเร็จแล้วก็ได้รับมีครูเข้ารับราชการ ส่วนที่ส่วนที่ยัง
ค้างอยู่เพียง ๒ - ๓ ทุนนั้น ซึ่งคณะกรรมการก็ไม่สามารถจะให้สอบแก่ตัวได้นั้น ขอยกทราบว่า
กรมการศึกษานานาชาติแจ้งหรือเปล่าว่าให้ปีการศึกษาที่ยังค้างที่ ๔ เพียง ๓ - ๕ ทุนได้สอบแก่ตัวหรือไม่.

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : เรื่องนี้ข้าพเจ้า
ไม่ทราบ แต่ว่าจะได้พิจารณา.

ประธานสภาผู้แทน : กระชุกออกไปเรื่องการเก็บภาษีเรือ ของนายเพิ่ม วงศ์ทองเพ็ญ
จนกระทรวงคมนาคม.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเพ็ญ (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามว่ากรมการกระทรวง
คมนาคมคงคือไปนี้

๑. นับตั้งแต่ใช้ พ.ร.บ. เลินเรือในน่านน้ำไทยมาแล้วหลายสิบปีท่านได้เคยให้เจ้า
หน้าที่ของกรมเจ้าท่า เก็บค่าค้ำค้ำสิ่งกีดขวาง เช่น คอไม้ ซอนไม้ ความแน่นน่านน้ำ ยม กิ่ง วัจ
บ้างหรือไม้ และท่านได้เคยสำรวจที่จะบำรุงทางน้ำ ช่วยแต่ได้ไม่เต็มช่วยธรรมชาติให้ดีขึ้น
จะได้พื้ไม้ และเมื่อใดจะช่วยแก้ไข ท่านทราบหรือไม่ว่า เวลาที่แม่น้ำต่างกุดต่าง ๆ กังที่
ได้ทราบเรียนมาแล้ว ถ้าจะได้รับยอดเสียทางฝัฒนชาติ

๒. ภาษีเรือที่ท่าเก็บได้ค่าม พ.ร.ม. เก็บเรือในน่านน้ำไทย ปี พ.ศ.

๒๔๑๖-๒๔๑๘ ได้มีอะไรทำได

พ.ศ.ม.๘.กรี เคซาวิวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวงคมนาคมขอคอมมิวนิตีท่านผู้แทนตั้งคือไปนี้ ๑. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยมิได้บังคับให้กรมเจ้าท่ามีหน้าที่ต้องเก็บค่าจอดเรือ ขอนไม่ในน่านน้ำ แต่เรื่องส่วนนี้กระทรวงคมนาคมได้มีความดำริที่จะแก้ไขเรื่องส่วนนี้—ตามธรรมชาติที่ขึ้นขึ้นเงิน—ในบางฤดูรวมทั้งค่าขายสิ่งกีดขวางซึ่ง เป็นอุปสรรคอันสำคัญในการเดินเรือ การขนส่ง หากไม่มีความขัดข้องในเรื่องงบประมาณแล้วก็จะได้เร็วค่าเป็นการถือไป

๒. ค่าธรรมเนียมเรือเก็บได้ดังนี้ พ.ศ. ๒๔๑๖ เงิน ๔ แส่น ๔ พัน

๗ ร้อย ๓๗ บาท พ.ศ. ๒๔๑๗ ได้เงิน ๓ แส่น ๘ หมื่น ๑ พัน ๘ ร้อย ๔๐ บาท.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเสื่อ (พีจีซี) : ข้าพเจ้าขอซักท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคือไปว่า ความที่บอกว่ามีน้ำจืดสองไม่ได้อยู่ในกรมเจ้าท่านั้น อยุ่ที่ทราบว่าอยู่ในน้ำที่ของใคร เมื่อไรจะจัดการแก้ไขให้ดีขึ้น เพราะคลองเสียหลายขนาดแล้ว ข้อ ๒. ภาษีเรือ พ.ศ. ๒๔๑๖ แห่งใดจึง (รับ) หมายความว่าเก็บได้เท่านั้น สำหรับ พ.ศ. ๒๔๑๗ แห่งใดจึงมีข้อยกเว้นกว่ากันมาก.

ประธานสภาผู้แทน : ท่านซัก พ.ศ. ๒๔๑๖ - ๒๔๑๘ แล้วท่านมาซัก พ.ศ. ๒๔๑๘ ไตรจะไปตอบได้

นายเพิ่ม วงศ์ทองเสื่อ (พีจีซี) : ซัก พ.ศ. ๒๔๑๖ - ๒๔๑๘

พ.ศ.ม.๘.กรี เคซาวิวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : เรื่องส่วนน้ำจืดสองเหล่านี้เป็นปัญหา ไม่ใช่เงินที่เสียจนไม่ทราบว่าจะอยู่ที่ไหนแน่ ทางหนึ่งก็บอกว่าจะอยู่ทางกระรวงขนาดไทย อีกทางหนึ่งก็บอกว่าจะอยู่ทางชลประทาน แต่อย่างไรก็ดี เรื่องให้กรมเจ้าท่าได้มีหน้าที่สองอย่างนั้น ก็เป็นผู้ที่

ที่ *พ.น.ท.* ก็จะเก็บภาษีเรียก และในข้างงานหนักไป ในงานบำรุงทางน้ำในทางเรียกเก็บทะเลแยก
 ด้ว่าและห้องที่ค้ำง ๆ แล้วในเรื่งงมีถ้าจะเจ้าเองก็ได้อำนาจหนึ่งจึงความพลัดในการควบคุม
 ในงานน้ำอู่เหมือนเดิม ก็เห็นว่าคือไปทางกระทรวงคมนาคมจะหลังรับงานบำรุงทางน้ำ
 เข้ามารับ *พ.น.ท.* เป็นอีกสายหนึ่ง แล้วจึงมีที่คิดงากกับเงินงบประมาณแผ่นดิน เพราะเหตุว่าการ
 บำรุงทางน้ำนั้นมีบุคคลซึ่งอยู่เหนือพวกเขาที่จะต้องอาศัยทางน้ำ และทางฝ่ายสะพานบ้าง
 และฝ่ายมหาดไทยบ้าง นอกจากนั้นแล้วในแม่น้ำของเราส่วนจะเป็นได้ว่าซ่อมเขื่อนไม้ที่เกิดอยู่
 ความรีบเร่ง ซึ่งเข้าที่ล้นของซากสัตว์ตกลงมาในน้ำบ้าง หรือจะขึ้นหรือลงไม้ในค้ำมว่าความ
 ลอดหนึ่งไม่ได้ เป็นระงงโกร *พ.น.ท.* จะมาคิดอยู่ในส่วนนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ที่จะต้องใช้งบประ
 มาณมาก เพราะฉะนั้นก็หวังว่าถ้าหากว่ากระทรวงคมนาคมจะได้พิจารณาในเรื่องนี้โดยยา
 ในการที่จะรักษาน้ำน้ำทั้งทาง ไค้ลลดไปแล้ว ก็หวังว่าทางมหาดก็คิดจะได้อำนาจให้งบประมา
 ณ์ได้ค่าในการขายนโยธยานนี้ด้วย ส่วนงบประมาณควรจะจัดสำหรับเขื่อนนี้ ที่ว่าใน พ.ศ.
 ๒๔๖๐ ได้เงินเพียงกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท ความจริงก็ได้ *พ.น.ท.* นี้ของไม้บ้าง ประมาณ ๓๕๐๐
 เก้าพันกว่าบาท ซึ่งทั้งนี้ก็จะเห็นด้วยเรื่องซากสัตว์ในระหว่างสงครามที่ไม่ให้ซ่อม และไม่ได้
 ด้ทะเลเป็นก็เห็นได้ นี้เป็นเรื่องข้อเท็จจริง.

นายเพิม วงศ์ทองเหนือ (ช.ช.จิตร) : ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามรัฐมนตรีว่าการกระ
 รวงคมนาคมคือ *พ.น.ท.* งานการของรัฐบาลนั้นแก้ไขได้ ถ้าจะโยนตกลงกันไปไหนของกันมา
 ด้แล้ว เมื่อไรจะเป็นมติสภา *พ.น.ท.* เพราะเวลาเป็นเงินเป็นทอง และประชาชนเดือดร้อน
 น้ำแม่ ในเรื่องแม่น้ำลำคลองกระทรวงคมนาคมว่าอยู่กระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาด
 ไทยบอกว่ายู่ทางกระทรวงคมนาคม *พ.น.ท.* *พ.น.ท.* เหตุใดจึงไม่ร่วมงานกัน.

พ.ศ.ร.ช.ก.ช. เศษ่าฟางค์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : *พ.น.ท.* เป็นเรื่อง
 เก่า รัฐบาลได้เข้ามาเพียง ๓ เดือนและไม่มีงบประมาณไว้สำหรับบำรุงทางน้ำเลย.

ประธานสภาผู้แทน : டுத்துคือไปของนายโรชยุร วิมุตคาม เรื่องการกลาง

ว่าทำไม ภาระกระทรวงมหาดไทย

นายประยูร วิรุฒกลาง (เสียงราษฎร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังนี้ครับ

๑. ขณะนี้ราษฎรหลายคนที่ค้าเภตต่าง ๆ เช่น ผ้าเถลเทิง ของจังหวัด เชียงรายได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก โดยเนื่องจากทางการได้ห้ามมิให้ราษฎรบางบ่่า ทำไร่ ผู้ใดจะแสวงงานก็จะต้องรืดนาทางแม่น้ำปิงใหม่ จะผลิตีห้าไร่ถึง ๑ ไร่ ก็ถูกปรับใหม่เก็บเงิน ๑๕ บาท ถ้าถึง ๑ ไร่ ขึ้นไปก็ค้องเสียเงินถึง ๓๐ บาท แต่เงินเหล่านี้เจ้าหน้าที่ผู้เก็บนั้นสื่อนายมาบ มาถึงงานที่ขึ้นระจำอำเภอเทิง เป็นผู้จัดเก็บ เป็นจำนวนเงินทั้งหมดนั้นมาขึ้นไปดังนี้ ข้าพเจ้าขอทราบว่ามีมาชดทรมหรือไม่ จะจัดการอย่างไร

๒. การกระทำที่กล่าวแล้วในข้อที่ ๑ รัฐบาลจะส่งโยกย้ายคณะกรรมการอำเภอ ทั้งแปดตำบลอำเภอเทิงและเสียมนครอำเภอไปก่อนจึงล่อยจัดการสอบสวนภายหลังจะได้หรือไม่ประการใด.

พ.อ.ช่วง แขวงเลิศสิงสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า เรื่องราษฎรบางที่ในอำเภอเทิงเดือดร้อน เนื่องจากทางการได้ห้ามมิให้แต่งทำ ไร่ผู้ใดแล้วจะจะถูกปรับนั้น กระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้รับทราบ และเมื่อได้ทราบจากกระทู้ถามของท่านนี้ ก็ได้จัดการสอบสวนข้อเท็จจริงไปยังจังหวัด ได้รับตอบว่าไม่เป็นความจริง

ข้อ ๑. ขออวยว่า ใ้กรณีที่จะส่งโยกย้ายข้าราชการไปเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนนั้น ถ้าปรากฏว่ามีมูลกรณีเป็นที่น่าเชื่อถือว่ากรมการจะทำการสอบสวนและจะไว้ตัวอยู่ก็ให้ การสอบสวนจะรับเป็นกรณีการจัดการย้ายไป และกรณีเรื่องข้อเท็จจริงยังไม่ทราบกับมีหลักฐานผู้ซึ่งจะกล่าว และโดยผู้ซึ่งจะกล่าวนั้นปรากฏเป็นความจริง เพราะฉะนั้นจึงข้อ ๒ ก็เป็นอันยกเลิกไป

นายประยูร วิมุกตาคม (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอปรึกษาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ คือในเรื่องข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอำนาจว่ารัฐบาลจะไปสอบสวนผู้ที่กล่าวหาแล้วก็ไม่ได้เรื่อง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอทราบว่ามีอำนาจได้จัดการร่วมกับทางคณะกรรมการ ขอให้แจ้งสิ่งเจ้าพนักงานเมืองคณะกรรมการจังหวัดต่าง เชียงรายได้ร่วมเดินทางไปที่บ้านข้าพเจ้าจะได้หรือไม่.

พ.อ.ช่วง เสงวนศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือว่าขอให้ท่านผู้ตั้งกระทู้ถามออกข้อเท็จจริงมาให้ทางกระทรวงมหาดไทยทราบโดยยืนยันว่าผู้ใดได้ถูกการกระทำอันนี้ละก็เสียหายไปอย่างไรม่าง เพียงแต่เอารายชื่อมาข้าพเจ้าจะสอบสวนให้

นายประยูร วิมุกตาคม (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการรัฐมนตรีจะจัดการตั้งกรรมการทางกระทรวงและสั่งไปยังจังหวัด ข้าพเจ้าจะได้เดินทางร่วมไปในระหว่างปิดสมัยประชุมคราวนี้ เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริง เหล่านี้จะเป็นผลแก่ราชการมากจะได้หรือไม่

พ.อ.ช่วง เสงวนศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือทางปฏิบัติต้องมีข้อเท็จจริงก่อน ถ้าอยู่ที่ ๆ ตั้งกรรมการก็ผู้แทนไปสอบสวนคนอย่างนั้น กรรมการไม่เป็นอันทำงานกัน คือให้ข้อเท็จจริงมาข้อเท็จจริงมีหลักฐานพอที่จะเชื่อถือว่ามีมีการกระทำผิดนั้นแล้ว อย่างนี้ข้าพเจ้าพร้อมเสมอ

นายประยูร วิมุกตาคม (เชียงใหม่) : คือเรื่องนี้มีข้าพเจ้าให้ตั้งกระทู้ถามตั้งแต่เดือนสิงหาคม ขณะเมื่อไปเลือกตั้งผู้แทนสมัยที่ประชุมคราวที่แล้วนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลได้จัดการตั้งกรรมการขึ้นพร้อมแล้ว ข้าพเจ้าจะเดินทางร่วมไปในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมคราวนี้

ประธานสภาผู้แทน : ทำอย่างนั้นไม่ถูกอภิปรายอย่างนั้น ไม่ถูก ชักก็ชัก ท่านรัฐมนตรีก็คอยช้ำ เจนอยู่แล้ว จะชักก็ชัก

นายประยูร วิมุกตาคม (เขียนราย) : ขอเท็จจริงนี้ได้ปรากฏอยู่ทั่วไปแล้ว
ในอำเภอ นั้น ด้วย เหตุฉะนั้นจึงขอให้ท่านรัฐมนตรีจัดการ กรมการ ไปสอบสวนจะได้ชี้แจง

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ท่านรัฐมนตรีคอยอยู่แล้ว ซักอย่างนั้นก็ชี้
แจงต่อไป เรื่องบางแห่งข้าราชการในท้องถิ่นการ ของนายสังคม ริมทอง ตามกระทรวงมหาดไทย

นายสังคม ริมทอง (อ่านข้าง) : ที่ที่ กระทั่งเอาพเจ้าได้ตั้งเป็นเวลานานแล้ว
และเหตุการณ์ก็ไต่ถามมาแล้วเป็นบางตอน แลกว่าสภาพเจ้ายังติดใจอยู่จึงขอตั้งกระทู้ถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. ทางกระทรวงได้พิจารณาหรือไม่ว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย
ที่รับราชการอยู่ในท้องถิ่นการ ควรจะได้รับความกรุณาได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าและได้รับบำเหน็จ
ประจำปีเป็นการตอบแทนบ้างหรือไม่ ซึ่งได้ทำงานด้วยความกรากกร่าลำบาก และที่
กระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์เรื่องจะบำเหน็จให้ข้าราชการที่รับราชการในท้องถิ่นการ
ไว้ดังนี้ ได้ผลประการใดบ้าง ทางกระทรวงจะดำเนินการตามคำสั่งนั้นได้หรือไม่

๒. ข้าราชการที่ว่าจะให้อยู่ในท้องถิ่นการเพียงครบกำหนด ๓ ปี เว้นแต่
สมัครใจอยู่ต่อไปนั้น เหตุใดทางที่ปรึกษาข้าราชการจึงไม่โยกย้ายไปตามความประสงค์ของเขา
เมื่อเขาขอย้ายมา ซึ่งมีข้าราชการในจังหวัดกาญจนบุรีหลายนายได้ขอร้องมา จึงใคร่
ทราบว่ามีอะไรจะพิจารณาย้ายลับเปลี่ยนข้าราชการที่อยู่ครบ ๓ ปี ตามคำสั่งของกระทรวง
มหาดไทยสิ่งใดได้บ้างแล้ว

๓. ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 567/2486 ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2486
ที่ว่า ในรอบหนึ่งข้าราชการที่อยู่ในท้องถิ่นการผู้ใดมีได้กระทำความผิดหรือมิได้ทำความ
เสียหาย ทางราชการจะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ เรื่องนี้ทางราชการได้พิจารณาเงิน
เดือนให้แก่ข้าราชการ เหล่านี้บ้างหรือไม่

พ.อ. ช่วง เชาวดีศรีสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอตอบดังนี้ ข้าราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทยและได้ถูกบรรจุไปรับราชการ

ในท้องที่นั้นการนั้น กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายที่จะให้ใช้โอกาสและมีทุนทางที่จะ
 ร่วมเหลือพวกเหล่านี้เป็นพิเศษ และก็ได้ดำเนินการควบคุมลำดับ ในกรณีเกี่ยวกับนี้ให้
 มีโอกาสสมัครกันด้วยนั้น เมื่อถึงคราวมีการเจ็บไข้ไ้ป่วย กระทรวงมหาดไทยก็ได้พยายาม
 ให้มีโอกาสพิเศษที่จะได้มีการสมัครกันด้วย

ส่วนเรื่องเกี่ยวกับการที่จะให้บำเหน็จยกย่องแทนเป็นประจำป็นนี้ ทางกระทรวงมหาดไท
 ไทยก็ได้คำนึงถึงพวกข้าราชการ เหล่านี้ด้วย แต่ปรากฏว่าทุกคราวที่มีการปรับปรุงเรากก็ได้
 คำนึงถึงข้าราชการในส่วนภูมิภาค ฉะนั้นเพราะอย่างถึงข้าราชการที่อยู่ในท้องที่นั้นการ
 แล้วเรากก็ได้หาคนเป็นโควตาแบ่งกัน สำหรับข้าราชการภายในก็ได้คนอยู่ สำหรับข้าราชการ
 การส่วนภูมิภาคก็ได้คนส่วนสัมพันธ์ นี้เป็นหลักการเกณฑ์ในการปฏิบัติซึ่งก็ได้ปฏิบัติตาม
 ลำดับมา สำหรับข้าราชการที่อยู่ในท้องที่นั้นการครบกำหนด ๓ ปีแล้วต้องขอให้พยายามนั้น
 ความจริงไม่ได้ถือเกณฑ์ ๓ ปีเสมอไป แต่ถือเกณฑ์ว่าอยู่ในท้องที่หนึ่งก็การจะมีเวลา
 อยู่ปฏิบัติราชการในท้องที่นั้นอย่างน้อย ๓ ปี เพื่อจะได้มีความชำนาญต่อท้องที่และ
 รู้จักจิตใจของราษฎรได้ก็ แล้วถ้าไม่มีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดก็ไม่ย้ายให้ แต่
 ถ้าได้มีการขอโอนมาก็พิจารณาให้ย้ายก็เสมอไป แต่ไม่มีข้อผูกมัดเสมอไป

ส่วนจังหวัดลพบุรีที่ท่านถามมานั้น ก็ได้ย้ายกันไปแล้ว เพราะจังหวัดนั้นได้
 หายไปแล้ว สำหรับเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ กระทรวง
 มหาดไทยที่ประจำอยู่ในท้องที่นั้นการและไม่ได้นำความคัดเสียหายตามคำถามของท่านนั้น
 ก็ได้คอมแล้ว คงจะเห็นได้ว่าสำหรับในการบางอย่างการพิจารณาถึงข้าราชการที่อยู่ใน
 ในท้องที่นั้นการนั้น กระทรวงมหาดไทยก็ได้เอาใจใส่อยู่เป็นพิเศษ

นายสังคม ริมทอง (ลานช้าง Y. ข้าพเจ้าขอชักท่านรัฐมนตรีคือให้ว่า
 ความที่ท่านชี้แจงว่าท่านนั้นได้หายไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงต้องใจอยู่เพราะข้าราชการที่
 อยู่ในท้องที่จังหวัดลพบุรีต่างเวลามีได้อพยพเข้ามาอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ริมแม่น้ำโขงพวกนี้
 ได้รับความสะดวกอื่นและลำบากมากซึ่งเวลานี้อยู่ในจังหวัดหนองคาย เลย อุดรคัมภีร์

นั่น ท่านเหล่านี้ได้รับความลำบากมากที่สุดซึ่งทางราชการได้ช่วยเหลืออยู่แล้ว ที่ว่ากำลัง
ดำเนินการอยู่นั้นจะพิจารณาช่วยเหลือข้าราชการ เหล่านี้ต่อไปอยู่ในจังหวัดลานช้างซึ่งเป็นจังหวัด
ในท้องที่ที่กิจการที่สุดเป็นพิเศษบ้างหรือไม่ประการใด

พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือเรื่อง
จังหวัดลานช้างนี้ ครั้งแรกเมื่อผู้ตั้งข้าราชการไปก็เรียกว่าได้ช่วยเหลืออยู่แล้วเกี่ยวกับการให้
เงินเต็ม ที่ที่เมื่อขึ้นไปแล้วสำหรับข้าราชการผู้นั้นเราให้เลือกเอา คือเราได้มีหนังสือ
ไปถามเจ้าข้าว่าสมภารอยู่ที่ไหน ให้เลือกเอาความใจสมัคร เราพิจารณาโดยทั่วตามความ
สมัครใจของเขา นักการเป็นที่เคืองร้อนเราย้ายไม่เป็นไปตามความประสงค์ของเขา เขา
ก็ร้องไห้เป็นการช่วยเหลือ อีกอย่างหนึ่งการย้ายข้าราชการในดินแดนที่เราต้องขึ้นไปนั้น
เราถือหลักเกณฑ์ว่าต้องพยายามย้ายให้ไกลห่างที่ภูมิลำเนาที่เขาเคยอยู่และนอกจากนั้น พยายาม
ให้ย้ายอยู่ในที่ที่เห็นว่าไม่สู้ดีของส่วนราชการมากนัก นี่เป็นหลักเกณฑ์ที่เราช่วยเหลืออยู่
และได้ปฏิบัติอยู่แล้ว

นายสังฆม รินทอง (ลานช้าง) : ข้าพเจ้าขอชักท่านรัฐมนตรีอีกต่อไปว่าจังหวัด
ลานช้างเมื่อได้ข้าพเจ้าไปซึ่งเขาไม่ใคร่จะตัวเองเช่นนี้ ข้าราชการเหล่านี้ย้ายไปอยู่จังหวัด
ต่าง ๆ เงินบำเหน็จเงินข้อที่กิจการให้อยู่เวลานี้จะให้ค่าตัวหรือไม่เพราะเขาไม่ใคร่จะตัว
อีกเอง

พ.อ.ช่วง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เงินเพิ่ม
พิเศษสำหรับข้าราชการในดินแดนนั้น เมื่อย้ายมาแล้วระเบียบก็ไป แต่การที่จะช่วยข้าราชการ
อย่างหนึ่งอย่างใดก็อยู่เนน โขบายที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กะขุดต่อไปเรื่องการบำรุงพันธุ์สัตว์และถาวรยื่นขออุเคราะห์
กักพื้นที่หวงห้าม ของนายสมิท/ บริสุทธ

นายสมิท บริสุทธ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกะขุดถามรัฐมนตรีกระทรวง
เกษตร ราชการคงลือไปนี้

๑. งบประมาณเป็นสวัสดิภาพนะที่สำคัญที่ใช้ในการเกษตรกรรมเช่น ไร่ โคนและคราด
ที่นา ลากเกวียน เป็นต้น ท่านจะบำรุงกระบือหรือไม้เพราะเหตุใด

๒. ความนโยบายที่แนบลงว่าจะบำรุงและรักษาพันธุ์ปลาน้ำจืดนั้น ท่านจะบำรุง
โดยวิธีอย่างไร

๓. การออกใบอนุญาตให้ราษฎรตัดฟันไม้ในป่าต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ต่าง ๆ
รัฐบาลยอมไต่รับประโยชน์ค่าภาคหลวงและค่าตัดฟันเป็นอันมาก แต่การขออนุญาตตัดฟันและเสีย
ค่าภาคหลวงมีไม่เป็นการสะดวก โดยจะกึ่งจะไปขออนุญาตคือเจ้าพนักงานป่าไม้จังหวัดที่ตนไม่
ได้อยู่ ซึ่งห่างไกลกันป่าไม้เป็นอันมาก จึงขอถามว่า รัฐบาลจะผ่อนผันให้เจ้าพนักงานป่าไม้
จังหวัดซึ่งอยู่ในลีสซิกป่าไม้อนุญาตและรับเงินค่าภาคหลวงและค่าตัดฟันในเขตพื้นที่งานป่าไม้
จังหวัดที่ไม่ขึ้นอยู่ใต้อธิบดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

นายเจริญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : กระทรวงเกษตร
ธิการ ขอตอบว่า

๑. การบำรุงพันธุ์กระบือนั้น ทางกรมไต่รับดำเนินการอยู่แล้ว โดยผู้ไต่รับประกาศ
ไร่พระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์ผู้ตัดสัตว์และสัตว์พาหนะมาแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ตามพระราช-
บัญญัตินี้ ทางกรมมีอำนาจที่จะทำการตอนสัตว์พันธุ์ไว้ให้หมดไป และสงวนและส่งเสริมสัตว์
พันธุ์ใหม่ปริมาณเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ทางกรมยังได้จัดตั้งหมวดสัตว์ใหญ่ขึ้นหลายแห่ง เพื่อทำการ
เลี้ยงโค กระบือผสมพันธุ์เป็นการเผยแพร่แก่ราษฎรอีกทางหนึ่งด้วย

๒. การบำรุงและรักษาพันธุ์ปลาน้ำจืดนั้น ทางกรมได้จัดทำอยู่แล้ว โดยวิธี
ต่อไปนี้คือ (๑) ร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกรมโฆษณาการในการ
โฆษณาและแนะนำส่งเสริมให้ราษฎรเข้าใจวิธีการบำรุงและรักษาพันธุ์ปลาน้ำจืด

(๒) ควบคุมการจับปลาในน้ำจืด โดยกำหนดเครื่องมือและฤดูกาลที่อนุญาตให้
จับ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการทำลายพันธุ์ปลา

(๓) ทำการสำรวจวิจัยและสงวนเขตค้ำของบึงใหญ่ในท้องที่ต่าง ๆ เพื่อให้คงสภาพ

เป็นที่อาศัยของปลา และผู้คนที่พร้อมกันนั้นก็ทำ เป็นการบำรุงและรักษาสภาพหนองบึงบางแห่ง
ที่เพาะสมเป็นทีเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์ปลาต่อไป

(๔) จัดตั้งสถานีทดลองเพาะเลี้ยงแผนพรพันธุ์ปลา

และ (๕) ค่าเป็นการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงปลาในบ่อ ในนา และในกระชัง

๓. เรื่องการขออนุญาตคักพันไม้นั้น ทางกรมจำเริญต้องให้ราษฎรยื่นขอต่อพนักงาน

ในอำเภอหรือจังหวัดท้องที่ เพราะเกี่ยวข้องกับระเบียบควบคุมและแผนการบำรุงรักษาป่าไม้ ซึ่ง
ทุกในส่วคงจะไปยื่นเองก็อาจให้ผู้อื่นไปยื่นหรือขอรับอนุญาตแทนได้ ส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจ
วัดไม้และผู้เรียกเก็บค่าภาคหลวงนั้นได้มีระเบียบให้พนักงานต่างท้องที่ทำไ้ก่อนแล้ว

นายสนธิ บริสุทธี (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรธิการ ดังต่อไปนี้ ข้อที่ห้าว่าทำนโคกทำเนินการ วิธีปรับปรุงพันธุ์มะปรางนั้น เท่าที่ข้าพเจ้า
ได้ทราบมาเมื่อวันแถลงนโยบายสำหรับกระทรวงเกษตรธิการ ก็มีบำรุงพันธุ์โคกและในหน้าหนังสือ
พิมพ์อีกมาก แต่ว่ารัฐบาลจะบำรุงพันธุ์โคก ข้าพเจ้ารู้สึกห่วงใยจึงตั้งกะดูถามนี้มา เพราะฉนั้น
ข้าพเจ้าขอซักถามไปว่า ที่ทำนจะปรับปรุงเวลานี้ พันธุ์มะปรางของรัฐบาลที่จะจำหน่ายให้แก่ราษฎร
เพื่อโคกตัวพันธุ์นี้มีแล้วหรือยัง

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ความจำเป็น การ
บำรุงพันธุ์มะปรางมีน้อยกว่าเรื่องการบำรุงพันธุ์โคก สำหรับมะปรางนั้นเราบำรุงโคกทางอ้อม
โดยการตอนสัตว์ซึ่งมีลักษณะแล้วไม่ให้เป็นสัตว์ที่จะสืบพันธุ์โคกต่อไป ส่วนมะปรางที่เป็น
พันธุ์ไม้นั้นคงไม่มีอีกมากพอที่จะขยายพันธุ์ต่อไปได้

นายสนธิ บริสุทธี (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรธิการดังต่อไปนี้ ความที่ด้านว่าจะโคกจักรตอนมะปรางเพื่อสงวนพันธุ์ที่นี้ ข้าพเจ้า
ใครจะทราบว่า เวลาที่พนักงานสำหรับบ่อนพันธุ์มะปรางนี้ มีอยู่เท่าใด และจะคักต่อไ้ได้อย่างไร

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : เจ้าหน้าที่ส่วนพันธุ
ทำหน้าที่เป็นผู้ตอนมะปรางไปคักไว้ คักองการจะให้ตอนมะปรางที่ให้แก่คักคองกรมปศุสัตว์ไว้

นายสนธิ บริสุทธิ์ (สุพรรณบุรี) : สำหรับข้อที่นำร่างพจนานุกรมฉบับนี้ ข้าพเจ้ารู้สึก
 พอใจที่มอบให้ข้าพเจ้าทราบ แต่ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจเรื่องการนำร่างพจนานุกรมฉบับนี้
 มาดู คือเห็นว่าที่ทราบมากรมคลังหนักค่าง ๆ ก็ดี และการประชุมคดีก็ ก็มีถามว่าเอกสารเหล่านั้น
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากทราบว่าท่านจะมีนโยบายอย่างไรที่จะรักษาพจนานุกรมฉบับนี้ให้เจริญ
 ภาคว่าเร็วยิ่งกว่านี้จะไม่หรือไม่.

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : การที่จะส่งเสริม
 ให้เป็นไปตามความต้องการของท่านนั้น—ต้องใช้เวลา เนื่องจากเราไม่มีงบประมาณและไม่มี
 เจ้าพนักงานพอที่จะดำเนินการให้ทั่วทั้งประเทศได้.

ประธานสภาผู้แทน : หมทวาระกะเหตุแล้ว ไกรวิชิตศึกษากรมการของรัฐบาล รัฐบาล
 เสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระโดยให้ญัตติขอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ
 พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นมาพิจารณาถ้อยคำ
 อื่น ๆ

พล.ร.ท. เหวฮัย ขำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. นายกรัฐมนตรี : ที่รัฐบาลต้องรบกวน
 สภาขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระอันนี้ ก็เพราะเหตุว่าเรื่องงบประมาณนี้เป็นของใหญ่ซึ่งจะต้องมีการ
 พิจารณาถ้อยคำในสภานี้เป็นเวลาเยอะเยอะ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องผ่านไปสัปดาห์สองสัปดาห์
 ซึ่งเวลาก็มีบ้างใกล้เข้ามามากเต็มทีแล้ว เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องขอรบกวนให้สภานี้
 ไล่พิจารณาญัตติพิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนระเบียบวาระที่รัฐบาลได้เสนอเปลี่ยนไว้เมื่อ
 วันก่อน.

นายสุวิทย์ พันธ์เชษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอขอร้องให้รัฐบาล
 เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระสำหรับงบประมาณในวันนี้ คือ สำหรับเรื่องงบประมาณแล้ว ข้าพเจ้า
 มีเหตุผลว่าไม่ควรที่จะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระให้กระชั้นชิด โดยเหตุที่ว่างบประมาณฉบับนี้ได้ถึง
 สิ้นสมาชิกเมื่อวานนี้ก่อนเย็น ข้าพเจ้านั่งอ่านเมื่อคืนนี้ตลอดเกือบทั้งหมดก็ยังไม่ถึงครึ่งก็ว่า
 ร่างงบประมาณที่พิมพ์มานี้รวม ๕๐๐ หน้า ที่นั่งงบประมาณนี้เป็นเรื่องสวาทสำคัญเกี่ยวกับนโยบาย

ตัวไปของรัฐบาล ถ้าหากว่าสภาได้พิจารณาไปในรูปแบบใหญ่หนึ่งนั้นก็เท่ากับยุติภาคอภิปราย
 ตัวไปไม่ไว้วางใจรัฐบาล ถ้าหากว่าสภาไม่รับ แต่คำขอข้อมติข้อ ๔ ของสภาผู้แทนราษฎร
 ขอกว่าคามปกติแล้วต้องนำร่างนี้แจกไปไม่น้อยกว่า ๓ วัน เว้นไว้แต่จะเป็นการด่วน แต่สำหรับ
 ร่างที่รัฐสภาจะงบประมาณนี้จะต้องเป็นการด่วนนี้ยังไม่พินิจถึงข้อพระ เหตุสองประการ
 ประการที่หนึ่ง ถ้าหากว่างบประมาณไม่ทันใช้ในปีก็ต้องใช้งบประมาณในปีเก่าไปล่วงหน้า
 ที่มากกฎหมาย แล้วอีกประการหนึ่งสำหรับการจะปีงบประมาณนี้ รัฐบาลอาจจะมิชอบประชุม
 ในวันที่ ๓๑ ธันวาคมนี้ เพราะเหตุว่าเป็นวันสิ้นปีนั้นทำได้ แต่ถ้าหากว่าระชวยาวเวลาออก
 ไปอีกสัก ๗ หรือ ๑๐ วันก็ย่อมจะทำได้ วิธีตั้งสภาผู้แทนราษฎร และไม่จำเป็นจะต้องเสีย
 ค่าหาและสมาชิกที่จะมาประชุมเป็นพิเศษย่อมจะทำได้ ขอให้สภาพิจารณาว่าสำหรับในกรณี
 กฎหมายที่ไม่สำคัญสำคัญทางฝ่ายสมาชิกไม่สู้จะสำคัญ รัฐบาลจะเปลี่ยนเอาสิ่งใดขึ้นมาก่อน
 นั้นก็ไม่ว่า แต่สำหรับโดยจะอย่างไรงบประมาณนี้ก็ปรากฏชัดอยู่แล้วว่าในขณะที่เข้ามาใน
 ชาติ สมาชิกที่เข้าไปแปรญัตตินั้นก็ไม่ได้ได้รับความพอใจมาโดยตลอดความว่าพิจารณาจากเอา
 มาที่เดียว ใครจะสงวนไว้ทำไมเป็นที่ตกลงกันกว่าสงวนไว้แล้ว แต่ก็ไม่ได้มีการวินิจฉัย
 ะไรให้เป็นที่ยุติใจ สมาชิกก็จำเป็นจะต้องให้ชี้แจง เหตุผล ให้เห็นในสภานี้เป็นหมวดเป็นตอน
 ไปเพื่อให้สภาได้พิจารณาว่า งบประมาณที่ได้กำหนดลงไว้วันนั้นควรจะผ่านสภาได้หรือไม่
 เพราะฉะนั้นเมื่อเหตุผลมีอย่างนี้ใครจะวินิจฉัยรัฐบาลนี้ว่า ขอให้เลื่อนการประชุมงบประมาณ
 นี้ไปในวันพฤหัสบดีจะมาถึง เพราะเหตุว่าเป็นเวลาพอสมควร ที่สภาได้รับประมาณ ๓ วัน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าพอจะทำได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ากรณีจะไม่ทันในเมื่อวันวารที่ ๒ ที่ ๓ แล้ว
 จะเสนอตั้งกรรมาธิการฝ่ายพฤษสภาที่จำเป็นจะต้องเสียเวลา ข้าพเจ้าจึงขอวินิจฉัยว่าอย่า
 ให้เป็นวันนี้เลย ขอให้เป็นวันพฤหัสบดี.

พล.ร.ท. จวลีย์ ช่างมวาวสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : คือในแง่ข้อมติ
 ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธานเป็นผู้ตัดสิน คือข้อมติข้อมติก็กล่าวไว้ โดยปกติเสนอล่วงหน้า แต่เรื่อง
 นี้มีความจำเป็นอย่างไรในกรณีเช่นนี้ก็อาจจะเสนอได้แม้จะไม่ถึง ๓ วัน และสภาก็เคยห้าม

เป็นกรรมเขียนประวัติเรียบร้อยแล้ว ส่วนในข้อซึ่งท่านสมาชิกร้องว่าไม่มีเวลานั้น ความจริง
 รัฐบาลก็เห็นใจอยู่ แต่ในการพิจารณาในครั้งนี้นี้ก็เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓
 สำหรับวาระที่ ๒ ก็พิจารณาเฉพาะค่าแปดตุลกีเท่านั้นเอง ส่วนที่ว่าในคืนกรรมมาชิกการ
 จะปฏิบัติกันอย่างไรนั้น เป็นเรื่องของทางสภา รัฐบาลไม่มีความเห็นประการใด แต่อย่างไร
 ก็ความการที่จะให้ตกลงกันได้ถึงกันว่า ค่าแปดตุลกีในเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร ก็เป็นเรื่องที่ ๆ
 ประชุมนี้จะวินิจฉัย เพราะการพิจารณาขณะนี้ก็พิจารณาเฉพาะค่าแปดตุลกีและเป็นหน้าที่
 ของที่ประชุมที่จะวินิจฉัย รัฐบาลเห็นว่าไม่น่าจะมีข้อขัดข้องแก่ประการใดในการที่รัฐบาลได้
 เสนอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระอย่างนี้.

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นควรให้เปลี่ยน
 ระเบียบวาระ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ขอให้ไปรค
 ยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ ๓๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันว่าที่ประชุมเมื่อมติให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระได้
 คือไปนี้เป็นการพิจารณาจนประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๕๐ ซึ่งคณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่
 นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมการ : รายงานกรมราชการนี้ กรมราชการ
 ของศักดิ์ ๒ - ๓ ตอน คือ หน้า ๑๑๖ ที่เป็นอักษรไทยเลขไทย ประเภทการจร ที่ขอตั้งเงิน
 รางวัลในการเรียกเก็บเงินที่ให้ชาวมาตุภูมิไปลงทุนในการทำนา ๕ แสนบาท นี้ กรมราชการ
 ขอตั้ง ๕ แสน และไปเพิ่มเป็นค่าใช้จ่ายของกระทรวงการสาธารณสุขในกรมสาธารณสุข
 เป็นค่าเวรฉันท์ หน้า ๔๗ เพื่อค่าเวรฉันท์ซึ่งเดิมมีอยู่ ๔๐๕,๗๕๐ บาท เพิ่มอีก ๕ แสนบาท
 ให้เป็น ๑,๔๐๕,๗๕๐ บาท และในคราวพระราชบัญญัติเกี่ยวกับกระทรวงการสาธารณสุข
 ขอที่ยกจากกระทรวงเกษตรมาเพิ่มยอดกรมสาธารณสุขตามจำนวนที่เรียนขึ้นจง
 เมื่อกี้.

รายการที่ ๒ ในคราวพระราชบัญญัติ หน้า ๗ เกือบท้ายที่สุดหน้า ๗ กระทรวงการ
 อุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม การจร เดิมมีอยู่ ๓ พัน ขอเพิ่ม ๒๓,๐๐๐ บาท ขึ้น
 ยกเป็นการจรของสำนักงานปลัดกระทรวงเป็นการจร ๒๐,๐๐๐ บาท คงอยู่การจรกรมส่งเสริม
 อุตสาหกรรม ๓,๐๐๐ บาท ขอคงเดิม

ต่อไปหน้า ๒๔ ที่เป็นอักษร เลขโรมัน กระดาษสีแสด ๆ หน้า ๒๔ เงินช่วยบำรุง
 รงหลวงจังหวัดที่กรมราชการ เห็นควรตั้ง ๓,๐๐๐,๐๐๐บาท เพื่อเฉลี่ยจ่ายเป็นค่าบำรุงทาง
 หลวงจังหวัดในจังหวัดต่าง ๆ โดยถือจำนวนตำบลเป็นเกณฑ์ในการเฉลี่ย และให้กระทรวง
 มหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ นั้น คำว่า กระทรวงมหาดไทย ขอแก้เป็นกระทรวงคินาตาม

ต่อไปหน้า ๓๔๓ บัญชีที่ ๑๐ ข้อความอยู่เวางเสี้ยวว่า จ่ายเพื่อการสาธารณสุข
 การชลประทาน การเกษตรหรือการสาธารณสุขโลก ขอแก้เป็น จ่ายเพื่อการสาธารณสุข การทาง
 การชลประทาน การเกษตรหรือการสาธารณสุขโลก อีกคำว่า การทาง ไปอีกอันหนึ่ง

นี่ ในรายงานการพิจารณาเค้าแปรญัตตินั้น ขอเรียนว่า ตามที่กรมราชการ เขียน
 ไว้หน้า ที่กรมราชการ เห็นชอบด้วยพิทักษ์ หรืออะไรก็ตามเหล่านั้น ถ้าข้อความใดไม่มีผู้เสนอ
 ญัตติสงวนไว้ หมายความว่า ผู้แปรญัตติพอใจ หรือไม่ก็ผู้แปรญัตติไม่อยู่ในที่ประชุม ส่วน
 ญัตติที่ไ้สงวนไว้ไ้บันทึกไว้ในรายงานนี้ทั้งหมดแล้ว.

นายสุวิธร พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ความที่ท่าบริหารมาธิการได้พูดใน
 ตอนท้ายนั้นอ้างบอกว่า ถ้าไม่เค็มกว่าสงวนไว้หมายความว่าไม่อยู่หรือพอใจ เรื่องนี้
 ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า การพิจารณาของคณะกรรมการในเรื่องเกี่ยว
 กับงบประมาณนี้ ได้เรียกสมาชิกซึ่งแปรญัตติเข้ามาพร้อมกันทีเดียว และเมื่อเข้ามาพร้อมกัน
 ทีเดียวแล้ว เมื่อไปถึงรายการไหนก็จำเป็นต่องั่งรอรออยู่เรื่อยไป และรอกันอยู่นาน
 และรายการเดียวกันไม่เสร็จ เมื่อเป็นเช่นนี้ในบางกรณีสมาชิกก็ได้มอบหมายให้บัณฑิตสภา
 ไปชี้แจงว่า ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วก็เป็นการเสียเวลาแน่ ซึ่งแต่ก่อนนี้เราเคยเรียกเป็นรายการ
 รายการไหนก็ว่ารายการนั้นให้เสร็จ เราก็คดกลั่นได้ แต่เมื่อทำอย่างนี้ เมื่อเขาไม่มา
 หรือกรรมการชี้แจงให้ฟังว่า ขอสงวนไว้ทุกรายการ นี่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าขอสงวนที่
 กรรมการไม่เห็นด้วยทุกรายการ แต่เมื่อพลิกดูตามนั้นไม่มีอะไรเลย ข้าพเจ้าขอเรียน
 ว่าการกระทำเช่นนี้ไม่ถูกต้อง เพราะเหตุว่าไม่ใช้ความที่^{เป็นก}ดีของสมาชิกผู้แปรญัตติ
 ที่^{มีก}ชี้แจงในที่สุดว่า^{มีก}แปรญัตติ^{มีก}นั้นมาความคัดค้าน^{มีก}ของคณะ
 กรรมการนั้น แต่หากว่าการประชุมได้เสียงของคณะกรรมการกับสมาชิกฝ่ายอื่น ไม่
 คดกลั่นแล้ว จะปล่อยให้สมาชิกมานั่งรอทุกวันอย่างไรได้ เพราะฉะนั้นหากว่ากรรมการ
 คัดการจะให้มีโอกาสเมื่อไรควรจะไต่ถามหนังสือคัดค้านไปอีก เมื่อเขาไม่มาแล้วหมาย
 ความว่าคนที่ไม่มานั้นผิดข้อบังคับ ข้อยืนยันว่ามีอย่างนี้หลายครั้งด้วยกัน เรื่องรอสงวนหรือ
 ไม่สงวนขอได้โปรดรำลึกไว้ว่า ที่ทำคราวนี้ไม่เหมือนอย่างที่เคยทำก่อน ๆ ในคราวพิจารณา
 หลากยี่มาแล้ว.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมการ : ที่สมาชิกชี้แจงนั้นก็เป็นเรื่อง
 ของสมาชิกเอง แต่ทางค่านกรรมการนั้นขอเรียนว่า ในเมื่อเราได้เชิญผู้แปรญัตติมาแล้ว
 ก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายทางเจ้าพนักงานที่จะเชิญในวันแรก เมื่อสมาชิกมาประชุมเกือบครบถ้วน
 แล้วก็พิจารณาแปรญัตติได้ เมื่อเราพิจารณาเสร็จแล้วก็เชิญผู้แปรญัตติมาทุก เมื่อถึงราย

การหนึ่งรายการใดที่ผู้เสนอแปรญัตติไว้นั้น ก็โต้เถียงกันทุกวิถีทางตลอดจนเข้าเพียงรายการเดียวก็ไม่สามารถจะผ่านไปได้ ที่นี้ทางผู้แปรญัตติบางท่านก็ไม่พอใจ เพราะบางคนต่างก็มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างนั้นเราช่วยไม่ได้ เพราะทุกคนย่อมมีควมเห็นของตัวเอง ที่มันคนๆที่มีใจเป็นและให้ความเป็นธรรมก็คงนั่งประชุมกรรมาธิการตลอดไป และในคราวประชุมก็ไปหลายครั้งหลายคราวสมาชิกเหล่านั้นก็ไม่มา เบนจันมาก สำหรับผู้ที่ไม่มา ความข้อบังคับบอกว่าต้องมีมอบหมายให้คนอื่นมา แต่บางท่านก็มอบหมายให้คนอื่นมา บางท่านก็ไม่ได้ออมมอบหมายให้ใครมา พอเราแปรญัตติไปเมื่อได้เสียงขิดถามบอกว่าไม่พอใจเพราะฉะนั้นผู้สลายการต่อสู้ของสงฆ์ทั้งหมด ซึ่งกรรมาธิการก็ทำไม่ได้เพราะว่าวิธีที่เราจะทำงานนั้นไม่มีคนใดที่จะทำงานให้เป็นที่พอใจแก่ทุกคนได้ ส่วนคนที่ไม่พอใจถ้าใจเป็นและด้วยความที่จะให้ความเป็นธรรมก็ควรจะนั่งอยู่จนกระทั่งถึงเลิกครานั้น ๆ เพราะเหตุว่าการพิจารณาของกรรมาธิการนั้นก็ถึงพิจารณาเรียงตามลำดับตั้งแต่ต้นไปทุกร่าง แต่ก็มีความห่างแยกกว่าขอให้เอาของเดิมก่อนหรือเอาของเดิมก่อนให้เสร็จแล้วก็แล้วกัน อย่างนี้เราก็ทำไม่ได้เพราะเราพิจารณารายการไหนก็ต้องพิจารณาทุกคนที่ขอแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นท่านที่จะเอาอะไรแต่ใจของหัวจึงไม่พอใจ

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ก็ไม่ใช่ว่ากรรมาธิการนี้ไม่กล้าที่จะรับฟังการพูดจาเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียใจที่จะต้องเรียนให้ทราบ คือว่า ในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นธรรม ข้าพเจ้าก็ได้เขียนในสภานี้จนเขียนดู คือว่าทุกคนย่อมมุ่งหมายความเป็นธรรมไม่ว่าสมาชิกคนใดคนหนึ่งมาทำงานในสภานี้ก็ย่อมมุ่งหวังเพื่อประเทศชาติทั้งนั้น จริงอยู่ที่ว่าสมาชิกควรใจเย็นควรฟังเรื่องไป ทีวัน ๆ ก็รับฟังว่าเป็นเหตุ แต่ขอเรียนให้ทราบว่า การบังคับข่มขืนคิดเพียงวันแรกวันเดียวเท่านั้น แล้วในวันต่อไปก็ไม่ได้ฟังกรรมาธิการจะพิจารณาได้ไม่ได้เรียกว่าวันขึ้นได้โดยอะไรคง และวันก็มีสาระอะไรบ้าง แต่สำหรับกรณีของข้าพเจ้าใจมอบหมายไปมาเช่นนี้ อยู่ถาวรได้สงฆ์แล้ว เมื่อถึงรายการนั้นข้าพเจ้าได้สั่งมอบไว้แล้วว่าจะสงวนกรณีเช่นนี้ไว้ แล้วถ้าการของงานกรรมาธิการนี้ไม่ไว้ว่าข้าพเจ้า

คำนิยาม ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเป็นวิธีการที่จะรวมรัศมีเกล้ากร เพราะว่ามันคือสองตอน
หนึ่งคือคนใด กรรมวิธีการผู้ให้เงินผู้ตัวเองขอได้เบี่ยงกันไปสักเล็กน้อยก็มองว่าสงวนแล้ว
อย่างนี้จะแปรตัวอีกว่ากัน ก็คือสองแห่งเหมือนกัน แล้วก็เอาเสียงกันในกรรมวิธีการว่า
ใครเห็นอย่างไรบ้าง มีอะไรบ้าง ว่าทำได้บ้างไม่ได้บ้าง ไปจำเป็นจะต้องพูดกันใน
สภาให้เสียเวลาเลย เพราะเหตุว่าเป็นวิธีการที่รวมรัศมี โดยวิธีการอย่างนี้จึงทำให้เกิด
มีพหุชน แล้วทำให้พหุชนที่ไม่สามารถตั้งรอนแล้ววันแล้ว สามารถตั้งรอนอยู่ได้
เพราะทุกคนมีงาน ไม่ใช่ว่ามีงานด้านเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่ถ้าที่
กรรมวิธีการจะไปอ้างว่ากันว่าเสียเงินเป็นความผิดของเขาไม่ได้ เพราะเขาจะต้อง
นำครั้งที่ 2 - 3 - 4 เช่นนี้ จะเอาระยะเวลาที่กรรมวิธีการได้พิจารณาเสร็จเด็ดขาดไป
แล้ว แต่ที่ไม่เรียกผู้แปรตักสิใจเขาเช่นนี้จึงไม่ยุติธรรมกับผู้แปรตักสิใจว่าไม่มาขึ้นเงินค่า
แปรตักสิใจของเขา วันแรกเขาขาดทุกคน ท่านกรรมวิธีการก็รับรอง แต่เป็นวิธีการที่ทำ
ให้ทุกคนไม่สามารถที่จะได้รับการพิจารณาในวันเดียวได้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ข้าพ-
เจ้าขอยืนยันว่า กรรมวิธีการที่ไม่ได้รับการขจัดหมายครั้งที่ 3 - 4 อีกไปนั้น ไม่ใช่ความผิดของ
สมาชิกนั่นเอง.

ประธานสภาผู้แทน : ขอแล้ว ขอให้สมาชิกท่านกล่าวไป

เลขาธิการสภาผู้แทน : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 24๑๐ ชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แปรตักสิใจ ไม่มีการแก้ไข ต่อปรารถ ไม่มีแปรตักสิ
ใจมีการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีแปรตักสิใจ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 2 ไม่มีแปรตักสิใจ ไม่มี
มีการแก้ไข มาตรา 3 มีแปรตักสิใจ มีการแก้ไข 1. เงินงบประมาณภาคชีวิต 2. การกู้
เงิน 3. เงินจ่ายกรมชั่งตวงวัด 4. เงินค่าก่อสร้างและซ่อมแซมสถานที่ราชการ

นายประสิทธิ์ ชูสิริใจ (ก่าแพงเพชร) : สำหรับเรื่องเงินค่าซ่อมแซมในที่ในการ
ให้เหตุผลไปในชั้นกรรมวิธีการนั้น ข้าพเจ้ายังเป็นยืนยันอยู่ว่าข้าพเจ้าขอสงวนในการที่จะขอ

ตัดเงินจำนวนนี้ ความดำเนียรชีวิตของข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทน : รอโหม ในใบขายรายงานของกรมการธิการไม่

นายประสิทธิ์ อุทธิณีจ (ตัวแทนเพชร) : ท่านประธานฯ โปรดฟังก่อน ข้อ

เท็จจริงท่านประธานไม่ได้ไปในการ รมการ ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาแล้วว่าในการพิจารณา

ตัวนั้นสุดที่สุดคน ทั้งที่ตัวนั้นมีความเป็นจำนวนมากข้าพเจ้าคิดว่าท่านกรมการ

จะท่านนำที่ของท่านมรดกอยู่มาก ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้ายืนยันว่าขอตัดเงิน แต่เมื่อข้าพเจ้า

เปิดดูในพื้นแล้วไม่พบ ข้าพเจ้าจะคิดว่าข้าพเจ้าขอตัดเงินไม่อาจอธิบายในวาระที่ ๒ นี้ย่อม

ไม่ได้.....

ประธานสภาผู้แทน : เพื่อให้การพิจารณาเรื่องเป็นไปด้วยดี ในรายงานของ

กรมการธิการว่าผู้แปรพักตร์ใจ ถ้าความไม่ถูกต้องที่แปรพักตร์เรื่องนี้อธิบายไม่ได้ แต่

ก่อนที่จะให้มีการอธิบายได้ข้าพเจ้าจะถามกรมการธิการอีกว่าข้อเท็จจริงในเรื่องนี้

เป็นอย่างไร.

นายทองอินทร์ อุทธิณีจ กรมการธิการ : ละเพราะเงินสำรองถ้าก่อสร้าง

และซ่อมแซมสถานที่ราชการและเงินสำรองจ่ายนี้ ได้ผูกพันมากกินเวลาไม่ต่ำกว่าสอง

ชั่วโมงในวันนั้น ผู้แปรพักตร์หลายคนก็พยายามจะแปรพักตร์เงินก้อนนี้ไปให้ฝ่ายข้างตน

เมื่อเรารู้ว่าความพอใจไม่บรรเทาผู้แปรพักตร์ที่อยู่ในที่นั้นทั้งหมด ซึ่งจะว่าสุดที่สุดคนหรือ

อะไรก็ตาม แต่เราไม่ทำอยู่ไม่ต่ำกว่าสองชั่วโมง ในคณะกรรมการ ได้ทำการปรามนี้

ระบอบกันไว้ว่า เงินที่พวกนี้ใช้ของกรมก่อสร้างและซ่อมแซมสถานที่ราชการนั้น เราคิด

ออกหนึ่งสามบาท แล้วเงินสำรองจ่ายทั่วไปเราคิดออกหนึ่งสามบาท รวมสองที่สามบาท

ที่ก็ได้ใช้เงินก้อนนี้ใครจะเอาไปทำอะไรก็ได้บ้าง ได้ได้เสียงกันเป็นจำนวนมาก ที่นี้เมื่อ

ถึงที่สุดแล้วเราคงคิดว่าไม่ส่งสามห้าคนมาทำไปเป็นเงินสามหมื่นหรือสองหมื่น

ก็ไรสมทบไว้แล้วเดิมสองห้าหมื่นแล้ว เมื่อสมทบก็สามห้าหมื่นก็เป็นสี่สามหมื่น

ที่แปรพัก

ที่เฉลี่ยให้ตามความต่าง ๆ อีกทำแผนบาท ที่เหลือนำเอาไปเพิ่มเงินบำรุงการประ
 ถมศึกษาซึ่งจะเป็นเงินสมทบการก่อสร้างและกร กิจโรงเรียนฝึกหัดครูประชาบาล
 ความเท่าปรกติ และในวันนั้นก็มีการโต้เถียงกันมาก ซึ่งสมาชิกฝ่ายท่านเองก็อยู่
 ในที่ประชุมหลายคนที่เสีย ซึ่งจะเป็นยืนยันว่าเรา ใดคงงกที่ปราไปประยอมกันอยู่
 และข้าพเจ้ายังพูดว่าถ้าเรา เคาอย่างนี้ ก็หมายความว่าฉันได้เฉลี่ยไปจากจังหวัด
 นำไปมาผู้ใดผู้ใดจะยืนยันมันอยู่เช่นนั้น กรมการศึกษาโดยรัฐจะทำการประคอง
 ใดอย่างไร เมื่อเราได้พูดกันแล้วทั้งหมัดก็พอใจตามที่กรมการศึกษาได้ตัดเงินสองล้าน
 บาทนี้ออกไปเพิ่มเงินบำรุงคงที่ส่วนท่านสมบาท เงินการประถมศึกษาอีก
 หน้าแผนบาท ใน ๒ รายการนี้ทุกคนที่อยู่ในที่ประชุมนั้นก็พอใจ.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ : เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่า มีหลายท่านซึ่งได้ไป
ในรายงานนี้จะไม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ : ... ..
มีดังนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ : ... ..
ที่มีกรรมมาที่ทางนี้ด้วย

พลเอกหญิง เจริญพร (ภรรยา พลเอก) : ... ..
ที่จะแต่งให้เรสเสอร์ชไว้เป็นอย่างดี

พระอัยยิกานิจ (ท่านแม่ เจริญ) : ... ..
ได้ไปหนึ่งสี่ท่าน ในเรื่องนี้ ท่านเจ้าได้พูดกับท่านนายพลกรมโยธาธิการ ท่านรัฐมนตรี
พลองขึ้นไม่ได้เห็นมาจึงกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านเจ้าก็ยกท่าน ... ..
ลงวัน ท่านเจ้าลงวันว่า ท่านเจ้าจึงมีหลักฐานของงาน ท่านจะปฏิบัติความรับผิดชอบ
ชอบแทนนั้นหรือ ... ..
ที่จะขาด ท่านเจ้าก็ใจใจ แล้วท่านประธานจะดีใจด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ... ..
ให้แก้มาจากข้างเดิมก็เป็นอันใช้ได้

พลเอกหญิง เจริญพร (ภรรยา พลเอก) : ... ..
จึงจัดการไปจากท่าน ... ..

คือไป ซักวันแต่ขอเท็จจริงที่ผ่านประ ธานว่ายังมีทุกอย่างนั้นเห็นอย่างนั้น ที่ท่าน
 นั้นคือของของความเห็นชอบหรือ... อย่างที่เมื่อที่นี้กรรมมาธิการขอคน
 ๕-๘ ครั้ง เราจะนะนั้นสมประสงค์เจ้าของเรื่องห้องขึ้นจง ก็คงขึ้นจนจนจนทั่วไปได้
 ไปนั่งหลังค้ำขึ้นของกรรมมาธิ การหรือไม่ อ้อทั้งกรรมมาธิการนั้น ถ้าไม่อย่างนั้นมันผิด
 อย่างนี้กลัวกลัวเกิดขึ้น อ้ออีกว่ากรรมมาธิการนั้นทุกอย่างนั้นก็กลัวกลัวเกิดขึ้น

ประธานสมณัญจน : มีพระเจ้าเจ้าก็ยังมีเห็นแล้ว ข้าพเจ้าจะถืออะไร
 ที่ข้าเจ้าปฏิบัติความหรือ หรือ ท่านปฏิบัติอย่างนี้ เราทราบละนั่น ข้าพเจ้าถือความนั้น
 ที่ดี แต่จะความอย่างอื่นได้ใหม่เป็นอีกอันหนึ่ง พระคุณเจ้าเจ้าก็ปราชญ์มาศ
 นี้ เนื้อนี้ รายการนี้ พระประเท่าที่กรรมมาธิ การนี้ เห็นควรขอใหญ่ทุกทีในเรื่อง
 นี้

นายเสียน ทรงเป็นพระ (พระราชาสมณะ) : คืออย่าง นี้ เรื่องที่ข้าพเจ้าถือไว้
 ข้าพเจ้าจะไม่ถืออยู่ จะพูดเรื่องนี้กับท่านบ้าง อย่างพูดเรื่อง อย่างพระประธานกล่าวไว้
 ข้าพเจ้าเห็นแล้วจะขึ้นอะไร นี้มีความหมายอันนี้มาศราชาเข้า อธิกรรมมาธิ การ ข้าพเจ้าทำ
 ประธานอย่างนั้นจะออกจะเกิดผลความนี้ เป็นกรณีอย่างนั้นอันนี้กับท่าน ท่านพระประธานอาจ
 จะใช้วิธีของท่าน ข้าพเจ้าจะฟังแล้วเขา ขยะนี้ ตัว ที่ขอสงวนไว้แต่ของกรรมมาธิการ
 ไม่เห็นมีผู้ใดในราชวงศาอย่างนั้นแล้ว ท่านก็พูดวิธีจะวิธีปฏิบัติ คำว่า เรื่องราวอย่าง
 นี้ก็มีความแก่กล้ากัน ก็วิธีนี้ว่าน่าจะจะได้เอาวิธีราชวิธีอื่น ข้าพเจ้าไม่เพื่อมิใช่ราช
 ก็คือสมณะ ท่านประธานจะกล่าวจะกล่าวไว้อย่างนั้นละ มิใช่แต่มิใช่ราชนะ จะถือว่า
 รายงานพระกรรมมาธิการอย่างนั้นไม่ได้ อย่างพูดเรื่องว่านี่ ก็นี้ รายงานข้าง ๆ อาจ
 เห็นผิด เราทราบละนั่นข้าพเจ้าไม่ถืออะไร (๗/๗) / การเป็นกรรมมาธิการนี้โดยวิธีปฏิบัติ
 ความเป็นธรรมกับด้วย ข้าพเจ้าจะวิธีใดกรรมมาธิการ เห็นว่าผู้แทนหา
 ก็โดยวิธีราชวิธี ข้าพเจ้ามีความว่าอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่ถือว่า ข้าพเจ้าจะไม่แปรคดีไว้

อย่าง "ร" ก็ไม่จริง มีข้าพเจ้าขอกราบเรียนไว้ก่อนว่า ตลอดเวลาที่คดีนี้และคดีแรงงาน
 ไว้อยู่ในคดีนี้ เพื่อสู้คดีตามกระบวนการ เมื่อไม่ประสบความสำเร็จเห็นว่าข้าพเจ้าไม่ประ
 ความสำเร็จ อย่างนี้ แต่ไม่แน่นอนจะทำได้ ไม่ใช่ เสียเวลาของศาลอีกหากว่า
 ท่านคดีของนาย "ร" มีโอกาสสู้คดีในกระบวนการว่าเราทำงานในลักษณะให้ประธาณอย่าง
 "ร" ง่าย ข้อเท็จจริงอย่างนี้ส่วนหนึ่งหรือจะนับเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ประสงค์จะสู้คดี
 กระบวนการเท่านั้น ข้าพเจ้าเรียนอย่างนี้ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัย ในขณะ
 ที่ข้าพเจ้าอยู่มางาน ก็มีเหตุอะไร เกิดขึ้นกระดานก็มีคดีขึ้นศาลได้

ประธานสภาผู้สมัคร : คณะประเถิน เห็นว่าผู้สมัครนี้ข้าพเจ้าไม่มี
 แต่ข้าพเจ้าให้สู้คดีในประ เเถินที่กรรมาธิการคดีนี้เท่านั้น

ส.จ.ว. กิตติพิศ ปราโมช (พระบวร) : ท่านประธานตอบไม่ต้องประ เเถิน
 ลีลาจะเป็นประ เเถิน ยกรก ขอแสดงความเคารพ ผมเห็นว่าที่ท่านประธานแถลงงมาไม่
 เป็นประ เเถิน มีรายงาน เรื่องคณะ เเถิน ทางฝ่ายกรรมาธิการบอกว่าเขียนมา มีผู้คัด
 ครองกับข้อเท็จจริง แล้ว ฝ่ายนายชึกบอกว่ากรรมาธิการ มีผู้คัดงเขียนยกไป มีนาย
 มีอยู่ว่า ประธานจะตั้งวินิจฉัยจะว่าใครผิด ใครถูก ท่านประธานบอกว่าไม่รู้อะ ฉะนั้น
 เเถิน เห็นเกณฑ์ แล้วอย่าง นั้น ไปไล่กันผิด ก็ว่าท่านประธานจะคัดอ่านทั้งหมด
 ท่านประธานจะถือใครตรงไม่ได้ จะเป็นใครก็ได้เป็นใครอื่น นี่ข้าพเจ้ายกตัวอย่าง
 ในคู่มือแรกที่เสวยหมวด 1 เงินใช้จ่ายพระราชพิธีและพระราชกุศลแก่ข้าทูลหากราบ
 รุงพระศิววงอารมคือไปค้าข้างพระแก้วและค่าเจริญสังเวยพระไทยเทวาธิราช ท่าน
 เป็นเทวดาท่านคน เเถิน เเถิน เเถิน ผู้ส่งพระราชทานแล้วจริง ที่ท่านประธานจะทำอย่าง
 ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตขึ้นก็อย่างนี้ เห็นว่าบันทึก เเถินในที่ท่านประธานจะถือตรงไปไม่ได้
 นี้เป็นเรื่องที่ท่านประธานวินิจฉัยเป็น เเถินที่ที่พิจารณาคดีแล้ว แต่เมื่อสมาชิกทั้งทั้ง
 เรียนว่า เเถินนี้ผิด กรรมาธิการบอกว่าไปคัด ท่านประธานวินิจฉัยใครถูกใครผิด เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าให้ท่านประธานทำความเข้าใจเสียก่อน เมื่อความเห็นขัดแย้งกัน ท่าน

ประธานควรจะมีใจคิดว่าพูดได้หรือไม่ เมื่อมองว่าพูดไม่ได้ก็ไม่สามารถตอบได้ในข้อประเด็น แต่ถ้าพูดได้ข้าพเจ้าก็จะพูด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ) : ที่ว่ารายงานอาจจะผิดนั้น ข้าพเจ้าก็รับว่าอาจจะผิดบ้าง แต่ทว่าเอาข้อเท็จจริงอันอย่างนี้ดีกว่า ว่าละเพาะรายการไหน ถ้าคุณว่าผู้แปรคดีพอใจ ถ้าไม่ขัดข้องกรรมการจะไม่ขัดข้อง กรรมการจะได้มองเป็นราย ๆ ไป ข้าพเจ้าขอเรียนว่าละเพาะ เสิมกุศลสถาน มาทและเงินสำรองจ่ายคือพูดรวมกัน นี้มีรองไคที่เสียวว่าผู้แปรคดีที่อยู่ในพื้นบ่อใจ และท่านอาจจะถามพวกฝ่ายที่แปรคดีในนั้น แต่เบื้องนั้นอาจจะควากเคลื่อน ถ้าควากเคลื่อนข้าพเจ้าขอรับรายการนี้ไปเขียน

นายพร มเสทอง (ชนบุรี) : เรื่องแปรคดีเกี่ยวกับเงิน ๒ ล้านนี้ เสนอ ข้าพเจ้านั่งประชุมอยู่ด้วย ถึงแต่จะหมายถึงรายการของข้าพเจ้าก็ตาม ที่ในวันนั้น คุณประสิทธิ์ ชูศิริจะอยู่หรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ เียงกันนานที่สุด ขอให้ไปเป็นเงิน สมทบช่วยบูรณะท้องที่ และผู้แปรคดีจะเอาไปใช้จังหวัดของตนก็ ในที่สุดไม่ตกลงกัน ก็เสียมารถลงเงินเงินช่วยบูรณะท้องที่ แต่เวลาที่เสียมกันนั้นคุณประสิทธิ์ จะอยู่หรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ไม่มีใครค้านเลย คุณอินทร์จำไม่ได้ เพราะเห็นความจำเป็นเป็นธรรมดาแล้ว เียงกันก็เสียมเงินเปล่า ๆ

หลวงธรรมพรพิศาล (จระก) : ข้าพเจ้าแปรคดีในเรื่องที่คณะกรรมการ ขอเสริมอนุเสาศิลาสร้างสนามกีฬาจังหวัดฯ ๘ หมื่นบาทนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่เพิ่มขึ้น ๘ หมื่นบาท ทั้งนี้เพราะสถานีสำรวจที่จำเอน พระแสงนั้น ข้าพเจ้าทราบโดยข้อเท็จจริงว่า ถูกทำลายเสียหายไปจริง โดยถูกพายุพัดหรืออะไรนี้ข้าพเจ้าไม่ทราบแน่ชัด แต่หากว่าสถานีสำรวจนี้เป็นสถานีสำรวจอันเป็นที่ดินทางน้ำใกล้กับฉวางเจวีชอยู่มาก เพราะ เป็นถึงอำเภอเท่านั้น และอยู่ในป่าในดง ถ้าหากว่าทางรัฐบาล

หรือทางกรรมสิทธิ์จะอนุมัติให้ทำการก่อสร้างได้ถึง ๕ หน้ินบาทเช่นนี้ เป็นถาวรมากเกินควรเพราะสถานีตำรวจที่ตั้งอำเภอนั้นไม่น่าจะเหลอโตถึงคั้งสิ้น เบียดงเงิน ถึง ๕ หน้ินถ้าเราจะสร้างให้โตโตแล้ว ควรสร้างที่จังหวัดหรือที่อำเภอในราคาเงิน ๕ หน้ิน เพราะฉะนั้นถ้าทางรัฐบาลเห็นความจำเป็นหรือคณะกรรมการ เห็นความจำเป็นที่จะก่อสร้างจริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่เห็นว่า ๕ หน้ินบาทมากเกินไปควรจะ เป็น ๓ หน้ินก็มากทีุ่ดแล้ว เพราะถือว่าสถานีตำรวจควรเป็น เช่นนั้นเพราะ เป็นเพียง กิ่งอำเภอ

นายเสวก เป็ิมหงส์สามศรี (กรรมวาธิการ) : คือสถานีตำรวจนี้เสียหยหมดใช้การไม่ได้ ตำรวจก็ไม่พ้ที่อยู่ รัฐบาลขอแปรสัคคิมา อำหากว่าไม่ให้สร้างตำรวจไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหนก็จำเป็นกัองสร้าง เพราะเรามีที่ฐานแบบแปลนอยู่แล้ว เวลา นี้ถ้าก่อสร้างก็แพง ๓ หน้ินบาทสร้างไม่ได้ กรรมวาธิการจึงไม่ไป

หลวงอรชรพรพิศาน (อรรถ) : เรื่องสร้างสถานีตำรวจกิ่งอำเภอนั้น แด่ก่อน 4 หน้ินบาทก็ไม่ถึง เพราะข้าพเจ้าอยู่คาบทางที่จังหวัดต่าง ๆ หน้ินจังหวัดมาแล้ว นอกจากนั้นถ้าเราจะเอาถึะไปรับไปก็ไม่ถึง ๕ หน้ินบาทแต่ นี้ถ้าจะเอาแบบแปลนหรือขนาดไหนโตโตทีเดียวและได้ใช้เพราะเห็นว่าควรโตโตทีเดียวแล้ว เหตุใดไม่ยกกิ่งอำเภอพระแสงให้เป็นอำเภอเสียแล้ว ถ้าเราทิ้งงบประมาณไว้ ๕ หน้ินบาทเช่นนี้แล้ว ถ้าเราทิ้งงบประมาณไว้หน่อยเขาก็คั้งสร้างให้พอดีกับงบประมาณ ถ้าเราตั้งไว้สมนบาทก็หมดสมนบาท เพราะฉะนั้นทางที่เราควรระหยคิเราก็ควรระหยคิ ถูกแล้วถรมหาว่าวจคั้งการ เงินมากที่สุดที่จะมากได้ แต่คณะกรรมการควรจะระหยคิระหว้งในการให้เงิน ที่ลรคักก็คักงบบ้าง แนน้รัฐบาลออกมา ๕ หน้ินก็หลาย ๕ หน้ินดูเป็นการจ่ายเกินไป

นายเลียม นิละระ (กรรมวาธิการ) : คือความจริงในขณะที่ยาพเจ้าเป็นกรรมวาธิการวันนั้น ที่ขอแปร สัคคิเงิน ๕ หน้ิน ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย

ในครั้งแรกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข่าชี้แจงเป็นที่พอใจ เข่าชี้แจงว่าเดี๋ยวนี้กำลังสร้างค่างๆ
แพงและไม่ใช่เฉพาะสถานีตำรวจอย่างเดียว จำต้องก่อสร้างทรงจัดห้องซึ่งให้ถูกอนามัย
มีงบประมาณ ๕ หมื่นจะไม่พอ ที่นี้ตำรวจชี้แจงเกี่ยวกับไม่พอมาส่วน
กรมการศึกษาก็เห็นด้วย เพราะฉะนั้นกรมการศึกษาก็อนุมัติให้ ๕ หมื่นนั้นสมควรแล้ว
นำเห็นออกเห็นใจทางตำรวจเหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัยเงิน ๕ หมื่น
ที่คณะกรรมการอนุมัติให้สร้างสถานีตำรวจถึงอำเภอพระแสงนี้ เมื่อหลวงอรุณพร
ทักท้วง ข้าพเจ้าจะสั่งประเด็นว่า จะให้เป็นไปตามกรมการหรือให้เป็นไปตามที่
หลวงอรุณพร

ร.ศ.๑. อมัย สงเคราะห์ราษฎร (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอจะชี้แจง
ให้สมาชิกทั้งหลายทราบก่อนที่จะลงมติอย่างที่ท่านประธานว่าคือ ความจริงสถานีตำรวจ
นี้งบประมาณ ๕ หมื่น มาที่ข้าพเจ้าเห็นใจแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่พอเสียอีก น่าคิดว่า
ถึงอำเภอสถานีตำรวจนั้นจะศูนย์หายไปในเงินเล็กน้อย อย่างสมัยก่อนขอให้ท่านสมาชิก
คิดว่าสมัยก่อนกับสมัยนี้ของแพงอีกกันเท่าไร อำเภอพระแสงไกลจากถนนมากของ
กันแพง นำเห็นใจเพราะฉะนั้นผู้ที่ประมาณค่าก่อสร้าง เช่นนี้เป็นการสมควรแล้วทั้งยังเห็นว่า
ถูกเสียอีก สถานีถึง ๗๗๗ ท่านผู้หรือไม่ว่าที่ตำรวจเท่าไร จะไม่ไปถูกกระคือมอญหรือ

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษที เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเข้าใจดีแล้ว
เพราะฉะนั้นขอให้ ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรตามกรมการศึกษาก็มีขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นการ

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ เป็นไปตามกรมการ

เนชชิตกรรมาชฌาน : เงินจ้างสำรอง

นายสินอยู่ฉาว (อ้างทอง) : คือในเรื่องเงินสำรองจ่ายนี้ ถัดด้วย
กับเรื่องที่ผ่านมาแล้ว เมื่อก่อนนี้ คือข้าพเจ้าก็พอใจในการที่คณะกรรมการก็ได้คิดเงิน
๑ ล้านบาทสมทบทุนห้องที่ ๕ แลสบพท กับการศึกษา ๕ แสนบาทนี้ แต่ว่าข้าพเจ้า
ก็ได้เคยพูดกับกรรมการว่า ข้าพเจ้าขอพูดในเรื่องเงินเพิ่มประจำเดือนของพวกเรา
เพื่อคิดเงินเดือน ๑ ล้านบาทไปส่งเสริมการทอผ้า เพราะฉะนั้นขอขอมความเข้าใจ
กับกรรมการเสียก่อนว่า จะให้พูดในวาระนั้นได้หรือไม่

นายทองอินทร์ ฐริพิชัย (กรรมการ) : ไปพูดตอนนั้นได้ คือตอนนี้เห็น
เรื่องพอใจแล้ว พูดตอนนี้กรรมการไม่ขัดข้อง

นายกว้าง ทองท้ว (มหาสารคาม) : ในเรื่องเงินสำรองจ่ายกรรมการ
อนุญาตให้คิดได้ ๑ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าผู้แปรญัตติรวมกับท่านสมาชิกคนหนึ่งเพื่อเอา
ใบอนุญัตติการศึกษา ๑ ล้านบาท กรรมการและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ฟังแปรญัตติ
อยู่นั้นมีความพอใจในเรื่องที่กรรมการยอมให้เอาไปใช้ในการประถมศึกษา ๕ แสนบาท
ในเรื่อง ๕ แสนบาทนี้ไม่คงความจุดประสงค์ที่ตกลงกันในวันนั้นว่าเอาไปเสริมการประถมศึกษา
ไม่ต้องจำกัดว่าเงินอะไร เพราะการประถมศึกษาเราต้องตั้งเงินเดือนครู สร้างโรง
เรียน ใช้สอนเกี่ยวกับอุปการศึกษาค้น แต่ในนี้กรรมการ การเขียนรายงานไว้ว่า
โดยใช่จะเพาะสมทบสร้างโรงเรียนเทศบาล และส่งเสริมการฝึกหัดครูประถมศึกษา
ซึ่งดี จุดประสงค์ เราไม่มีความประสงค์เช่นนั้น เราพูดกว้าง ๆ ว่าบูรณะการปรม
ศึกษาที่มีเฉพาะว่าสร้างโรงเรียนเทศบาล เพราะฉะนั้นไม่ตรงความจุดประสงค์ที่เรา
พอใจ ขอให้กรรมการชี้แจงสักหน่อย ถ้าไม่ดูว่า สร้างโรงเรียนเทศบาลอย่างเดียวกัน

นายเสวตศ์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (กรรมการ) : คืออันนี้เขาก็มีผิด ที่
เขียนไว้ โรงเรียนประชาบาลไม่ใช่โรงเรียนเทศบาล

นายกว้าง ทองทวี (ภทสาครลามา) : พี่ๆ ขอให้กรรมการแก้ไข

นายเสวตร์ เกี่ยมพงษ์สานต์ (กรรมการ) : คือแก้เพี้ยนมาเขียนประมาณ
ไม่ใช่เขียนผิด ที่พูดผิด ผมเขียนเอง ที่มันมีมากก็เลยยุ่งไป

ขุนทองจตุรย์ ศิลนาการ (นครราชสีมา) : สำหรับข้อ ๑ ก. ว่าด้วยเงินสำรอง
จ่ายเพื่อเป็นการประถมศึกษา ๑ แสนนั้นในฉบับอภิปรายในชั้นกรรมาธิการก็เป็นข้อที่พอ
แล้วแต่ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวนั้น แจ้ข้าพเจ้ามาพอจรรยาเห็นว่าความประมวลรัฐสภา
ใหม่ เราได้เพิ่มเงินการประถมศึกษาเดือนละ ๒ บาท ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่า
กรรมาธิการเห็นว่ายังมีเงินเหลือยกแบ่งที่จะได้จากการเก็บภาษีอากรประถมศึกษา
นั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเพิ่มเป็น ๑ ล้านบาท เพื่อให้การศึกษาทางดีขึ้น เพื่อให้จ่าย
ในการบูรณะประถมศึกษาในเรื่องโรงเรียนประชาบาลและเรื่องเด็กประชาบาลขาดเครื่อง
ไม้เครื่องมือในการใด ๆ ขึ้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ) : คือเรื่องการศึกษา เรา
มีความยินดีมากที่จะเพิ่ม แต่อีกที่จะเพิ่มได้ทั้งหมด ๑ แสน คือจะอยู่ในร่างงบประมาณ
๑ ล้านบาท แต่อย่างไรก็ตามถ้าจำเป็นรายการหนึ่งรายการใด ก็ได้ข้าพเจ้าจะมาเพิ่ม
ให้ประถมศึกษาที่ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

สมาชิกการศึกษานานาชาติ : เงินการประถมศึกษา เงินช่วยบูรณะทางหลวง
จังหวัด เงินสมทบ เงินช่วยบำรุงท้องที่สำนักงานในจังหวัดและสำนักงานศึกษาธิการ
ในจังหวัด กรมเลขาธิการคณะกรรมการ

นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ์ (เช่นงใหม่) : สำหรับกรมเลขาธิการคณะกรรมการ
ข้าพเจ้าผู้แปรคดีไว้หลายรายการด้วยกัน คือ ๑. ขอคัดค่าใช้จ่ายของ การวิทยุสื่อสาร
๓ แสนบาท -- ๒. ค่าใช้จ่ายในการพิจารณาคุณภาพคน ๑ แสน ๒ พันบาท
ขอ. ๓. ค่าซื้อรถยนต์ ๒๐ คัน ๑ แสนบาท ค่าใช้จ่ายในการเจรจา ๑ ล้านบาท

ทั้งนี้เพื่อไปเพิ่มเป็นเบี้ยเลี้ยงตำรวจและนักโทษผู้ต้องหา เพราะเหตุที่ว่าข้าพเจ้า
 เสนอแปดคดีนั้น ก็โดยคดีพิจารณาแล้วว่า สำหรับของ คดีการฉ้อโกงเอกสารที่เอมรา
 คังไฉ ในกรมเลขานุการ นี่เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม คือเรื่องฉ้อโกงนั้นควร
 อยู่ที่กระทรวงคมนาคมหรือกรมไปรษณีย์ โทร เลขควบคุมต่อไปข้างหน้าอาจจะทุกกระทรวง
 ทะเบียนกรมจัดตั้งวิทยุสื่อสารขึ้นโดยเอาเงินนั้นคืนไปใช้โดยไม่ประหัด ในการพิจารณา
 ตั้งค่าใช้จ่ายทดแทนในต่างประเทศที่เสียหายความศักดิ์อนัน เราเป็นผู้เสียหายอยู่แล้ว
 จึงไม่ควรจะจัดตั้งกรมบริการเก็บ 11 คน เราควรจะได้จำนวนลงเป็น 5 เพื่อรักษา
 ๗ ประโยชน์เช่นนี้ก็ย่อมทำได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้เสนอขอให้จัดตั้ง สำหรับ
 ในกรณีคำร้องกรณี ๘ แลนามาพัน ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจงของจังหวัดกรมการในวันนั้นแล้ว
 ว่าได้ตกลงส่งชื่อรถยนต์ ๒๐ คันมาเพื่อให้รัฐมนตรีเป็นผู้ใช้ ข้าพเจ้าก็ชี้แจงแล้วว่า
 สำหรับรัฐบาลจะเอารถยนต์ใช้ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ขอให้พิจารณาว่ารถยนต์เวลา
 นี้ที่อยู่ตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นั้นขอให้เรียกว่า มีจำนวนเพียงพอที่จะเอามา
 ใช้ในบางกรมทองอิมบักยังใช้รถยนต์ของหลวงและบางหน่วยงานก็มีรถยนต์ที่ของจากองค์ การนี้
 หรือหน่วยต่าง ๆ มาได้เป็นชั่วคราว แต่การขอเงินซื้อรถยนต์ ๒๐ คันในระหว่างที่นั่น
 เมืองเรากำลังตกอยู่ในภาวะเดือดร้อนเช่นนี้ประชาชนยากำลังจะอดตายอยู่เช่นนี้ ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่าไม่ เห็นการสมควร เพราะเหตุว่าเมื่อซื้อรถยนต์แล้วก็เป็น คือรถที่วิ่งฟรี /
 อาศัยน้ำมันก็จะ เรียกว่าเป็นการตั้งงบประมาณที่เป็นการประหัดไม่ไ้ดี มีเหตุอยู่เช่น
 นี้ข้าพเจ้าจึงขอให้ตัดจำนวนนี้ตั้ง ๘ แลนามาพันเพื่อถ้าหากว่าถ้าส่งชื่อรถยนต์มาแล้วก็จะ
 เห็นควรให้ขายเสีย บางทีอาจจะมีการเสียด้วยซ้ำและจำนวนกว่าจำนวนที่ไ้ไม่รัดด้น
 จริง ๆ แล้วก็ควรเรียกมาจากกรมหรือหน่วยต่าง ๆ ที่มีรถยนต์เหลืออยู่ แล้วนำมา
 ใช้สำหรับหน่วยต่าง ๆ หรือเอามาซ่อมก็ได้ไว้ป็น นี้ก็สำหรับกรณีนี้ที่เกี่ยวกับคดีคำ
 ใช้จ่ายในการ เดินทางไปเจรจากับระทั๑1 / แลนามาพัน ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เคยตัด

มีก็ไม่เฉพาะเฉพาะจะมีจะ เป็นไป เคยไม่ได้ เกิดความดูหมิ่น เหยียดหยามกันนั้นได้ แต่
 ทั้งนี้ก็แล้วแต่ความวิเศษมาที่จะ เลี้ยงด้วยหรือไม่ ถ้าไม่เห็นบรรณาธิการก็คัดออก ขอให้ที่
 ประชวรวิจิตรนักแล้วกัน ส่วนเบี้ยเลี้ยงค่ารถที่นั่นค่าเบ็ดเตล็ดหน้า ๒13 เพิ่ม ๒ ด้านบาท
 และค่าเบี้ยเลี้ยงผู้ส่งพาให้ท่าน เบ็ดเตล็ดกรมราชทัณฑ์ ก็คือว่าทางกรมราชทัณฑ์หรือทางรัฐบาล
 ก็ได้เพิ่มเติมแล้วเพื่อให้เหมาะสมกับการครองชีพ หรือในที่คุมขังก็ได้เพิ่มเติมทั้งหมดแล้ว

นายเสือน พงษ์โสมผล (นครราชสีมา) : เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า
 ได้กล่าวไว้ว่า "แล้วแต่ผู้ประพรมจะวินิจฉัยหรือจะเอาไว้" แต่ว่าการลงมติข้าพเจ้านครราชสีมา
 ประชวรกรามเรียน เหตุผลหลักคิดหนึ่งว่าไม่เป็นการสมควร เสียที่จะเห็นว่าควรคัดออก
 เสียทำไมข้าพเจ้าจำจำเป็นต้องอธิบายเหตุผลสักครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ก็เพื่อให้สมาชิกเข้าใจที่
 สักคนหนึ่งว่า ในการที่ข้าพเจ้าลงมติว่าไม่เอา ข้าพเจ้าไม่รู้สึกว่าเป็นการสมควร คือที่ไม่
 เป็นการสมควรนั้นคือ เท่าที่ท่านอ้างว่าเรื่องเป็นการ เหมาะสมกับเกียรติคุณ ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเพียงเกียรติก็ควรแล้ว เงินของท่านรัฐมนตรีรับซื้อเพราะเหตุว่าท่านรัฐมนตรีและ
 ทุกท่านก็มีเงินซื้อ ไม่ควร จะเอาเงินของประชาชนไปซื้อแล้วก็เอาไปใช้ส่วนตัวรวม
 กับราชการข้างตามสมควรแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าอยากจะทำกล่าวต่อไปว่า ถ้าข้าพเจ้า
 เป็นรัฐมนตรี ข้าพเจ้าไม่เอาสักอย่างก็มองแล้ว ถึงเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าก็มีหลายสิ่งอันแล้ว
 และสิ่งอื่นใดถ้าไม่รับเอาสักอย่างนี้ ที่ถืออย่างนี้ เพราะเหตุว่าข้าพเจ้ารู้สึกเกรงกลัว
 เจริ เพราะเงินเหล่านี้เป็นของประชาชน เราเก็บมาส่วนหนึ่งที่จะ ฝากให้เก็บไว้
 เราเคยมีคำขึ้นชื่อว่า "ฟ้า/ฟ้า" "เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้แทนแล้วจะหาทุกสิ่งทุกอย่างให้
 เป็นประโยชน์แก่บ้าน" ของสัจจะว่าเราเอาภาษี มาไว้ไว้กันตัวเสีย จึงจริงเราอาจ
 จะราชการที่ สักส่วนหนึ่งถึงวังแล้วมองจากราชการเราเอาภาษีไปประโยชน์ส่วน
 ตัวก็ปี สองอย่าง เวลาที่กระทรวงหรือทางกรมก็ใช้ไปส่วนตัวเอาของราชการไปใช้ใน
 การอื่น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเวลานี้มีอะไรที่ควรจะทำจึงอยู่ภายใต้การบังคับ "ระบอบ"

นี้ได้ปลูกสร้างก่อนข้าพเจ้าเกิดมาเสียอีก เมื่อเห็นสภาพแล้วน่าจะอายุไข จะพึงมีพลังแล้ว ซึ่งไม่แปลกกษัยในการที่จะคุมรังนักโทษ แลสถานที่ควรวางผู้แทนจังหวัดร้อยเอ็ด ก็เป็นสถานที่ชาวอุดรภูไทใหม่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นสถานที่ของตำรวจซึ่งมีหน้าที่ป้อมปราการ ความปลอดภัยแก่ประชาชนที่ข้าพเจ้า~~ผู้~~มีหน้าที่ ก็เห็นว่ามีความจำเป็นที่ทางราชการจะได้ก่อสร้างหรือซ่อมแซม และโดยเฉพาะเรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ดนั้น ลวจะย้ายไปปลูกสร้างที่อื่น เพราะเหตุว่าทั้งไว้กลางเมืองมีสภาพเช่นเดียวกับจังหวัดอุบลที่ได้มีการโยกย้ายหรือได้รื้อลงประมาณไปแล้วนี้ ข้าพเจ้าขอความร่วมมือกับท่านสมาชิกทั้งหลายว่า ถ้าหากว่าจะมีการคิดงบประมาณประเภทที่ซ่อมแซมสถานที่ดังกล่าวมาแล้วด้วย

นายบุญคุ้ม จันทกรวีสุรเวงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งขอคัดรายการรณนทรนี้ และเกิดความสงสัยขึ้นคือ รณนทร ๓ แลสมาชิกที่มีสมาชิกของศักดิ์กัน ๑๐ กว่าคน แลลักษณะที่จะไปใช้ศักดิ์กัน อย่างคุณสุวิชัยของจะอย่างข้าพเจ้า เราจะไม่มีการลงมติเป็นคน ๆ หรือลงมติพร้อมกัน

ประธานสภาผู้แทน : ลงมติว่าศักดิ์หรือไม้ตัด

๗ นายบุญคุ้ม จันทกรวีสุรเวงศ์(อุดรธานี) : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอถือโอกาสพูด ข้าพเจ้าขอแปรมติที่เอาเงินรายนี้ไปใช้สองทางด้วยกันนั้น เอาไปตั้งกิ่งอำเภอพระแสงในเขตที่จังหวัดอุบลอีกทางหนึ่งไปเพิ่มเป็นคำวิชาให้แก่อัยการทั่วราชอาณาจักร แต่สำหรับรายการแรกที่เอาไปตั้งกิ่งอำเภอนั้น ทราบจากท่านรัฐมนตรีมหาดไทยว่ามีผู้ขอจึงมากราย จะพิจารณาด้วยกัน เพราะฉะนั้นรายการนี้ข้าพเจ้าไม่คิดใจเฉพาะรายการที่จะเอาไปเป็นคำวิชาอัยให้แก่อัยการทั่วราชอาณาจักร ข้าพเจ้าขอเรียนคนที่ประชุมและคณะกรรมการสมาชิกเสียก่อนว่าข้าพเจ้าขอเพิ่มนี้ไปใช้เอาไปใช้จ่ายสำหรับในท้องที่จังหวัดของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าเอาไปใช้จ่ายส่วนที่ประชาชนทั่วๆ ไป คือเพิ่มให้แก่อัยการทั่วราชอาณาจักร เหตุที่มีอยู่ว่าอัยการควรจะได้เป็นคำวิชาในหลักการ

ของงบประมาณนี้เองบอกว่าในงบประมาณนี้ตั้งเงินสำหรับอัยการขึ้นเป็น ๒ หมื่นบาทเศษ เงินสำหรับ ๒ หมื่นเศษนี้เฉพาะผู้ที่เงินเดือนพอ บาทไม่ได้ อันนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีความเป็นธรรมดาไม่สนใจว่าอย่างนั้น เมื่อเราถือว่าเป็นกาววิชาแล้วก็ต้องให้หัวหน้าจาก อัยการ เพราะว่าอัยการทุกคนเป็นชั้นบัณฑิตเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องให้ทั่ว ๆ ไปไม่เช่นนั้นไม่มีความเป็นธรรม ถ้าจะแบ่งว่าให้เป็น 110 บาททุกคน ผู้ที่ได้ 100 หรือ 110 แล้วไม่ได้ เพราะเหตุว่า 100 หรือ 110 เนื่องจากผลดีในภายหลัง เราฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ข้าพเจ้าขอร้องว่า ข้าพเจ้าได้ค่าวิชาตามพระราชบัญญัติฝ่ายอัยการ ได้รับหลักการแล้วได้ค่าวิชาอัยการ ที่นี้เราของพวก อัยการที่เป็นบัณฑิตต้องให้วิชาตลอดมาเรื่อยไปเรื่อยเรื่อย เพราะฉะนั้นเราจะให้เงินเรื่องอัยการ ไม่ได้ค่าวิชาข้าพเจ้ารู้สึกแปลกทรมานแล้ว ตั้งแต่ ๔ - 5 ปีมาแล้ว โอดครวญกันหนักหนา เพราะว่ากระทรวงอื่นเขาได้กิน อย่าง จ้าพามเขาได้กิน ทุกวันนี้ก็โดยค่าวิชา 30 บาท พวกครูก็ได้กิน อย่างนี้พวกอัยการก็ว่ารังเกียจหนักหนา แต่นี้ก็ให้วิชาที่อยู่ 100 % สมควรที่จะให้ด้วย ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอัยการนี้เป็นผู้กล้าหาญซึ่งความยุติธรรมของประชาชนมันน้อยกว่าวงการอื่น ๆ ถ้าอย่างงั้น ข้าพเจ้าจะขอชี้ให้เห็น ถ้าสมมุติว่ามีอันย้ายเลือกจับขึ้นมา ถ้าพนักงานอัยการไม่มีรายได้พอเลี้ยงแล้ว และก็มีความจำเป็นอื่น ๆ มันก็ไปเลือกย้ายเสียไปโดยเริ่มถ่วงเอาเงินมัน สองหมื่น แล้วย้ายเลือกไปรวมกันความสงบสุขประชาชนคือไปอีกเพราะฉะนั้นเงินที่อัยการ รมานนี้ก็คือเลือกเนื้อของประชาชนนั่นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าอัยการควรจะได้เงินกว่าวิชาอื่น และขอเรียนอีกนิดหนึ่งว่าข้าพเจ้าขอตัดเงินเดือน 5 แสนบาท แต่ความจริงเป็นเพียงละประมาณ -150000 บาท คือเนื่องจากข้าพเจ้าสืบลัวเลขใหม่แน่นอน ที่นี้ข้าพเจ้าสันใจแน่นอนแล้วว่า เงินที่จะคืนนี้มีเพียง -/2,8040 บาทเท่านั้น รอยครีเพียงคันเดียวเท่านั้น ๆ ๆ แล้วเราจะได้ประโยชน์ทั่วราชอาณาจักร

นายกมล ชลศักดิ์ (สุพรรณบุรี) : สำหรับเงินในกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้ปรารถนาคือเป็นจำนวนเงิน 1๑ นาย และโดยขณะเพาะอย่างอิงรายการอื่น ๆ ก็ไม่คิดใจ มาคิดใจลงจนไว้ข้อมิปราชัยในสภาที่คือ "สมควรจะคิดเงินจำนวนนี้ออหรือไม่" ในขณะ ที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการ รู้สึกว่าถ้าหากว่าสภาเมื่ออนุมัติให้คิดเงิน ๑ แสนบาทนั้นแล้ว รมช.ตร.ก็กดยังเงินทางเข้ามาแล้ว ถ้าหากว่าเมื่อเงินทางเข้ามาถึงรัฐบาลจะขาด รมช.ตร.ไปให้แก่เอกชนเช่นนี้ ขอให้ท่านสมาชิก ถูที่มีเกียรติจึงระสิดีกว่า ถ้าท่านยอมให้รัฐบาล ทำเช่นนี้แล้วรัฐบาลจะเสียเกียรติแค่ไหนต่ออย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าสมมุติว่าที่ประชุมยอม ให้คิดเงิน ๑ แสนบาทออกไป เมื่อผู้ปรารถนาคือ 1๑ นาย แต่จะท่านต้องการ เงินนี้ไปบูรณะ จังหวัดของตน ๆ เฉพาะข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการ ในคณะแรก ซึ่งเห็นเงินจำนวนนี้ ข้าพเจ้าก็โดยผูกกับท่านประธาน เหมือนกันว่าจะขอคิดไปบูรณะ จังหวัดของข้าพเจ้า เพราะ เหตุว่าหนทางก็มี การขอสหประชาชาติไม่ได้ แต่เมื่อได้จึงเจ้าหน้าที่แจ้งถึงเรื่อง การขอ รมช.ตร.นี้ว่าเป็นความจำเป็นอย่างบังคับที่ท่านหาไปได้มิปราชัยมาแล้ว ข้าพเจ้าในขณะ ที่เป็นผู้เป็นกรรมาธิการก็ไม่และต้อง 1111/๑๑๑ อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอให้ข้อสังเกต ว่าถ้าหากว่าสภาจะยอมให้คิดเงิน ๑ แสนบาทนี้ไปเมื่อ รมช.ตร.เดินทางมาจนถึงแล้วยอม ให้รัฐบาลขายรมช.ตร.ให้แก่เอกชน ท่านผู้หรือไม่ว่ารัฐบาลเราจะเสียเกียรติแค่ไหน อีกอย่างหนึ่ง ๑ แสนบาทเป็นเงินจำนวนน้อย มีผู้ปรารถนาคือ 1๑ นายดังนั้น เงินจำนวนนี้ ถึงจะเอาไปบูรณะ เป็นชิ้น เป็นอันไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่เสนอข้อท่านประธานว่า ในขั้นแรกนี้ก็คือ ควรจะคิดหรือไว้คิดเสียก่อน ถ้าจะปล่อยให้สมาชิกอภิปรายกันถึง 1๑ นายแต่ละคนก็ใคร่ท่านนี้เหตุผลที่จะเอาไปบูรณะ จังหวัดของตนทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเพื่อ เป็นการประหยัดเวลา ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอว่า สัก หรือไม่คิด

ประธานสภาผู้แทน : เท่าที่ข้าพเจ้าฟังก็ยังไม่ไปปฏิบัตินอกไปจากที่คณะ กรรมาธิการเห็นความเห็น แต่ผู้ปรารถนาคือขอคิดทุกคน เพราะฉะนั้นผู้ปรารถนาคือขอที่จะ

อภิปรายกันทุกคน

นายประสิทธิ์ชูศรี (ถ้าแดงเพ็ชร) : สำหรับรายการนี้ข้าพเจ้าขอคัด
 ล่าข้อมรสร้างยี่สิบรายการและการ เดินทางไปเจรจาธุรกิจ และองค์การพิทักษ์สื่อสาร
 ๓ ประการแรกนั้น ข้าพเจ้าได้รับความรู้จากกรมการ ข้าพเจ้าก็พอใจสิ่งที่ข้าพเจ้า
 ยืนยันขอคัดก็คือชื้อรถยนต์ ข้าพเจ้าขอคัดออกหมดทั้ง ๒๐ คัน เหตุผลที่ขอคัดก็คือว่า
 ทางการที่เราจะต้องมาประมาณการใช้จ่ายประจำปี นั้นงบประมาณหนึ่ง เป็นการคาดคะเน
 ช่วงหน้าของรัฐบาลว่าสำหรับจะใช้จ่ายสำหรับปีหน้าเท่าไร แต่สำหรับปีนี้นั้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่าการ ใช้จ่ายล่วงหน้าไปเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นวิธีการทางงบประมาณที่อ่อนแอ
 โดยวิธีนี้ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลน่าจะพอมาอยู่ ใช้เงินล่วงหน้าแล้วไปแบ่งเงินให้มา
 มาขึ้น ไม่ถูกอ้างจะประหยัดแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าการทางงบประมาณนั้นย่อมเกินที่ทราบกันดี
 แล้วว่าเวลานี้จะเกิดก่อนของระบอบานเป็นอย่างไร การที่จะตั้งงบประมาณไว้มาก
 -ความ-
 เช่นนี้การระมัดระวังอยู่กับประหาร ายมูร์ ในที่ผู้ละระมัดระวังออกไปแล้วก็เป็นกรณี
 มีถึงพวกนั้นให้เสียภาษี มาศึกษาในแง่ประหยัดแล้วการทาง งบประมาณแบบนี้ไม่ใช่
 วิธีประหยัดเลย จะถือว่าการชื้อรถยนต์นี้เป็น เรื่องชั่วช้าหรือการไว้ซึ่งระบอบ
 ประชาธิปไตยแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า รัฐบาล ประธานกรมการมาขึ้นให้อภิปรายให้ใน
 ระหว่งข้าพเจ้าเห็น ๑ เมื่อออกเปิดกระบวนคดีที่สภาจังหวัดนั้น ท่านประธานกรมการมา-
 ดิการ ได้เห็นว่าสำหรับนี้ เราไม่ได้ตั้งงบประมาณสำหรับสภาจังหวัดไว้ ซึ่งตั้ง ๆ ที่ สภา
 จังหวัดจะดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสภานี้จะส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักระบอบ
 ประชาธิ คติแน่นอนยิ่งขึ้น เป็นทางก้าวไปสู่ระบอบประชาธิปไตยอันเจริญยิ่ง แต่ข้าพเจ้า
 สงสัยว่าเหตุฉุกเฉินไม่ต้องงบประมาณไว้ประจำปี ส่วนงบประมาณชื้อรถยนต์ก็ ถ้าพิจารณา
 กับสภาจังหวัดแล้วต่างกันไกลมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยที่ชื้อรถยนต์
 ๒๐ คัน ให้เป็นเกียรติแก่รัฐมนตรีที่จะใช้สอยในงานของประเท ข้าพเจ้าคิดว่ารถยนต์

เท่าที่มีอยู่ก็ควรจะใช้ได้ ประเทศเราไม่ได้ร่ำรวยอะไรนัก เราควรจะคิดถึงประชาชน
 มากกว่าอย่างอื่นหรือเพื่อให้มีความเจริญในราชการ ในเวลานี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียน
 ขอสภาที่ว่า ถ้าเราสิ้นเปลืองราชการ เช่นนี้ออกไปแล้ว ความค่านิยมก็เปลี่ยนก็จะ
 มากข้าพเจ้าคิดว่าอย่างน้อยพวกเราทุกคน คงจะถูกค่านี้เป็นแน่แท้ นี่ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่าสมควรจะตัดรายการนี้ออกไปดีกว่า ส่วนมรดกที่เราได้ส่งลงไปแล้ว จะ
 ทำอย่างไรนั้น เมื่อไรที่ไม่มีงบประมาณจะใช้เงินก็ไม่ได้อยู่ที่ บัดนี้ข้าพเจ้าคิดว่า
 ว่าจะเอาไปไหนข้าพเจ้าคิดว่าก็เมื่อไม่มีงบประมาณแล้ว สำหรับจะเอาไปไหนก็ไม่มี
 อยู่นั่นอะไร หรืองบประมาณซึ่งมีเงินก็ตัดออกไปเงินนี้จะถูกพันชั่งจ้านวนนั้น บัดนี้
 ข้าพเจ้าคิดว่าเงิน ไปไหน คงที่กรมการให้ไว้แต่จะจ่าย ขอบที่จะเอาเงินจำนวน
 /๑๕/
 นี้ไปบูรณะมาเรื่องนั้นได้ เมื่อตัดแล้วจะไปทำอะไร ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ยุ่งยากนัก
 ท่านผู้ใ้เกียรติทั้งหลายคงจะพิจารณาเห็นความจำเป็นในเรื่องนี้และพิจารณาตัดทิ้งรายการ

11.50 น.

นายวิรัช ศุภะพันธ์ (อ้างทอง) : ข้าพเจ้าขอเรียนในที่ประชุมนี้
 ทราบว่า ตามที่ท่านกรรมการผู้ทรงเกียรติแจ้งว่า ท่านสมาชิกได้คัดค้านการต่าง ๆ นี้ คง
 ถึงจะยั้งแต่เขาไม่ทำลงในจังหวัดของมัน ข้าพเจ้าขอให้ท่านได้พิจารณาเห็นว่า เงิน
 จำนวนที่ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการที่รัฐบาลจะเอาเงินจำนวนเงินนี้ไปใช้
 เพื่อประโยชน์ของราษฎรหรือสิ่งที่มีประโยชน์กว่านั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ข้าพเจ้าได้ขอเอาไปให้สงฆ์และภรรยา เมื่อเอาไปใช้ให้เป็นที่ประโยชน์ส่วนรวมของบุคคล
 ที่ได้รับความสะดวกสบายอยู่เป็นอันมาก มีการช่วยเหลือเด็ก สติง คนชรา และก็เป็นเรื่อง
 อาหารและเครื่องนุ่งห่ม เราจะเห็นว่าบ้านเมืองของเราตลอดในระบอบประชาธิปไตย
 14 ปีนี้ ฐานะบ้านเมืองของเราค่อย ๆ ดีกว่าองค์โบราณรัฐให้ได้รับความทุกข์ยาก
 และความจนลงทางข้าง ๆ ก็เพราะท่านเงินอยู่เกือบหมดแล้ว แต่รัฐบาลไม่ได้นำเงินอย่างไร
 มาจัดการอะไรที่พวกจนอยู่ยากเข็ญยาก หรือพวกเด็กเล็กเด็กแดงต่าง ๆ ที่ต้องได้รับความ
 ทุกข์ยากในกรณีเหล่านี้ นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่ง เมื่อเวลาที่ได้นับก็ได้ตัดเงินจำนวนหกหมื่น
 บาทแล้ว ก็ขอให้มีประชุมได้โปรดทราบว่า เราได้เอาไปทำอะไรบ้าง นอกเหนือจากที่เรา
 แด่เด็กและคนชรา ซึ่งข้าพเจ้าได้เขียนยื่นขึ้นไว้แล้วขอหาให้.

11.52 น.

นายสวน พรหมประดา (อุตรธานี) : การที่ข้าพเจ้าขอคัดงบประมาณ
 ลำดับที่ 3 แสดงนี้ ข้าพเจ้าขอคัดไปเพื่อไปคัดค้านรายเครื่องเครื่องต่าง ๆ การที่ข้าพเจ้า
 ไม่ไปคัดค้านก็จังหวัดข้าพเจ้าแห่งเดียว ก็ดีเพื่อคัดจังหวัดในระหว่างที่ถ้าเอาไปจังหวัด
 ไทไม่มีเครื่องเครื่องต่าง ๆ เราที่จะเอาไปคัดค้านให้ในต่างแดนนั้นด้วยทั้งประเทศ ข้าพเจ้าทำ
 เพื่อส่วนรวม จังหวัดอุตรของข้าพเจ้ามีกรมทุกอำเภอ เว้นแต่อำเภอหนึ่ง คือ-อ.ฝาง
 อำเภอที่สำคัญที่สุดซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ คืออำเภออุบลพลาณี อำเภอที่มีความสำคัญ
 มากในเรื่องการธุรกิจและการอุตสาหกรรม แต่ไม่มีเครื่องเครื่องต่าง ๆ ข้าพเจ้าได้

ร้องเรียนรัฐบาลหลายครั้งมาแล้ว รัฐบาลก็รับว่าจะคิดหิ้งให้ จนบัดนี้ก็ปรากฏว่ายังไม่ได้หิ้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนขอรัฐบาลว่า รัฐบาลตัดเอาเงินสามแสนบาทนี้ไปเพื่อตั้งโทรศัพท์ทุกอำเภอทั่วประเทศ เห็นว่าจำเป็นที่สุด คิดว่าที่จะไปซื้อรถยนต์เสียง 2 - 3 คัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตัดเงิน 3 แสนบาทนี้เพื่อไปตั้งโทรศัพท์ตามอำเภอต่าง ๆ ทั้งตั้งประเทศนี้ขึ้นมา

อีกข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่า เงิน 3 แสนบาทนี้ยังเหลือเหลืออยู่ ก็หวังใจว่าถ้าได้ตั้งโทรศัพท์ทุกอำเภอแล้วยังมีเหลืออยู่อีก ข้าพเจ้าเห็นใจข้าราชการอีก คือเห็นใจนายไปรษณีย์ซึ่งรับผิดชอบเงินดังกล่าวพินแต่ไม่มีใคร เหนียวจนถึงฐานะหรือขั้นของนายไปรษณีย์เลย เงินเดือนบางคนที่ความรู้ดี ๆ มีความสามารถทำงานเก่ง ข้าพเจ้าขอชมเชยหรือชื่นชมเชย แต่ปรากฏว่าทำงาน 6 - 9 ปี เงินเดือน 80 - 90 บาทเท่านั้น ไม่ค่าอะไรก็ทรมานซึ่งกว่าจะขึ้นแต่ละปีก็ยากนัก ความรับผิดชอบของนายไปรษณีย์นั้น เงินที่พิน ในที่สุดพลเราก็ประมาณนายไปรษณีย์ว่าเชิงก็โทรเลขหรือโทรศัพท์หรือแยกประกาศ แต่ส่วนฐานนั้นไม่มีใครคำนึงถึง เพราะฉะนั้นใครที่ขอวิจารณ์ว่าที่กรรมการจะตัดเงิน 3 แสนบาทเพื่อจัดตั้งโทรศัพท์ทุกอำเภอ และถ้ามีเงินเหลือบ้างขอไปโปรดคำนึงถึงโดยเอามาจ่ายให้นายไปรษณีย์ คนที่อยู่ในฐานะคิดเงินเดือนมานานเช่น 9 ปี หรือ 20 ปี เช่นนี้ จะไม่มีโอกาสได้เลื่อนเงินเดือนขึ้นบ้าง เพราะฉะนั้นหวังว่าท่านกรรมการคงจะให้ความเห็นใจที่ข้าพเจ้าขอแปรตัดคิดคำนี้นี้.

11.55 น.

นายประสิทธิ์ นุชยามรย์ (สกลนคร) : ผมได้แปรตัดกันในข้อนี้เหมือนกัน คือว่าในเรื่องการซื้อรถยนต์นี้ ความจริงผมยังให้ถูกสำหรับว่าจะซื้อรถยนต์ได้กี่คันจึงจำนวนทั้งหมดนั้น 20 คันเป็นเงิน 6 แสน กระผมขอเสียง 3 แสนเท่านั้น พินเมื่อตัดไปแล้วจะเอาไปทำอะไร ความจริงเท่าที่เลื่อนมาคิดแล้วคิดว่าถ้าต้องการจะเอาไปบำรุงจึงคิดว่าคงผมเห็นเป็นความจริง แม้แต่ตัวของตัวเองก็ชอบที่อยู่คงหัว และไม่มีช่วยตัวเอง

ก่อนแล้วเราจะไปช่วยใคร เพราะฉะนั้นถ้าจะถูกรูจากอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ได้คัด 3 แขนง ซึ่งสำคัญที่สุดก็อยากจะได้ไปตั้งถึงอำเภอเมืองซึ่งอยู่บนถนนที่เขา
 ที่ผมให้ทั้งคณะผู้ถามกระทรวงมหาดไทยมาครั้งหนึ่ง บริเวณ 4 ฝ่ายนั้นถ้าถามมา
 แล้ว ชายแดนติดกับจังหวัดกาฬสินธุ์ที่จะตั้งใหม่นี้ ท่านประธานคงไปขอทราบแล้วว่า
 จังหวัดสกลนครที่ไปเยี่ยมเขาเครือที่ ก็แค่เสียงเรไร แล้วนี่มีอะไร เพราะฉะนั้น
 คณะกรรมการจะได้สิ่งเหล่านี้ไปไว้ม่าง และอยากจะช่วยเหลือเพื่อนชาวชากรที่อพยพ
 มาจากชายแดน 4 จังหวัดที่อยู่ติดกัน สร้างความเจริญให้แก่กันนั้น และจังหวัด
 สกลนครนั้นก็ยังมีอยู่ ที่ว่าบางจังหวัดอาจจะไม่ขึ้นรัฐมนตรี มีรัฐมนตรีใหม่ขึ้นมา
 จังหวัดกาฬสินธุ์แล้วก็อยากจะได้มีสิ่งที่ดี ๆ เจริญขึ้น เสียงแรงที่เป็นเมืองรัฐมนตรี
 ระการที่ยอด อยากจะได้เขียนกันนี้ อันนี้ผมอยากจะได้เขียนภาพมาให้
 คำประ / พาน เห็น สมแล้วช่วยลงหน้าประธานมาจากเขาถล่มไปทางดินนั้น บริเวณ
 นี้ผมคิดว่าเป็นบริเวณโดยรอบของศาลา บริเวณที่สวนสิริภรมาและเสียงสัตว์ได้ มีเรือ
 ที่ 3 ที่นี้แล้วไร แต่ทำการเสียงสัตว์ได้จริง ๆ ... ที่นี้แล้วไร แล้วว่านี่เกิดมา
 บานหลายร้อยปีแล้ว ก็คือรวมชาติน้ำได้ตั้ง เขาฝั่ง ไบ่มีงั้นมาติดกันหรือถือไว้ที่ทางเดิน
 ก็เกิดขึ้นเช่นนั้น แล้วธรรมชาติของน้ำก็เกิดไหลลง ๆ ... เป็นแรกเห็นอย่างหนึ่ง เผลอ
 ที่สองก็เคยเป็นทางเดินทางลงของผาขี้ ก็เลยจำไปแก้ด้วยโดยธรรมชาติของน้ำ
 ราวๆนี้ ... รั้วความเดือดร้อนนี้ก็เป็นอีกที่มาเพราะปัญหาหลายก็ของอุทกภัยให้ต่าง
 ฉางลง ... ก็ไม่พอเงืองทรงเลี้ยว ... จำว่าจจะลงน้ำลงลงนั้น เท่านั้น ... เพื่อช่วย
 ราษฎร เขาไม่พอเงืองให้มันเป็นตามตรงเดินลงน้ำเสียง ... อย่างนี้ไทยทุ่งตรงมาทาง
 พนดหลายเลย เท่านั้นที่ขึ้นความเดือดร้อนได้ เพราะฉะนั้นนี่เป็นลักษณะที่จังหวัด
 ที่ได้แต่เก็บราษฎรและ ... ราษฎร ... ส่วนนี้ 3 แขนงนั้นขอยก
 ให้รัฐบาลเอาไป.

อย่างนี้พออย่างนี้ให้ พอมาถึงงบประมาณก็ใคร่จะดีเสียว ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งเยอะแยะ
 แล้วยังไม่ถูกต้องว่า ยิ่งไปถึงเวลาที่จะทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าวิธี
 เราควรปรึกษากันว่า จึงบอกว่าเป็นกรมากจะมีกรรมวิธีที่ไม่ดีหรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 จะมากสักหน่อย ก็ว่าถ้าการอภิปรายก็ถ้อยบ้างก็—ถ้อยจะทำได้ แต่ถ้อยจะพาดออก
 สภาหรือในสภา ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนอย่างนี้.

๒๒.๐๘ น.

นายหลวงอรุณสวัสดิ์ (สุรารักษ์) : เรื่องรัฐบาลขอถอนเงินจาก
 อนาคตจะเรียนผ่านรัฐบาลและคณะกรรมการว่า รัฐบาลทำผ่านกรรมวิธีท่าน
 ยืนยันแล้วว่า ทรายนคร ๒๐ ล้านนี้มีความจำเป็นอยู่ แล้วว่างานนี้ได้มูลค่าเพียง ๑๕ ล้าน
 เท่านั้น ถ้าเราจะเอาไปถม ๒๐ ล้านก็คงจะไปถมหนึ่ง ท่านบอกว่าราคาทรายนคร
 ล้านหนึ่ง ๑๗,๐๐๐ บาทเท่านั้น ๒๐ ล้านก็คงเป็น ๓๔๐,๐๐๐ บาท จะเงิน ๓๔๐,๐๐๐
 บาทนี้จะมีประมาณกี่ไร่ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ ก็เห็นรายการแล้วจะตัดได้ ๓ แสนเศษ
 นี้เราควรจะมีแผนกันไว้หรือก่อนเสียว่าเสียจะถมกันได้ เราจะต้องเห็นใจจากข้อ
 ทรายนคร ๒๐ ล้านออกมาได้ในรายการอื่นหรืออย่างไรอย่างนั้น ถ้าหากว่าจะพิจารณา
 ทรายนครอย่างแรงไม่เกิน ^{4๐,๐๐๐} ~~411,111~~ บาท เราตัดได้อีก ๒๐๐,๐๐๐ บาท นี้บำรุง
 ในทางอื่นหรือและจำเป็น ถ้าเราไม่ระมัดระวังรายการนี้ก็กลัวจะบานไปได้ด้วยดี.

นายของอินทร์ สุริยพันธ์ กรรมการบริหาร : เป็นทรายนครที่ถมหนึ่ง ๑๗,๐๐๐
 บาทนั้น เป็นราคาที่ดินของอเมริกาใต้ให้ราคาเป็นของรังราคาของราคาตามค่า อี ก
 อย่างหนึ่งที่ว่า ๑๗,๐๐๐ บาทนั้นเป็นราคาที่ดินจากอเมริกา แล้วเราก็ต้องเสียค่า
 ขนส่ง ค่าภาษีเข้า ค่าจะเป็นแล้ว เมื่อคำนวณแล้วลดต้นละ ๓ หมื่นกว่า.

๒๒.๐๙ น.

นายเชื้อ พงษ์จันทร์ (เชื้อชูบุรี) : ในการที่จะตัดเงินจำนวนนี้ไปเพิ่ม
 ในรายการอื่นจำเป็นข้าพเจ้าไม่หัดใจ ข้าพเจ้าคิดจึงคิดว่าเงินจำนวนนี้ควรจะตัด

หรือไม่ แล้วการคิดนี้ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ รัฐบาลของเราส่งรถจำนวน 18 คันนี้ไปส่งที่อเมริกา เมื่ออเมริกาส่งรถมาแล้ว รถเดินทางมาแล้วเราก็ไม่มารับรถจำนวนนี้ ถ้าจะส่งรถคันไปก็จะเป็นการเสียเกียรติของชาติ ครั้นจะไม่ส่งรถคันไปใครจะเป็นผู้รับผิดชอบเงินจำนวนนี้ คงเป็นคณะรัฐบาลทั้งหมดหาเงินจำนวนนี้จากคนหนึ่งซึ่งเป็นเงินส่วนตัวมาซื้อรถมาให้ครบค่ารถ 6 แสน แล้วก็เอาเงินไปขายอย่างนั้นหรือ ความเป็นจริงถ้าจะขายอย่างนั้นราคารถนั้นเวลานี้ข้าพเจ้าทราบว่ามีมูลค่าที่ส่งมาราว 6 หมื่นบาทเศษ ถ้าหากว่าจะให้คณะรัฐบาลรับผิดชอบในเงินจำนวนนี้ รัฐบาลจำเป็นต้องหาเงินมา 6 แสนบาท แล้วก็เอาไปขายผู้ใดในราคา 10 แสนเศษ คือข้าพเจ้าคิดแล้วว่าถ้าหากว่า 6 หมื่น 18 คันก็ 1,080,000 ในจำนวน 1,080,000 นี้รัฐบาลจะได้กำไรเป็นเงินส่วนตัว 480,000 บาท ถ้าหากว่าทำไม่ได้ โดยไม่มีกำไรจะขายหน้าแก่ประเทศชาติเราแล้ว คณะรัฐบาลจะได้กำไรอีก 480,000 บาท จะเอาอย่างนี้หรือจะเอาอย่างไร.

ประธานสภาผู้แทน : อภิปรายกันมา สำหรับผู้แปรมติยังไม่เห็นใคร
 รายน คุณประยูร ำ แปรมติอย่างไร.

12.07 น.

นายประยูร วิมุกตาคม (เชียงราย) : ข้าพเจ้าเห็นว่าควรคิดแบ่งเงินที่รัฐบาลได้ตั้งไว้ในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีประเภทจรรยา ข้อ 3 การซื้อรถยนต์ 20 คันนั้นออกทั้งหมด เหลือเพียงครึ่งหนึ่ง 6 แสนบาท โดยมิเหตุอันว่าประเทศชาติเราเวลานี้อยู่ในฐานะอย่างไร พวกเราข่มขานมาดีแล้วที่เราไม่มีข้าวจะกินในเวลานี้ เพราะฉะนั้นรายการต่าง ๆ ที่จะหักออกแล้ว ท่านผู้เสียรถทั้งหลาย ควรจะดำใจให้ตระหนักว่า เวลานี้เรามีข้าว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าในการที่จะได้เงินจากยอดโคประเภทโคประเภทหนึ่งที่จะหักออกนั้นก็ขอให้รัฐบาลระงับถึงการทานาของประชาชนให้เป็นส่วนหนึ่งนั่น ซึ่งข้าพเจ้า

ได้เคยตั้งกระทู้ถามมาแล้วว่า รัฐมนตรีเกษกร เวลามีไม่อยู่ ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับ
ทราบไว้ด้วยว่า การขอประทานเป็นส่วนสำคัญของประเทศชาติโดยแท้ เวลามีเราเกือบ
จะอดตายกันแล้วทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกทั้งหลายควรระวังให้จงหนัก เรื่อง
การขอประทาน อันนี้เป็นหลักสำคัญที่เราจะอยู่ได้เป็นเมษินทรีย์เพราะขอประทาน เรามีข้าว
จะกิน ไม่เคยมีเคยในประวัติศาสตร์ของไทย ไม่เคยอดข้าวกันเคย ทุกวันนี้เราต้องอก
ข้าวทุกบ้านทุกเมืองทุกที่ทุกทาง ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้กำหนดให้ท่านรัฐมนตรีเกษกรให้
จงหนัก เนื่องจากว่าท่านไม่มีสมรรถภาพพอที่จะสั่งงบประมาณรายจ่ายในทางขอประทาน
ในฐานะที่ละระดมเงินหนักไปในทางนี้ ขอฝากความสังเกตุไว้ด้วย ขอตัดเงินจำนวนนี้ออก
ทั้งหมดไปบำรุงขอประทานในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เพื่อเป็นการสมควรต่อไป

นายปรีดี พนมยงค์ (กระบี่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจคณะรัฐมนตรีเหลือ
เกินเรื่องรถยนต์นี้ แต่เสียใจที่มีความเห็นไม่ตรงกับความมุ่งหมายของคณะรัฐมนตรี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ทุกคนสมาธิ

12.09 น. นายปรีดี พนมยงค์ (กระบี่) : คณะรัฐมนตรีเห็นใจท่านสมาชิก
เหลือเกิน แต่เสียใจที่มีความเห็นไม่ตรงกับคณะรัฐมนตรี ที่ไม่ตรงกับที่มาทั้งปึกโดย
คำนึงถึงส่วนได้เสียของประชาชนเป็นมูลฐาน คำนึงถึงความทุกข์ยากลำบากของประชาชน
ที่จะต้องแบกภาระภาษีอันหนักอึ้ง เวลามีขอให้สภาผู้แทนราษฎรไปรื้อค่านึงถึงว่าประ-
ชาชนแต่ละท้องถิ่นนั้นส่วนมากอดยากอดแค้นแสนสาหัส แม้แต่ข้าพเจ้าที่ภาคใต้เมื่อระ-
ถั่วได้ว่าเกือบจะไม่มีอยู่แล้ว เรื่องข้าวสารที่อดยากอดแค้นหายจากที่ภาคหลาย แล้ว
รัฐบาลนี้ก็เป็นรัฐบาลของประชาชน แล้วเหตุไฉนเมื่อประชาชนกำลังจะอดตายไม่มีข้าพหัน
ภายหลัง รัฐบาลจะมาให้แก่ที่รถยนต์ป้อนแป้อย่างนี้ นี่หรือจะมาเป็นรัฐบาลของประ-
ชาชน ข้าพเจ้าก็เห็นใจเหลือเกิน โดยที่ฟังมานานก็ไม่เห็นเหตุผล ทางท่านกรรมาธิการ
ก็เสียรพยายามชี้แจงหนักหนาว่า ขอให้ค่านึงถึงเกียรติของรัฐมนตรีเถิด แต่ท่านเส

นายกรัฐมนตรีท่านแล้ว การรับแขกบ้านแขกเมืองหนักหนา ความอดกลั้นไม่สำคัญ แต่ประชาชนทรมานใจว่า ไม่สบายแน่หรือ แค่ว่าข้าพเจ้าขอยืนยันว่าจังหวัดกระบี่ของข้าพเจ้า ปรากฏกายเพราะออกข่าว เราคำนึงถึงว่าสถานีเป็นสภาควบคุมฝ่ายบริหารราชการแผ่นดิน อะไรจะควบคุมเท่าางประมาณไม่มีแล้ว ทุกบาททุกสตางค์ของประชาชน แล้วรัฐบาลก็ต้องใช้จ่ายโดยประหยัค ที่เคยมีมาแต่โบราณ และข้าพเจ้าเห็นว่าเกียรติของรัฐมนตรี ไม่ใช่ที่ว่าอยู่ที่แค่กึ่งตัวสวหยุดหฺรธา เกียรติคืออยู่ที่บริหาร งานไปโดยสมรรถภาพอันไหนยิ่ง และด้วยความเชื่อศรัศย์สุจริตผู้รอดอาพาประชาราษฎร์และคือพระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นหลักประกันเกียรติของท่านรัฐมนตรี เพราะว่ารัฐมนตรีจะแค่กึ่งตัวสวหยุดหฺรธา ถ้าถ้าการปฏิบัติโสมมอยู่แล้ว เกียรติอันนั้นก็ใช้ไม่ได้เลย เกียรติคืออยู่ที่ความเชื่อศรัศย์เป็นหลักประกันของมนุษย์ ที่ที่ท่านจะมาอ้างว่าที่ส่งมาแล้วการใช้จ่ายนี้เพื่อทุนเกียรติ ขอให้ท่านคำนึงถึงเดอะว่าเงินรตยนี้เงินของฝักร ของอาณาประชาราษฎร์ใช้ใหม่ เมื่อเป็นของราษฎแล้ว ท่านต้องชำระราษฎร ที่ข้าพเจ้าเห็นไกลกว่านั้นว่า รัฐบาลควรจะมีใจราษฎรว่าที่ราษฎรกล่าวถึงผู้ทุพพทุฑทุกขียาก รัฐบาลก็ไม่ควรจะหยุดหฺรธา ค้าย ๆ คนอยู่บ้านเดียวกัน เมื่อถูกข้านายจาก พ่อบ้านจะเสวยเหล้ายาปดบ้างอย่างไร ต้องเห็นอกเห็นใจเขาให้มาก นี่เป็นการปกครองโดยทั่วไป และเป็นการถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย ระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นของประชาชน และประชาธิปไตยปกครองโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ไม่ใช่ปกครองโดยประชาชนแก่เพื่อรัฐมนตรีหรือรัฐบาล ไม่ใช่อย่างนั้น นี่หลักของประชาธิปไตยนี้ ข้าพเจ้าข้องใจเหลือเกิน ข้าพเจ้าคิดไกลเหมือนกันที่กรมวิชาการ เพียรชี้แจงหนักหนาในคำในที่ระสงวนเกียรติ แล้วขอให้เทียบเคียงด้วยความเป็นธรรมว่าผู้แปรฉกฉิมและข้าพเจ้าที่แปรฉกฉิมนี้มีความมุ่งหวังโดยสุจริตใจเสียใจใด และราชการแต่จะราชการที่จะ เอาไปปลุกส่งเสริม ที่จะให้จ่ายนั้นมาเทียบกันว่าให้จ่ายเรื่องรถยนต์อันไหนจำเป็นอย่างไร ผู้แทนวิเศษกรมร่างพันธุ์ผู้ร่างร่าง คำพูดของบางท่านก็ช่วยราษฎรที่ยากจน บางท่านก็ช่วยข้าราชการที่ทุพพทุฑ เกิดครัน ฉะเพาะอย่างนี้จึงอย่างฉัยก

ที่เขาแปรพักตร์นั้นก็เป็นของสมควรยิ่ง ทีนี้เมื่อคำนึงถึงว่าต้องสงวนเกียรติยศของชาติ รัฐบาล
 แล้วประชาชนเป็นอย่างไร พวกเราทุกคนถูกเลือกโดยประชาชน แล้วอย่างนี้จะให้ข้าพเจ้า
 ใจอย่างไร ประชาชนโดยจะเดินได้อย่างไรในเมื่อทุกคนมีแต่ใจชุดู้อย่างนี้ ไม่ใช่เพื่อ
 ราษฎรและเพื่อประชากรมวลแล้วอนาคตของชาติจะรุ่งเรืองไม่ได้เป็นอันขาด ข้าพเจ้าจึง
 ขอวิงวอนท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายในที่นี้ ขอให้ท่านทวนระลึกถึงว่าท่านอยู่เพื่ออะไร
 อยู่เพื่อใคร ทำงานเพื่ออะไร เพื่อประชาชนใช่ไหม ถ้าท่านทำเพื่อประชาชนแล้วข้าพเจ้า
 ขอวิงวอนท่านให้เลิกการเพิกเฉยอย่างนี้เสียที ท่านจะปิดหลักอะไรอย่างไรก็ตาม แต่ขอ ให้
 ท่านคำนึงถึงประชากรมวล เป็นใหญ่ ให้หย่าขาดจากกันเสียครึ่งหนึ่งเถิด.

12.14 น.

นายพร มณีทอง (ขุนบุรี) : อันที่จริงปัญหาเรื่องการซื้อรถยนต์นี้
 สำหรั้งงบประมาณเพิ่มเติม รัฐบาลตั้งไว้ 6 แสน ผู้ที่ไม่ได้แปรพักตร์ก็คงเห็นว่าเป็นการ
 สมควรแล้วที่เราจะตั้งซื้อรถยนต์เหล่านี้ คือมีผู้แปรพักตร์ 1๑ รายเพื่อจะเอาไปทำการ
 บำรุงในท้องที่ของคนที่ลำบาก เสี่ยง เสี่ยง และคะแนนนิยมจากประชาชน ถ้าหากว่าเรา
 จะคัดจริง ๆ โดยมติของสภาแล้วแล้ว ไม่ใช่ / 1๑ คนเท่านั้น ที่จะเอาได้สมาชิกอื่น ๆ ที่
 เขาเห็นว่า การซื้อรถยนต์ เป็นการสมควร เขาก็ยอมจะมีสิทธิเอาได้ ที่เขาไม่แปรพักตร์
 นั้นก็เพราะเขาเห็นสมควร เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราถกเถียงกันก็มีอยู่ว่าจะคัด
 หรือจะไม่คัด ไม่ใช่ว่าจะให้สภามีอำนาจสั่งให้ราคาของสุนทรภู่กล่าวถึงส่วนภูมิภาคในท้องที่
 ของตนเอง ซึ่งราคาจะเหลือเกิน ถ้าหากว่าวันนี้อยู่ที่อื่น ๆ ก็ทำงานไม่ได้เท่าไร
 เพราะฉะนั้นมติว่ามีผู้ว่าจะคัดหรือไม่คัด แต่สำหรับข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรคัด ถ้าคัดไป
 แล้วรถยนต์ที่รัฐบาลสั่งก็จะต้องเอาไปแข่งสู้กัน ท่านจึงว่ารายนี้จะซื้อเอาไปเสีย เมื่อ
 รัฐบาลซึ่งเป็นของประชาชนแท้จริงจะไม่รอดและไปได้ประโยชน์แก่พวกพ่อค้าพวกคนรวย
 ผู้ใดนั้น รถที่เราเอามาจะเอาไว้ใช้ในราชการ ข้าพเจ้าเห็นว่าคนอยุ่จะเป็นรัฐมนตรี
 จะไม่ควรใช้เลย ไม่ใช่เพราะรัฐมนตรีแต่ศษท่านยอมมีงานเหลือมากกว่าช่าง ด้วยกันทั้งนั้น

ถ้าหากว่าจะมีวักเดินย่ำที่ถอด เหมือนคนอื่น ๆ งามก็เสียหาย และในที่สุดสมาชิกสภาก็จะทำ
 รัฐบาลว่าทำงานอะไรไม่ได้ มีวักเดินย่ำที่ถอดอยู่จะไปทำอะไรได้ นิ่งสามยี่สิบคิดดูเสียราคา
 เท่าไร ไปไหนคิดที่ทำมาทอผ้าแล้ว เงินเดือนจะเอาไปทำอะไรไรได้ แม้ทั้งสามยี่
 สิบลดเงินเดือนก็ไม่ต้องแล้ว รัฐก็มีความจำเป็น เหมือนกัน ^{ไม่ใคร่} เพราะขาดเมืองพรอก
 มีความจำเป็น ถ้าหากว่าจะว่าแต่จำพวกเท่านั้น ก็พวกเราเป็นสมาชิกสภาที่อยู่แล้วว่ามี ^{ไม่ใคร่} สิ้นทั้ง
 ถ้าหากว่าเข้าไปเป็นรัฐมนตรี เดินย่ำที่ถอดขายหน้าประชาชนเท่าไร ? คือเป็นรัฐบาลของประชา
 ชน แต่เดินย่ำที่ถอด ท่านคิดดูสิว่าวันมีเด็ก ๆ เขามีรถยนต์ให้ผู้จัดการผู้อำนวยการใช้ แม้แต่
 ๗ ในงานของรัฐบาล/พท เราเองที่ปฏิบัติกันอยู่เดี๋ยวนี้ ที่ตั้งใหม่ ๆ ที่เป็นงานชั่วคราว เช่นองค์การ
 ชั่วคราวอะไร ให้เงินเดือนมากแล้วยัง พทก็มีรถยนต์ให้ใช้อีก เพราะว่าค่าเงินเดือนเหลือเกินที่รัฐมนตรี
 จะเอารถยนต์ไปใช้ในองค์กรนั้น ข้าพเจ้าไม่ควรถัดของเสีย ขอให้ท่านใช้เถอะ แต่ขอให้ได้
 งานเท่านั้น ถ้าไม่ไถ่จางก็ไม่ใคร่ท่าน ท่านก็คิดว่าไปไหนกับข้า

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านอ้างว่ารัฐบาลไม่ควรสั่งรถยนต์มาก่อน ควรได้รับงบประ
 มาชก่อนตกลงกัน ได้รับความไว้วางใจจากสภาไปแล้ว การทำงาน ของการจะให้รวดเร็ว
 เมื่อเหตุการณ์ฉุกเฉินท่านก็สั่งไปก่อนได้ เมื่อท่านไม่เอา สภาไม่เอา คิดว่าอีกเรื่องหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นไม่ใช่ท่านห้ามรถเพื่อ ท่านทำไม่ความรับผิดชอบของท่านที่จะต้องมีรถยนต์ ด้วยเหตุนี้
 การที่เราจะมาตั้งศูนย์พรรคจนมีรถย่ำเข้า จำเป็นว่ามีประโยชน์พรรค-ศักดิ์สิทธิ์คิดว่า เราจะ
 ควรคิดเงิน 6 แสนบาทนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ส่งมติปิดอภิปรายกับเสียให้
 ละเอียด ว่าเราจะควรสร้างรถยนต์ ๖ แสนนี้หรือไม่ ใครรับรองไปรถย่ำขึ้น.

มีสมาชิกรับรอง

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ (เวียงใหม่) : สภาไม่ใช้สภารวมรถ เป็นสภาที่จะศ
 กิ่งพิจารณาในเรื่อง เหตุผล ถ้าหากว่าเหตุผลที่สภาไม่ยอมให้ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่าขอให้
 สภาได้ระมัดระวังในการที่เราจะลงมติใด ๆ เพื่อให้เป็นมติ ^{พท} ทางฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายประ
 ชาชน จึงขอรับรองว่าให้เปิดอภิปรายต่อไปเพื่อฟังเหตุผลเสียก่อน เพราะยังมีปัญหาการการ

อัญญา ปิศาพเจ้าขอวงวอนอย่างนี้ ใคร เห็นด้วยขอได้โปรดรับรอง

วิสาขิกขันธ์รอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอสงฆ์และมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
พระเถียว ให้จบเป็นเรื่อง ๆ ไป อย่าเพิ่งพูด..

นายบุญคุ้ม จันทศิริสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : จะขอเสนอเป็นมติ

ประธานสภาผู้แทน : อย่างเพิ่งเสนอเลย ผู้ใด เห็นควร เปิดอภิปรายต่อไป
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 33 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใด เห็นควร ปิดอภิปราย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 49 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้สงฆ์ได้ ข้าพเจ้าขอ
ปรึกษาที่ประชุมต่อไปว่า .....

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ผมยังมีเรื่องกล่าวหาซึ่งอยู่

นายณัฐวิไสย สุทธิพิทักษ์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมได้ดูการประชุม
หลายครั้งแล้ว คือว่าท่านประธานบางครั้งก็เค็ดขาด บางครั้งก็ไม่เค็ดขาด ขอให้
เค็ดขาดจริง ๆ ให้เป็นที่เค็ดขาดของมวลสมาชิกทั้งหลายในสภานี้.

ร.ศ.อ.อภัย สงเคราะห์โรจนภูรี (พระนคร) : เมื่อก็มีผู้เสนอให้ลงมติ
ว่า เรื่องการคัดหรือไมคัด ผมเกรงว่าประธานจะตั้งประเด็นว่า ควรจะคัดก่อน
หรือจะท้าวอย่างไรก่อน ผมอยากให้ความเห็นว่าเราควรจะมีมติว่า ผู้ที่ปรารถนา
เสนอเข้ามาทีละคนแล้ว สภารับรองหรือไม่ คัดทีละคนคิดว่า ไม่อย่างนั้นลำบาก

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้หรอกท้าวอย่างนั้น ที่ท่านแนะนำอย่างนั้นไม่ได้
เสียใจ ที่ท้าวอย่างนั้นไม่ได้

นายสุวิษ ทัศนเศรษฐ (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ที่เราจะดำเนินมติของสภา
 แก่ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้ บัดนี้ที่พูดกันมานี้มีบางฝ่ายที่สนับสนุนบอกว่า ดยณสีสัง
 เข้ามาแล้ว แก่ท่านนายก ฯ บอกว่ามี 19 คน จำนวนนี้มี 20 คน เพราะฉะนั้น
 บัดนี้ต่าง ๆ นี้จะต้องว่าให้หมดเสียก่อน และอีกประการหนึ่ง นอกจากเราควรมี
 ปรากฏจ่ายรับแขกเมืองควรมี 19 คนหรือไม่ นี่บอืหนว่าแขกเมืองจะมาที่หนึ่งตั้ง
 พันตั้งหนึ่งหมื่นใหม่ บัดนี้หากหนึ่ง บัดนี้หากคือไปว่า ดยณสีสัง เข้ามาแล้วเราไม่รับซื้อ จะขาย
 ให้นายทุนหรืออย่าง ส. ส. บางคนว่านั่นไม่จำเป็น เงินทดองในคลังมี เมื่อซื้อ
 มาแล้วพิจารณาว่า จะไปจ่ายเท่าไรก็จ่ายเท่านั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้ปิดอภิปรายแล้ว อภิปรายต่อไปเรื่องซื้อ
 หรือไม่ซื้อ

นายสุวิษ ทัศนเศรษฐ (เชียงใหม่) : คือบัดนี้หนว่าจะตัดเท่าไร

ประธานสภาผู้แทน : มันเอาไว้ว่าที่หลัง ประเด็นมีที่ให้ตัดแล้ว จะเอา
 ไว้ว่าที่หลัง นี่เอาตัดหรือไม่ตัดเสียก่อน

นายสุวิษ ทัศนเศรษฐ (เชียงใหม่) : ถ้าไม่ให้เหตุผลแล้วจะไม่รู้

ประธานสภาผู้แทน : จะตัดเท่าไรก็ไปว่ากันที่หลัง เพราะฉะนั้นขอ
 ให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าควรตัดหรือไม่ตัดก่อน

นายสุวิษ ทัศนเศรษฐ : ถ้าอย่างนั้นขอเสนออย่างนี้ว่า ควรตัดทั้งหมด
 หรือควรตัดบางส่วน.

ประธานสภาผู้แทน : ตามความเห็นนั้น เป็นคดีที่ไม่มีผู้ร้อง

ข้าพเจ้ามีประมุขวิปเจดีย์ก่อนว่า กวรวัดหรือไม้ค้ำ ก็เมื่อตัดแล้วจะตัดเท่าไรก็ว่าไป

นายบุญคุ้ม จันทระวีสุริยวงส์ (อุตรธานี) : คือข้าพเจ้าที่ยื่นขึ้นสมัย-
สมานคุณสุริยวงส์ ข้าพเจ้าหวังเหลือเกินเรื่องอัยการของข้าพเจ้า ถ้าหากว่าจะส่ง
ที่ประชุมกวรวัดหรือไม้ค้ำแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าไม้ค้ำ

ประธานสภาผู้แทน : โปรดกรุณานั่งเถิด คิดดูใหม่เน้นบัดหาไม่จำเป็น

นายบุญคุ้มจันทระวีสุริยวงส์ (อุตรธานี) : ขอเรียนถามท่านประธานว่า
กัตถหมายความศักดิ์ทั้งหมดใช้ไหม

ประธานสภาผู้แทน : จะตัดเท่าไรนั้นเป็นอีกประ เค็นหนึ่ง

นายบุญคุ้ม จันทระวีสุริยวงส์(อุตรธานี) : ขอประธานโทษท่านประธาน
นั่ง ข้าพเจ้าขออีกนิดเดียว

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่โปรดนั่ง ข้าพเจ้าขอทราบ มีที่คิดว่าตัดแล้ว
ก็หาเรื่องข้อข้ออีกว่าศักดิ์เท่าไร ถ้าหากว่าสมาชิกลงไม้ค้ำไม้ค้ำ ข้าพเจ้าขอวันที่
ประชุมตัดหรือไม้ค้ำ ท่านผู้ใดเห็นควรตัดไปรอกยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 46 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรไม้ค้ำ

มีสมาชิกยกมือ 56 นาย

เป็นอันว่าที่ประชุมไม่อนุมัติให้ตัดรายการนี้ ไว้เวลาหลัง พักประชุม

พักประชุมเวลา 12.25 น.

นายทองปิ่นทร์ สุวิวัฒน์ (กรรมวาสิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
กล่าวนี้ จะยกเอาข้ออภิปรายของ ส.ส. สมุทรสาคกรมาชี้แจงเป็นเหตุให้ตัดนั้น
ไม่ชอบ เพราะว่ากรรมวาสิการไม้ค้ำแดงอย่างนั้น กรรมวาสิการนั้นตั้งอย่างหนึ่ง

ถ. 4/2

เพราะฉะนั้นค่าที่ท่านสมาชิกยกเอาประเด็นนี้ขึ้นมานั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ถูกต้อง
สำหรับเงิน 7 1,500,000 บาท เกี่ยวกับนายร้อยสำรอง แต่ 1,500,000 บาท
เกี่ยวกับชุดกลาง เพราะฉะนั้นขอให้เลิกกัน 1,500,000 บาทดังที่คณะ ส.ส.
กำลังพิจารณาแล้ว ปรากฏที่แก้ไขเฉพาะส่วนนี้ขึ้น จริงอยู่ถ้าเราทำได้มีการคาด
กันบ้างแล้ว ความรู้สึกก็ย่อมเกิดขึ้น แต่ว่าเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ทาง
กรมวิสาหกิจเห็นว่า ถ้าได้ทั้งเงินข้อสองข้อนี้ขอลดหนึ่งเป็นการชั่วคราวในระยะปี
2490 นี้ ข้าราชการดวคณินในอีกสองปีจะไม่เสีย เศรษฐกิจเชื่อว่า เงิน
1,500,000 บาท ที่จะส่งกองปราบปรามภาษี สหกรณ์ปี ผิดคลังแล้วแต่ได้แสดงนั้น
ข้าพเจ้าเห็นใจว่าเกี่ยวกับเงิน 1,500,000 บาท ที่เข้าไปเงินนี้ เราไปกล่าวกับ
ข้าราชการ ให้ปิดการขาดแต่เพิ่มมากขึ้น แต่เราก็ไม่รู้ % อย่างท่าน ก. เดิมแต่ปิดการ
ขาด 50 % ถ้ามีการดวคณิน 70 % แต่ก็เป็นเรื่องหนึ่งเราไม่รู้ว่าปิดเท่าไร
หมดไม่ได้เท่าไร ไปคิดว่าเศษที่ใครจะแสดงได้เท่านั้นเท่านี้ เป็นความจริง ซึ่งบาง
ท่านอาจจะแสดงว่าค่าปรับภายในปีเดียวเศษ ก็มีค่าเศษ ปีเดียวท่าน ก. หรืออย่าง
เดิมที่นายของนั้น ปิดการขาดแต่เท่าไร เราไม่รู้ ถ้าเราดวคณินในที่สุดอาจจะ
ขึ้นเป็นเงิน 50-50 % แต่ได้โดยนั้นก็จะได้มาก ยิ่งเท่านั้นได้มาโดยทาง ดวคณิน
เช่นเราตั้งนายตรวจสรรพากรขึ้น การปราบปรามทุจริตเดือนแรกก็มีตัวเศษ
ที่จะแสดงไว้ว่าถ้าไม่มีนายตรวจสุราเช่นมีที่เปเปอร์แทนเราไม่ได้ ถ้าไม่มีนายตรวจ
สุราเดือนแสดงเท่าไรก็ได้ นั่นนอกจากนี้เราจะรู้ว่าที่จำนวนปีได้ 2 หมื่นเพ
นั้นว่า 3 หมื่นเท่าเท่านั้นแสดงว่าเท่านี้ แสดงว่าเราไม่ได้ เพราะว่าการดวคณิน
เหล่านี้มากเกินไปได้ดี เหล่านี้มีการเป็นทางที่เท่าไร เราได้ดวคณิน ซึ่งไม่มี
ตัวเศษจะแสดงได้ ข้าพเจ้าคิดว่า ใคร ๆ ก็ไม่ทราบหรอกตัวเศษได้ การดวคณิน
ที่ได้ดวคณินเองที่จะเห็นกับวิสาหกิจ เวียดนาม ตามกฎหมายนั้น ผิดเล็กน้อยที่เปเปอร์เศษ
ไม่มีใครรู้/ทราบ % แต่ถ้าถึงกับว่าถ้าเจ้าพนักงานดวคณิน ความนี้ว่า ถ้าว่า

การไม่มีความเป็นธรรมหรือเสื่อมโทรมหรือที่เรียกว่าโคศัตถ์ฉบับนั้นก็เป็นไป

ความภาวะบ้านเมืองเสื่อมโทรม เท่าที่วิวัฒนาการเสื่อมโทรมของคนที่เท่านั้น เช่นนี้

-ความ-

เมื่อบ้านเมือง ผู้ภาวะปกครองเป็นธรรม ข้าราชการก็กลับเข้าสู่ความเป็นธรรมด้วย
ล้วนข้อเพื่อร้องในการส่งสินค้าออกไป จำเข้าอะไรนั้น ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งรัฐบาล
ถ้าสมัยรับเร่งพิจารณาอยู่ ซึ่งถ้าเจ้าเข้าใจว่าคง จะได้อยู่ในเวลานั้นไม่ช้านัก

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (ชระนกร) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในขยายการ

นี้ที่จะเป็นการปราบปรามภาววิธการมันดล เมื่อไปหาที่ไปนั้นอยู่แล้ว และอีกอย่างหนึ่ง

ข้าพเจ้าขอถามเรียนท่านประธานว่า ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของเพื่อนสมาชิก

ผ่านสำนักบรรณรัฐศาสตร์ผู้หนึ่ง ข้าพเจ้ารู้สึกกระตือรือร้น เห็นใจเป็นอย่างมาก และรู้สึก

สลดใจที่เห็นสมาชิกที่คิดวิภาษนี้ ก็คือหัวขระอย่างรุนแรงในการวิภาษว่า

เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเอง เรื่องปราบปรามภาววิธการนี้ ไม่ใช่ว่าเพราะเอาเงินเข้าตนเอง

หรือกลการวิภาษกันนั้นเองเสียจนไม่เกรงมากเสียว่ามีคนแล้ว ข้าพเจ้าจึงเกิดความรู้สึก

ถึงคณะเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจช่วยกันบ้าน และวิธีปล่อยมือผู้ทุจริตบ้าง ข้าพเจ้าไม่เคย

ว่ารัฐบาลรุนแรงถึงอย่างนี้เลย ข้าพเจ้าเห็นรัฐบาลที่เข้มแข็งเอาใจไปเลย แทน

และมีรัฐวิธการที่ดื้อรั้นอย่างหนึ่งอย่างใด และขอวิภาษว่าคิดว่าบ้านเมืองเราได้

มาถึงขั้นนี้แล้วมันแล้ว แต่ก็ไม่ได้การอ้างว่า ข้าราชการรับเงินเดือน จนกระทั่งไม่มีใครกล้า

กระทำ ทุจริตภายใน ไม่เช่นแล้วคุณทรง ใครจะกล้ามีของสิ่งเจ้าหน้าที่ที่มี ๗๗๗ เข็ม

เอา รัฐบาลหนึ่งเคยไม่ใส่คำขอของสภาฯ เป็นเรื่องที่เรา รัฐธรรมนูญแล้ว จะพูดหา

ไม่ว่ามีข้าพเจ้าได้มันที่สหภาพรัฐที่ในหลวงข้างเจ้าและข้างเจ้ารัฐวิธการ ๗๗๗ ของงานที่ผ่านผู้วิ-

ภาษ เคยว่าราชการกระทรวงเดียวกันกับข้าพเจ้าที่กระทรวงการคลัง ที่เห็น

ว่านี่เองแสดงตามแบบที่ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีประโยชน์อะไรที่เราจะมานั่งประชุมกันเช่นนี้

แทนว่ามี ข้อกฎหมายไม่แก้ไขจึงจะมีข้าราชการ ถ้าหาว่าข้าราชการ เป็นเช่นนี้

ร.ร.ท. พันธ์ มีสวัสดิานนท์ (ผู้ร่วมญาติ) : ข้าพเจ้าต้องขอโทษ
 วันที่ข้าพเจ้าขอขมาที่ห้องแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจผิดเสียเกิน ในขณะที่ยานบินผ่านอุทกขึ้น
 วนเวียน ซึ่งเหตุอันมิให้เกี่ยวข้องกับ ยานที่ผ่าน ๓ นิ่งขึ้นอยู่ ก็เกิด
 ฝนฟ้าขึ้นมากันเพิกขำอย่างไร ข้าพเจ้าก็เพิกขำอย่างเห็น เช่นเดียวกับ ไม่ควร
 จะไปหาวิธีผู้ว่าอำนาจมาบังคับว่า ยานอย่างหาสาระมิให้ ซึ่งลักษณะอย่างนี้ไม่ใช่ว่าสิ่ง
 ที่เห็นอย่างนี้ข้าพเจ้าก็เห็นโดยเห็น ข้าพเจ้าไม่เคยประณามผ่านพระชาติใดๆ เกี่ยวกับ
 ใต้แสงดอกมาเดิมที่ข้าพเจ้า ยานบินพระชาติขึ้นไว้ไปร่วมทำงานกับรัฐบาลกลางของ
 ทรงมาเคย ผู้ที่คิดทำเรื่องข้าพเจ้าจะหาคำนี้ลงข้างนี้ในใจจะได้อีกบ้างนี้ ยานพระ
 ฐานได้มาพระเมตตาอย่างนี้ว่าข้าพเจ้าซึ่งพระชนมของเราได้ถูกแทนเป็นมาทางานราวปี
 หนึ่ง ได้เห็นผู้จะมาหาข้าพเจ้าบ้างไว้ก็สรวล ข้าพเจ้าก็ประณามว่าพระชาติที่ข้าพเจ้า
 ยานพระชนมที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็คิดว่าข้าพเจ้าได้ไปร่วมทำงานกับรัฐบาลกลางของ
 กฤดากรว่าเป็นพระชนม ข้าพเจ้าได้เห็นในกลางที่ข้าพเจ้าได้ และข้าพเจ้า
 ปรารถนาที่จะเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าข้าพเจ้าเอง

พระชนมญาติ : ข้าพเจ้าขอโทษที่
 ดง. วิเศษขอโทษ ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า
 นี้ ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอโทษที่ ๒๐ ขอบ

พระชนมญาติ : ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอโทษที่ ๒๐ ขอบ

ข้าพเจ้าขอโทษที่ ๒๐ ขอบ ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า

พระชนมญาติ : ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอโทษที่ ๒๐ ขอบ (ขอโทษที่ข้าพเจ้า) : ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้า

๓. บริษัท ประทรวงการคลัง จ. กรมศุลกากร ประเภทการจร ซึ่งขายออกในร่างนั้น
ซึ่งไว้ 1,3๐๐,๐๐๐ บาท โดยขอคืนออก ๓ แสนบาท เพราะเหตุว่าที่ติดออกนี้โดยที่
ว่าการจรประเภทนี้ถึงเป็นไปในด้านลงกับที่ได้แล้ว ในประเภทของการจรของ
สำนักงานกระทรวงการคลัง

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษท่านศัลการ จจรไปใหม่

คุณหญิงกฤษี ศัลการ : การจรนี้ไม่ได้แก้ร่าง แต่ไม่ได้ส่งวงไว้ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช้กรมศุลการ

คุณหญิงกฤษี ศัลการ : กรับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ว่าส่งวง กรมมาธิการไม่เห็นชอบและ
ไม่มีวงวนรายการนี้ กรมมาธิการไม่ได้แก้ไว้ในรายการ ในข้อนี้ผู้ปรัดดีที่ชี้แจงว่า
เขาส่งวง

นายเสวก เขียวตงศ์สานัก(กรมราชการ) : อันนี้ไม่ส่งวง

คุณหญิงกฤษี ศัลการ (นกรราชสภา) : คือเป็นอย่างนี้ท่านประธาน
ข้าพเจ้าส่งวงเหมือนกัน ท่านเขาอาจจะไม่ได้บันทึกหรือเผลอไปได้ ข้าพเจ้า
ก็ไม่ได้ยากจะเขียน แต่ท่านกรมมาธิการจะเห็นว่าข้าพเจ้าไม่ได้จัดจ้อและศึกษามอยู่
อย่างหนึ่งเห็น ถึงจะเพิ่มได้ว่าข้าพเจ้ามากรมมาธิการหรือกรมมาธิการ
และกลับหลังกรมมาธิการทุกวัน เมื่อปรัดดี ๓ วัน คือ ติดออกอยู่นั้นเพื่อให้เป็นผล
สำเร็จความวัตถุประสงค์ที่ปรัดดี

คุณหญิงกฤษี ศัลการ / นกรราชสภา / ๖

ประธานสภาผู้แทน : ผมได้ถามกรมมาธิการแล้วในรายงานมอตรา
ไม่ได้วงไว้ อย่างนี้ข้าพเจ้าอนุณาที่ไม่ได้

คุณหญิงกฤษี ศัลการ (นกรราชสภา) : ความจริงข้าพเจ้าได้ส่งวงไว้

ขอเรียนด้วย เมื่อเขาจะอนุญาตให้ขุดคันท่อไม่ประการใด

ประธานสภาผู้แทน : เขาอนุญาตนั้นมันเมื่อไหร่

ขุนคลังพิทักษ์ (นครราชสีมา) : ที่ยื่นยื่นเขื่อนนี้ข้าพเจ้าไม่ต้อง

จนถึงขวางจริง ข้าพเจ้าได้ทดลองในวันประชุมกรมการศึกษาว่าข้าพเจ้าขอสงวนไว้

เมื่อเขื่อนนี้ในหนังสือก็มีเขื่อนนี้ กรมการศึกษาจะอนุญาตนั้นหรือไม่ว่า

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมการศึกษา) : แปรอดีตในกระทรวงการคลัง

นี้ท่านจะไปเห็นทุกและศึกษาสาธารณะสุข คงที่ท่านได้อภิปรายในตอนต้นแล้ว ข้าพเจ้า

ได้ชี้แจงแล้วว่าท่านได้ขงวนไว้ในตอนต้น คือสัก ๑ ล้าน ๕ แสนนี้แต่ก็ไปเพิ่มให้

เป็นที่พอใจแล้ว เพราะฉะนั้นท่านนี้ไม่สงวน เหตุที่เพิ่มก็เพิ่มยกลงนี้ที่ท่านอภิปราย

คราวก่อนนั่นเอง

ขุนคลังพิทักษ์ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเรียนนิดหน่อย

คือขอเรียนความความจริงดังนี้ คือก่อนต้นข้าพเจ้าเพิ่มให้กรมการศึกษาแต่อันหลัง

นี้สำหรับพระศึกษาและสาธารณะสุข

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกรมการศึกษาเห็นว่าไม่สงวนก็อนุญาตไม่ได้

ขุนคลังพิทักษ์ (นครราชสีมา) : เพื่อความเรียบร้อยและเพื่อ

เลขต่อสมานี้ ข้าพเจ้าจะไม่อภิปราย

นายโชติ คุ่มภักดิ์ (พระนคร) : ผมรู้สึกกระวนกระวายใจมาตั้งแต่เข้า

แล้ว เรื่องสงวน กับไม่สงวนนี้ฝ่ายสมาชิกว่าสงวน ฝ่ายกรมการศึกษาว่าไม่ สงวน

ความจริงผมก็ไม่ทราบ แต่อาจจะเห็นเรื่องสำคัญสำคัญไปภายนอกคือไป กรมการศึกษา

เห็นว่าเรื่องใดไม่อยากจะให้พูดในสภา ก็อยากจะเห็นว่าสงวนก็คือ สักสิทธิ์

สมาชิกในสภา ที่สมาชิกพูดไปขอเห็นท่านประธานคัดค้านสักครั้งหนึ่ง การที่บอก

ไม่สงวนจะคัดค้านหรือไม่ มิฉะนั้นจะเป็นตัวอย่างต่อไปในภายหน้า และเรื่องใหญ่

เรื่องล่าถอยเข้ามาแล้วจะ เป็นการคัดค้านอย่างขึงขังทีเดียว เพราะฉะนั้น ขอให้
ประธานคัดค้านเสียที

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ ข้าพเจ้าคัดค้านไม่ได้หรอก คือคัดค้าน
ได้เฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับสภา ขอบังคับคัดค้านไม่ได้ เป็นกรณีที่สองเสีย แต่กรณี
ที่ออกมาสิ้นความกันทั้งสองฝ่าย ผู้แปรองค์ก็มีกรรมการทั้งสองฝ่ายยังไม่ เห็นได้หาหรือ
จะให้ข้าพเจ้าคัดค้านอย่างไร เมื่อกรรมการไม่ลงรายชื่อย่างสงวนไว้ สมาชิก
ชี้แจงว่าสงวน ข้าพเจ้าขอถามกรรมการอีกสักหน่อย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ) : ที่ผู้แปรองค์ผู้แทนพระนคร
กล่าวนั้นดูเป็นประเด็นว่ากรรมการใดที่สมัครที่จะดำรงตำแหน่งเมืองใหม่เป็น
ประโยชน์ ดูประเด็นว่าในขณะ เป็นผู้ปกครองบ้านเมืองเสียฝ่ายเดียว อย่างไรก็
ความกรรมการก็ต้องทำความหน้าที่ ใครสงวนก็สงวนว่าสงวน ไม่สงวนก็ไม่สงวน
ลงไม่ใช้วิธีสถาปนาสมมติสิทธิ์สมาชิกนั้นและกรณีพิจารณาเราพิจารณากับผู้แปรองค์
เป็นอันมาก รายการที่ประธานาธิบดีแปรองค์มานั้นเราไม่โอภาสทีเดียวถึงความ
เป็นธรรม ท่านถามสวนขี้อยู่แปรองค์ไหนลงอย่างขุ่นข้องขี้ขี้ดอะไรนะ
จนกระทั่งจะทำการลงมืออย่างพอใจเกือบทั้งนั้น เวลาแปรองค์ หมดทั้ง ๑๐๐ ล้าน
กรรมการ ๘ ล้าน แล้วเพิ่มให้เพียง ๗ ๕ ล้านจะรับพอใจทุกคน ใครได้อะไร
ก็ตามเราได้ร่วมมือในการแปรองค์เป็นอันมาก และฝ่ายประชาธิปไตย เองก็ไม่ได้
แสดงความว่าร่วมมือซึ่งได้แสดงอยู่บัดนี้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ไปกันเถอะ ให้พูดในประเด็นนี้

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจอย่าง
ที่ท่านกรรมการยกขึ้นมาว่า ไม่ได้สงวน แต่สงวนต่อไป ข้าพเจ้าไม่ได้ว่า
กรรมการไม่มีสิทธิ์รวม ข้าพเจ้าเกรงว่าท่านมีสิทธิ์รวม แต่สิ่งมีเช่นนี้ ถ้า

หากว่าปล่อยให้มีเรื่อง เช่นนี้ต่อไปข้างหน้าแล้ว ถ้ามีคนไม่มีศีลธรรม ต่อไปข้างหน้า จะว่าอย่างไร บางทีข้าพเจ้าอาจจะไปเป็นกรรมาธิการ แล้วข้าพเจ้าไม่มีศีลธรรม อย่างไรเลย บางทีท่านอาจจะคิดไปเอง

ประธานสภาผู้แทน : ความจริงกรรมาธิการของสภานี้ไม่ใช่ของสภาอื่น สภาก็ได้ไว้ใจกรรมาธิการนี้ไปแล้ว เป็นเกียรติพิเศษของกรรมาธิการแล้วในเรื่อง นี้ ไม่มีผู้แปรศศิขลิต์ท่านไปเป็นกรรมา

เลขาธิการสภาผู้แทน : ฉ. กรมสรรพสามิต

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (เชียงใหม่) : ในเรื่องกรมสรรพสามิตนี้ ข้าพเจ้าแปรศศิขลิต์ไว้คือ สักค่าใช้สอย ๕ ล้านบาทเศษ มาตั้งไว้เป็นการจร แต่ในข้อนี้บางทีอาจจะเข้าใจว่าข้าพเจ้าไม่คัดสงวนก็เพราะไม่ได้เขียนไว้ ความจริงขอเรียนให้ทราบว่ารายการต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าได้สั่งแจงมาเคอรับฟังการชี้แจง มาตลอดวันในวันแรก แต่วันต่อไปข้าพเจ้าไม่ได้รับฟัง และข้าพเจ้าได้สั่งเพื่อนให้ มาขอสงวน เขาก็ชี้แจงแล้ว แต่เลขานุการนั้นท่านมีงานมากท่านรีบทำงาน +4/4/ 2-3 วนท่านก็ลืม จึงไม่ได้เขียนไว้ ความจริงข้าพเจ้าสงวนมานานแต่คนที่ นี้เอาประจุหนึ่งซึ่งคัดไว้ไม่ได้เด็ดขาดเลย ก็คือสักค่าใช้สอยไปไว้เป็นการจร เพราะ เหตุว่างบประมาณนี้ เป็นงบประมาณ สำหรับซื้อปืนครั้งหนึ่ง ถ้าหากเราจ่ายเงิน ก่อนมีมาตั้งไว้ในค่าใช้สอยแล้ว ต่อไปเราไม่จำเป็นต้องตั้งค่าซื้อปืนจำนวนนี้ ต่อไปอาจจะทำเข้ามาเป็นการสักค่าใช้สอย ความจริงไม่ใช่แค่เลย อาจจะเพิ่มก็ได้เสนอให้ตัดเป็นการจรเสีย ต่อไปสรรพสามิตจะ เสนองบประมาณให้เกินกว่าที่เคย ใช้ไม่ได้มีกรรมาธิการ ไม่ได้เงินด้วย ข้าพเจ้าจึงขอขียนขึ้นว่าควรจะทำให้ถูกรูปเช่น นั้นกรมรถไฟก็จะเอาตัวอย่าง สักค่าใช้สอยที่ซื้อซื้อขึ้นมาครั้ง วนั้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอขียนขึ้นคิดไปเป็นการจร

นายเสวตร์ เขียมหงส์ตันส์ (กรรมวาธิการ) : ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบในการเขียนรายงานนี้ ที่ท่านกล่าวว่า ๒ วันนั้นหาเป็นความจริงไม่ เขียนถึง 15 วันถึง ๒ ยามก็เคยเขียน ท่านลองไปเขียนบ้างสิ ๒ วันมนุษย์วิเศษก็ทำไม่ได้ที่เพนก็ทำไม่ได้ ท่านบอกว่าท่านสงวนไว้แต่ท่านเขียนหนังสือไว้ท่านไม่สบาย และท่านไม่มาที่ประชุมกรรมวาธิการแล้วกรรมวาธิการจะให้ท่านสงวนอย่างไร ไม่มีระเบียบถ้ามีระเบียบท่านไม่มีฝีมือเขียนแล้วจะสงวนหรือไม่สงวน ข้าพเจ้าพยายามเขียนด้วยความบริสุทธิ์ใจ ท่านเห็นว่ารายการอย่างไรสงวนไว้ทั้งนั้น ถ้าหากว่าจะดูจรรีก็คิดว่าไม่ดูจรรี ข้าพเจ้าก็สงวนรายการบอกว่าไม่สงวน แล้วท่านในที่ประชุมในคณะที่เป็นกรรมวาธิการก็พยายามทำหน้าที่รับทราบเกียรติของกรรมวาธิการ จนถึงที่สุดถึงวันสุดท้าย มีเหตุบางอย่างถึงเรื่องพิมพ์ ข้าพเจ้าก็รับด้วย เพราะมันกระทบกันในเรื่องนี้ตั้งผู้สงวนเพียง ๒ รายคือ นายฮินกับนายเพ็งก็มาพูดแล้ว ขอเชิญนายฮินพูด

ประธานสภาผู้แทน : นายฮินไม่คิดใจจะพูด

นายเสว สุทธิพิทักษ์ (นกรรวัตรบรรณราช) : ว่าด้วยระเบียบแล้วผู้ที่เราสงวนไว้ก็ปรากฏในสภาเขาไม่ต้องการอภิปรายก็ควรจะมีอันนี้ไป ไม่ควรจะมีข้อให้เสียเวลาไม่มีระเบียบอะไรเลย

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสุ (เขียนใหม่) : ความจริงเราไม่มีหน้าที่แบ่งกันแล้ว นอกจากประเด็นของสภานี้ ข้าพเจ้าไม่ขยาดพูดอะไรให้เสียเวลาของสภาและข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่าท่านกรรมวาธิการรู้สึกอ่อนด้อยใจสนใจเกินไป โดยไม่ได้ฟังความคิดเห็นที่ข้าพเจ้าได้แนะนำให้ทราบ ข้าพเจ้ามากกว่าการทำรายงานเสร็จใน ๒-3 วันเท่านั้น ค้างพัก เพราะฉะนั้น ในการที่ข้าพเจ้าไม่สงวนก็ยอมรับมากกว่าข้าพเจ้าเขียนหนังสือ ข้าพเจ้าไม่สบายเพราะข้าพเจ้ารอดชีวิตมาแล้วจะพิง-

รณาคอไปทำไม ส่งหนังสือแจ้งมาให้ข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ ถ้าบัวแก่กันอยู่อย่างนี้ ควรพูดกันเสียก่อน เข้าที่ประชุมระดมหัวข้อตัว เห็นที่คนละนัดละหนอยก็มาก เพราะฉะนั้น โดยเฉพาะถ้ามีข้ออะไรก็มาชี้แจงก็ได้แก่ไข้อยู่ เพราะฉะนั้น อภิปรายในข้อที่ว่าควรหรือไม่ ควร เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

นายเสวตร์ เป็นโฆษกสภา (กรรมาธิการ) : ก็คือ ท่านประธาน ได้นำหนังสือการรุกราน ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ในสภานี้ 1๖ ปี ไม่เคยมี

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้ทำงานต่างงอนด้วยกัน

นายเสวค์ เป็นโฆษกสภา (กรรมาธิการ) : บัวเช่นนั้น ข้าพเจ้าทำงานเรื่องนี้ให้แก่ชาติ

ประธานสภาผู้แทน : ถูกตั้งนั้นเห็นด้วยทุกคน

นายเสวตร์ เป็นโฆษกสภา (กรรมาธิการ) : บัวเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะขอเข้าไปในปะเด็น คือข้าพเจ้ายังมีอันอยู่ว่า รายการที่มากังวไว้ทั้งประมาณค่าใช้ต่อนั้นควรจะปล่อยไปไว้ทางกรจร คือตัดไป 2๖ ล้าน บาทเศษ เพื่อให้เห็นไปตามหลักที่ข้าพเจ้าเรียนขึ้นแจ้งแต่ก่อนคน แต่การชักเสกนั้นนั้น ข้าพเจ้าไม่ข้องใจ แต่ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนรายการไปเท่านั้น และในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติคืออะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะพูดอีก แต่ข้าพเจ้าก็ขอยืนยัน เพราะเหตุว่าท่านแยกออก เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ขอให้เป็นที่ปรึกษาที่ข้าพเจ้าได้เสนอไว้ คืออยากจะยกยอดค่าใช้สอยมาไว้ทางกรจร และ เงินก้อนนี้ก็อยู่ในกรมสรรพสภากิจค์แต่ระบุมวิธี การนี้ไม่ต้องการให้ตั้งงบประมาณถาวร มาตอนหลังเท่านั้นเอง และขอเรียนว่า อย่าเผยแพร่ แฉกแฉก กันที่หลังเลย ข้าพเจ้าไม่ชอบ

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยดังนี้ จะเห็น

ความกรมการเมืองหรือจะลงไว้ตามร่างเดิม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์(กรมการเมือง) : สำหรับท่านผู้แทนเชียงใหม่
 นั้นก็เห็นว่าน่าพอใจ คือท่านเผด็จการพรรคฯ ท่านมาที่นี่วันแรก วันต่อไปท่านไม่
 ได้รับหนังสือใด ๆ ซอญี่จะโทษกรมการเมือง กรมการเมืองก็รับผิดชอบกับกรมการเมือง
 ต้องออกหนังสือไป แต่ทว่ากรมการเมืองไม่ได้เป็นผู้พิมพ์หนังสือเองไม่ใช่ผู้ร่าง
 หนังสือ อี๊ แต่ทว่าความผิดจะถือว่ากรมการเมืองผิดก็เอา ข้าพเจ้าก็ไม่ว่าแต่ทว่า
 การที่ท่านไม่ได้เขียนมาหรือหนังสือส่งไม่ถึงนั้นก็แล้วแต่ท่านประธานจะพิจารณา
 แต่งผลที่ใดลงมาก็ต้องพิจารณาเสียก่อนว่า การที่คุณสุวิชัยเขียนจดหมายหาวันนั้นพวก
 พรรคแล้วกลับไปยังวันหลังไม่มาแจ้งอีก โดยท่านไม่รับหนังสือนั้นและกรมการเมืองถือว่า
 กรมการเมืองผิดไม่สั่งท่าน แล้วเรียนที่ระบุว่ากรมการเมืองไม่เอาผิด คำว่าจดหมาย
 จะส่งหนังสือไปถึงกรมการเมือง เพราะฉะนั้นการรับหนังสือไม่ถึงท่าน จะโทษกรมการเมือง
 กรมการเมืองก็รับ แต่ทว่าเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ก็มีอยู่ ท่านมาตอนนั้นตอนหลังจะพวก
 พรรคไม่มาอีก เพราะฉะนั้นประเด็นเช่นนี้คุณเอี่ยม ลุงเขียนว่าวันนั้นก็ยังมีปัญหาที่จะลง
 มติได้

นายสีหการมณเฑียร : จะเห็นว่ากรมสรรพากรผิดกระทรวงภายใน

- ก. สำนักงานธนาคาร
- ข. ปลัดกระทรวง
- ค. กระทรวงสาธารณสุข กรมแพทย์
- ง. กรมมหาดไทยฝ่ายพระยาเสนาสุธรรม
- จ. มหาวิทยาลัยการแพทย์
- ฉ. กรมสาธารณสุข

นายเพชร สุวิชัย (นกรสวกร) : ละเพราะกรมการจะดูเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าจะแนะนำนะที่ได้แจ้งการแก้ไขของกรมการเมือง ที่กรมการเมืองแก้ไขนี้คือ
 เงินในกรมสาธารณสุขบ้างบางราชการ ก็คือว่าให้ของของบ้างบ้าง ความจริงก็เกี่ยวข้อง
 เนื่องกับข้าพเจ้าเบียดสีไว้ แล้วว่ากรมการจะเห็น สักอันใด กรมการเมืองก็ไม่มี
 หมายก็ไม่มีอนุมัติ แล้วกรมการเมืองก็ไม่มีอนุมัติที่จะเห็นว่ามีใครช่วยกิจการสาธารณสุข
 ถ้าวางวางออกก็ถือว่าไม่เอา แต่กรมการเมืองก็มาแต่เงินในศาลจะดูอีก ข้าพเจ้า

จึงดี กว่าที่กรรมการกิจการฯ" นั้นอาจจะมี "เป็นเหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมของบ้านเมือง
 ถือความที่รัฐสภาแสดงนโยบายไว้ว่า จะคิดงบประมาณด้วยหลักวิชาการสาธารณะสุข
 ได้ตั้งขึ้น แล้วมาตั้งงบประมาณแล้วกรมสาธารณะสุขเองบัญญัติสิ่งนี้เป็นทางการแสดงว่า
นโยบายที่จะขยายการสาธารณสุข นั้น "ไปเข้าเรื่อง" โดยจะเฉพาะใจกิจการสาธารณะสุข
 เท่านั้นถึงทราบที่ว่า "ระดมของกรมไม่ได้" ก็ทำการขุดบ้าง เป็นอย่างมาก แล้วก็จริง
 สำหรับเรื่องนี้ที่เริ่มต้นแล้ว ว่า "กรมฯ" มีผลอย่างกว้างขวางแล้ว ว่า "โรคภัยไข้เจ็บที่เกิดแก่ชาว
 ชนบทนั้น มีโรคชนิดหลายและ โรคไข้จับสั่น" ซึ่งรัฐสภาที่กล่าวมาจะระดมระดมเงินอุดหนุน
 เหล่านี้ในการรณรงค์ "ไม่ต้องงบประมาณเต็มถึงขั้น" ซึ่งกรมวิชาการ จะเห็นโดยขยายงบประมาณ
 มาแต่เฉพาะแก่การรณรงค์ ทำให้เกิดความเข้าใจผิดที่ระดมแล้วก็ไม่ค่อยดี และ
 รัฐบาลปรารถนา "ไม่" ต้องการจะลงตามร่องเท้าของเจ้าที่ "รัฐ" แต่กลับมาคิด
 ลงเสียอีก รัฐบาลจะคิด "เงินอุดหนุน" ให้เงินนั้น "แล้วบ้าง" ก็ถาม ถ้าหากว่าไม่เป็น
 นี้เป็นก็เห็นให้คิดว่า "เมื่อจะตั้งแล้วก็จะทำให้ "กรม" มีค่าความของกรมของประชา
 ชนแล้ว รัฐบาลก็กำลังงบประมาณของสาธารณะสุขมี "ไม่" เพื่อ "เพราะฉะนั้นออกคำสั่ง
 กรรมการกิจการฯ" คิดเห็นว่า "ตรงกัน" -นโยบายสาธารณะสุขหรือเปล่า

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมวิชาการ) : "ที่คิดนโยบายออกนั้นโดยมาก
 หักอัตราที่สูงมาคิด เช่นสมมุติว่า เราออกหักอัตราถึง ๓, ๕๐๐ บาท เราไปให้ ๓๐๐
 บาท หักอัตรา ๓๔ บาทอะไรนี่การดำเนินงานอยู่แล้วหลายเท่า จัดเข้าผู้ระดม และทาง
 เจ้าหน้าที่ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่า การที่เราไป "ไม่" ระดมกระเซี่ยง
 เพราะว่ามีอัตราที่กรมวิชาการ เห็นการตัดนั้นก็เป็น "ไป" ในรูปที่เกี่ยวกับตัวการที่เอาบรรจ
 เมื่อตัวการที่เอาบรรจ เช่นอัตราเดิมเราก็คิดไว้" ซึ่งไม่เรื่องถ้า "ใน" นั้น เราก็จะ
 เห็นได้แล้วว่า เราตั้งงบประมาณของราชการ, เช่นถ้าเมื่อเลี้ยงเห็นทางเราคิดออก
 ก็ถือว่าเราลดงานตัวการ เราตัดออก ๕๐๐๐๐ บาท ถ้าเราเรื่อง "ใช้" เข็มไปแบบเดิม

คิด 10 เปอร์เซ็นต์ ค่าเช่าสถานที่เรือกักขังรวมทั้งค่าแรงงาน แต่ที่จะเช่าสถานที่จริง ๆ ค่าเช่า เรือกักขังเรือกักขัง 500 บาท จาก 20000 บาท นอกจากนั้นก็ขมุกขมูยการศึกษาก็มีกระทรวงกระทรวงเพื่อการศึกษากระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าเห็นด้วย ออกเงินเพิ่มขึ้นมาก และเมื่อเจ้ากักใจทำข้อเวชระเบียนอีก 5 แสนบาท อย่างไรก็ตาม ขอยืนยันว่า การคิดไปนั้นไม่ท่วมหักกิจการสาธารณสุขเสียหายประการใด

เลขาธิการสภากาชาด : กระทรวงอุตสาหกรรม ก. สำนักงาน
 เลขานุการ ข. สำนักงานปลัดกระทรวง ค. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : โดยเฉพาะกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการ เงินขึ้นบ้างคือโดยกระทรวงกรมส่งเสริมที่เพิ่มทางเล็กน้อย และยังมีกรมโรงงานและโรค ซึ่งข้าพเจ้าจะให้พิจารณาต่อไป ข้าพเจ้าเคยเรียนต่อสำนักหลายครั้ง เข็มขัดเห็นว่า กระทรวงอุตสาหกรรมนั้น ถ้าหากว่ามีอยู่แล้วทำงานอย่างนี้ไม่มีก็ดีกว่า แต่มาทางกระทรวงการแก้ไขเพิ่มเติมจากงบประมาณนั้นจะเป็นข้อคิดข้อสงสัย เหตุที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มที่งานวิจัยและเพราะอะไรก็ตาม มันก็เพียงเล็กน้อยแล้วจะขยายกิจการได้อย่างไร ถ้าไม่ขยายกิจการแล้วประโยชน์ที่จะแก่ก็ไม่มี แล้วข้าพเจ้าก็ได้เรียนแล้วว่ากระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายอย่างหนึ่งที่ว่ากระทรวงอุตสาหกรรมเอาโรงงานมาแล้ว เอาโรงงานออกมารวมกันอย่างอื่น ข้าพเจ้าทราบเบื้องต้นที่ขานุมัติ

นายทองจันทร์ ภูริพันธ์ (กรมการศึกษา) : เงินสงเคราะห์ที่เงินอีกจำนวน 1200 บาทนั้น เกี่ยวกับตำแหน่งอำนวยการ เมื่อตั้งมาเมื่อ เพราะความจริงอัตรา 700 บาท ซึ่งอัตราที่ 300 บาทไปก็เพิ่ม 1200 บาท ซึ่งว่าให้สภาจะเห็นได้แล้วว่ามากไป ส่วนการจรที่เพิ่ม 2 หมื่นนั้น ก็เพิ่มเกี่ยวกับการควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม

ซึ่งเห็นว่าน่าจะคงตั้งพนักงานที่ของกรมมี รงงานดูส่วนกรกรมซึ่งพนักงานมีอยู่ 19 คน ไปขึ้นตรงด้วยก็ดี จึงเขียนขึ้น

เลขาธิการสภาผู้แทน : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิทยาศาสตร์

จ. โยธกิจ 18. กระทรวงเกษตรทราธิการ ก. สำนักงานเลขาธิการ

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

นายประสิทธิ์ ชูอินิจ (ตำแหน่งเสีร์) : ส่วนวิ้กระทรวง เกษตรทราธิการ

ในส่วนงานปลัดกระทรวงนั้น ข้าพเจ้าขอแปรคดีคดีคัก เงินการจรและเงินรางวัล 5 แสนบาท ออก ไปตั้งนี้ท่านกรมทราธิการจึงมีเสียแปลว่าข้าพเจ้าไม่ได้จงวน เพราะ เหตุว่าในการที่ข้าพเจ้าขอแปรคดีคดีคักนั้น ก็เนื่องจกกว่าโดยเหตุที่ข้าพเจ้า ไม่เห็นชอบในการตั้งงบประมาณสำหรับเป็นค่าค่า/A เหนือรางวัลในการ เรียกเงินค่า เชื้อนา มา แยกไปไปตั้งนี้ท่านประธานกรรมการทราธิการ

นายทองอินทร์ สุวิทย์ (กรมทราธิการ) : นี้ไม่เสียแปลหรือ เพราะ ว่า 9 คนที่เป็นผู้แปรคดี 9 คน ขอสงวนไว้ใช้เอง แต่เมื่อข้าพเจ้าขอคดี แ และคดีเอา 5 แสนนั้นไป เป็นค่า เวชชัตติในกรมทราธิการสุขที่โคซี่แจ้งเมื่อ ข้าพเจ้ามีส่วนนั้นจะเอาไปตั้งนี้ข้าพเจ้าแจกจ่ายชาวบ... กรมทราธิการ เห็นว่าควร เป็นค่า เวชชัตติ ท่านจะ เอา เวชชัตติ นรี ข้าพเจ้าแล้ว

นายประสิทธิ์ ชูอินิจ (ตำแหน่งเสีร์) : นำคดีไป เป็นค่า เวชชัตติแล้ว

ก็พอใจ

เลขาธิการสภาผู้แทน : ค. กรมเกษตร จ.

ฉ. กรมปลัดผู้ตั้งและสัตว์สาณะ

นายอิน สิบการส (สุรินทร์) : การที่ข้าพเจ้าขอแปรคดีในเรื่องนี้ กรมปลัดผู้ตั้งเฉพาะ เรื่องขอรับลูกหลานของชาวสตีฟ จนกรม 5,0450 บาทนั้นก็ เพื่อจะ เข้ม เป็นเงินของกรมมี รงงานของก้านมีอยู่ไหน ส่วนรับซื้อนี้ข้าพเจ้า

สงสัยว่าถ้าหากว่าเราไม่ตั้งโรง เรืองแสงกรุดับรวมดูความยาวของกรุดับก็จะเป็นผู้
 ลุบสรุคแก่โรง เรืองแสงการประอบศึกษากว้ย เพราะฉะนั้น ในเรื่องนี้มีข้าพเจ้าฯสงสย
 ว่าเมื่อกรรมาธิการ ได้ตั้งยอดเงินเช่นนี้ ทางรัฐบาลมีโครงการที่จะตั้งโรง เรืองแสง
 รวมดูกลานของชาวสหกรณ์แล้วหรือยัง นี่เป็นข้อที่ข้าพเจ้าฯ สงสยและตัก เรื่องหนึ่ง
 การที่ข้าพเจ้าฯตักก็ เพื่อจะไปบูรณะถณะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพราะว่าเห็นว่ากำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน เป็นคล้าย ๆ กับกะโหลกของพระโรง เราจะ เป็นผู้ที่รู้จัก เกี่ยวกับห้องดิน
 หรือห้องที่ และมีกิจการอะไรก็ตามทุกตำบลทุกชุม กำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ที่ได้รับใช้สอย
 ทุกอย่าง ที่นี้เราหวลระลึกถึงประโยชน์ที่จะได้ก็ไม่ประโยชน์ น้อยเลย ๆ เป็นคน
 ใจของกรมการอำเภอหรือข้าราชการที่จะไปราชการนั้น เพราะว่าฉะนั้น เพื่อส่งเสริม
 ถณะของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าขอตัก เงินจำนวนนี้ไปบูรณะถณะของกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านเอาไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมาธิการ) : คำว่าคำอบรมบุรุษหลายชาว
 สหกรณ์นี้, ได้ขอแก้เป็น "คำอบรมชาวสหกรณ์" ในการที่รัฐทางกระทรวง เกษตรการ
 มีโครงการที่จะเอาชาวสหกรณ์มาอบรมเกี่ยวกับการเกษตรซึ่งบุคคลเหล่านี้ เมื่อ
 ได้มารับการอบรมอยู่แล้ว ก็จะกลับไปสร้างสหกรณ์ของตัวเอง ได้มีโครงการที่จะ
 อบรมอยู่แล้ว จึงหวังว่าในการที่จะส่งเสริมชาวนำโดยเฉพาะชาวสหกรณ์นี้ ในการ
 ที่จะเสียค่าอบรมบุคคลเหล่านี้ ๕๐, 45๐ บาท ต่อปีนั้น คิดว่าคงจะโดยสติ บุคคลเหล่านี้
 นี้ไปเสียต่อบุคคลที่จะเข้ารับการอบรมซึ่งค้างกันกับนายประสิทธิ์ไชยทรัพย์ ๆ ไป ก็คือการ
 อบรมส่วนนี้เรากำเป็น ๑ ทาง คือทาง หนึ่งเราขอประสิทธิ์ไชยทรัพย์ ๆ ไป คือ
 การอบรมส่วนนี้เรากำเป็น ๒ ทางนี้ อีกทางหนึ่งเราเรียกชาวสหกรณ์มาอบรม เสีย
 ค่าอบรมเป็นเงินน้อย เสร็จแล้วก็กลับไปประจำสหกรณ์ของเราต่อไปเสีย ก็จะได้รับ
 ความรู้ในวิชาเกษตร และจะได้นำความรู้มาในจรรยภาพอันมีค่าได้มากกว่าเงิน

นายอังกาจ ทองทวี (มหาสารคาม) : ในเงินจำนวนนี้ข้าพเจ้า

ได้เสนอขอแปรจัดตั้งและได้เป็นแปรรูปคดีความกำหนดของกรมการในครั้งแรกที่กรมการ
จัดการที่เมืองนั้น ไม่ได้ตรงกับรายการที่เป็นไว้ เช่นที่บันทึกไว้ได้เสียอีกมาก

และเมื่อกรมการบางคนนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่รู้จัก เรื่องประโยชน์ของสหกรณ์

และในทันทีนั้นบอกว่าจะคอยและ เขาระดมลูกหลานชาวสหกรณ์ ข้าพเจ้าบอกว่ากรมการ

จัดการรวมลูกชาวสหกรณ์นั้นโรงเรียนแรกก็เปิดแล้ว จัดตั้งขึ้นทันทีได้ประโยชน์

อะไรก็ตาม ถ้าชีวิตศึกษาเวลานี้ไปตรวจดูโรงเรียนเสียใหม่บางที่ก็จะ หนึ่งคน

สองคน ครูแปด คนเท่านั้น แต่ถ้าเราจะต้องทำเป็นโรงเรียนเงินสิบแปดถึง แล้ว

โครงการนี้เป็นโครงการใหม่ ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนเลยก่อน สงครามมาดีเช่นนี้

พ.ศ. ๑๙๑๖ กระทรวงเกษตร เข้าใจที่รับโครงการนี้มาเจื่อนงานให้บรรพชน

ทั่วไ้มาอีกทีนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกดี ในสถานะที่ข้าพเจ้าได้เคยมีงานของจังหวัดมา

แล้วจึงอยากขอคิด การศึกษารัฐบาลนี้ก็มีเสียประโยชน์ เพราะในคำเสนอ

ตั้งของข้าพเจ้าบอกว่าเข้าไปสร้างทางกลาง ส่วนคนแฉ่งเป็นผลล้น นี่เป็นประโยชน์

ส่วนน้อย ท่านอาจจะเห็นว่าข้าพเจ้ามองประโยชน์ส่วนน้อย แต่เป็นประโยชน์ส่วน

มาก เป็นประโยชน์แก่ชาวสหกรณ์ด้วย ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าบอกเรียนว่าข้าพเจ้า

เสนอแปรรูปคดีเพียง ๑ รายการ การปะปนมีกันและกัน ระดมที่กรมการ

ให้ ๒ แห่ง และเรื่องนี้ข้าพเจ้ายืนยันและบอกว่าเป็นไปได้ของสงวนตลอดก็ปรากฏ

ในสภา แล้ววันนี้เราพูดถึง กรมการได้ช่วยเป็นค่าอบรมชาวสหกรณ์ซึ่งไม่

ตรงกับตัวนี้แจ้งแก่ข้าพเจ้าในทันที ถ้าท่านแจ้งในวันนี้มีปัญหา ข้าพเจ้าแล้ว

ข้าพเจ้าอาจจะถอนไปได้ แต่มาในทันทีแล้วข้าพเจ้าจะพูดว่า กรมการโครงการนี้

ถูกกันรายจ่ายเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่มีความพอใจอย่างหนึ่งที่จะมาใช้เงินของชาติโดยสิ้น

เปลืองอย่างมาก และเป็นภาระผูกพันให้รัฐบาลสงวนเงินมาใช้ในเรื่องการอบรม เรา

อบรมชาวสหกรณ์ จะใช้วิธีนี้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์นั้น ซึ่งรวมที่จะออกไปตาม

แหล่งสหกรณ์ เคาถูกชาวสหกรณ์มาอบรมเป็นงวด ๆ ไปจำเป็นต้อง ไปวางโครงการ
 เสียค่ากระดาษ เสียค่าพาหนะ ก็ไปประชุมราษฎร เป็นระยะ ๆ คุณเหมือนจะได้มีประ
 โยชน์ แล้วไปจำเป็นต้องใช้จ่ายเงิน นอกจากค่าพาหนะตามระเบียบที่เขาคอร์จะ
 ใ้ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขังใจและถือยกในรัฐบาลเพิ่มโครงการนี้ใหม่
 ขึ้นในเวลาี่ ระเบียบนี้โครงการนี้ใหม่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของสองภาคนี้ของของ
 ไร่ ซึ่งอะไรที่อะไรในการปฏิบัติงานซึ่งรัฐบาลยอมรับอยู่แล้วว่า มีของท่านเน่า
 ของของท่านไม้ดี และท่านทำเช่นนี้ย่อมจะเป็นช่องทางดีของหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติ
 งานไม่หมดด้วย และไม่คุ้มประโยชน์กับงานที่ทำไป ข้าพเจ้าขอเรียนว่างประมาณ
 ค่าใช้จ่ายที่อยู่แล้วก็ให้วิธีให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจแทน แล้วเรียกมาอบรมเป็นระยะ ๆ
 จะใคร่ประโยชน์ นี้สำหรับข้าพเจ้าถ้าได้แล้วอย่างไรก็คุ้มแน่ เพราะเหตุว่า ข้าพเจ้า
 ด้ส่งเงินไปสร้างถนน แต่ตามที่สุดถึงว่าข้าพเจ้าเป็นกรมวิธิการข้าพเจ้าคือได้
 เพราะส่ง เกตุก4ร เป็นกรมวิธิการทุก ๆ ท่านตรวจรายละเอียดให้ เช่นจังหวัด
 อุบล เป็นจังหวัดที่ไกลมากที่สุด ในการใช้จ่ายต่าง ๆ กรมวิธิการของอุบลว่า
 กรมวิธิการนี้ว่าช่วยกันไปไม่ท่านเองนั้น นี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าหรอก แต่ถ้าปล่อยข้าพเจ้า
 เป็นกรมวิธิการบ้าง ประโยชน์ของข้าพเจ้าก็จะมีบ้าง ดีก็อย่างหนึ่งมันจะนอกประ เเกิน
 ไป เพราะฉะนั้นเมืองใดระมามีการที่ต่อ การให้ที่ประชุมทราบเช่นนี้แล้วในวันนั้น
 ที่ข้าพเจ้าส่งวงไว้ก็ได้รับค่าเสมอจากท่านผู้มีเกียรติหลายท่านทั้ง 3 พรรคว่า จะชนะ
 เกิดขาด แต่บ้านนี้จะไม่ได้อยู่ข้างเลย เพราะเหตุว่าบรรยากาศไม่งามเลย

ประธานสภาผู้แทน : เคาละ นอกเรื่องเสียแล้ว

นายกวาง พงษ์พี (มหาสารคาม) : เรื่องนี้ว่าข้าพเจ้าจะถอนหรือ
 ยืนยั้นเรื่องมันจะมาลงเลขตรงนี้ ข้าพเจ้าก็หาหรือแล้ว แต่ท่านประธาน ๆ จะมีเหตุ
 แต่ข้าพเจ้าก็ยอม และการชุกนี้ ข้าพเจ้าก็หาหรือแล้ว แต่ก็อาจจะแก้ข้อใจ และข้าพเจ้า
 ก็มีเหตุผล เพราะฉะนั้น เรื่องนี้ ถ้าไม่ที่ท่านผู้มีเกียรติยืนยั้นอีกแล้วข้าพเจ้า

ถึง **พี่พี่** จะถาม แล้วว่าทำไมเจ้าจะชกดูเสียอีก

นายทองอินทร์ ฐิติวิชา (กรมราชการ) : ที่เกี่ยวกับเรื่อง **คำขอร้อง** จิวจึงข้าพเจ้าคิดว่าในที่สุดก็ได้อำนาจ **พี่** ว่าเป็นคำขอร้องบุตรหลานชาวสทภณณ์แต่ **พี่** จิวจึงว่าทำไมจะเอาคนบุตรหลานชาวสทภณณ์ และสทภณณ์บรรพชาแล้วแต่ทำไมได้ไป
 เป็นคนไปแล้วกรมราชการ ก็เอาพิจารณาเห็นว่าคำขอร้องหลายจะตามไป **พี่** จะละทิ้ง
 เอาเป็นชาวสทภณณ์ ก็ความจริงการแปรธิดีข้าพเจ้าได้เรียกเรื่องแล้ว ว่า **เจ้า** ๘ ลัก
 ที่ติดไม้ติดมือ เราก็เรียกให้มาดูแปรธิดีไปแล้วเห็นได้ขนาด **พี่** ว่าถ้ามีการรับรจนมาแล้ว
 ว่า เราไปบอกตามแปรธิดีแล้ว ๘ แสพยาน จะเพาะของหน้าเอาไปแล้ว ๘ แสพ
 ยาน สำหรับคำแปรธิดีที่ชื่อเรือดว่า การยอมรับแปรธิดี จำต้องเรียกมายอมรับ
 เวลา ๘ ปีติดกัน จึงจะมีความรู้ด้วยสหายบริวารบริวาร เกี่ยวกับการ **สยริ** ได้ด้วยสมควร
 ส่วนที่ **พี่** ไม่ได้ **พี่** จะไปเจ้าพ่ามีพระจะไปเรียกพระสมุหกรมราชการทันที จึงเป็น
 สิ่งที่ไม่ได้ เพราะฉะนั้น บัดนี้เราจะทำได้เพียงใดเท่านั้น เป็นสิ่งที่กรมราชการจะได้อำนาจ
 อย่างรจนอลง ส่วนที่หน้าเกล้าว่าจ้างว่าจ้างพวกอุสโดยมากที่ ๘ คำแปรธิดีไป ๘ ลัก
 ยาน จึงหวังอุสไม่ได้ไมคราวนี้

นายเปรม วงศ์สง่า (สทภณณ์) : ในเรื่องเงินยอมรับบุตรหลานสทภณณ์
 ที่ทางกรมราชการได้บอกแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็จะพูดได้ เพราะในตอนที่ **พี่**
 กรมราชการ แด่สักกลางนี้ ข้าพเจ้าก็ได้เคยไปแต่จนถึงดูแปรธิดีตั้งแต่แปรธิดีแล้ว
 ว่า การที่จะวางใจว่าบุตรหลานสทภณณ์ที่ แดบ **พี่** ใจนั้นกว่าจะวางสทภณณ์ที่ยังแ
 ลิด สักข้าพเจ้าจะเรียกซักเรื่องจิวจึงนี้ สมมุติว่า เข้มขันเป็นสทภณณ์เพียง ๑๐ คน
 ถ้าคิดเสีย-ลกผู้จะมายอมรับ ถ้าเข้ามากระเด็นที่จึงยอมรับได้ ข้าพเจ้าไม่ไปสทภณณ์จะยอมรับไม่ได้
 เพราะฉะนั้นสลัดใจกังวล ๆ ว่ายอมรับไป ย่างใครก็มิใช่ข้าพเจ้าแข่งขัน แต่ **พี่** ว่าวาง **พี่**
 จะเพาะชาวสทภณณ์จะได้หรือไมได้ ไมได้ **พี่** ได้แล้วสักใจดีแล้วจะเพ้อหรือไมได้

ไม่ว่าแต่ที่ จะเห็นเรื่งสังคมโลกกับเมลา ๆ

นายทองดีเนอ อูริซาร์ (กรรมวาการ) : ก็คือชีวิตกรรมสัตว์และผล
 เราว่า ๒ อย่าง ที่ได้ชี้แจงแล้ว คืออย่างหนึ่ง กรรมสัตว์และผลที่ว่ ๆ ไป ซึ่งจะส่งไปประจา
 ังหนัดต่าง ๆ เขายกความว่าพวกนี้จะได้รับมาพยายามสัวิชาของประชาชน แต่ประโยชน์
 ทางราชการก็เรียกว่าประชาชนนี้เขาจะไดรับส่วนหนึ่ง และเขาก็จะให้ทหารเข้ามามี
 กลุ่มเป็นกัณฑ์ เราต้องดูว่าส่งเสริมในบุคคลที่ต่าง ๆ เป็นกลุ่มเป็นกัณฑ์แล้วได้รับการ
 อบรมในเรื่องวิชาที่เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในทางสหกรณ์นี้ บัดเราพยายามต่าง ๆ
 กลดไปช่วยเขาได้เข็กลด ในชาติที่นี้มีความหมายว่า จะให้ชาวสหกรณ์ซึ่งได้ตั้งเป็นกลุ่ม
 ชึ่งกลุ่ม ซึ่งโครงการนี้ที่จะอบรมคนแล้วไปส่งประเศให้ไปช่วยในเรื่งสังคมสัตว์
 ในเรื่งที่ เราอบรมโดยจะเพาะปลูกคัดเลือกความดีความงามเกี่ยวกับสัตว์ที่ได้จากจะ
 สึกษาได้จากโรงเรียนเกษตรกรรมหลาย ๆ แห่ง ที่ตั้งขึ้นแล้ว ลาวจะส่งบุตรหลานเรื่งทุก
 ักงคได้เข้าไปได้รับการศึกษาอบรมในส่วนที่ ซึ่งโรงเรียนที่ ๆ ก็ได้เกิดผลโดยทั่ว ๆ
 ไปในโครงการนี้เรา พยายามจะไปในทางสหกรณ์ที่จะให้ชาวสหกรณ์มาอบรมวิชาสัตว์
 และผล ในการศึกษาที่จะได้รับที่ว่าสัตว์และผล เราขาดแลคนกลุ่มเป็นกัณฑ์ การที่จะ
 อบรมเขาที่นี้จะไดรับอย่างไรมากก็เลย

อูริซาร์ ทิชเสสาทร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำบรรยายมาธิการซึ่ง
 แล้วก็ยังไม่สามารถที่จะเห็นได้ตามที่ได้แก เรื่งเป็นกัณฑ์ ในกรณีนี้เราจะตั้งม
 ประมวลอะไรที่เขามาเข้กับ ไม่ควรที่จะให้เป็นกัณฑ์เพราะเหตุใด เพราะ
 เหตุว่าถ้าหากว่าทำถึงกรรมชาวสหกรณ์ได้แล้วก็กลัวว่าจะให้เขาถูกใช้โทษ ถ้าไม่คิด
 ้างหรือกลัวว่าจะกรรมชาวสหกรณ์ซึ่งมีทั้งร้อยแปด ถ้าหากถูกใช้โทษ อริจะยกกว่าจะ
 ใจไม่เรื่งเกี่ยวกับสัตว์นี้ ถ้าไม่จะตั้งจะเพาะชาวสหกรณ์เท่าที่ ที่ควรจะรับ
 รวามถึงขนาด บุคคลที่เข้างมีเขาซึกักหวังว่าไม่เรื่งไปให้เสียอย่าง อริจะยก
 ำมาบอก

ว่า การจะไปศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลิเก้ใหม่ เรื่องนี้เองที่จะคงให้จ่ายเงินการศึกษา ถ้าพบจำไม่ได้กับการสนับสนุนโดยเงินของชาติส่วนรวมเท่านี้ เพราะจะพิจารณาถึงอะไรที่ใหม่ มันคงคิดว่าส่วนรวมมีจำกัดซึ่งมันยากที่จะมากได้ ครั้งแรกน่าจะเอาเงินจากเงินที่มันมีอยู่บ้างช่วย มีการแยกคดี เวลาคงกลด แก้อใจเป็นชาวสหกรณ์ทั่ว ๆ ไป เมื่อก่อนนี้แล้ว มันจะเอาเงินประมาณซึ่งเก็บภาษีมาจากประชาชนทั้งหมดมาเท่านี้แล้ว มันเป็นการเพราะสมแล้วทุกสิ่ง โทษ ๆ จะทำแล้วเราพร้อมที่จะสนับสนุน แต่ขอให้นำเงินไปใช้เฉพาะชาวสหกรณ์ หรือชาวไร่สวนบ้างก็ได้ก็ดีกว่านี้ เพราะจะเห็นว่าเขาเห็นว่าถ้าหากว่าไม่สมควรจะเอาเงินที่กว้างขวางไปใช้เท่านี้แล้วก็ขอให้ตัด เพราะเป็นการกระทบกระเทือนและเมื่อสงอาทิตย์ก็ไม่ได้แล้ว สงสัยก็จะกลายเป็นปัญหาที่มีความเปลี่ยนแปลงสนับสนุนแต่อย่างหนึ่ง บางแห่งน่าจะดี

นายจวบ สืบแสง (กรรมการวิชาการ) : ข้าพเจ้าใจที่ใจให้สมาชิกที่คลังใจในเรื่องนี้ ไม่เข้าใจในเรื่องนี้ใจแจ่มแจ้งที่เสียเสียด้วย ในการประชุมโรคสัตว์ที่นี้ ทางกรมผู้สัตว์ที่นี้ ข้าพเจ้าที่นี้และเสียด้วยที่นี้ ะผลความมุ่งหมายมาเห็นเวลานานแล้ว นอกจากในเรื่องจำนวนสัตว์ที่นี้ของเราไม่พอ และงบประมาณที่จะใช้จำเป็นในการเดินเขาสัตว์ในการผลิตยาที่จะปราบโรคระบาดที่ดี มีจำนวนจำกัดซึ่งบางรายอาจได้รู้ถึงความยากลำบากในเรื่องนี้ดูเป็นเวลานานแล้ว และนอกจากนี้อุปสรรคที่สำคัญก็เกี่ยวกับเจ้าของสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นโรคที่นี้เอง กล่าวคือการปราบโรคระบาด ของเจ้าเขาที่นี้ เจ้าเขาจะและเจ้ากรมวิชาการปราบโรคในเขารและเจ้าเกี่ยวกับสิ่งนี้ไปโรคระบาด ไม่ในสิ่งที่นี้ ๆ หรือในการกำจัดของสัตว์ที่นี้ตาย เพราะโรคจะโตไม่ในสิ่งที่นี้ หรือที่พยายามลดจำนวนเจ้าเขาที่นี้ ก็จะเห็นว่าเจ้าเขาที่นี้และเสียด้วยไปหายากดี และไปในการและเจ้าสิ่งเหล่านี้ในปัญหาการผลิตวิชาการปราบโรคระบาดสัตว์ที่นี้ทางกษัตริย์ บางรายถึงกับว่าถึงทางผู้สัตว์ที่นี้แล้วความตายที่นี้ คือ ไม่เข้าใจว่าในการนี้เจ้าเขาที่นี้ผู้สัตว์ที่นี้เอง

เป็นเหตุให้ราษฎรเข้าใจผิดในความจริงที่แท้จริงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะฉะนั้น
 ทางกระทรวงมหาดไทยจะมีโครงการที่จะให้กรมสาธารณสุขขึ้นประจำที่ชาวสาธารณสุข
 ที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีความรู้เข้ามาโดยภาค และ ~~ทุกที่ทุก~~ เข้าใจในตำแหน่งและสิ่งต่าง
 ของเจ้าหน้าที่ได้ง่าย แต่ใน ร.ที่ ๖ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไปตรวจ
 และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข บุคคล ๆ หมายความว่าเข้าใจถึงวิธีการของโรคระบาด และเข้าใจ
 ถึงสมรรถนะที่ผลการของโรคต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าใจโดยละเอียดถี่ถ้วน ต้องใช้เวลาและเสีย
 เวลาของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีที่หมายปฏิบัติโดยกระทรวงมหาดไทยแล้ว จึงได้กำหนดโครงการที่จะกรม
 สาธารณสุขในท้องถิ่นความรู้ในเบื้องต้นเกี่ยวกับอาการของโรค สมรรถนะของโรคต่าง ๆ
 บางชนิดที่เป็นที่แพร่หลายมากที่สุด และประโยชน์ของอาการลักษณะ และชนิดอาการโรคต่าง ๆ
 บางชนิดที่เป็นที่แพร่หลายมากที่สุด และประโยชน์ของอาการลักษณะ และชนิดอาการโรคต่าง ๆ
 เหล่านี้ให้เป็นความรู้เบื้องต้นและหลักสูตรที่สมควรที่ ระยะเวลาเรียน ๓ - 4 # เดือน
 นี้ และเมื่อได้เรียนความรู้เบื้องต้นแล้ว พวกนี้ได้รับคำสั่งกรมเจ้าหน้าที่กลับไปยังถิ่นเกิด
 ของตัว และอาจจะแนะนำไปยังความทราบที่สถานีที่ใกล้ ซึ่งเห็นสภาพของชุมชนที่
 เป็นชาวเขาในท้องถิ่นที่ตัวนี้ เข้าใจถึงวิธีปฏิบัติในการปราบปรามโรคระบาดให้ชัดเจน
 และถี่ถ้วน และในการต่อไป เมื่อมีเจ้าหน้าที่ประจำกรมสาธารณสุขแล้วก็จะโดยมีเจ้าหน้าที่
 เมื่อเห็นเหตุที่การปราบปรามโรคระบาดเชื่อว่าจะได้ผลมากกว่าพื้นที่ใหญ่แล้ว เรื่องนี้เกิดขึ้น
 ทั่วเร็ว ๆ นี้ก็ได้ทราบว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไม่เพียงแต่จะตั้งไปของสำนักงานที่ต่างจากโรคระ-
 บาก ก็ได้แต่แนะนำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีเสียเพื่อไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ระบาดทั่ว
 ไปอีก และเมื่อถึงเวลาต่อไปหากมีโรคระบาดที่จังหวัดใด ๆ แต่ที่กรมฯ แต่ที่กรมฯ
 ๑ กรมฯ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอนามัย ว่าไม่สมควรยกแต่ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๒ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๓ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๔ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๕ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๖ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๗ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๘ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๙ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่
 ๑๐ กรมฯ ว่าไม่สมควรที่จะสำหรับจังหวัดใด ๆ กรมฯ ที่จังหวัดใด ๆ กรมฯ ว่าไม่

จึงเกิด ข้อความที่เกี่ยวกับการกระทำไปในทางที่รุนแรง เพราะฉะนั้น โครงการงาน
ที่จะยกระดับแพทย์ได้ก็จริงว่าบาง ะโยชน์ที่จะได้ ะได้มีเสียแล้ว ามุมในการปฏิบัติ
ของเจ้าหน้าที่ผู้ส่งส่งฝ่าย.

ประธานสภาผู้แทน : ได้เวลาสมาชิกมาประชุม เป็นองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าดำเนินการประชุมต่อไป.

เดชาธิการสภาผู้แทน : ศ.กรมโฆณาการ ง.กรมศิลาการ

ม.ร.ว.ลี้กฤษี ปราโมช (พระนคร) : ขอเพาะฉิน เรื่องกรมโฆณาการ
เสร็จสิ้นหรือยัง เพราะว่าเท่าที่ข้าพเจ้าทราบก็มีสมาชิกสนใจในงานกรมศิลาการ ข้าพ
เจ้าได้ตั้งเงินไว้ทางฝ่ายรัฐบาลได้ขอเพิ่มอีก ๒ แสนบาทสำหรับสร้าง
หลอมสุกเก็บหนังสือของสมเด็จพระมหาพรยาจารย์ ฯ ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านทาง
กรมวิชาการหรือรัฐบาลได้ชี้แจง เพราะเรื่องนี้ทางสภานี้ยังไม่ได้ทราบเรื่องเลย เมื่อ
จะมีการจ่ายเงินแผ่นดินขอแจ้งให้ทราบ และขออนุญาตอยากจะซักถามต่อไป.

พล.ร.ค.อุบลชัย ข้าราชการสวัสดิ ร.น. นายกรัฐมนตรี : เงินจำนวน
๒ แสนบาทที่รัฐบาลเสนอขอสร้างนี้ก็ได้เป็นเงินสำหรับเกี่ยวกับการซื้อหนังสืออะไร
ก็ได้ แต่เป็นเงินสำหรับสร้างสถานที่เพื่อเก็บหนังสืออันเป็นห้องสมุดของสมเด็จพระมหา
จารย์ ฯ ในกรณีนี้รัฐบาลก็ใคร่ที่จะแสดงให้เห็นที่แจ่มแจ้งว่า ในการนี้รัฐบาลได้
ทรัพย์สินสมบัติสิ่งนั้นว่าเกี่ยวข้องกับอย่างไรในทางอักษรศาสตร์และประวัติศาสตร์ เพราะว่า
ท่านเจ้าของซึ่งได้รับเป็นผู้รับมรดก คือท่านหญิงพูน ศิษย์ ซึ่งเป็นพระธิดาของสมเด็จพระ
มหาพรยาจารย์ ฯ พระองค์นี้ได้มีจิตศรัทธาห้องสมุดทั้งห้องให้ และนอกจากหนังสือแล้ว
ก็มีมรดกเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นอันว่าผู้เป็นเจ้าของเป็นผู้คิดและเป็นผู้คิดซึ่งได้มาจากที่ระบิดที่
ท่านได้เคยเสด็จไปในประเทศต่าง ๆ กิติ เหล่านี้ได้ยกให้รัฐบาลโดยไม่คิดมูลค่าประการ
ใด และกรณีนี้เพื่อจะให้เป็นที่ไปความประสงค์ของท่านผู้มีเจตนายกให้รัฐบาล และเห็น
สมควร จะรวบรวมเป็นส่วนหนึ่งค่างหากออกไป ในส่วนที่เกี่ยวกับโบราณคดีและประวัติ
ศาสตร์ รัฐบาลเห็นว่าควรจะสร้างห้องสมุดขนาดเขื่องเพื่อรวบรวมบรรดาเอกสารและ
วัตถุต่าง ๆ ซึ่งเจ้าของได้ยกให้รัฐบาลโดยไม่คิดมูลค่าประการใด เงิน ๒ แสนบาทนี้

เป็นค่าซ่อมแซมสถานที่.

สมาชิกสภาผู้แทน : จ. คณะกรรมการกฎหมาย ฉ. คณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน ข. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน อ.

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ (เชียงใหม่) : การที่จะผ่านหมวด 3 กระทรวง
กลาโหม ข้าพเจ้าใคร่ที่จะชี้แจงทางคณะกรรมการวิสามัญว่า ทำไมจึงตัดเงินไปส่วน
กว่า ท่านคิดที่เกี่ยวกับทางใช้จ่าย คือรัฐบาลหน่วยทหารอินโดจีนหรือ เพราะเหตุว่าเงินงบประมาณประจำได้ตั้งไว้ 134.9 ล้าน 9 แสนเศษ พอถึงกรมการศึกษาก็ตัดออกเหลือ 133
ล้าน 8 แสนเศษนั้น ท่านคิดเพื่อจะมีการบูรณะหน่วยใด ๆ ในกระทรวงกลาโหมหรืออย่างไร ขอฟังเสียก่อน.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรมการศึกษาร : ความจริงมีรายงานแล้วว่าตัด
อะไรบ้าง แต่ท่านก็ไม่ได้ชี้แจง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามคุณ ๆ ว่า ผ่านกว่านั้นคิด
ค่าใช้จ่ายที่หุ้มเพียง ไม่ได้เกี่ยวกับองค์กรใด ๆ ทั้งสิ้น ค่าใช้จ่ายก็มีค่าเครื่องเขียน
แบบพิมพ์บ้างข้าพเจ้าก็จำไม่ได้เหมือนกัน แต่ด้านหนึ่งนั้นเป็นค่าเครื่องแต่งตัวทหาร
ซึ่งทางทหารสั่งมา 600 บาทต่อคน แต่เมื่อเราได้สอบถามดูแล้วว่า ทางทหารเรือ
ทหารอากาศ 550 - 500 และทหารบกนั้น 600 บาท ก็ตั้งให้มีส่วนสัมพันธ์กัน คิดคน
หนึ่ง 50 บาท และในการนี้ไม่ได้มีประโยชน์เลย เพราะว่าทางทหารนั้นเมื่อซื้อผ้า
ส่งมาจากต่างประเทศไป ในราคา 550 บาทนั้นพอเพียงสำหรับทหาร ^{เป็นฎา}

นายอิน สิบนุการณ์ (สุรินทร์) : ฉะเพาะกระทรวงกลาโหม ข้าพเจ้า
ได้แปรฉันทิเกี่ยวกับเงินการ จอพิเศษ คือขั้นแรกในงบประมาณกรมการศึกษาก็แก้ให้
สมาชิกสภาผู้แทนนั้นแลบเกินไป และข้อความมีข้อสำคัญประการใดทราไม่ ข้าพเจ้า
สงสัยอันแปรฉันทิขึ้น ครั้นถึงประชุมวิสามัญกรมการศึกษาก็พยายามให้กรมการ
ศึกษารับเงิน แต่ก็มีคนมาแปรฉันทิอีกมาก ยังใครก็ไม่ได้ความ อิงรัฐบาลตกลงข้าพเจ้า
จึงได้ส่งวงเรื่องนี้ไว้ ครั้นมาได้รับงบประมาณนี้เข้า ข้าพเจ้าได้อ่านเรื่องละเอียด

ปรากฏว่าทางกรมการศึกษาที่มีคั้งเงินจำนวนนี้ไม่มากแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ไม่คิดใจ พอใจแล้ว

14.40 น. นายตาทิ ไทวดี (พิมพ์สงครม) : เงินรายจ่ายกระทรวงกลาโหมที่เพิ่ม
13 ล้านเศษนั้น ข้าพเจ้าได้ขอแปดคั้งคั้งออก 4 ล้าน 9 แสน 2 หมื่น 3 พัน 3ร้อย
60 บาท เพื่อไปเพิ่มงบประมาณเงินเดือนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ /ปจจ
4 แสน 2 หมื่น จ่ายเพิ่มงบประมาณเงินเดือนครูกรมสามัญศึกษา 8 แสนบาท เพิ่มเงิน
เดือนครูอาชีวศึกษา 5 แสนบาทและจ่ายงบประมาณการประถมศึกษา 3 ล้าน 5 แสนบาท
ทั้งนี้โดยเหตุผลว่ากระทรวงกลาโหมได้คั้งเพิ่มเงินรายจ่ายประมาณ ความจริง
ข้าพเจ้าได้ออกอุทิศความสมเด็จมหาธีรราช **ไว้ว่า** "แม้หวังคั้งสงบ จงเตรียมรบให้พร้อม
สรรพ" และเมื่อภายหลังสงครามก็การศึกษาถ่วงงั่งเสื่อมโทรมมาก จึงควรบำรุงคนคั้ง
ของประชาชนนั้นขึ้นเพื่อกลาอาณาคค จึงขอคั้งเป็นเงินเดือนศึกษาธิการอำเภอชั้นตรี
441 อัตรา ให้ได้รับเงินเดือนชั้นตรีเดือนละ 60 บาท เมื่อข้าพเจ้าได้แปดคั้งคั้งในชั้น
กรมการศึกษาแล้ว เพราะที่ท่านสมาชิกในกรรราชสภา คือขุนงคั้งศึกษากร ท่าน
กรมการศึกษาได้กรุณาให้ค่าแห่งชั้นตรี 200 ค่าแห่ง แต่ปรากฏว่าค่าแห่งที่อนุญาตนั้น
เป็นค่าแห่งจคั้งว ไม่ใช่ค่าแห่งชั้นตรี เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอแปดคั้งคั้งเงินราชการ
จ่ายประจำของกระทรวงกลาโหม มาคั้งเพิ่มเป็นเงินเดือนสำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ และขอเพิ่มเงินเดือนครูสามัญศึกษา ซึ่งขณะนี้มี 4,360 ค่าแห่ง ครูวิสามัญ
เพียง 423 ค่าแห่ง จึงเห็นควรเพิ่มใหม่มากขึ้น ส่วนกรรมาอาชีวศึกษาที่เพิ่มเดียวกัน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอคั้งจำนวนเงินนี้ออก.

14.42 น.

นายเลวศรี เข้มพงศาสาน ^{กรรมการ} ~~ผู้ร่วมผู้~~ สำหรับรายการรายจ่ายของ
 กระทรวงกลาโหมที่เพิ่มขึ้นไว้ 13 ล้านบาทนี้มีรายการละเอียดดังนี้ คือเป็นการตั้ง
 ทุนสำหรับทหารผ่านหัวแสนบาท ค่ามิอัสพิล 5 แสน ค่าพาหนะทหารที่ปลด 7 แสน
 กว่า ค่าอาหารที่เพิ่มขึ้น 6 แสนกว่า ค่าใช้สอยต่าง ๆ 4 แสนกว่า นี่จึงคงเพิ่มขึ้น
 สำหรับกองทัพบก 4 ล้าน 5 แสน สำหรับกองทัพเรือ 3 ล้านบาทเศษ เป็นค่าซื้อเรือ
 ใหม่ ๆ และเป็นถาวรเพิ่มขึ้น ค่าใช้สอยพัสดุ ค่าเชื้อเพลิง ค่าเบี้ยเลี้ยงก็ต้องใช้
 จ่ายเป็นจำนวนมาก สำหรับกองทัพอากาศเดิรราว ผ่านสามแสนบาท สำหรับเงิน
ผู้ร่วมผู้ อุปกรณ์การบิน 2 แสน การจร 2 แสนบาท และอื่น ๆ อีก คือรายการ
 นี้กรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นการจำเป็น ถ้าจะตัดไปกินของกระทรวงกลาโหม
 ก็จะทำได้ยาก เพราะฉะนั้นจึงเห็นควรตั้งไว้เท่าที่ขอมา.

14.43 น.

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : เมื่อคืนข้าพเจ้าได้ทักท้วงว่า
 ทำไมจึงตัดจำนวนเงินไปล้านเศษ ท่านผู้กรรมาธิการก็ได้ชี้แจงว่าทำไมรายละเอียด
 แล้ว แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเรื่องรายละเอียดนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าทางขึ้นนั้น
 ยังไม่ได้ถึงครึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าครวจดูรายการเหล่านี้ เมื่อเห็นท่านตัดเงิน
 ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องขอให้ท่าน ผู้ร่วมผู้ พิจารณา เพราะว่าเราจะมีวันถึงลูก
 ก็ไม่ทันแน่ ท่านอ้างว่าตัดเพื่อให้เหมาะสม คือหมายความว่าทางกระทรวงทหารเรือ
ผู้ร่วมผู้ ใช้เครื่องแบบคนละ 550 บาท แต่ทางกระทรวงกลาโหมถึงไว้ 600 บาท
 ถ้าหากว่าท่านเขียนขึ้นไม่ได้ตัด แต่ถ้าจะขุมเงินโคเงินหนึ่งที่มีอยู่ขึ้น ข้าพเจ้าไม่คิดใจอะไร
 แต่ข้าพเจ้าขอลองขู่กันหน่อยว่า เงินที่ท่านตัดไปส่วนกว่านี้ทำไมท่านไม่พยายามเอาไป
 ทำการในวงกระทรวงกลาโหม แต่ท่านเอาเงินจำนวนส่วนกว่านี้ไปใช้ในทางอื่น
 เพราะเหตุว่าทางกระทรวง ผู้ร่วมผู้ กลาโหมคงจะมีที่จำเป็นจะต้องใช้ขู่ขู่ ยกตัวอย่างเช่นที่
 เราเคยได้ช่วยเหลือพวกทหารกองหนุนที่จะต้องปลด เราก็ได้ให้เงินเป็นพิเศษสำหรับ

หรับจะได้โลกสร้างตนเอง ไม่ใช่ว่าคิดทางปล่อยเฉย ๆ ทำไมท่านไม่พิจารณา เรื่องเงินก้อนนั้น ใช้เงินที่หักจ่ายนี้ไปเพิ่มในจำนวนเงินที่เราจะช่วยเหลือนั้น.

1๕๖๔๔ น.

นายทองอินทร์ ฐริพัฒน์ กรรมการกิจการ : ลักษณะเวลานั้น งบประมาณนั้น เราคิดว่าทางเจ้าหน้าที่เขาคงมานั้น เขาคงมาในรูปแบบใด นี่เราคิดต้องคิดอันนี้ ที่ที่ ผู้เสนอมาแล้วทางกระทรวงกลาโหมแปรธัตติเพิ่มมาอีกนั้น หมายความว่าทางกระทรวงกลาโหมเขาทำงานนั้นแล้ว ที่ที่เราดูรายละเอียดที่สั่งมาเห็นว่ารายการใดที่ มากไปก็ตัด ถ้าทางเจ้าหน้าที่ พรหม นั้นเขาไม่แปรธัตติมากก็ไม่เพิ่มให้ เงินที่เหลือ นั้นก็พิจารณาเพิ่มให้รายจ่ายที่จำเป็น ท่านจะเห็นว่ารายจ่ายที่ตัด ๑ ส่วนกว่าบาท นั้นได้อายุโยธิตามค่าแปรธัตตินั้นเกือบทั้งหมด เคียวนี้ท่านจะเห็นได้ว่าทางกรมกิจการ ได้พยายามทำความเข้าใจกับราคาผู้แปรธัตติเป็นอันมาก บางซึ่งท่านจะเห็นได้จาก รายการเพิ่ม สรุปผลของการพิจารณาแล้วว่า เงินที่เราตัดได้แต่ละสัปดาห์นั้น ได้ไปเพิ่มตามความจำเป็นก่อนหลังประการใด ซึ่งส่วนมากก็เป็นค่าค่าแปรธัตติ ของท่านสมาชิกเกือบทั้งสิ้น ส่วนที่ท่านว่าทำไมไม่เพิ่มเฉพาะกระทรวงกลาโหมนั้น ข้อนั้นได้อึ้งแจ้งแล้วว่าทางกระทรวงกลาโหมเขาคงมาอย่างไร เราเห็นว่าสิ่งไหน ใช้จ่ายเงินไปก็ตัดออก ถ้ากระทรวงกลาโหมแปรธัตติมากก็เพิ่มให้ สมาชิก พรหม แปรธัตติอย่างไร เราก็พยายามให้ค่าค่าที่สมาชิกแปรธัตติมา ความจริงจะไปให้คนที่ สมาชิกแปรธัตติทั้งหมดนั้น—น้อยม เป็นไปไม่ได้ เพราะจำนวนสมาชิกที่แปรธัตติรวมทั้งหมดนั้นจะไปเพิ่มโน้นเพิ่มนี่เป็นเงินตั้งร้อยล้าน ที่เราตัดได้นั้น ๑ ล้านกว่า เพระฉะนั้น พรหม เรียบเท่าที่จำเป็น จะไปทำความพอใจให้ท่านที่แปรตั้งร้อยล้าน นั้นกรรมการ ดีทำไม่ได้.

เลขาธิการ สมาคมนัก : กระทรวงกลาโหมผ่านแจ้ง ๑. กระทรวง :
การคลัง ก. สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ข. สำนักงานปลัดกระทรวง

นายประสิทธิ์ บุญอารณ์ (สกลนคร) : ท่านจะให้มีชุดกับท่านประธาน
หรือคณะกรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทน : ชุดกับประธาน ฯ

นายประสิทธิ์ บุญอารณ์ (สกลนคร) : เมื่อที่แล้วมาให้ชุดกับคณะ
กรรมาธิการ

ประธานสภาผู้แทน : ชุดแล้วชุดกับประธานในที่ประชุม จะเพาะ เรื่อง
สมาชิกกับกรรมาธิการ

นายประสิทธิ์ บุญอารณ์(สกลนคร) : ถ้าอย่าง นั้นท่านทราบไหมที่กระ
ณแปรชนิดที่มันผิดหรือถูก กระณแปรชนิดที่ว่าศักดิ์คำ/ผู้การจร ทำไมจึงใส่ซองผมว่า
คำใช้สอย คำใช้สอยนั้นไม่ถูก มีเสียง ๘ ที่ไม่เอาเข้าอัน แล้วจะให้มีทำอะไร
จะไปสร้างสนาม-มันสร้างอะไรอีกหลายอย่างนั้น จะผิดหรือถูก แล้วท่านประธาน
จะกลัให้ผิดหรือไม่ อีกอันหนึ่งก็คือ 1๕ ล้านไม่ถูก ใบหนึ่งคือใบธงกรรมาธิการ
นี้ท่านประธานรับรองว่าถูกต้องหรือ เรื่องนี้ใบธงจำนวนที่ ๒ มีเสียง 4 ตัว ฉะนั้น
ท่านว่าถูกต้องหรือ ผิดชุดกับท่านและกรรมาธิการว่าจะแก้ไขหรือไม่.

นายเสวกร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : ตามรายงานแปรชนิดที่
พิมพ์ออกมา ข่าวนายประสิทธิ์ บุญอารณ์ ของศักดิ์คำใช้สอยนั้นเขาพิมพ์ผิด ไม่ใช่เขียนผิด
คือของศักดิ์คำใช้สอยในกระทรวงการปรามการใหม่ ไม่ใช่คำใช้สอยที่พิมพ์ผิด.

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องพิมพ์ผิดในกรรมาธิการรับไปหน่อยละอะ คือ
อย่างไรก็รวมพิมพ์ไปกัน ผิดก็บอกว่ามีผิด ถูกก็บอกว่ามีถูกแล้วกัน.

นายเสวกร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : ที่ถูกเป็นว่าคำใช้สอย
ในการปรามปรามหน้าปายี.

14.50 น.

นายประสิทธิ์ นุญจารมย์ (ลูกคนกร) เริ่มอันเข้าใจกันได้หรือยัง ท่านประธาน เพราะฉะนั้นโปรดอย่าถามมากนัก ที่คือไปนำหากว่าเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เห็นในประโยชน์ส่วนรวมที่ผมแปรศคีนี้อีกขอให้อ่านจิตร่วมใจร่วมกันหน่อย คือว่า ในรายการแรกถ้าหากว่าผมอธิบายได้แล้วเราจะทำประโยชน์ส่วนรวม คือสร้างสนาม อิมเนเซียม เพื่อพลศึกษา บุคคลเรามีอายุมากขึ้นต้องเป็นพลศึกษา เป็นองค์การของชาติ สายที่ 3 คือพลศึกษา จริยศึกษา พหุศึกษา พลศึกษา อันนี้สำคัญมาก เพราะฉะนั้นในเรื่องหลวงของเรามีอยู่เวลานี้ มีสนามกรีฑาสถานแห่งชาติ ผมเห็นว่า เป็นความมั่นคงของประเทศชาติที่จะเห็นนักกีฬาต่างประเทศชาติเราลงชื่อแข่งขันโอลิมปิก กับชาวต่างประเทศได้ กีฬาโอลิมปิก ถ้าเราไม่มีสนามกีฬามั่นคงแล้ว ภายนอกจะไม่ให้นักกีฬาไปแข่งขัน ชื่อเสียงก็จะไม่มีเลย มีแค่ว่าเราเห็นอยู่ทุกวันนี้ ทุ่งม้าข้ามน้ำก็กระหว่างขานแล้วอีก เพราะฉะนั้นที่เรียกว่าสนามอิมเนเซียมนี้เป็นสนาม มั่นคงถาวรแห่งหนึ่งได้ซึ่งฤดูร้อนหรือฤดูฝนไม่เสียหายคือมีกีฬา เพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่า สนามนี้ไว้สำหรับประชาชนคนธรรมดาอย่างถาวร เพราะฉะนั้นจึงขอให้เพื่อนสมาชิก ได้เห็นใจในส่วนนี้ เรื่องการกีฬาเป็นส่วนสำคัญอันหนึ่ง เรียกว่าเป็นการมีส่วนร่วม เพราะว่าบุคลากรของเราเพื่อจะได้แข็งแรง ทนทานทางกายหรืออะไรทุกอย่างของเราจะ เพราะจากการศึกษา เพราะฉะนั้นผมอยากได้สนามนี้ให้เร็วเกิน จึงน่าจะกรุณาให้สำหรับ กรมพลศึกษาในส่วนนี้

นี่ในส่วนต่อไปก็คือว่าติดอยู่กับคณะกรรมการ ถือว่า ทำไม่ผมแปรไปด้วย ว่าต้องการอยากให้มีกองอำนวยการโรงเรียน โรงเรียนศรีวิชัย ตั้งอยู่แล้ว 1๐ แห่ง ผมต้องการอยากให้มีชายทั่วโรงเรียน ส่วนเด็กก็เรียกว่า 5 ภาคเป็นส่วนรวม ก็เป็นการสำคัญ เพราะว่าลูกหลานของเราที่อยู่ในโรงเรียนเวลานี้กองอำนวยการโรงเรียน อยู่กรุงเทพฯ มีประมาณ ๑๐ แห่ง เรียกว่าพิภพแห่งชาติ พวกคุณอะไร เหล่านี้ก็ได้ไป

องค์กรที่มีกรมพระปกเกล้า หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่โรกสำคัญอย่างถึง สำหรับสร้าง/ผูกพันงาน
 ของเราให้เข้มแข็งและเป็นพลเมืองที่ดีต่อไป แต่เวลานี้ก็ยังไม่พอเฉพาะพระชนมกร และ
 ความมุ่งหมายของพวกเราแล้วความจริงอยากได้จริง ๆ แล้วก็อยากให้มีสมาชิกถึงส่วนที่
 เรียกว่าเป็นภาคที่ 5 แล้ว เพราะเห็นรากฐานของประเทศไทยที่เราตั้งใจจะถือตาม
 ให้แก่ลูกหลานของเราต่อไป ส่วนนี้เห็นว่าเป็นการส่วนรวม แม้จึงขอแปรทัศนคติ ที่
 ส่วนสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือว่า เรื่องที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดสมุทรสาคร อันนี้เพื่อน
 สมาชิกเห็นว่าผมเห็นกันว่าเป็นการส่วนรวม แต่คืออยากที่ไปส่งเอกสาร ความจริงผมก็เขียน
 แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่ขอส่งไปรวม/ไว้ที่ภาคกลางก็ได้ เป็นแต่เพียงว่าขอเอาตัวอย่าง
 แลมาดูแล รัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม ก็ดูดูส่วน พระบรมราชูปถัมภ์ซึ่งอยู่ในอดีตมาแล้ว
 ได้ตรวจเห็นแล้วว่าสถานที่ทำการไปรษณีย์ที่เรียกว่าจังหวัดสมุทรสาครมีอยู่อย่างที่สุด และ
 เป็นการช่วยเหลือราชการแห่งจังหวัดนี้ ได้กับการสะดวกทุกสิ่งทุกอย่าง เหตุใดจึงไม่มีการ
 สนับสนุนในเรื่องของสื่อสารของเรามี (เพราะกำลังเขียนก็คิดว่ามันก็มีอยู่แล้ว) ปรองจาง
 มาแล้ว เริ่มคิดว่าความผิดของพวกที่ขยับไปมานานแล้ว หรือพวกผู้ส่ง ไปพวกอื่น ขอยกแล้วไม่ผิด
 ผมขอว่าควรดูแลบ้าง เพื่อสักหน่อยไปประโยชน์ของพระประเทศชาติเราจะไม่ได้ดีกว่าหรือ
 -ถาวร สนิมสาร

ที่นี้ยึดอันหนึ่งก็คือว่า เรื่องการบำรุงโรงเรียนราษฎรที่จะได้ 16 ล้าน
 บาทแล้ว เรื่องโรงเรียนราษฎรก็ควรจะได้/ไม่แบ่งเงิน ให้ส่วนบำรุงองค์ เป็นการศึกษา
 สำหรับประเทศชาติของเรา การไปมาจักรจะเข้า/ได้/ให้ด้วยตนเองมันจะเฉพาะบาง
 หน่อย โรงเรียนพระยามานู โรงเรียนราษฎร โรงเรียนเสนาบดี โรงเรียนอนุบาล
 โรงเรียนราษฎร คือจะช่วยกันทุกอย่าง เราจะไม่มีการบิดเบือนของประเทศไทยจึงจะ
 รุดหน้าไปนั้น เพราะฉะนั้นเท่าที่กระทรวงศึกษาธิการ ในด้านศึกษาในโรงเรียนราษฎร
 ยังไม่พอ ผมขอว่าสนับสนุนเงินก้อนนี้ไปช่วยเหลือแก่เด็กของโรงเรียนราษฎร
 โรงเรียนราษฎรแล้ว ๓-๔ ล้านคงพอช่วยสนับสนุนสร้างโรงเรียนราษฎรได้

ประธานสภาผู้แทน : ส่วนเหตุผลจะ เขาไปสร้างอะไรกันนั้น ผมคิดว่าเอา
ไว้ผูกกันตอนหลัง คือตอนนี้ผูกเรื่องคดีเสียก่อน

นายประสิทธิ์ บุญยารวม (สกลนคร) : ถ้าไม่มีเหตุผลแล้ว เราจะให้อย่างไรได้

ประธานสภาผู้แทน : เอ๊ว่าไป

นายประสิทธิ์ บุญยารวม (สกลนคร) : และก็มีการสมทบทุนบำรุงเสริมธุรกิจ
ชนบท ปีก่อนนี้ได้เพียง ๕๐ ล้าน กราวนี้สำคัญมีผมก็อยู่ในพวกที่ว่าฝ่ายค้าน-ที่ว่าไม่อยาก
จะให้งบประมาณนี้ ความจริงการถักกันที่ว่าไม่พอเมื่อเจ็ดปีไปแล้วก็ได้สามแสนหมื่นเท่า
นั้น เพราะฉะนั้นผมขอแปร เป็นอำนาจสนทนากับ เพื่ออยากได้ให้พอจึงแปรตัดกิจกรรมมาเพื่อ
สมทบทุนนี้ด้วย รายการทุกประการนี้ผมเห็นว่า เป็นการที่จะทำให้ประโยชน์แก่ประเทศชาติ
ผมจึงขอความกรุณาต่อรัฐบาลและ เพื่อสมาชิกด้วยกัน ขอให้ผมเถอะอำนาจท่านสนนี้ จะเป็น
อนุสาวรีย์รัฐบาลนี้ เรียกว่า สนามอิมเนเซียม ข้างรಂಗาวาสวัสดิ์.

14.57 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมการธิการ : ก่อนอื่นขอเรียนชี้แจงก่อนว่า ความ
จำเป็นที่จะบำรุงประเทศภายหลังสงครามนั้น ได้มีความ เป็นอยู่หลายประการ เป็นอันมาก
ความจริงงบประมาณที่ท่ามานี้ก็ตั้งอย่างจำกัดจำเขี่ยลง ซึ่งบางท่านก็เห็นว่า เป็นงบประมาณ
ที่ไม่เหมาะสม และท่านคงจะได้อพิจารณาแล้วว่า ยอดงบประมาณของเราทั้งหมดก็ได้ขาด
ทุนไปเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผมที่เราได้ขาดสิ่งที่ควรจะมีงบประมาณนั้น ขอให้
ทางรัฐบาลและกรรมการก็มี เช่น เราควร จะสร้างสถานที่ราชการทุกจังหวัดให้เหมาะ
สม ควรจะ ได้สร้างสถานที่ศึกษาทั่วทุกจังหวัด ควรจะบำรุงโรงเรียนราษฎรให้เป็นกิจ
ลักษณะ ควรจะมีทุกโรงเรียนหรือจะโรยแผ่ทุกประการ ส่วนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
บางท่านก็คงจะรับทราบแล้ว แต่ว่างบประมาณที่เราได้นั้นก็จำกัดอยู่ การที่จะทำอะไรก่อน
หลังนั้นก็น่าจะพิจารณาเห็นสมควร เป็นเรื่อง ๆ เป็นราย ๆ ไป การที่จะไม่ให้รัฐบาล

หรือสถานที่ที่จะไปบำรุงในปีเดียวทุกสิ่งทุกอย่างนั้นบางทีก็อาจจะทำไม่ได้ เพราะว่า
 มันก็ต้องแล้วแต่กำลังเงินกำลังคนและกำลังหนวย ๆ อย่างรวมกัน โดยณะเพราะที่
 ท่านสมาชิกที่แปรตัวคือเมื่อนี้ โดยณะเพราะในกรณีที่จะเดินในเชิงนี้ ความจริงก็เห็น
 คั้งที่ได้ชี้แจงมาแล้วว่า การที่เราจะบำรุงประเทศโดยทั่ว ๆ ไปนั้นย่อมมีความจำ
 เป็นอยู่ทั้งสิ้น การที่เราจะมีทั่วประเทศ มีโรงเรียนอะไรก็ ๆ อย่างที่ท่านชี้แจงนั้น
 ข้าราชการ ไม่คัดค้านเลย แต่ทว่าความสำคัญก่อนหลังในการบูรณะประเทศภายหลังสง
 ความนั้น เป็นประการใด ข้าราชการขอชี้แจงในกรณีที่ท่านจะคัดเงินการปราบปรามการ
 หนีภาษีอากร เห็นเงินอันเท่าสมบาท ขัดนี้ก็ขอชี้แจงว่าท่านสมาชิกหลายท่านก็คง
 ได้เข้าใจแล้วว่าภาษีอากร ในขณะมีที่รัฐมาได้เสนอ เพื่อจะเก็บเงินเต็มคั้นนั้น ท่าน
 สมาชิกหลายท่านก็ได้ชี้แจง โดยณะเพราะอย่างสูงได้ชี้แจงแล้วว่า ถ้าเราได้
 กวดขันเรื่องภาษีอากรให้รัดกุมแล้วเงินจะได้เต็มคั้นกว่านี้เป็นอันมาก โดยณะเพราะ
 อย่างฉากรสสมบทหรือภาษีเงินได้ ภาษีโรงค้า ถ้าเราได้กวดขันกันแล้วรายจ่ายที่
 เสียไปนั้นก็คุ้มกับรายได้ที่จะได้มา เพราะเป็นที่ยอมรับอยู่ว่าการหนีภาษีอากรนั้น
 ได้หนีอยู่เป็นอันมาก ท่านบอกว่าอาจจะคำนวณปริมาณที่รับมีติดชอมอยู่ในขณะหนึ่งได้
 แต่การหนีภาษีอากรนั้นไม่ว่ารัฐมาได้ ไหมว่าประเทศไหนในโลกย่อมมีการหนีภาษี
 หนีภาษีอากรกันทั้งสิ้น แต่อย่างไหนจะมากน้อยกว่ากัน เพียงโดยอ้อมแล้วการ เหตุการ
 รองประเทศเป็น เรื่อง ๆ ไป ถ้าฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างทุกบาทขึ้น
 การหนีภาษีอากรก็มากขึ้น ยิ่งเราทำการช่วยโดยณะเพราะไม่ให้เขาขาด
 ไป เราก็คงอยู่แล้วว่าชาวในประเทศนี้ละประมาณ 75 บาท สิ่งไปไร่ถึง 2 - 3 พัน
 บาท เพราะฉะนั้นการที่จะไม่ให้ติดชอมหนีภาษีนั้นก็โปรดอุดหนุนไปสักบ้าง ถึงแม้
 จะกวดขันอย่างไร เพื่อจะหนีภาษีอากร ก็ยังมีเกิดเสริมหนุน รัฐมาได้และกร มาสิการก็
 เห็นชอม การที่จะกวดขันการหนีภาษีอากรนั้นก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้งบประมาณ

มาทราบรายได้ของประเภทเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นการรวมกำไรหรือขาดทุนสุทธิ
 โดยละเอียดการปรามปรามการหนีภาษีอากรนี้ ถ้าสภาโง่ครุณาให้รัฐบาลได้เงินก้อน
 นี้ไปเพื่อที่จะลดหนี้การหนีภาษีอากร ก็เขาใจว่ารายได้ที่จะได้นั้นก็ย่อมจะเพิ่มขึ้น
 ท่านจะเห็นได้แม้ว่าโดยละเอียดการปรามปรามการผูกขาดการนั้น เมื่อเราได้นำเงิน
 ในนี้ไปแล้วมาหนึ่งล้านบาทนั้น ถ้ามีอากร ได้เพิ่มขึ้นมาก และเงินค่ารับและรองกลาง
 ที่ถูกกับนั้น เขายกได้ให้รัฐบาลสูงกว่าหนึ่งล้านบาทเสียไป ความจำเป็นเรื่องที่
 จะคิดนั้นก็ถึงที่ขึ้นใจแล้วว่า การที่เราจะลดหนี้การหนีภาษีอากรให้รัดกุมยิ่งขึ้น
 ก็คงจะโดยยิ่งกว่า และข้าพเจ้าไม่ได้กำหนดว่าผู้ปฏิบัติวิธี ตามที่ท่านชี้แจงมา
 นั้น กรมวิชาการ เห็นเหมือนกันว่ากรมพระประเทศภายหลังสงครามนั้นมิเป็นอันมาก
 ที่เราควรจะทำ สมานที่ราชการชำระทุกไตรมาส ถึงการหลายอย่างได้ทุกไตรมาส
 ลงไปในระหว่างสงคราม เราควรจะได้บูรณะกัน แต่จะบูรณะเพียงไหนอย่างไรนั้น
 ขอให้เป็นไปตามกำลังเงินของประเทศ โดยละเอียดการทำกรไปรษณีย์โทรเลขจึง
 ทั่วทุกส่วนนั้น ถ้าท่านเห็นว่าทุกไตรมาสจึงแล้วความที่เราได้มานั้นประมาณมาเรา
 มีเงินเรื่องการก่อสร้างไว้หนึ่งล้านบาท ถ้าเห็นว่าทุกไตรมาสจึงแล้วความที่เราได้มานั้น
 ทางรัฐบาล คิดว่ารัฐบาลคงไม่มั่งคั่งใจที่จะทำ ให้สำเร็จความประสงค์ของท่าน
 15-03 น.

นายประสิทธิ์ ฐิติใจ (คำแดงเพ็ชร) : สำหรับงบประมาณเรื่องค่าใช้
 สอยการปรามปรามหนีภาษีนี้ ข้าพเจ้าขอคัดค้านหมด เหตุผลที่ข้าพเจ้าคัด
 พัดท่านสมมติทั้งหลายจะได้พิจารณาขึ้นไปถึงกรมศุลกากร ก่อนแล้ว ท่านจะพบเงิน
 จำนวนหนึ่ง เป็นค่าปรามปรามและรางวัลหนึ่งล้านสองแสนบาทเหมือนกัน ในการที่
 ชี้แจงมาประมาณสองยอดเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเห็นวิธีการทางงบประมาณที่ผิดหลัก เป็น
 การผิดหลักการใช้จ่ายเงินในทางใดทางหนึ่ง เป็นการจ่ายโดยมิชอบ บัดนี้ข้าพเจ้า

ทำไมจะตั้งเงินค่าใช้สอยไว้ในสำนักงานปลัดกระทรวงและตั้งที่กรมศุลกากร เช่นนี้
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการที่ตั้งสองยอดเช่นนี้เป็นการยืนยันว่าในการที่จะใช้จ่ายและ
 อำนวยการใช้จ่ายของรัฐบาลนั้น ขอที่จะใช้จ่ายโดยง่าย เหตุใดท่านให้เหตุผลว่า
 เพื่อปรามปรามการหนีภาษีเพื่อจะให้การ เก็บภาษีหรือวิสิทกชนกการ ักยถนหนีภาษี
 นั้นได้เข้มงวดกวดขันยิ่งขึ้น ความจำเป็นข้าพเจ้าเห็นจำเป็นในส่วนที่ป้องกันการ
 หนีเสียหนีภาษี แต่ความจำเป็นเช่นนั้นจะต้องจ่ายเงิน เช่นนี้หรือ ถ้าหากว่าจะ
 ตั้งทางสำนักงานปลัดกระทรวงยกเกี่ยวกับข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ท่านตั้งไว้ในกรม
 ศุลกากรอีกยอดหนึ่งซึ่งมีความมุ่งหมายตรงกัน การตั้งเงินไว้สองยอดและมีความมุ่ง
 หมายเช่นนี้มีอุมตวิสิทการทางบประมาณ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบ จึงขอคัดออกเสีย
 สำหรับเหตุผลที่ว่าค่าใช้จ่ายในการ ปรามปรามการหนีภาษีนี้ อย่างกวดขันเรื่องอาคาร
 แสสมยหนีภาษีราย ได้นั้น เรื่องการอาคารแสสมยหรือการ เก็บภาษีราย ได้ไปรศพตัก
 ดุงบประมาณศุภพรพรสพรพกร ถ้าหากว่าพิจารณาถึงงบประมาณของสพรพกรแล้ว
 ท่านจะเห็นว่าเงินสำหรับปี ๑๔๑๐ นี้เราได้ตั้งเงินเพิ่มไว้มาก นอกจากนั้นเป็นการ
 ตั้งอัตราเพิ่มเข้าไว้อีกเยอะแยะ ข้าพเจ้าคิดว่าอัตราและตำแหน่งหน้าที่เหล่านี้ที่สั่ง
 มา ข้าพเจ้าคิดว่าพลแก่ความจำเป็น พอแก่งาน เหมาะสมแก่งานที่เราจะควรจรรจา
ศุภพรพรแล้ว เพราะฉะนั้นการที่เรามาตั้งยอดงบประมาณการ ใช้จ่ายสองยอดเช่นนี้
 ข้าพเจ้าขอคัด และขอให้นำเงินที่คัดอีกหนึ่งล้านห้าแสนนี้เอาไปสร้างเกี่ยวกับสถานที่
 สึกษาประชาชน ซึ่งขณะนี้มีถมเป็นที่ทราบอยู่แล้วว่า การศึกษาสถานที่ศึกษา โรง
 เรือนประชาชนบ้างเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องอภิปรายในที่นี้ใหม่มากมาย
 นัก ความจำเป็นเช่นนี้ก็มีมาก ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหาก เราจะต้องงบประมาณยอด
 โดยยอดหนึ่งในสองยอดนี้ออกแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะไม่ทันได้ ที่ตั้งมาสองยอดเช่น
 นี้ทำให้ข้าพเจ้างง ไม่ทราบว่าจะมีความมุ่งหมายอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า

ขอยืนยันว่าควรตัดเงินจำนวนนี้ออก

15.๑๐ น.

คุณกฤษณี-ศึกษากร (นอกรางสีมา) : ข้าพเจ้าก็ได้ขอตัดเงินชดเชยให้ตนเอง
 กัน คือยอดส่วนที่งานไปเกิดกระทรวง ประเทศการจร ซึ่งไปออกครึ่งไว้หนึ่งอันหน้าแสนห้าฝั
 สองหมื่นห้าพันสี่สิบบาท ข้าพเจ้าขอตัดห้าแสนเท่านั้น ความที่ประชาชนกรรมาธิการชี้
 แจงเมื่อที่นี้ว่ามีความจำเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ตั้งที่กล่าวมานั้น แล้วข้าพเจ้าไม่ได้คัดค้าน
 คัดเพียงทดแทนบาท ข้าพเจ้าเห็นว่ากรณีที่ตัดห้าแสนบาทซึ่งเหลืออีกตั้งห้าแสนนั้นพอ
 ที่จะดำเนินการในการที่จะกำจัดเรื่องการดื่มสุราสาธารณะ เหตุผลที่คัดค้านเพื่อเพิ่มให้
 แก่ส่วนที่งานไปเกิดกระทรวงศึกษา เพื่อปรับปรุงอัตราเงินเดือนศึกษา-ชั้นตรี และเรื่อง
 นี้กรรมาธิการก็ได้ตกลงกันในการแปรญัตติว่า เริ่มสองร้อยห้าหมื่น เป็น เงินทดแทนบาท
 ก็เป็นที่พอใจ ส่วนที่จะเพิ่มคือ 1-ก็กิจกรรมสวัสดิศึกษา เริ่มเป็นค่าใช้สอยหนึ่งแสนห้าหมื่น
 บาท และ เพิ่มสำหรับอุดหนุนโรงเรียนราษฎรชีวิตหนึ่งแสนบาท โดยเฉพาะค่าใช้สอย
 สำหรับกรมสวัสดิศึกษาชีวิตหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทนั้น โดยมีเหตุผลตามที่ข้าพเจ้าได้ตั้ง
 กะพูดตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและได้ยอมแล้ว เกี่ยวกับเงินค่าอุดหนุน
 นักเรียนฝึกหัดครูซึ่งปรากฏว่าเวลานี้ได้เงินเดือน 4๐ บาท คิดวันพิเศษ 1 บาทเศษ
 ซึ่งไม่พอแก่การที่จะกินอยู่และการ เรียนด้วยดี และเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้ยอมแล้ว
 ว่าจะพิจารณาเพิ่มให้ในพ.ศ. 24๑๐ ดังที่ได้ยอมเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 24๑๑ นั้น
 ซึ่งทั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ายอดนี้ถ้าได้มาแล้วจะได้เพิ่มยอดที่เป็น เงินอุดหนุนสามที่ข้าพเจ้า
 ได้เรียนมานั้น ถ้ามีเงินนั้นแล้วความงบประมาณก็ไม่ใช่ออกอื่น เพราะยอดนี้เป็นกา
 ปรกกันอยู่แล้ว และสำหรับโรงเรียนราษฎร การอุดหนุนนั้น เมื่อได้เงินแล้วจะอุด
 หนุนโรงเรียนราษฎรทั่วไป ซึ่งอยู่ในฐานะที่ด้อยคนละคน เข็มที่ และอีกหนึ่งแสนขอ
 เพิ่มกรมลาชีวะศึกษาสำหรับท่าอาหารอุดหนุนนักเรียนอาชีวะศึกษา คือประเภทก-

ก่อนที่ฉันจะได้รับเงินเดือน ๑๖ บาท แต่คุณเจ้าของเรามีความคิดเห็นว่าฉันควรจะได้รับเงินเดือนที่ ๑๖ บาท และฉันก็รับเงินเดือนที่ ๑๖ บาท (๑/๙/๓๖) แล้วฉันเริ่มทำเรื่องสอนหนังสือและศึกษาในทางโรงเรียนที่โรงเรียนประถมสอน สักพักก็เริ่มเอาวิชาที่ศึกษา เช่น พหุวิชา เก่งอย่างนั้นบ้างจึงได้เป็นฝ่ายเรียนอะไร ทั้งเวลาหนึ่ง เวลาหนึ่งวิชา แลจนและรอบรอบมาก เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะคิดบอกให้ฉัน หยุดพักการคิดและการทำงานให้ฉันได้เรียนอย่างอื่น เพราะว่าฉันจะทำงานนี้การจะได้เห็นออกเห็นใจ และสลาฉันก็จะไม่มีงานมาดูแลให้ฉันดี.

๑๕.๑๐ น.

นายทองอินทร์ ฐิติพันธ์ กรรมการกิจการ : ส่วนรับข้อกล่าวหาของท่าน สมมติที่ข้อกล่าวหาเมื่อคืนนี้ ส่วนรับเงิน ๕ แสนต่อเดือน ความจริงท่านก็ได้รับประโยชน์จากค่าจ้างแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ได้คิดเสียเงินเดือน ท่านจะเห็นได้ว่าโดยเหตุเพราะเกี่ยวกับงานนี้ติดกระทรงนั้น เราก็คิดเองกับท่านแล้ว ให้มี ๑๖๖ อัครา ท่านก็พอใจ ส่วนการที่จะเพิ่มเงินค่าอาหารแก่นักเรียน ๔ แสนสามหมื่นและส่วนอาชีวนั้นรัฐบาลก็ได้มีเรื่องอยู่ แต่ว่าจะเพิ่มให้เท่าใดกัน แต่จะเพิ่มเพียง ๖๖ บาท เวลาเพิ่มเรื่องอาหารกลางวันโดยทั่ว ๆ ไป ไม่เห็นว่าเพิ่มแค่เล็กน้อย เพราะว่านักเรียนผู้ช่วยสอน นักเรียนผู้สอนครูและนักเรียนต่างทยายมาในตอนกลางวันและอีกหลายแห่ง การเพิ่มนี้ต้อง เป็นโดยทั่วถึงกัน แต่จะเพิ่มเพียงใดนั้น ต้องเข้ารัฐระดับ ไม่ใช่ว่าเพิ่มแต่ส่วนนัก เรียน ส่วนอื่นไม่เพิ่ม เพราะฉะนั้นการเพิ่มนี้มองไรก็เห็นว่าดี การขาดแคลน เงิน คือเรื่องอาหารกลางวัน ส่วนที่ว่าครูจะมีเงินอย่างอื่นบ้าง ก็เป็นเรื่องที่ควรพิจารณาต่อไป ส่วนเรื่องโรงเรียนราษฎร์ที่ฉันนี้ได้ให้เงินให้เป็น เงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์บ้างแล้ว ๑๖๖ บาท ๑๖๖ บาท ๑๖๖ บาท

18. 19. 20.

๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑๐๑. ๑๐๒. ๑๐๓. ๑๐๔. ๑๐๕. ๑๐๖. ๑๐๗. ๑๐๘. ๑๐๙. ๑๑๐. ๑๑๑. ๑๑๒. ๑๑๓. ๑๑๔. ๑๑๕. ๑๑๖. ๑๑๗. ๑๑๘. ๑๑๙. ๑๒๐. ๑๒๑. ๑๒๒. ๑๒๓. ๑๒๔. ๑๒๕. ๑๒๖. ๑๒๗. ๑๒๘. ๑๒๙. ๑๓๐. ๑๓๑. ๑๓๒. ๑๓๓. ๑๓๔. ๑๓๕. ๑๓๖. ๑๓๗. ๑๓๘. ๑๓๙. ๑๔๐. ๑๔๑. ๑๔๒. ๑๔๓. ๑๔๔. ๑๔๕. ๑๔๖. ๑๔๗. ๑๔๘. ๑๔๙. ๑๕๐. ๑๕๑. ๑๕๒. ๑๕๓. ๑๕๔. ๑๕๕. ๑๕๖. ๑๕๗. ๑๕๘. ๑๕๙. ๑๖๐. ๑๖๑. ๑๖๒. ๑๖๓. ๑๖๔. ๑๖๕. ๑๖๖. ๑๖๗. ๑๖๘. ๑๖๙. ๑๗๐. ๑๗๑. ๑๗๒. ๑๗๓. ๑๗๔. ๑๗๕. ๑๗๖. ๑๗๗. ๑๗๘. ๑๗๙. ๑๘๐. ๑๘๑. ๑๘๒. ๑๘๓. ๑๘๔. ๑๘๕. ๑๘๖. ๑๘๗. ๑๘๘. ๑๘๙. ๑๙๐. ๑๙๑. ๑๙๒. ๑๙๓. ๑๙๔. ๑๙๕. ๑๙๖. ๑๙๗. ๑๙๘. ๑๙๙. ๒๐๐.

ที่สิ่งจะประมาณความเป็นส่วนอันสองส่วนเท่ากัน...
 คำว่า "ส่วน" เจ้าข้าที่ประจักษ์ว่า...
 ที่จะต้อง... แต่มี...
 มองเห็น...
 ออกเสีย...
 ละไร...
 หรือ...
 15.29 น.

ตามทฤษฎี...
 ที่ให้ข้อเท็จจริง...
 แม้ข้าเจ้าต้องใจท่าน...
 ข้าเจ้าที่ว่างปรนเปรอ...
 ทว่า...
 ใจจะ...
 เป็น...
 ซึ่ง...
 ของ...
 เด็ด...
 ไม่...
 ของ...

ตัวเลขที่แสดงว่ามีค่าการปีศาจมี... แต่ถ้าเราไม่ตรวจนับจับกุมกันได้... ก็บอกว่ามีค่าการ
 พินาศมีเสียแล้ว... เช่นเดียวกับการโจรผู้ร้าย... การโจรผู้ร้ายที่เกิดขึ้นจะเรียกว่า
 การโจรผู้ร้ายเสมอ... แต่ถ้าเราไม่ได้อรรถจับกุม... เราถือว่าเป็นข้อดีว่ามีโจรผู้ร้าย... ตัว
 เลขที่แสดงว่ามีโจรผู้ร้ายเยอะ... อาจหมายถึงการที่เมื่อตอนนั้น... ถ้าเราตรวจนับเรา
 จับได้ 10 ราย... ที่ไม่มีไปนั้นเพราะหวังเราไม่รู้... แต่ถ้าเราไม่ตรวจนับเลย 10 ราย
 ที่จับได้ก็เรียกว่าได้... ก็ดีมีไป... แต่ถ้าเราจับตามวิธีที่เราไม่รู้สึก... เพราะฉะนั้น
 สิ่งที่ไม่ได้โดยเราไม่รู้ไม่มีสถิติตัวเลขจำได้... แต่ถ้าเราตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้น
 ก็จำได้... แต่จะจำได้เพียงไหนนั้นก็ขึ้นอยู่กับปริมาณ... ไป... ก็จะโดยสมัครใจได้มด
 นั้นไม่ทำอะไร... เหมือนเสียง... คือว่าถ้าเราไม่ได้มีเลย... ตัวเลขไม่มีจะพินาศไรเรา
 ไม่รู้... แต่ถ้าเราจับได้เพียงได้ 10 ราย... ตัวเลขที่แสดงว่ามีค่าการปีศาจมี 10 ราย
 ก็ได้มด 10 รายที่เรารับได้... เพราะฉะนั้นเมื่อได้วิธีก็ไม่นับถึงมดไม่บอก
 ว่าเราจะหมายเหตุนั้นว่าอย่างไร... สมมติว่าเราตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมา... จับเรือได้จำนวน
 มดก็จับไว้ไว้เรือได้จำนวน... ถ้าจับได้ 10 ลำ... มดก็จับได้ 10 ลำ... ถ้าไม่ตั้งเลย
 ก็จับไม่ได้สักลำเดียว... เพราะฉะนั้นโดยสมัครใจไปโดยสมัครใจ... ถ้าเราไม่ทำ
 ก็ไม่มีสถิติอะไรแสดงเลย... แต่ถ้าเจ้าคิดว่าใช้การทดลองอะไรต่าง ๆ นั้นเรา
 ก็รู้กัน... ทุกกันเกิดออกว่าเราก็รู้กันว่าจะอะไรเป็นอะไร... แต่เราก็ทำเท่าที่สภาพอย่าง
 สรรพการทำได้... เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าส่วนนี้คงจะเห็นว่า... การที่เราตั้งนั้น
 หมดได้แน่... แต่จะจะได้เพียงไรนั้นก็ดีกว่าไม่ทำเสียเลย.

15.2e u.

นายพราน (ตบุง) : สำหรับเงินหนึ่งล้านห้าแสนที่กรมวิชาการ
 ว่านี้... ถ้าเขาอยากจะมีสนุน... ก็คิดว่าที่ข้าพเจ้าสนับสนุนนั้นโดยเหตุผลอย่างนี้...
 การหนีภาษีในเวลานี้เรามีเจ้าหน้าที่มาก ๆ... แล้วหนีออกไปมาก ๆ... คือเจ้าหน้าที่

หมักการ ความจริงกรรมาธิการคือ ดูเสมอคือ ดูกับบุญคุณคือ ดูเหมือนไม่ตรง
 ประเด็น ถ้าจะเอาไปทำอะไร เห็นสักปึกหนึ่ง คือพูดกันว่าวิธีการที่ดำเนินเห็นว่าเรา
 ใดทั้ง เหนือหรือคนพวกนี้แล้วจะเป็นภาวการณ์ใดดีกว่าไม่ทำอะไรเลยเสีย สมมติ
 ผ่านที่อะไรก็เห็นจนมาที่เห็นมา ไม่ใช่ว่าไม่ทำอะไรเลยการปรามปราม แต่หมายความว่า
 ไม่ทำอะไรเลย เงินกับเงิน ที่ไม่ทำอะไรเลยกับเงินนั้น ไม่ใช่หมายความว่าภาวการณ์
 จะหาได้บ้าง แต่มีอยู่วิธีการที่หาไม่แล้วมีการวิ่งในหรือกักตุนเป็นอันอย่าง
 ท่านผู้พูดหรือผู้พูดประธานกรรมการกล่าวว่ามีอีกบางอย่างบางแบบ บางอย่าง
 บางแบบนั้นพอที่เราจะหาได้เป็นอีกสัก อย่างกับที่คิดไปพูดกันแล้ว การ
 หมดเขตภาวการณ์ใดหรือไม่ หรือจะมีอันอย่างไร เมื่ออันอื่นแล้วก็มีค่าแต่คงต้อง
 จงมรดกตามสิทธิของประธานกรรมการแล้วที่กล่าวมา สมมติว่าเราไม่ทำอะไรเลย
 จนประมาณสี่ห้าปีไปแต่ก็มีมีการจับกุมได้เสีย และถ้าเรามีอำนาจใดที่
 นี้เท่าไร เป็นอันดีเท่าที่ไม่ทำอะไรเลย เราหมายความว่าไม่ทำอะไรเลยแต่
 ธรรมดาบ้างที่ผู้พูดก็เห็นอยู่ในแล้ว คือกรรมคุณความดีและกรรมคุณความดีที่
 มีการปรามปรามแล้ว เป็นเงินก้อนที่เพิ่มขึ้นแล้ว เราคงกล่าวได้ว่าเป็นกรรมคุณ
 ที่งักไว้ จึงไม่ทำอะไรเลยมาถึงสภาพนี้จะได้อะไรดี ข้าพเจ้าเห็นว่าควรอยู่ที่เขาไปต่าง
 และไม่ต้องทำอะไรเลยประมาณสี่ห้าปีนั้น ปีที่ห้าหกมาความว่าต้องทำอะไร
 การที่ดีอย่างที่ท่านพูดกันว่า คือไม่ทำอะไรเลยนั้นงักไว้มาก ๆ ได้เงินเยอะ
 และจำนวนที่ขึ้นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาทนั้นเกินสิบหมื่นนะ ๆ ส่วนคนที่อยู่
 กับผู้ปกครองและผู้อยู่ในปกครอง แต่อยู่ที่เป็นการเอาทราบเราไม่ทำอะไรเลยแล้ว
 เป็นการเสียภาษีของเงินนั้น จะมีอะไรมาแทนที่สภาพนี้ดีกว่าในข้อไปเด็ก จะได้
 หักค่าเสียเอง เก็บภาษีหมื่นเรา แล้วบวกด้วยกำไร ก็บวกกับผู้กินสุรา และรับ
 อยู่กับผู้นับถือ แทนที่จะได้เงินมาก ๆ ผู้ค้าหรือค้าขายก็ต้องเสียภาษีเช่นนี้แล้ว

หนักการ ความจริงกรรมวิธีการดี ผู้เสนอก็ดี ผู้สนับสนุนก็ดี ดูเหมือนไม่ตรง
 ประเด็น ถ้าจะให้อยู่ในประเด็นสักนิดหนึ่ง คือพูดถึงว่าวิธีการที่ทำนั้นเห็นว่าเรา
 ได้ตั้งเงินหรือคนมากแล้วจะเป็นภาวการณ์ที่ดีกว่าไม่ได้ทำเสียเสีย สมาชิก
 ฝ่ายที่ซัดคักนั้นเจตนาทีเดียว ไม่ใช่ว่าไม่ได้ให้ปริมาณปรมาณ แต่หมายความว่า
 ไม่ต้องการเงินงบพิเศษ ที่ไม่ต้องการเงินงบพิเศษนั้น ไม่ใช่หมายความว่าภาวการณ์
 จะหาได้ง่าย แต่พอวิธีการที่ทำไปแล้วมีการรั่วไหลหรือถดถอยมีด้านอย่าง
 ด้าน**ผู้รับ/ผู้ส่ง**ประธานกรรมวิธีการกล่าวว่ามีติดบางอย่างบางขม บางอย่าง
 บางขมมันแหละเราอยากจะให้แก้กันให้หลุด ถ้าแก้ปมที่ติดให้หลุดไปแล้วการ
 หลุดหนีภาวการณ์ก็มี หรือจะมีก็น้อยขึ้น เมื่อน้อยขึ้นแล้วก็ไม่จำเป็นต้องตั้ง
 งบประมาณพิเศษปรมาณภาวการณ์นี้ ที่กล่าวว่า สมมติว่าเราไม่มีการตั้ง
 งบประมาณพิเศษไปแล้วก็ไม่มีการจับกุมได้เลย และถ้าเรามีแล้วก็จะให้รู้
 นี้เท่าไร เป็นสถิติดีกว่าที่ไม่ได้ทำเสียเสีย เราหมายความว่างบประมาณแต่ละ
 กรมอย่างที่คุณประคองก็มันก็มีอยู่แล้ว คือกรมตุลาการและกรมสรรพสามิตก็
 มีการปรมาณอยู่แล้ว เป็นเงินก้อนที่เพิ่มขึ้นแล้ว เราต้องการให้คนในกรมนี้
 ซึ่งได้เงินในงบประมาณซึ่งสภานี้จะได้อนุมัติ ข้าราชการเห็นว่าความยุติธรรม
 และไม่ต้องการซึ่งงบประมาณพิเศษขึ้น นี้ไม่ใช่ตีความว่าจะส่งเสริมให้
 การขอพิเศษอย่างที่ท่านสนับสนุนว่า คือให้มีการกินสินบนให้มาก ๆ ได้เงินเยอะ
 และเจ้าหน้าที่ที่ตั้งเงิน 1, ๕๐๐, ๐๐๐.๐๐ บาทนั้นกินสินบนเยอะ ๆ ผลร้ายตกอยู่
 กับผู้ปกครองและผู้ผู้ไปปกครอง แต่สิ่งที่เป็นการเดือดร้อนเรานั้นมันขึ้นอยู่กับเสมอว่า
 เป็นการเสียหายที่พอมองกัน ถัดมาจะมาชวนให้สภานี้บอกว่าเป็นข้อไปเด็ก จะได้
 ตั้งค่าเสียเอง เก็บภาษีแทนเรา แล้วบวกกับใคร ก็บวกกับผู้อื่นไม่ใช่ และบาป
 อยู่กับผู้ผิด แทนที่จะได้เงินมาก ๆ ซึ่งค่าข้อขายก็ต้องเสียภาษีแทนนี้แล้ว

อย่างนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภารับไม่ได้ เราไม่ใช่คนบ้าเหมือนจะรับระเบียบอย่างนั้น
 ไม่ได้ แล้วประเด็นคือควรคิด แต่ไม่ใช่ให้ทบทวน วิธีที่ไม่ให้ทบทวนก็ต้องแก้จาก
 ตัวใหญ่ ๆ ในวิธีปฏิบัติการอย่าให้รัฐเผชิญระเบียบแบบแผนที่จะให้มีการยกเลิก
 จำนวนแก่การ เอาออกหรือเอาเข้า เมื่อมีการยกเลิกจำนวนแก่การ เอาออกเอาเข้า
 เข้าแล้วความโง่ความคดก็เกิดขึ้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วความเดือดร้อนก็มี และเงิน
 ด้านหน้าแสนขอใคร ๆ ก็ไม่ได้ วิธีอื่นที่จะออก คือว่าเราแก้วิธีปฏิบัติให้คิดแล้ว
 ทำไมจะมาทุ่มเทเงินด้านหน้าแสนซึ่งคาดหมายว่าจะไม่มีประโยชน์เอา ข้าพเจ้า
 คิดว่าถ้าหากว่ากรมการขอให้ตัดเงินด้านหน้าแสนออกและได้เพิ่งแจ้งจึงว่า
 รัฐบาลนี้จะคำนึงถึงประโยชน์และรายได้ของรัฐ รัฐจะต้องคำนึงปฏิบัติในทาง
 ที่จำอุปสรรคอะไรบางอย่างที่ทำให้เกิดการหนีกันขึ้น ระเบียบหมุน ๆ ลืม ๆ การ
 ลมหมุนของขนาดเอาเข้าเอาออก ถ้าหากว่าออกได้แล้วเงินภาษีอากรก็เข้า
 การหนีก็ไม่หนี เมื่ออย่างนี้ก็ไม่ต้องเสียเงินด้านหน้าแสน และไม่ต้องผูกพันกัน
 โง่เงา ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าคิดแล้วคิดว่าคงไว้.

นายสงฆ์อินทร ภูริสังห์ คอรวาจิการ : นายที่ผ่านงานเขียนที่เล่นรถจักรยาน

เมื่อครั้งที่ระบด เขาว่าถดถอยรายของ ส.ส. สมุหราชตนาที่เขงเป็นเหตุใช้ตัวนี้ เพราะว่า

คอรวาจิการนี้ มีของอย่างนั้น คอรวาจิการของของมา มีชื่อ ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.

๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐.

๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐.

๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐.

๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐.

๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐. ๑๐๑. ๑๐๒. ๑๐๓. ๑๐๔. ๑๐๕. ๑๐๖. ๑๐๗. ๑๐๘. ๑๐๙. ๑๑๐.

๑๑๑. ๑๑๒. ๑๑๓. ๑๑๔. ๑๑๕. ๑๑๖. ๑๑๗. ๑๑๘. ๑๑๙. ๑๒๐. ๑๒๑. ๑๒๒. ๑๒๓. ๑๒๔. ๑๒๕. ๑๒๖. ๑๒๗. ๑๒๘. ๑๒๙. ๑๓๐.

๑๓๑. ๑๓๒. ๑๓๓. ๑๓๔. ๑๓๕. ๑๓๖. ๑๓๗. ๑๓๘. ๑๓๙. ๑๔๐. ๑๔๑. ๑๔๒. ๑๔๓. ๑๔๔. ๑๔๕. ๑๔๖. ๑๔๗. ๑๔๘. ๑๔๙. ๑๕๐.

๑๕๑. ๑๕๒. ๑๕๓. ๑๕๔. ๑๕๕. ๑๕๖. ๑๕๗. ๑๕๘. ๑๕๙. ๑๖๐. ๑๖๑. ๑๖๒. ๑๖๓. ๑๖๔. ๑๖๕. ๑๖๖. ๑๖๗. ๑๖๘. ๑๖๙. ๑๗๐.

๑๗๑. ๑๗๒. ๑๗๓. ๑๗๔. ๑๗๕. ๑๗๖. ๑๗๗. ๑๗๘. ๑๗๙. ๑๘๐. ๑๘๑. ๑๘๒. ๑๘๓. ๑๘๔. ๑๘๕. ๑๘๖. ๑๘๗. ๑๘๘. ๑๘๙. ๑๙๐.

๑๙๑. ๑๙๒. ๑๙๓. ๑๙๔. ๑๙๕. ๑๙๖. ๑๙๗. ๑๙๘. ๑๙๙. ๒๐๐. ๒๐๑. ๒๐๒. ๒๐๓. ๒๐๔. ๒๐๕. ๒๐๖. ๒๐๗. ๒๐๘. ๒๐๙. ๒๑๐.

๒๑๑. ๒๑๒. ๒๑๓. ๒๑๔. ๒๑๕. ๒๑๖. ๒๑๗. ๒๑๘. ๒๑๙. ๒๒๐. ๒๒๑. ๒๒๒. ๒๒๓. ๒๒๔. ๒๒๕. ๒๒๖. ๒๒๗. ๒๒๘. ๒๒๙. ๒๓๐.

๒๓๑. ๒๓๒. ๒๓๓. ๒๓๔. ๒๓๕. ๒๓๖. ๒๓๗. ๒๓๘. ๒๓๙. ๒๔๐. ๒๔๑. ๒๔๒. ๒๔๓. ๒๔๔. ๒๔๕. ๒๔๖. ๒๔๗. ๒๔๘. ๒๔๙. ๒๕๐.

๒๕๑. ๒๕๒. ๒๕๓. ๒๕๔. ๒๕๕. ๒๕๖. ๒๕๗. ๒๕๘. ๒๕๙. ๒๖๐. ๒๖๑. ๒๖๒. ๒๖๓. ๒๖๔. ๒๖๕. ๒๖๖. ๒๖๗. ๒๖๘. ๒๖๙. ๒๗๐.

๒๗๑. ๒๗๒. ๒๗๓. ๒๗๔. ๒๗๕. ๒๗๖. ๒๗๗. ๒๗๘. ๒๗๙. ๒๘๐. ๒๘๑. ๒๘๒. ๒๘๓. ๒๘๔. ๒๘๕. ๒๘๖. ๒๘๗. ๒๘๘. ๒๘๙. ๒๙๐.

๒๙๑. ๒๙๒. ๒๙๓. ๒๙๔. ๒๙๕. ๒๙๖. ๒๙๗. ๒๙๘. ๒๙๙. ๓๐๐. ๓๐๑. ๓๐๒. ๓๐๓. ๓๐๔. ๓๐๕. ๓๐๖. ๓๐๗. ๓๐๘. ๓๐๙. ๓๑๐.

๓๑๑. ๓๑๒. ๓๑๓. ๓๑๔. ๓๑๕. ๓๑๖. ๓๑๗. ๓๑๘. ๓๑๙. ๓๒๐. ๓๒๑. ๓๒๒. ๓๒๓. ๓๒๔. ๓๒๕. ๓๒๖. ๓๒๗. ๓๒๘. ๓๒๙. ๓๓๐.

๓๓๑. ๓๓๒. ๓๓๓. ๓๓๔. ๓๓๕. ๓๓๖. ๓๓๗. ๓๓๘. ๓๓๙. ๓๔๐. ๓๔๑. ๓๔๒. ๓๔๓. ๓๔๔. ๓๔๕. ๓๔๖. ๓๔๗. ๓๔๘. ๓๔๙. ๓๕๐.

๓๕๑. ๓๕๒. ๓๕๓. ๓๕๔. ๓๕๕. ๓๕๖. ๓๕๗. ๓๕๘. ๓๕๙. ๓๖๐. ๓๖๑. ๓๖๒. ๓๖๓. ๓๖๔. ๓๖๕. ๓๖๖. ๓๖๗. ๓๖๘. ๓๖๙. ๓๗๐.

๓๗๑. ๓๗๒. ๓๗๓. ๓๗๔. ๓๗๕. ๓๗๖. ๓๗๗. ๓๗๘. ๓๗๙. ๓๘๐. ๓๘๑. ๓๘๒. ๓๘๓. ๓๘๔. ๓๘๕. ๓๘๖. ๓๘๗. ๓๘๘. ๓๘๙. ๓๙๐.

๓๙๑. ๓๙๒. ๓๙๓. ๓๙๔. ๓๙๕. ๓๙๖. ๓๙๗. ๓๙๘. ๓๙๙. ๔๐๐. ๔๐๑. ๔๐๒. ๔๐๓. ๔๐๔. ๔๐๕. ๔๐๖. ๔๐๗. ๔๐๘. ๔๐๙. ๔๑๐.

ประชาชนสามัญชน : มีผู้เห็นว่าควรจะมีให้มากกว่าเดิม

ไม่เห็นด้วย ๑๐ เห็นด้วย ๑๐

ประธานสภาผู้แทน : จ. กรมหลวงจ. กรมหลวงจ. กรม

ผู้กล่าว

ผู้ลงมติเห็นด้วย (บรรณานุกรม) : ...

บรรณานุกรม ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐

โดยที่ ... ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ...

... ในระหว่าง ...

ประชาชนสามัญชน : ...

ผู้ลงมติเห็นด้วย (บรรณานุกรม) : ...

ประชาชนสามัญชน : ...

โดยที่ ...

ผู้ลงมติเห็นด้วย (บรรณานุกรม) : ...

ประชาชนสามัญชน : ...

ผู้ลงมติเห็นด้วย (บรรณานุกรม) : ...

ประชาชนสามัญชน : ...

มี ...

อย่างไร ...

นาย ...

ผู้ลงมติเห็นด้วย (บรรณานุกรม) : ...

...

...

นางจูงเท้ามาพบที่นครทวารวดี การ นพิตถ์นคร ทวารวดี การ และกัณโถงนครทวารวดี การ

ก็มาพูดว่าเสียการเมตตาคิด มีเมตตาคิด 3 วัน คิดก็คิดก็คิดก็คิดในเมตตาคิด

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

พระยาพรหมมุนี : เมตตาคิดทวารวดีแล้ว เมตตาคิดทวารวดีไม่ได้
สงวนไว้ เมื่อเมตตาคิดทวารวดีนี้ ข้าพเจ้าก็พูดทวารวดีไม่ได้ ๗/๗

คุณหญิงสุจิตต์นารถ (นารถราชธิดา) : แล้วความจริงข้าพเจ้าได้สงวนไว้
ข้าพเจ้าเองก็เมตตาคิดทวารวดีนี้ ข้าพเจ้าจะเรียนได้หรือไม่

พระยาพรหมมุนี : เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดี.....

คุณหญิงสุจิตต์นารถ (นารถราชธิดา) : มีได้ ข้าพเจ้าก็... ข้าพเจ้า
ไม่ไปเอง แล้วความจริงข้าพเจ้าได้สงวนไว้ไม่ไปเอง เมตตาคิดทวารวดีว่าข้าพเจ้าของสงวนไว้
เมตตาคิดทวารวดีนี้ ข้าพเจ้าก็เมตตาคิดทวารวดีนี้ เมตตาคิดทวารวดีจะพูดทวารวดีให้ ทวารวดีได้หรือไม่

นางนารถราชธิดา (นารถราชธิดา) : คิดว่าเมตตาคิดทวารวดี
การสงวนไว้ตามเดิม ข้าพเจ้าจะไม่ไปเอง เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดี
ข้าพเจ้าได้สงวนไว้แล้ว ข้าพเจ้าได้สงวนไว้แล้ว เมตตาคิดทวารวดีไม่ได้ไปเอง
ไปตามเมตตาคิดทวารวดี เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดีเมตตาคิดทวารวดี
สามารถจะพูด ทวารวดีได้ เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดีเมตตาคิดทวารวดี
ทวารวดีได้ไปเอง เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดีเมตตาคิดทวารวดี
ทวารวดีได้ไปเอง เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดีเมตตาคิดทวารวดี

คุณหญิงสุจิตต์นารถ (นารถราชธิดา) : ข้าพเจ้าเองเรียนเมตตาคิดทวารวดี
ตามเมตตาคิดทวารวดี เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดีเมตตาคิดทวารวดี
ก็ว่าข้าพเจ้าเอง เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดีเมตตาคิดทวารวดี

พระยาพรหมมุนี : ทวารวดีทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดี เมตตาคิดทวารวดี
นางจูงเท้ามาพบ

คุณหญิงสุจิตต์นารถ (นารถราชธิดา) : เมตตาคิดทวารวดีนี้เมตตาคิดทวารวดี

บุคคลเหล่านี้จะไม่ได้รับการพิจารณาและผลที่ได้รับก็จะต้องนำไปทำนุถุกรรมของตัวเอง
 ที่ได้ใช้โครงการนี้เพื่อประโยชน์แล้ว จึงหวังว่าโครงการที่จะส่งเสริมสุขภาพจิตเฉพาะบุคคล
 ของคุณนี้ ในโครงการที่เราเรียกว่าโครงการที่ ๒ ซึ่งมี ๕๐๖ ภายหลังจากนั้น ก็คิดว่าน่าจะได้อีก บุคคล
 เดียวกันนี้คือบุคคลที่ชื่อว่า "นายสมชาย" ซึ่งต่างกับเด็กชายธรรมดาทั่วๆ ไป คือ
 การอบรม ๑ ทาง คือบางแห่งที่เราได้คุยกันเมื่อวันนี่ไป ซึ่งคุณบอกว่านี่เป็นโครงการเกี่ยวกับ
 (คุณน่าจะเห็น) การจัดการ อีกอย่างหนึ่งหรือพูดตามแนวความคิดนี้ก็คือว่าก่อนที่เราจะดำเนินการ
 ก่อนหน้านี้ก็มีไปคุยกับคุณ หรือถ้าไปคุยไปถึงที่ความดีในศาสนาและศีลธรรม ซึ่งจะช่วย
 การจัดการชีวิตเขาที่จะเป็นไปในทางที่ระมัดระวัง "นายสมชาย" ว่านี่เป็นเงิน ๕ หมื่น ๕๐๐ บาท
 นี่น่าจะได้อีกตามสมควร

นายสมชาย (นายสมชาย) : ในเงินจำนวนนี้เขาจะให้ใช้ทำอะไร
 แล้วก็มีอะไรไปไม่ไรแต่ก็ทำมาตามโครงการที่ "คุณ" ที่บ้านเขาก็มีโครงการที่ของกัน
 ไปไม่ไรแต่ก็มีโครงการที่เกี่ยวกับ "คุณ" ที่บ้านก็มีได้แต่สิ่งกันมาก และโครงการที่การบาง
 อย่าง ก็เขาเห็นว่า "คุณ" เขาไปรู้จักอะไร ไปเห็นเรื่อง ของคุณก็ และในขั้นนี้คิดว่าโครงการ
 ของเขาถูกเขาจะคิดทำ เขาจะคิดว่าโครงการที่โครงการของคุณที่ "คุณ" ไร เขาก็เห็นว่า
 อยู่แล้ว เขาทำสิ่งนั้นกับที่อะไรไปทำอะไร อาจจะทำได้บ้างเขาก็ไปหาจากโรงเรียนเขาจะมี
 บางที่โรงเรียน 1 อย่าง อย่างคุณ คุณบอกว่าเขาจะเห็นว่าเขาจะทำอะไรไปเป็นเงินไปเรื่อง แล้ว
 โครงการนี้เป็นโครงการ ก็เรื่องอื่นเขาก็ทำกัน และเขาทำที่นี้ไว้เป็น ๒๐๐๐
 และของของโครงการนี้ไว้ไว้โครงการนี้เป็นเรื่องของคุณของเขา เขาจะไปทำอะไรของ
 ใจเขา ก็เขาเห็นว่าเขาเป็นงานที่เขาจะทำงานจริงด้วยแล้ว จึงสามารถจะ คิด การ
 ทำของเขา เขาก็เห็นว่าเป็นเรื่องเป็นประโยชน์ที่จะทำในขั้นนี้เขาจะทำเรื่องทำ เขาบอกว่าเขาไป
 ข้างนอกของโรงเรียนคุณ และคิดว่า นี่เป็นเรื่องของเขาเหมือนกัน **นี่ก็เป็นหน้าที่**
 หนึ่งก็จะเห็นว่า "คุณ" เขาก็จะทำเรื่องนั้นเอง แต่ในขั้นนี้เขาจะทำเรื่องมาก เป็นประโยชน์
 เขาก็จะทำเรื่องด้วย ในเรื่องนี้เขา เขาก็คิดว่าเขาจะทำเรื่องด้วยกับเงิน ๑ ๐๐๐ บาท

0.6/23

๖. เจ้าทองมีเงินหมื่นกว่าดูลูกพี่ลูกน้อง ค้ำชู คัดคนดูย มีเงินหมื่น เจ้าหน้าใช้ความหมาย
ทาง; รวบรวมห้องทหารในภาคสิบเจ็ดเข้าไว้ ปรากฏไม่สามคนเข้าของให้คน คนนี้ชื่อไม่
มีชื่อในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่เข้าใจถือ ว่าจะไปเป็นข้างที่จะเป็นสมเ็นกับเจ้าทอง
จึงเกิด "เจ้าทอง" จึงเกิดการกระทำไม่ในทางที่ตรง และจะให้เป็น โจรสงครามจะหาความ
เป็นที่ผู้ว่าระโยมให้ใช้ จะใช้คนสี่คนรวมอยู่ในการปฏิวัติของเจ้าหน้าผู้ตั้งทรงฝ่าย
หรือราษฎร

16.39 น.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหนือ (พิจิษฐ์) : ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนักพูดหรอก แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นนักสังเกต คือว่ารัฐบาลแห่งมอควาร์ชอบรมสัทวนพพชนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนต่อสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย การที่สัตว์ทั้งหลายเกิดโรคระบาดนั้น มันเกิดจากน้ำมีรัศมีด้วย ข้าพเจ้าก็คำนวณดูแล้วประมาณ ๑๐ ปี ท่านผู้แทนทั้งหลายโปรดดูจึงวัดคณิตและบุรี สัทธิ โท กระจมือที่ล้นและบุรี เป็นอยู่โรมาบ้าง และจังหวัดที่ป่าดงพงทั้งนั้น สัตว์นั้นเป็นอย่างโรมาบ้าง เพราะเพราะความไม่เข้าใจ มีงมีสัตว์แพทย์แล้วโรลววยก็มาเอาที่นั่นด้วยน้ำร้อน เวลาที่เราคิดกันไม่มีที่หมด ก็ความเป็นปึก สักวแพทย์ไปหึ่งร้อยยกก็แก้ไม่หาย เราควรจะให้รับรู้งานที่ประชาชนเข้าใจ ที่บ้านที่รอนท่ามรองไปให้วิญู ข้าพเจ้าอยากก็สวแทนแล้ววกลในคุณแล้วจะเป็นอย่างไร เราควรจะมีใจให้ประชาชนเข้าใจแล้วให้เขาถูกด้วยโรโรลววยนั้น ต้องมีให้ตีเสียดกันประชาชนแล้วให้เข้าใจ เขาจะชอบรับรู้งาน ๆ นี้ด้วยใจดี ด้วยเหตุที่ความที่เกิดโรคก็เกิดจากน้ำร้อนแล้ว

นายประหารเมือง : ขออนุญาตขยับไปให้เข้าหาเขาไปเข้าใจ ขอถามว่าเกิดโรคระบาดของสัตว์นั้น เกิดในสัตว์ถึงชนิดใด แล้วจะแก้ไขอย่างไร และถ้าเกิดขลุจรทไม่ได้วิธี แล้วควรวางหายที่แก้ไข เช่น สัตว์นั้นสัตว์ใดในเวลานั้นไหนมีผลอย่างไรที่มีผลในคุณสัตว์แล้ว ถูกกลางก็มีผลเอง ถูกตรงก็มีผลเอง เป็นปมนี้ที่บรชยั้ง ขอถามที่ราวเสียงที่บอกแล้ว ว่าเกิดโรคที่สัตว์แล้ว จะแก้ด้วยวิธีใด เป็นวิธีว่า สหกรณ์บ้าง เป็นวิธีที่สังเกตรอด ๆ อย่างนี้ ๆ ๆ ๆ สหกรณ์บ้าง **นายประหารเมือง** เจ้าอาวาสถาวร เมือง น่าน นานกาล ขุนศรีศรีว่า เป็นว่าจริง เวลาเอาหมอนขึง สอดแมลงที่ขาเพราะมันกัดเอาเหมือนมันจะไว้ตรง ๆ สหกรณ์นั้นเจ้าพิจิษฐ์เกิดโรคระบาด เจ้าอาวาสก็เห็นด้วย ถ้าเราทำบุญก็ถึงมือเรา โรโรลววยนั้นก็มีอยู่ด้วย ขอให้ท่านผู้มีเกียรติ หึงโรคความนี้ พิหารรทหา นานหน้าสำนักของสงฆะวัดถ้ำผา ๑ - ๑ - ๑ สหกรณ์

บอกว่า... (text partially obscured)

... (text partially obscured)

... (text partially obscured)

... (text partially obscured)

... (text partially obscured)

ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงเสียดายส่วนที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย.

16.48 น.

นายสิงห์ ปกติสทธิ์ กรรมการกิจการ : ข้าพเจ้าได้ยื่นท่านสมาชิกอภิปรายกันเนหลังการที่ว่าการคณะกรรมการได้ตั้งงบประมาณ 1/10 160,400 บาท พูดยังหลักการในคณะกรรมการแล้วมีความมุ่งหวังในหน้าที่จะอบรมชาวสีกกร ให้มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับหลักวิชาชั้นต้น ในทางที่จะรักษาโรคระบาดของปศุสัตว์ โดยเฉพาะสำหรับที่เลี้ยงหมูเกี่ยวกับโรคระบาด เมื่อที่นี้ สารละลายอีกเรื่องน้ำ เพราะฉะนั้นก็เมื่อเรียนให้ประชาชนทราบว่า สมานนี้ไม่ใช่สลาสำหรับสอนวิชาสัตวแพทย์ แต่โดยเหตุที่ท่านรับแจ้งว่าเรื่องน้ำเป็นเหตุให้สัตว์เป็นโรคระบาด และเรื่องน้ำจะโรคอะไรทั้งหลายนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้สัตววิชา ขอประทานโทษข้าพเจ้าไม่ใช่สัตวแพทย์ แต่ให้ผู้ใช้ของใจได้โปรดทราบว่า ในบ้านมนุษย์หรือสัตว์โรคนี้จะเกิดขึ้นนั้นคือมีเหตุผล คือมีที่เพาะของมันเป็นดิน ไม่ใช่มีเกิดขึ้นเพราะน้ำ น้ำมันจะเป็นอย่างไรก็ตาม อ้าหากว่าไม่มีเชื้อโรคแล้วไม่เกิดเป็นโรค นี้ก็ขอยกข่าขึ้น เพราะฉะนั้นหลักการของกรมสัตวโรคไม่ว่าสัตว์หรือมนุษย์ในเหตุผล ๑. ประการตามหลักวิชา คือ ๑. เชื้อโรคซึ่งเป็นมูลเหตุนี้จึงข่าขึ้น ๒. เชื้อน้ำหรือมูลโรค ๓. นอกจากนั้นก็จำนำจำหนานในร่างภายในร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดจะเป็นโรคไม่ได้ เคียงที่เราจะแต่หลักวิชาสำหรับชาวสีกกร ซึ่งเมื่อประชาชนและเป็นส่วนหนึ่งของชาติ วิชาความรู้ในเรื่องนี้จะให้ร่วมมือกันเจ้าหน้าที่ของเราในเมื่อที่โรคระบาดเกิดขึ้น ซึ่งทวนรู้ว่ากรมกระทรวงเกษตรธิการ ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงให้ท่านทราบแล้วนี้ ก็มีความท่านเองก็เปรียบกับท่านที่เป็นผู้ว่า ก็คือชาวสีกกรก็คือประชาชน เพราะฉะนั้นเมื่อเขาให้ความรู้ในฐานะที่เราเป็นผู้ประชาชนแล้ว เขาก็ใคร่จะกระจ่ายหลักวิชาเท่าที่เขารู้มันได้ยอมรับได้เสียกระจ่ายทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่ว่าเรียนแล้วก็ไม่ฟังเท่านี้ ได้ชี้แจงให้ท่านทราบแล้ว คืออบรมบรรดาชาวสีกกรซึ่งมีอยู่ในองค์การนั้น ให้มีความรู้ในเรื่องนี้

๑๐.๒๗ น.

นายสองปาน วงศ์สิง่า (สกลนคร) : ถ้าเราจะขายแนวโคกขวางขวาง
แนว นี้ใคร่ขอร้องใจเรื่องเขตถนนกับกสิกรรมไว้หนึ่ง ฝ่ายกรมการที่ดินรัฐบาลเดี๋ยวต้องการ
จะนำทุ่งหรือสิ่งเสียบ เราจะต้องเสียบวิธีขึ้นโคกโค้งหรือแนวหลักเก่า แต่จะเอาเงิน
จำนวนนี้มาทุ่งแล้ว ก็จำให้จำใช้ของทหาร หรือคือความแค้น ๆ ให้เป็นการเป็นที่เรา
เบียด ๆ ฝ่ายกรมการที่ดินเป็นอันยอมเป็นอันยอมเป็นอันยอมให้ เป็นการทำสิ่งเสียบอยู่แนว-ร้อย
เขตพิเศษประการ นี้ก็จะมีการส่งเสียบคืนโคกโค้งบ้าง มีนักการเมือง เขาไม่ให้มีสิทธิ์ใน
สกลนครนี้ ก็โดยที่ว่าที่ดินเราก็มี เงินทองที่จะอยู่เวียนสลับ ซึ่งไม่จำเป็นของเขาเนื้อ
ที่ดินของกรมการที่ดินของเจ้าเขาเงินทองอะไรไปแล้ว จะเป็นการคัดสิทธิ์ไม่ให้เราได้มา
อรรถการแห่งด้วย เป็นทางระบบอะไรที่ตอนแรกนี้ เพราะฉะนั้นถ้าโคกโค้งกรมการ
ได้ สกลนครที่เป็นเจ้าของอยู่ให้แล้ว เพราะเป็นเจ้าแห่งนั้น อย่างนี้ไม่มีสิทธิ์
ของเจอาบ นี้จะเลิกถนนจะหาวิธีคิดแล้ว อย่าให้กะทบกระเพื่อนกัน ก็คือเอาสิทธิ์
แล้วเมื่อสกลนครมีการขายกันได้ เพราะฉะนั้นขอตั้งระเบียบ ขอให้การรวมมีการได้
ตั้งวงทหารให้กว้างขวางออกไปหน่อย มีกสิกรรมในนั้นอย่างกว้างหน่อย ก็กสิกรรมการ
นั้นได้ มันเราก็พอใจ เงินจะเอาเท่าไรก็แล้ว

นายสองปาน วงศ์สิง่า (สกลนคร) : ขอถามสกลนครเป็นกสิกรรม
ประธานสภาผู้แทน : สภาผู้แทน ทราบว่ามีการยอมกันสกลนครนี้
เป็นกสิกรรม และจะเห็นผู้แทนเสียบไว้ เมื่อกรรมการมีการยอมกันสกลนครให้แล้ว
แล้ว ผู้แทนเสียบก็พอใจ เมื่อผู้แทนเสียบในหัวใจ.....

นายสองปาน วงศ์สิง่า (สกลนคร) : เห็นว่าเจ้าเขาเป็นผู้แทนผู้แทน
กสิกรรม เมื่อจะเสนอเห็นมติแล้วเป็นอย่างอื่น คงคิดว่าเจ้าผู้เสียบก่อน เจ้าผู้ยอม
ยอมเสียบก่อน ที่เจ้าผู้ยอมเสียบนั้นจะในมติซึ่งกันผู้แทนเสียบสกลนคร ทราบความถึงว่า
ถ้าเจ้าเขาจะยอมก่อนใครจะดีกว่า ก็ไม่ผู้แทนนั้น แต่มีมติเจ้าเขาเห็น เจตจำนงก็

นายสองปาน

ข้าพเจ้าที่เอกสารไว้แล้ว แต่จะขอใช้เอกสารส่วนนี้ โดยกรณแก้ไขของคณะกรรมการวิชาการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขออธิบายให้เหตุผลในการที่ข้าพเจ้าขอคัดไว้ด้วย เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอคัดคำใช้สอย ๕ แสม ๘ นั้น ๓ ขึ้น เพื่อสร้างสายโทรเลขจากจังหวัดนครสวรรค์ไปจังหวัดกำแพงเพชร บัดนี้ที่ข้าพเจ้าขอเงิน ๕ แสมกว่ามานี้ คิดว่าถ้าทางกรมวิชาการจะอนุมัติแล้ว ก็คงจะไม่ทำให้สมรรถภาพของกรมไปรษณีย์โทรเลขเสียหาย ทั้งนี้เนื่องจากว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าขอคัดเขียนเพียงเล็กน้อย บัดนี้ที่ข้อความสำคัญที่ข้าพเจ้าขอคัดเอาไว้ว่า การที่ข้าพเจ้าเสนอนั้น จะมีความสำคัญเพียงใด ข้าพเจ้าได้ขอทราบเริ่มต่อว่าคณะกรรมการวิชาการว่า ความสำคัญในเส้นทางสายนี้สำคัญอยู่มาก และนี่ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่มาก เส้นทางจากนครสวรรค์ถึง.....

- ประธานสภาผู้แทน : ถ้าแปรเพศก่อนท่านไม่ได้สงวนไว้
- นายประสิทธิ์ ชูดีนิจ (กำแพงเพชร) : ราชการนี้แก้ไขโดยกรมวิชาการ
- ประธานสภาผู้แทน : ละเฉพาะในการจรรกรมวิชาการไม่คัดค้าน
- นายประสิทธิ์ ชูดีนิจ (กำแพงเพชร) : หมายถึงกรม/ทั้งกรม
- ประธานสภาผู้แทน : ทั้งกรมก็จึง ให้พิจารณาเป็นรายภาษ ๆ

จะได้เสร็จไป

- นายประสิทธิ์ ชูดีนิจ (กำแพงเพชร) : นี่เป็นงานของกรม มีการแก้ไข
- ประธานสภาผู้แทน : ในการแก้ไขนั้นต้องพิจารณาออกไปว่า ราชการ

ไหนแก้ไขหรือไม่แก้ไข ละเพราะที่เขาสงวนคำอธิบายไว้ ก็ละเพราะการจรร การจรรไม่ได้มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ ชูดีนิจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอคัดคำใช้สอย ในหลักฐานข้าพเจ้าก็บอกว่าคุณคัดคำใช้สอย เช่นนั้นข้าพเจ้าลงอธิบายไว้

ประธานสภาผู้แทน : ท่านจะอธิบายได้ในพระ เถ็นที่ว่า จะ เห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการหรือไม่

นายประสิทธิ์ ฐิติใจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบที่กรรมวิธี-
การที่ยังไม่ตรงกับความคิดเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงขอเสนอคัดค้านที่ข้าพเจ้าเสนอ
ความว่าขอแปรเจตนาของข้าพเจ้านี้เท่านั้น ถ้ากรรมวิธีการใดที่ดูแล้วข้าพเจ้าคิดว่า
ได้ค่าเป็นงานที่ข้าพเจ้าเสนอโครงการ ไว้ซึ่งมีผลรวมสำคัญมากในการสื่อสาร ซึ่งเวลานี้
ยากอย่างมาก เพราะว่าไม่หาเรื่องการติดต่อสื่อสารนั้น เห็น เส้นทางสำคัญที่สุดในจังหวัด
กำแพงเพชร ระยะทางไกลกับจังหวัดนครสวรรค์ น่าจะมีการติดต่อโดยตรง จึงขอ
แปรเจตนาที่คิดค่าใช้จ่าย ๑๕๐,๐๐๐ บาท ค่าเป็นงานในขั้นนี้ ข้าพเจ้าขอเป็น

ประธานสภาผู้แทน : จะแปรเจตนาไม่ได้ แต่จะทำได้อย่างนี้ คือกรรม
วิธีการ เขาเห็น ก็ให้ทำได้ว่า จะ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการที่ว่า จะ เห็นตามร่างเดิม

นายประสิทธิ์ ฐิติใจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรรม
วิธีการ ขอแก้ไขการดำเนินงาน ข้าพเจ้าอยากจะได้เห็นผลความเห็นจากเห็นใจ
จากประธานกรรมวิธีการว่า เช่นนั้น ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสจะรวมเรียน
ก็ได้เรียนเขียนแล้วข้าพเจ้าขอสงวนไว้ และที่ข้าพเจ้าลงเขียนนั้นว่าที่กรรมวิธีการ
นั้นก็เห็น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย จึงขอเสนอแก้ไขวิธีการนี้.

นายเสวตร เบื้องสงศ์วานต์ กรรมวิธีการ : รายละเอียดโครงการ
นี้ ก็ได้มีที่คิดค่าใช้จ่ายลงไว้ ทั้งยังพิจารณาว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย จะเห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วย จะแปรเจตนาเป็นอย่างนี้ไม่ได้ เหมือนกับที่คิด มีดังนี้เท่านั้น.

นายชิต เวชระสิทธิ์ (สุโขทัย) : ความจริง มีว่าจะมีให้ทำอะไร ข้าพ
เจ้าได้ใจอยู่ตั้งแต่เขาพยายามรู้สึกว่าจะมีงบเองอยู่ ๆ ความจริงมีแต่เขาไม่มีอะไร
ข้าพเจ้าก็อ่านตามรายงานของกรรมวิธีการนี้และดูรายละเอียดตั้งแต่เข้านี้ ก็มีใจพออยู่ว่า
เราจะเมื่อรายงานกรรมวิธีการหรือไม่ ก็คิดว่าเราเมื่อรายงานกรรมวิธีการ

แล้ว ดูประตู่ที่ปิดไว้มาว่าจะดูอะไรเลย.

พระชายาสุภานุมา : ก็คิดว่าพระ เสด็จเห็นเราไม่ได้อยู่ก็มันไม่นั้น การจะพูด
ก็มันก็เห็นว่านางก็เลยจะพูดว่าดูลูก ต้องรีบให้ไปเสียก่อน ต้องปล่อยให้ไปล่าสัตว์ถ้า
ไม่ไปว่าหอน้ำร้อนนี่มัน ๆ ไม่ไปอย่างนั้น

นายสีต เวลราชวัตร (พูดเสียง) : ความจริงข้าพเจ้าไม่บอกใช้ตามานแล้ว
ก็มัน ๆ ถ้ามาแล้วก็เอาเรื่อไป!

พระชายาสุภานุมา : เวลโหม ก็จะมีคนอย่างล้นๆ ก็ไปอย่าให้พูดใหญ่ เรื่อง
กัน ถ้าไปอย่าให้พูดใหญ่ เรื่องแล้วจะพูดเรื่องอะไรให้ เพราะว่าขณะนั้นประตู่มีก็
มีคนมาหาไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงอยู่เพราะกรรมวาการณกับลูก ก็คิดว่าเราจะเห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วย การไม่เห็นด้วยก็ต้องไปเหตุผลบ้างนี่

นายสีต เวลราชวัตร (พูดเสียง) : ข้าพเจ้าจะรับความเพราะเหตุว่าพระชายา
จะได้ไปรับจ้างมาตามหมายของกรรมวาการณ

เดชาวัตรวิภูมิก : อ. กรรมของ บ. กรรมของ

นายสุวิเศษ ตรีกรมราช (เสียงโหม) : ข้าพเจ้าพูดในหน้าที่ราชย์
ข้าพเจ้าถือว่าเรื่องถึงราชกรณก็ถึงพระบาทแล้วแต่ข้าพเจ้าได้ บละพูนไม่ใช่ว่า
พระชายาว่าเวียนกรรมวาการณว่า จะเห็นด้วยกับกรรมวาการณก็จะต้อง เห็นตามร่างเดิม
ไม่ใช่ออย่างนั้น ในสภาก็มีพระที่พูดแต่จะจะไม่ฟังของพระ เสด็จเสด็จมาว่า
การศักดิ์ของกรรมวาการณนี้หรือหากไปเสด็จก็อย่าไป ไม่ใช่ว่าจะขึ้นตามร่างเดิมหรือ
กรรมวาการณบ้าง พ่นพ่น ที่ท่านว่า เพราะฉะนั้นก็จึงเสด็จของเราก่อน ไม่ใช่
หมายถวายว่าจึงจนนั้นก็จะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็หากว่าท่านอื่นนั้นว่าจะเอา/
เช่นนี้ ข้าพเจ้าขอถวายว่าขอรับกับข้อไหน ที่มันมี ก็ขอชี้แจง ๆ ข้าพเจ้าเห็น
อะไร ในสภานี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นเห็นเกิดขึ้นในใจจุดนี้แล้วก็เสนอข้อชี้แจง ไม่อย่างนั้นเขา

จะหักเงิน ๒๖ ไร่ค่าไม้ และขอคืนที่ดินว่างเปล่า ซึ่งขายทิ้งแล้วหรือกรรมสิทธิ์ทาง ที่ดินของ

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระมหากษัตริย์

เสด็จสวรรคต : ๑๘. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ๑. สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร

รัฐมนตรี ๒. สำนักงานคดีกระทรวง ๓. กรมการขนส่ง

๑๙๒๐๗ น.

พินัยกรรม (ฉบับร่าง) : ข้าพเจ้าประสงค์จะยกที่ดินที่มี ข้าพ

เจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

กรมสงฆ์หรือกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย มีข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

อยู่หัวหรือกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าหรือข้าพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้า

นายทรงสิทธิ์ อภิสิทธิ์ (กรรมการ) : ปกติเราก็ได้เกิดขึ้นเมื่อไร
 พิจารณาขงปร. มาตามประจำมี ๒๔๒๑ ซึ่งได้มีสมาชิกของทั้งขงปร. มาตามขงกรมไปขอ
 ทั้งเขต กรรมการก็ได้เคยแจ้งไว้แล้วว่า ในเรื่องปรับปรุงขงระหวงขงขงกรมที่
 จำสมาชิกดูได้เห็นว่า ขงระหวงใดควรขง กรมใดควรขง ก็อาจจะได้ทำเป็นกฎขง
 ส่วนที่จะขาดแต่ติดขัด จึงไม่ทำให้มีข้อขัดข้องขงขงระหวง แต่ขงระหวงขงขงขงมีตัว
 ลุกขึ้น เราถึงมาขงขงขง แต่ที่พูดมาใช้สอยไปขง ขงก็จะตกลงกันไปโดยขงขงขง
 จะได้พิจารณาเมื่อเรื่องปรับปรุงขงระหวงขงขงกรม เพราะขงว่าถ้าพิจารณาแล้ว
 ในกฎขงขงระหวงขงขงกรม ถ้าขงจะขงขงขง ก็ขงจะขงขงขงขงขงขง
 ในขงขงขงขงขงขง เพราะขงขงขง ขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
 และขง
 ได้ขง

พ.ศ. พ. พิศาล โสภโชน (กรรมการ) : เมื่อขงขงขงขงขง
 กรรมการก็ได้ขง
 แต่เมื่อขง
 ขง

นายประสิทธิ์ อภิสิทธิ์ (ก่าขงขงขง) : ขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขงขง
 ขง
 ขง
 ขง
 ขง
 ขง

ใบแจ้งผลการสั่งสินค้าเข้าสินค้าลดหย่อนลดประเภท ย้ายเข้าคิดว่าเมื่อตกลงไม่ได้คำขอยุโรป
ใบแจ้งประชาชน และนำไปลดการคัสสมูเน่ไปด้วย และไม่คำนวณในการลดหย่อนของ ๗๗

ประชาชนให้แก้ไขโดยรายวัน แล้วข้าพเจ้าคิดว่ากรณีนี้ดูยุ่งยาก เมื่อการโรมัน
แต่ไปลดหย่อนได้ว่า การที่ข้าพเจ้าตั้งงบประมาณที่ลดลง จะมีผลอย่างไรแต่การแก้ไข
หาวิธีได้ ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าให้โดยงบไปลดประเภทค่า ข้าพเจ้าได้เรียนว่าบุคคล
ใดจะว่าหรืออะไรก็แล้วแต่สมรรถภาพของคน ด้วยเหตุผลที่เป็นเหตุให้ในขณะนี้เป็นอย่างไร
ส่วนงานอื่นที่คิดว่า กรมเน่าที่ควร จะสูญหรือไป ก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย
จะได้พิจารณา และเหตุผลที่ว่าข้าพเจ้าขอตัดเขตที่จะตั้งบ้านใหม่หรือ ขยายเขตติดกับไร่นาก็
ข้าพเจ้าคิดว่าอันนี้ไม่จำเป็นที่จะลงมาเป็นกระทรวงมหาดพิงอย่างไร ในขณะที่ยังไม่เห็นว่า
ของสภา ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะตั้งสิ่งใดที่ไม่สมควร ไม่ตั้งสิ่งใดก็แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า
ข้าพเจ้าใช้สิทธิของข้าพเจ้าถูกต้องแล้ว และคิดว่าสภาที่ตั้งจะต้องมี **ประเภทที่ ๑**

หลวงกรรจนพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่จะเปลี่ยน **ประเภทที่ ๑**

แทนที่ ข้าพเจ้ามิได้มีเจตนาว่าประเภทใด ในประเทศไทยเราที่หักค่าต่างประเภทของ
ศึกษาซึ่งดี ถ้าไม่มีกรมเหล่านี้ด้วย เหตุที่มีหักค่าได้เช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นอย่างไร
เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีกรมเหล่านี้ก็หักจะประเภทของหักค่าไปสูงสร้างรังขึ้นข้างตั้งก็ไป
เพราะฉะนั้นถ้าเกิดกรมเหล่านี้เสีย ต่างคนต่างทำเป็นเสียหาย ถ้าเป็นเช่นนั้นไม่สมควร

ประธานสภาผู้แทน : พวกแล้วของหลวง เภาไว้

หลวงกรรจนพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าเสนอแปรข้อตั้งไว้ เอะละ

ถ้าแปรข้อตั้งอยู่จนกระทั่งเขาจะไขข้อแล้ว และข้าพเจ้ายังไม่ได้ออกก็ประเภทนี้
ที่จะสมัยสมมุติ เห็นว่าพอหน้าผู้สมัยสมมุติเห็นว่าเมื่อการส่งเสริมแล้วจึงแล้วข้าพเจ้าเห็น
ยาก แต่เห็นว่าเห็นมาก่อนที่เขาได้ไม่มีการส่งเสริมหักค่าได้ไม่ เมื่อการมีบริษัทยักหัก
ส่งเสริมหักค่าต่างชนิดต่างหาก ข้าพเจ้าไม่เห็นเห็นว่ากรมการค้าและกรมอะไรที่จะส่ง-

เสริมผลคำในคดีว่า ถ้าส่งเสริมแล้วข้าพเจ้ามาถึงประมาณที่ไม่ เพราะเหตุไร
 ภาไทยจะได้รับข้างสาร คงแก่แท้ได้ไหม ว่าเห็นแล้วว่าไม่ได้ นอกจากว่ากรม
 เหล่าที่ไม่ได้ประโยชน์แล้ว บางคนที่เห็น ข้าพเจ้าที่คิดหาประโยชน์ได้หรือไม่ นอกจากว่า
 กรมเหล่านี้ไม่ได้ประโยชน์แล้วบางคนที่เห็น ข้าพเจ้าที่คิดหาประโยชน์ได้หรือไม่ **คือทุกตัว**
 นี้ก็ว่าที่แก้ตัวแบบเดิมต่อไป งานอะไรที่มีแต่ประโยชน์ได้ ข้าพเจ้าไม่ไปเลย
 ครั้งหลายมาแล้ว บังคับหาเงินสักสิบล้าน ไม่ได้ทำงาน เหลือเงินไม่ได้ทำงานแล้ว, **ถึงจะมี**
ไว้จะมีประโยชน์อะไร

ประธานสภาผู้แทน : ที่ เกี่ยวข้องเรื่องนายเอก

นางอรรณพพรพิศาล (อรุณ) : ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวนำใคร **ข้าพเจ้านี้**
 จะให้เงินข้าพเจ้า ไม่ให้เงินที่ประมาณใคร **ที่**ในเวลานี้จะให้ข้าพเจ้าเสนอเห็นเพราะเหตุ
 นี้คือ ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าไม่มีเงินนี้ ๆ จะว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้ามีหน้าที่ ๆ จะทำมา
 ทั่วทั้งทุกในเรื่องงบประมาณ ถึงขาดเกินเท่านี้

ประธานสภาผู้แทน : **ทุกตัว** ถูกแล้ว โปรดระวังต่อไป

นางอรรณพพรพิศาล (อรุณ) : ข้าพเจ้าพูดขึ้นมาได้ จะไม่ลงมือ
 แล้วพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ดีเขาเห็นแล้วว่า กระทบเสียแล้ว จะไปแนะนำไม่ได้ ข้าพเจ้า
 เคยเป็นผู้ระวางหนี้เขาคือนี้ ไม่เคยมีใครบอกว่า ทำไรดีในชุด ถึงพูดคำอย่างนี้
 เป็นเหตุ เพราะจะดีเขาก็ไม่ลงมือ

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอชี้แจงประมุขวิสามัญ

นายสุวิชัย ทัศเสศราชู (เชียงใหม่) : ถ้าลงมือไว้ว่าแต่ลงมือเห็นแล้วจะ
 ภาย เพราะจะเห็นผลเกิดประโยชน์ ไปถึงประการที่บังคับนี้ไม่ได้อยู่ที่ตรง ข้าพเจ้า
 ถูกผู้พูดเวลา เพราะจะเห็นว่าการว่าจำต้องเกิดประโยชน์แก่คนเสียก่อนว่า
 จะไม่ผิดไหม ข้าพเจ้าไม่ผิดใจ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและขอให้เปิดอภิปราย
ต่อไป นำผู้ใดเห็นควร ในเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกยกมือ 25 คน

ประธานสภาผู้แทน : นำผู้ใดเห็นควร ให้ลงมติได้

มีสมาชิกยกมือ 39 คน

เห็นได้ว่าเป็นประมุขคณะนิติบัญญัติ ข้าราชการบริบาลประมุขต่อไป / ผู้
นำผู้ใดเห็นควร จะไปลงไว้ในที่นี้ เพราะฉะนั้นจึงขอร้องว่าประมุขต่อไป ที่นำผู้ใด
เห็นว่าทั้งนี้ไม่สมควรที่จะ

มีสมาชิกยกมือ 42 คน

ประธานสภาผู้แทน : นำผู้ใดเห็นควร ว่าควรตัดออก ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 27 คน

เห็นได้ว่าเป็นประมุขให้ลงไว้

- สมาชิกสภาผู้แทน :
- ๑. กรมการคลัง
  - ๒. กรมการคลังต่างประเทศ
  - ๓. กรมควบคุมการค้า
  - ๔. กรมทะเบียนการค้า
  - ๕. กรมส่งเสริมการค้า
  - ๖. กระทรวงมหาดไทย
  - ๗. สำนักงานเลขาธิการ
  - ๘. สำนักงานปลัดกระทรวง
  - ๙. กรมตำรวจ
  - ๑๐. กรมที่ดิน
  - ๑๑. กรมประชาสงเคราะห์
  - ๑๒. กรมมหาดไทย

นายประสิทธิ์ ชูทิพย์ (คำแถลงพิเศษ) : สำหรับกรมประชาสงเคราะห์
ที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไว้ แต่อาจจะเห็นว่าข้าพเจ้าไม่ได้ส่งมอบ แต่สำหรับกรมที่
มีการแก้ไขโดยกรมวิชาการ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นควรว่าการแก้ไขของ
กรมวิชาการนี้ ยังไม่ชอบในขั้นนี้ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติโดยที่จะให้กรม
และสถานีโปลงงานไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เหตุผลที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ
นี้เนื่องจากว่า วิจารณ์ของกรมนี้ทั้งกรม เหนือและอธิการจะรวบรวมที่ต่างกันในเวลา

บ้านเวียงในขณะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมที่ไม่ได้ทำประโยชน์ให้แก่บ้านเวียงดังกล่าว

ประชาเสถายุแทน : เดียวที่ลี้ภัยบ้างที่ กรรมาธิการในบัดนี้

จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการนั้นจะเห็นตามร่าง

นายประสิทธิ์ ฐิติกิจ (คำแดงเขียว) : ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

ประชาเสถายุแทน : ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เมื่อกรรมาธิการไม่ยอมว่า

จิตใจจะไม่เห็นด้วย ก็ให้ประชาเสถายุแทนไป จะเอาอย่างไรว่าดีก็เห็น

นายประสิทธิ์ ฐิติกิจ (คำแดงเขียว) : ในขณะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

กับกรรมาธิการนั้น เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็มีข้อความผูกมัดและความ

จำเป็นอย่างไรที่ข้าพเจ้าจะต้องเห็นแก่ว่า ข้าพเจ้าจะต้องเห็นตามร่างเดิม เมื่อข้าพเจ้า

มีความเห็นลี้ภัยบ้างที่ ข้าพเจ้าก็ใช้สิทธิในแถลงต่อสภาที่ว่า ความผิดเห็นของข้าพเจ้า

เป็นอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่า อย่างไรก็พูดว่า เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอกรรมาธิการ

ต่อไปว่า สิทธิและงานในหน้าที่ของกรมที่ ๗ ที่ ก็คือว่า ถ้าหากว่าอะไรก็ตาม

ถึงความเห็นลี้ภัยบ้างที่ ประชาเสถายุแทนในแล้ว สักตลกลงกันแสดงเห็นว่า

ควรจะสนใจสมควรเพราะว่า อย่างไร ประชาเสถายุแทน ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากกรรมา

โดยตรงแล้ว ตรงกับบ้านในขณะนั้น ว่ามาขอมาแต่ที่ เราเลยได้รับความช่วยเหลือ

จากกองตำรวจบ้างที่ลี้ภัยบ้างที่บ้างที่ สักตลกลงกันได้ว่า ได้มีความหมายแก่ประชาเสถายุแทน

ว่าที่หมายไปขณะนั้น เพราะฉะนั้นผู้ที่จะปลุกให้กิจการดงที่ต่ำเกินไปแล้ว นอกจากจะลี้

ภัยบ้างที่หมายไปแล้ว ประชาเสถายุแทนไม่ได้รับความช่วยเหลือ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า

จึงขอเสนอความผิดเห็นไว้ต่อสภา

นายมงคลกิมเสถ ฐิติกิจ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการคิดว่าโครงการ

แผนปี-๗ 100 บาท เมื่อก่อนในขณะ

เสนาธิการเสถายุแทน : จ . กรมมหาดไทย

นายโท สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : ที่ข้าพเจ้าพูดขึ้นมาพูดกันนี้ถึง
 กรมมหาดไทยได้ทรงไม่ว่าถ้าหากว่าสถานที่ใดถึงจะมีประมาณจะนับที่ไปแล้ว **ก/ก/**
 จะกล่าวกันว่ามากไปแต่รัฐบาลบริหารงาน เมื่อข้าพเจ้าจะได้อ้างอิงสถานที่ใดโดย
 หมายงานของกรมวิชาการในหน้า ๔๒๑ เฉพาะกรมมหาดไทยนี้ ในงบประมาณการจ
 ตั้งไว้ ๔๔,๐๐๐ บาท กรมวิชาการ ชาติเสีย กรมวิชาการ ชาติเสีย ๑๖๕,๐๐๐ บาท แล้วก็
 ให้ราชการว่าไม่สำรวจสามปีแล้ว ๓๘๕,๐๐๐ บาท แล้วค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง
 สมาชิกประมาณ ๒๐๐๐๐๐ บาท กรมวิชาการ เก็บเงินได้ ๑๕,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าตรวจ
 ราชการต่อไปแล้วปรากฏว่า กรมวิชาการ ไม่ในงบประมาณไว้ว่าราชการ เลือกตั้งสมาชิก
 ที่สภาจังหวัด..... ที่บ้าน มาแล้ว ก็ตั้งได้เข้าได้จริงเมื่อ ๒-๓ วัน
 กลับว่าสมาชิกหนึ่ง เสนอในโสตสมาชิกสภาจังหวัด และสภาได้ไม่ปฏิบัติ เมื่อไม่ปฏิบัติ
 แล้วสภาจังหวัดก็จำเป็นต้องมีต่อไปอีก และสภาจังหวัดใช้โดยจะขอเวลาบุคคลที่ตั้ง
 ตั้ง เมื่อจะเลือกตั้งกรมวิชาการก็ไม่ไปขึ้น แล้วจะอย่างไร ภาจะมุ่งยากต่อไป
 ต่างหาก วิจัยรัฐบาลภาจะเสียดูกรมเข้ามาให้ตั้งสมาชิกสภาจังหวัดต่อไปอีก เมื่อ
 เสนอได้ไม่มี เหตุผลว่าสภาที่จะปฏิบัติ ความมุ่งยากก็จะเกิดแก่รัฐบาล ในที่สุดรัฐบาล
 จำเป็นต้องปฏิบัติ ตามกฎหมาย ๆ ถ้าไม่มีเงินตั้งงบจากงบประมาณเพิ่มเติมๆ โยละเข้า
 มาแล้วสภาไม่ปฏิบัติก็ลำบาก กิด ๆ เถียงจะเข้าในมุ่งยากไปโต ข้าพเจ้าสงสัยว่า
 ถ้าภาจะทำงานโดยไม่ได้ บกทวาลเลือกตั้งสมาชิกประมาณแล้ว สภาจังหวัด
 จึงจะเข้ารัฐบาล บริหารไม่ได้โดยสมาชิกสภา จังหวัด แล้วข้าพเจ้าไม่ขัดข้องในการ
 กรมวิชาการ จะเพิ่มในหลักการบริหารเลือกตั้งสภาจังหวัด เพราะเหตุว่าสภาที่เพิ่มนี้แล้วว่า สก
 สภาจังหวัดจะตั้งมีสภที่ทำงาน แล้วจะทำงานกันอย่างไร เมื่อทุกงบประมาณไม่มี
 และสภาเลือกตั้งกฎหมายให้รัฐบาลทำงาน ใคร เมื่อรัฐบาลก็ทำไม่ได้ ภายที่ข้าพเจ้าไม่เข้า
 ใจ เกรงว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดสภาที่ ประชาตจะว่าสภาที่ไม่รับควบคุมภาจะเพิ่ม

นายเน่าบเลี้ยงข้าวจลันเสียค่า

นายเน่าบเลี้ยงข้าวจลันเสียค่า (กรรมวาจา) : ผู้ลี้ยงปรามเมล็ดที่ได้อธิษฐาน
ขึ้นที่สูงเป็นแถว แต่ทว่ากรรมวาจาไม่ได้ดีในเรื่องเจตนา เพราะฉะนั้นเมล็ดไม้ที่
ถาวรดี มีระดับดีไม่มี มีน้ำไปหลายวาจากในว่ากรรมวาจาที่ดีทำให้จำได้ในกรรมวาจา
ถึงสมารถสภาจังหวัด สกลนคร ๔๒๑ เมล็ดไม้ที่ไม้ดี มีน้ำไปจำแจงว่า
จนประมาณไม่ได้ถึงขนาดความว่าไม่ได้ถึงมา ถึงแต่รัฐบาล ไม่ไปไม่ได้ถึงจนประมาณที่

นายเน่าบ สวัสดิ์ชาติ (บุตรสมรรถ) : ข้าพเจ้าคิดว่ากรรมวาจาของ
สภาที่ไม่ได้ทำงานตามที่เขาสั่งมา แต่กรรมวาจาจะดีก็มีความวิเศษทุกสมรรถ
เมื่อเขาไม่ได้ถึงมาแล้ว ทำในกรรมวาจาไม่เหมือนให้ แล้วจะทำงานอย่างไร ข้าพเจ้า
สงสัยมากที่เห็นว่าขึ้นสูงเป็นแถว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้ดูรายละเอียด กรรมวาจาว่า
ที่สภาไม่ไปให้รับราชการอะไรบ้าง จึงทราบดีว่าไม่ได้ใช้กรรมวาจาถึงสภาจังหวัด

ข้าพเจ้าว่ากรรมวาจาไม่ได้ขึ้นเป็นแถว ๆ ข้าพเจ้าดีใจ แต่เมล็ดพืชที่เมล็ดถึง
เน่าบ ไม่เมล็ดถึงสภาจังหวัด เมล็ดไม้ ๒ ขันที่เอง เมล็ดการ เสนอให้
สภาจังหวัดสภาที่ไม่เคย เมล็ดไม้เมล็ดข้าพเจ้าคิดว่ากรรมวาจาจะพูดใหม่ เพราะว่า
สภาจังหวัดจะขาดไป ข้าพเจ้าคิดว่ากรรมวาจาวิเศษ พลังว่ามีกฎหมายไทยเงินแล้ว
กรรมวาจาไม่ตั้งเงินให้รัฐบาล ข้าพเจ้าไม่ทราบเหตุผลที่ เพราะว่าไม่เห็นรัฐบาล

เพราะรัฐบาลทำไม่ไม่เสมอมา แต่รัฐบาลไม่เสมอมา เมล็ดสภาจังหวัดให้รัฐบาลในทำงาน
แล้วไม่ไปให้รัฐบาล ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ถึงกรรมวาจาจะไม่ไปใช้กิจการของประเศ
ชาติเสียเลย ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ตรงถึงสภาจังหวัดจะไม่ดีเลยไม่ทราบเลย เมล็ดพืช
ที่ขึ้นสูงประเศ ถ้าไม่ทำอย่างที่ว่าทำอย่างไร ก็จะไม่ค่อยให้รัฐบาลไม่เงิน
หรือไม้ เมล็ดถึง ให้รัฐบาลทำกิจการเขา หรือจะให้รัฐบาลเมล็ดเมล็ดเป็นกิจการเขา

เลิกสภาจังหวัด แต่ก็ขอให้รัฐบาลเสนองบประมาณเพิ่มเติมเข้ามา ข้าพเจ้าก็ไม่ว่า

ว่าการบริหารจะปกติไปได้อย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง เมื่อกรรมาธิการ

จะว่าอย่างไร ข้าพเจ้าคงอดฟังเหตุผล ข้าพเจ้าจึงตั้งข้อสงสัยอยู่เสมอว่าจะทำอย่างไร

พ.ณ. ช่าง เขว่งศักดิ์สิงครารม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

เรื่องที่ไม่ค่อยได้ลงมาจากกรณีนี้ก็มีสมาชิกเสนอพระราชบัญญัติเลิกสภาจังหวัด ข้าพเจ้าก็

ทราบเรื่องแต่ละข้อที่ เพื่อให้ทราบความจริงที่เกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ เมื่อรัฐบาลเข้าไป

มาปรึกษาหารือกับราษฎรแล้ว ข้าพเจ้าในขณะนั้นก็รับมติของราษฎรกระทรวงมหาด

ไทย ก็ได้พิจารณาถึงปัญหาการปกครองในราชการแผ่นดิน ในกรณีที่ได้พิจารณา

ถึงปัญหาการปกครองว่า โดยเหตุที่การปกครองเป็นปกครองในส่วนภูมิภาคนี้

เราในจังหวัดและในภาคการปกครองเป็นใหญ่ในมณฑลก็มี ยังมีประสิทธิภาพเพียงใด

มีขัดข้องอันสมควรที่ในจำนวนที่ผู้ลงมือโดยรวดเร็ว ก็ได้มีแนวที่จะสืบเนื่องไป

ถึงสภาในกรณีที่ถึงระดับนี้ มีสภาในท้องถิ่นหรือจังหวัดก็ได้มีหลายวันแล้ว

ว่าเราควรจะพิจารณาสงครามในเรื่องนี้เพื่อในการปกครองในส่วนภูมิภาคโดยประสิทธิ

ผลยิ่งขึ้น มีสภาในท้องถิ่นหรือจังหวัดได้มีขึ้นแล้ว ก็ได้มีการวางรูปขึ้น เมื่อมีปัญหา

ขึ้นแล้ว เราจะต้องพิจารณาสงครามของเราไปด้วย มีหลายที่กล่าวว่า ถ้ายังมีการตั้งงบประมาณ

บางจังหวัดขึ้นแล้ว มีหลายที่ก็ถือว่าสภาจังหวัดไว้ แต่เมื่อผลการพิจารณายังไม่สำเร็จ

เด็ดขาดลงไป และในบางการ รัฐธรรมนูญขึ้น ก็เรามีโอกาสจะปรับปรุงสภาของเรา

ให้โดยเร็วตามที่เห็นสมควรโดยสภาจังหวัดโดยใช้วิธีที่ผู้แก้ไขที่หลายฝ่ายที่มีหลาย

จังหวัดจึงได้เข้ามา บัดจากนั้น เราจึงพิจารณาไปถึงพิจารณาเห็นว่าได้พิจารณาของ

สภา โดยตั้งความประสงค์ไว้ว่าจะขยายกิจการ เราสามารถมีด้วยประเทศ แต่เราก็ยังต้อง

ไม่ไปได้ เพราะมีอุปสรรคเป็นต้นมาคือส่วนที่มีปัญหาการปกครองซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไข

โดย เมื่อมีสภาขึ้นแล้วทางกระทรวงมหาดไทยก็คิดว่าเรื่องนี้ยังไม่สามารถจะเสนอปรับปรุง

ผู้ในสมัยนี้ที่เกิดมามีเงินเวลาการ เลิกก็จึงขยายออกไป เพราะฉะนั้น
ก็โครงการนี้ไม่ได้ดี เช่นในสิ่งต่าง ๆ ขยายไปแต่ขยายจังหวัดก็ไม่ได้เป็น
ผลกระทบกระทบกัน อย่างไรในโครงการนี้ก็ไม่ดี ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนนี้ในส่วนนี้ใน
กรมมหาดไทยที่มอง

นายใหม่ สวัสดิวัตน์ (เกษตรกรรม) : ข้าพเจ้าจึงแล้วคิดว่ารัฐบาล
จะเลิกสภาจังหวัด แต่สภาที่ไม่เคยมีแล้วจึงมีแต่เดิมไม่คิดว่าไม่คิดไว้ที่จะเอาเงินจาก
กรมมหาดไทยโดยที่คาดหมายว่าจะคงมีต่อไปอีก นี่เป็นที่คาดหมายที่ไม่ค่อยถูกต้องนัก
ถึงอย่างนี้เกิดขึ้นแล้วเมื่อ ๒ ปีมาแล้ว จึงเห็นว่าน่าหมายว่า ๖ รัฐบาลด้วยกัน สวัสดิวัตน์
ไม่ไม่เคยไม่เลิก สภาที่ไม่เคยไม่เลิกเป็นวิสัยวิสัยปฏิบัติจะเป็นอย่างไรดี ที่รัฐบาลจะต้อง
ลดเงินเพิ่มเงินมาอีก ข้าพเจ้าคิดว่ารายได้ที่มีอยู่มาแต่ใน ๖ ปีที่ผู้ซึ่งมีรัฐบาลจะ
ปฏิบัติตามกฎหมาย ถ้าสภาไม่เลิกไปก็ไม่ควร จะคาดหมายว่าจะเป็นอย่างนี้ $1/47$ อย่างที่
พูดว่าสภาจะไม่เลิกใน เรื่องสภาจังหวัดก็เป็นโครงการที่หมายว่าจะเป็นอย่างนี้จริงแล้วความยุ่งยาก
ถึงได้กล่าวมาแล้ว บัดนี้สภาไม่ที่รัฐบาลจะไม่ เคารพประมาท เลิกก็จึงสภาจังหวัดหรือ
ถ้ารัฐบาลจะเอาค่าใช้จ่ายกรมมหาดไทยที่กล่าว ข้าพเจ้าก็คิดว่า... แต่ยากจะเรื่อง
ต่อไปว่า ถ้าใช้สอยในกรมมหาดไทยที่... ถ้าใช้สอยไม่เต็มจะเพียงพอ... ไม่พอที่ไม่พอเพียง
ที่มีเสมอ ข้าพเจ้าจะรับเงิน... เรื่องอย่างนี้ ถ้าไม่พอเพียง ไม่ได้อยู่ที่รัฐบาลหรือ $1/17$
กรมมหาดไทย มีอยู่ที่... ถ้าเพราะเหตุว่าไม่พอเพียงไปตรวจ ถ้างานนี้ที่รักษาความ
สงบสุขให้ช่วยกัน ถ้ากรมมหาดไทยไม่เลิก... ไม่เช่นนั้นเสียในครั้งนี้จะเอาอะไร
ก็ตามก็จะรับมรดกไป... ข้าพเจ้าคิดว่า... ข้าพเจ้าไม่ต่ำถึงนี้

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นของนายใหม่สวัสดิวัตน์

นายใหม่ สวัสดิวัตน์ (เกษตรกรรม) : ประเด็นของข้าพเจ้าจะว่าอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : สงสัยที่นาย ใหม่แล้วจึงใจจะไร่อีก

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (บุตรสวรรค์) : โด่แต่ซึกไม่มีความเห็น

ประธานสภาผู้แทน : ซึกไม่ใช้เรื่องขอลดความเห็น

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (บุตรสวรรค์) : ถ้าไม่ลดความเห็นสภาจะรู้ว่าข้างใ
ดิหรือแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : มีประเด็นสำหรับลดความเห็นเป็นเวลาจำกัด

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (บุตรสวรรค์) : จะไปพูดหรือไม

ประธานสภาผู้แทน : ซึกให้แจ้งก่อน

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (บุตรสวรรค์) : ซ้ายเราจึงได้ จะได้ไม่ตั้งตุ๊กตา

นายรองเลขาธิการ (กรมราชการ) : ความจริง เรื่องสภาจังหวัด
ที่ไม่ได้ประเด็น ซ้ายเราซึกเรื่งกันตั้งนี้ ซึกเห็นรัฐบาลเสนอขอมติเรื่อง
ขอมติขอมติทางสภาจังหวัดก็ติดกลดเขาเห็นมาถึงกรมราชการ ๆ ก็เห็นว่าไม่สมควรถึง
แล้วก็ไม่ไปกร มรตติกันแล้วเรื่อง เพราะไม่ไปกรมีความเห็นว่าจะสภาจังหวัดไม่ควรเลือก
ผู้กักรายนั่นก็ที่ไม่ใช่สงวนสำหรับคำใช้จ่ายขอมติขอมติความจริงจะติดกรมราชการไม่ได้
พิจารณาที่ไม่พูด ก็-วารณาเห็นกลับ แต่กรมราชการเห็นว่าจะจริง แล้วเสียงกับ
ก็ไม่รู้อะไรบ้างไร และอีกทีหนึ่ง รัฐบาลลดเขาเห็นว่าลดกลดเขาเห็นว่าควรตัดที่
หน้าก่อนลดเขาตัดไป เพราะว่าลดเขาในกักรมราชการก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้น / ซึก
ประเด็นเรื่องที่ไม่ใช่ที่ตั้งกรมราชการตัดไป

นายสุวิชัย เทชะเตว (เชียงใหม่) : เรื่องนี้เรื่องกักรมราชการไม่
ลดเงินต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้น เมื่อกรมราชการรู้วิธีการว่าควร จะแก้กักรมราชการ
เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น เรื่องกักรมราชการจึงจำเป็นจะต้องรู้เสียด้วย
ขอมติขอมติโลกที่ว่าจะขอมติสภาที่เห็นมาถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกกรมราชการของกรมราช
ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่สุดแล้ว จากกรมราชการลดเงินขอมติขอมติขอมติขอมติ

เพราะฉะนั้นเมื่อมีประกาศกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเรื่องระเบียบวิธีปฏิบัติราชการ
 เกี่ยวกับสิ่งสมมาชิกของจังหวัด เพราะเรื่องนี้เป็นที่โดย นายจางกรวยมาศ ก็เมื่อเกิดโดยนาย
 เข้มที่แก้ว ข้าพเจ้าขอเรียนในที่ประชุมสภาที่ว่าโดย นายว่า สำหรับไว้ว่าที่ต่อมาแล้ว
 นั้น ข้าพเจ้ายกย่องประมุขแล้วเรียกว่า "อธิบดีพิเศษพิเศษ" ก็คือไว้ที่ทางรัฐบาล
 โดยทางนี้จะไม่ให้สภาจังหวัดว่ามาด้วย เพราะเหตุนี้ เพราะเหตุว่ากฎหมายจะมีขึ้นให้
 สมาชิก-กรรมการจัดการ เสนอมาโดยเพราะเกิดเกี่ยวกับการเงินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐
 วรรคแรก เมื่อคนที่รัฐบาลจึงตั้งบริหารการที่คนแล้วแต่คนรับลงมา พยายามมีอยู่อย่าง
 ที่นี้ ข้าพเจ้าจึงยกมาเสนอว่าเพราะเหตุว่าเรื่องนี้เป็นกฎหมายสิ่งหนึ่ง จะขาดการห่วงหา
 เมื่อเวลานี้ไม่ชอบ คือจุดซึ่งบุคคลบางที่เรารู้ว่าเป็นต้องได้รับอนุมัติจากสภาแล้ว ยก
 ตัวลงมาให้ช่วยเงิน จนประมาทกันนี้ ข้าพเจ้าไม่ใช่ว่าจะประมาทที่ว่าเป็นแต่ก็ถึงรายจ่าย
 ขึ้นในข้อนี้ จะไร้อะไรไม่ได้เป็นเห็นขาด ต้องเสนอขออนุมัติสภาที่เสียก่อน แต่เมื่อเกิด
 เข้มที่แก้ว สภาที่ถือว่าเป็นต้องให้หวังวิธีจัดการอะไร คือเขาเห็นว่าสิ่งใดที่กฎหมาย
 อนุมัติแล้ว ต้องเสนอเข้ามา

ประธานสภาผู้แทน : พลโท คุณสุวิเศษ ท ในที่นี้ไม่ ได้พูดถึงเรื่องสภา
 จังหวัดเลย ที่ไม่มีประเด็นพูดเลย เรื่องสภาจังหวัดในเหตุการณ์ที่จะลดงบประมาณที่ เมื่อ
 กรรมการจัดการได้แก่ยอดเงินบางอย่างที่ เห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยกับว่าไปสืบเรื่องทอง
 น้ำไม่ เห็นด้วยตามจะจึงคิดว่าไปสืบตามทอง เพราะจะเห็นเรื่องสภาจังหวัดก็จะรับเสีย

นายสุวิเศษ ทิชเสาศาญ (เสียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเรียนตามที่ได้กล่าวถึง
 คือเงินก้อนหนึ่งซึ่งจะมาขออนุมัติจากสภา กรรมการจัดการบอกว่า ในกรณีนี้ควรที่จะใช้
 จ่ายอย่างนี้ จึงได้ตั้งกรมเลขลงขึ้นมา เมื่อเห็นเข้มที่แก้วไม่ให้-จางกรวยมาศสิ่ง
 ควรจะฟังกระทำให้ จะให้สภาที่หนึ่งตั้งอยู่อย่างนี้หรือ เป็นไปไม่ได้ เมื่อเข้มที่แก้ว
 สภาเองก็หวังว่าควรจะต้องที่จะหาเงินเกิดไปขอมาตั้งไว้ก็ได้ เข้มที่แก้ว
 ที่เห็นว่าเป็นไปตามมติของรัฐธรรมนูญ ของกฎหมาย เพราะว่ามีการช่วยเงิน

ดกนึ่งได้ลงได้รัยคณัติจากสภา ข้าพเจ้าจึงขาดเรียนว่า ไม่ใช่ดักขัง เพราะฉนั้น
 จะตำหนิติเตียน แต่ดักขังว่า การมาชิลลาการ จะขาดแล้วมายั้งถึงแต่ฉนั้นสภาไม่รับร่าง
 เหมายสภาจังหวัด แต่เรื่องนี่แล้วก็แล้วไป แต่เรื่องนี่มาหมายเร็ว ๆ ก็กรรมาชิลลาการจะ
 บริกษาการอีกแล้วตัดเงินดกนึ่งได้อดลงส่งมาตั้งเสีย ก็ข้าพเจ้าก็
 จะเดาเพราะอะไรจะไรหน่าได้ เพราะฉนั้น จึงดักขังดกนึ่งให้เงินดกนึ่งโดย
 ภาวสุจริต
 ละไรก็ไม่ใช่ใจ

เขตการปกครอง : เขต ๕. ถนนโยธาเทศบาล ช. นครราชสีมา

17.๕๗ น.

นายสุวิทย์ พิมพ์ธรรม (เขียนใหม่) : สำหรับกรมชลประทานได้
เก็บคอกอยู่เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ที่ข้าพเจ้าเสนอตัวนั้น ๕๐๐,๐๐๐ บาท ข้า
พเจ้าเห็นว่านั่นก็ทรัพย์สินของ ข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าไม่มีความคิดว่าไปยื่นจะ
ให้ข้า พ.ศ.๒๕๒๓ จะได้ออกใบแจ้งไว้ในกระทรวงเกษตรกรรม เพราะเหตุว่าเป็น
เจ้าหน้าที่ในเขตชลประทานเพราะมีเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินเหล่านี้
กรมชลประทานไม่กล้าให้ข้าพเจ้า กับเงินอีก ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕๐๐,๐๐๐ บาท การ
กระทำอย่างนี้ไม่ชอบ ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินเหล่านี้จะเป็นทรัพย์สินของกรมชลประทาน
กว่าทรัพย์สินของข้าพเจ้าเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะยื่นเสนอให้เงิน ๕๐๐,๐๐๐
บาทที่ขอตั้งไว้ในที่สำนักงานชลประทานเสีย ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะไปให้ใคร
เลย ๆ ข้าพเจ้าไม่เอา กลับเอาเงินมาประมาณหมื่นบาทอีก ๕๐๐,๐๐๐ บาท....

นายสุวิทย์ พิมพ์ธรรม : ขอทราบว่าเป็นคดีข้อ ๑ หรือไม่

นายสุวิทย์ พิมพ์ธรรม (เขียนใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ขอให้
สั่งไว้ในราชการกระทรวงเกษตรกรรม ไม่ใช่สำนักงานข้าพเจ้าหรือ
ภาคส่วนนี้จะเห็นความหมายที่ผิดอย่างอื่น เพราะฉะนั้นคดีของข้าพเจ้าไม่ได้
ขอความในนี้ และขอในนี้ระงับคดี จึงจึงหยุดเสียก่อน ไม่อย่างนั้นคดีนี้จะ
สามารถลง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งไว้ว่าถ้าไม่ได้รับเงินประมาณหมื่นบาท
กรมชลประทานจะยื่นการ ร้องขอคืนเงินที่จะจ่ายมา จากการขอตั้ง และข้าพเจ้าจะ
ยื่นความทราบกรมฯ ว่า ข้าพเจ้าไม่เอาเงินที่กระทรวงเกษตรกรรม มาตั้งไว้ที่ภาค
ไทย และข้าพเจ้าขอเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทเพื่อเราขอตั้งเงินนี้ แต่ว่าท่านตั้งเงิน

พล.ร.ต.ทวีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ขอจะตั้งรับ
 มาตรการ โดยให้ข้าพเจ้าไปพยานแน่ที่จะเป็น และตั้งในการ เมื่อวันที่ ๗/๗/๖๖ ราชการการ
 ห้างสามเหลี่ยม ได้รับประโยชน์เหล่านี้ คือ กิจการ จำหน่าย และเจ้าพนักงานจัดตั้งทรัพย์สิน
 คือ ไร่ในที่ดิน และ เป็นอิสระ เจ้าพนักงานได้ทำราชการตามคำสั่งพิเศษ ไม่ไปเห็นด้วยกับ
 หรืออนุมัติแล้ว

นายประสิทธิ์ ฐิติใจ (ด้านขงเขี้ยว) : ข้าพเจ้าฟังเสียงในการที่ว่า
 เป็นคำปรึกษาอันหนึ่ง เจ้าพนักงานจัดตั้งทรัพย์สิน คำเพียงสั้นว่าคงจะเพิ่มและ เจ้าพนักงาน
 จัดตั้งทรัพย์สินเท่านั้น หรือจะอย่างไร

พล.ร.ต.ทวีชัย ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : หลักการให้เงิน
 เป็นค่าชดเชยให้ตกจากกฎกระทรวงมหาดหลวงที่มีให้ไว้ ซึ่ง ข้าราชการที่พิจารณาเห็นว่าควร
 จะเพิ่มและ ราชการนั้น ซึ่งให้ใช้ราชการ เป็นส่วนที่ด้วยราชการ ที่ให้ใช้เงินในส่วนที่กฎหมาย
 โดยตรง ให้มีนั้นจะเกิดการสัมพันธ์ในวงราชการทั่วไป คือ ข้าราชการในวงในส่วนหนึ่ง
 นี้ก็เป็นควรให้ แต่ในส่วนราชการ ข้าราชการที่ไม่ตรงดีไม่ควรให้ โดยที่ราชการกระ
 ปรองมุกหรือรวมทั้งให้รับราชการตามคำสั่งพิเศษและได้เป็นค่าวิชา ๕๐ บาท

เดาว่าการรัฐสภา : ต. ผู้จัดการ มธ. กระทรวงศึกษาธิการ
 กล่าวถึงงานเดาว่าการรัฐมนตรี ก. สำนักงานสำนักกระทรวง ก. กรมการศาสนา
 จ. กรมศึกษา จ. ๗/๗/๖๖ กรมกลางกลางขง ม. กรมสามัญศึกษา ข. กรมอาชีวศึกษา
 ๑๑. ด้านกระทรวงอื่น

นายประสิทธิ์ ฐิติใจ (ด้านขงเขี้ยว) : ข้าพเจ้าเห็นกระทรวงข้างนี้
 นี้โดยสั้น โดยจะเป็นงานที่นายกรัฐมนตรี ในฐานะที่เป็นผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะ
 มาหานี้ คือว่าส่วนราชการ จะ ไม่ให้มีคนเห็นที่สามต่อผู้ว่าราชการ ในการ เกี่ยวกัน
 ๗/๗/๖๖ กรมการศาสนา มธ. ข้าพเจ้าคิดว่าหากว่าท่านได้ตั้งรัฐบาลแล้วคงจะจะได้

และเงินที่เหลืออาจไม่คงที่จึงมี ๒๓๖๖ บาท เพราะว่า เดือนสุดท้ายขาด ก็ถึงเดือนธันวาคมก็ถึง ๒๓๖๖ บาท/และจะแล้ว ๒๓๖๑ บาท ๒๓๖๑ บาทรวม

นายเน. สิริขันธ์ (เน. สวรรค์) : นายเจ้าอาบจะเริ่มต้นกรรมาธิการอย่างนี้ ก็งบประมาณนี้ติดกับงบประมาณปกติ ซึ่งนายเจ้าได้ทราบ และเห็นส่วนว่างเงินอะไรก็ตามเราจ่ายจากเงินคงคลัง ไม่ใช่ในกระเป๋าย่างที่คำนวณกรรมาธิการว่า ก็ที่ในข้อหมอดูว่าจ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินกู ก็ไม่ใช่เงินให้จ่ายจนหมด เพราะว่างบประมาณปรากฏอยู่แล้วว่าคงจ่ายอีกเขอะแยะ เก็บอย่างท่านว่าไม่ได้ จึงจะประหยัดไว้ก็คงจ่ายทางอื่น ถ้าหากว่าอย่างนี้ให้ระมัดระวัง การจ่ายที่เคยจ่ายไม่คุ้นใจ ถ้าอย่างนี้คุ้นใจ คืองบประมาณไม่เหมือนปกติ งบประมาณปกติ เขามอดูว่าจ่ายจากภาษีอากร นี่มอดูว่าเงินคงคลังหรือเงินกู ฝักรวมกลางงบประมาณ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าตัดได้ก็เหมือนกัน ก็จะเอาคงไว้ก็ต้องจ่าย พอให้ข้อสังเกตไว้ว่าไม่ใช่อย่างนี้ คือไม่ใช่ทั้งไว้แล้วไว้ต้องจ่าย ซึ่งแนวสภาอนุติ อย่างนี้งบประมาณถื่น เมื่อไม่จ่ายแล้วจะคงไว้ทำไม อย่างนั้นจะมาเป็นกันช้าไม่ตั้งก็ตั้งก่อนวัน เพราะว่าเราต้องการเก็บระมัด พูกรักมีมาพบอันแบบตาย ๒/๖

นายเสาวรี เขียมพงษ์สามศรี กรรมาธิ-การ : ความจริงรายการนี้ก็ไม่มีการแปรเศษนี้ ไม่มีถาวรสงวนด้วย แต่ในกรณีที่ข่งนี้ คือเงินไม่ไม่ได้จ่ายแล้วก็เท่ากับว่าเงินคงคลังกับของ ไม่น่าจะพูดอะไรกันอีก ประเด็นอย่าไปคิดว่า

ประธานสภาผู้แทน : เราตั้งข้อสังเกต กรรมาธิการมีข้อเท็จจริงอย่างไรก็ชี้แจงไป

- สมาชิกกรรรัฐสภา : ๒๐. สำนักงานราชเลขานุการในพระองค์ ๒๑. สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทน ๒๒. สำนักงานเลขานุการพฤษสภา ยัดเป็น ๒๒ ทวี สำนักงานเลขานุการพฤษสภา ๒๓. ราชบัณฑิตยสถาน ๒๔. ราชบัณฑิตยสถาน มาตรา ๔

- ภาคที่ ๕ งบเงินลงทุน 1. เงินปรับปรุงที่อาคารชุด 2. การส่งเสริมการเกษตร
 ๓. ๗ ๒ ทวี การช่วยเหลือการเกษตร 3. การชลประทาน 4. การชลประทาน
 ท้องที่ ๕. การสหกรณ์ ๖. การบำรุงการขนส่ง ๗. เงินทุนสำรองสร้างทาง
 ๘. การก่อสร้างทาง ๙. การรถไฟ ๑๐. การส่งเสริมอาชีพะศึกษาศา ๑๑. การ
 ไปรษณีย์ ๑๒. เงินให้เพื่อมางกัญเพื่อเพิ่มเงินประจำเดือนชั่วคราวให้แก่พนักงานเทศ
 มาง ๑๓. ต่างๆ ค่าขยายสนามบนพลาญชัยที่คลอง เมือง

17.55 น.

นายบุญระ จำปาพันธุ์ (ศรีมะเกษม) : ข้าพเจ้าขอคัดคำขยายสนาม-บึง
 พลาญชัยที่คลอง เมือง ๓ ด้านมาท เพื่อสร้างการชลประทาน เหตุของที่ข้าพเจ้าคัดคือโดย
 เหตุว่า การขยายสนามบึงพลาญชัยที่คลองเมืองนี้ที่เดิมข้าพเจ้าสร้างไว้ ทางที่ข้าพเจ้าได้ทราบ
 จากกรมการศึกกรก็บอกว่ากว้าง ๑๖ ด้านแล้วเท่านั้น ข้าพเจ้าก็สร้างไว้กว้าง ๑๖ ด้าน
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เต็มใจความจำเป็นจะต้องสร้างมากรวมกัน สมควร จะคัดเงิน
 หมายไปบำรุงทางอื่นเสียบ้าง จึงขอร้องให้มีโครงการที่ ๑๗.๕๕ ค่าขยายสนามบึงคลอง
 เมืองเป็นเวลาด 4 ปี จะต้องจ่ายเงิน ๕๐ ล้านบาท ส่วนสำหรับ ๕๐ ล้านบาทสำหรับปี
 ที่แล้วมาเราจ่ายแล้ว ๑๗.๕๕ 1๐ ล้านบาท ส่วนสำหรับปีข้าพเจ้าเห็นว่าควร จะจ่าย 1๐ ล้านบาท
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอตัดออก 3 ล้านบาท เพื่อใช้ในการสร้างชลประทานเป็นประโยชน์
 แก่ทั้งเมืองทั่วทั้งประเทศ สำหรับการชลประทานนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะต้องเอา
 ไปเพิ่ม จึงขอร้องสำหรับรัฐบาลไหน ๆ ก็ตาม เราเห็นว่าการชลประทานเป็นกระดูกสัน
 หลังของประเทศและประชาชนพลเมืองในประเทศไทยเรา โดยมากอาศัยการชลประทาน
 เป็นอาชีพที่สำคัญ แต่อย่างไรก็ตามที่ข้าพเจ้าได้พิจารณาหรือได้เข้าส่งเอกสารรัฐบาล
 เป็นสำคัญมา รัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลก็เอาใจใส่ในเรื่องการชลประทานนี้ทุก ๆ รัฐบาล
 แต่ว่าอย่างไรก็ตามเท่าที่ปรากฏนี้มันเป็นการที่ว่าส่งเสริมเฉพาะภาคกลางเท่านั้น

ที่ข้าพเจ้าถูกเซ็นชื่อ ขอด่วนยังไม่ผู้แทนภาคกลางน้อยเมื่อคำใจเสีย คือหมายความว่าเห็น
 ในขณะนั้น ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นหรือว่าสถิติตัวเลขมาให้ดูแล้ว จะเห็นว่า
 ที่ข้าพเจ้าถูกกลายเป็นจริงทีเดียว ตัวอย่างสำหรับปี ๒๔๗๑ นั้น เราก็ตั้งเงินไว้ ๒๐
 กว่าล้าน เงินรายนี้กับภาคกลางซึ่งนั้น ไม่ได้ลดภาคอื่นเลย สำหรับปี ๒๔๑๐ นี้
 การขอประทานสำหรับภาคกลางก็ถึง ๑ ล้านกว่า แต่สำหรับ^{ในปี}ภาคอื่นเป็น ๑ แสนกว่า
 แยกภาคอีสานเพียงล้านกว่าบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในการบำรุงการ
 ชลประทานนั้น ท่านไม่ได้ให้ความยุติธรรมแก่ทุกภาค ความจริงทุกภาค รัฐบาลทุกภาค
 จะต้องมีความรักชาติอย่างเดียวกันและมีความเขม้นขันแข็งอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้น
 การทำนาเช่นนี้ไม่ได้ให้แก่ภาคกลางแห่งเดียว ภาคอีสานก็มีนาไม่ใช่ข้าพเจ้าขอแบ่งอย่าง
 ขำระการยก แต่ข้าพเจ้าได้สถิติที่มีคนมารู้จักได้ว่าภาคอีสานนั้นมีนา ๗ ล้านไร่ ปลูก
 เห็นมี ๒ ล้านไร่ ภาคใต้มี-ล้านไร่ เมื่อเป็นเช่นนี้การขอประทานอย่างปี พ.ศ.
 ๒๔๑๑ ภาคใต้ไม่ได้อะไรเลย และภาคทางทะเลก็ไม่ได้เลย แต่ภาคทวายปี
 ๒๔๑๑ ได้ ๑๒,๒๑๐ บาท ภาคอีสาน ๑๔/๔๔ ๑๔๐,๔๔๐ บาท ภาคกลางสำหรับปี
 ๒๔๑๑ เงินงบสำหรับเงินสำหรับจ่ายทั่วไปไม่ได้เกี่ยวกับโครงการ เช่นโครงการ
 สุพรรณ-นครนายก ที่มี ๑ แสนกว่าบาท ที่มีรวมโครงการสุพรรณอย่างนี้ ก็ได้
 เพิ่มขึ้นรวมทั้งโครงการนครนายก - เขื่อนบุรี มาแบ่งสอง ผังอันคนเจ้าพระยา
 รวมเข้าจำนวน ๑ ล้านกว่าบาท เงินนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่การยุติธรรมเลย
 ข้าพเจ้าขอรับรองแน่นอน ว่าถ้าเจ้าเกษตรแปดปีมากกว่าเจ็ดปีเกิน สดว่าไม่ได้รับผลประโยชน์
 ประโยชน์อะไรเลย แต่ตั้งแต่ปี ๑๙๑๗ จึงหวังว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย
 นอกครั้งนี้ข้าพเจ้าแปรให้แก่ภาคอื่น ๆ ซึ่งเป็นผู้เสียภาษีอย่างเดียวกัน อยากให้มีความ
 ยุติธรรมได้รับความยุติธรรมเท่ากัน ข้าพเจ้าเคยแปรวิธีหลายอย่าง แต่ไม่เคย
 ได้อะไรสักอย่างเดียว ข้าพเจ้าขอรับรองสมาธิแก่สิ่งเหล่านี้ได้ช่วยข้าพเจ้าด้วย ในการ

ที่ข้าพเจ้า กำนันคึกคักฯ ขยายสนามบินลอบ เมืองนี้ใหม่แก่ภาคอื่น ๆ ภาคอีสาน ภาคเหนือ หรือภาคใดก็ตามแล้วแต่ทางกระทรวงจะจัดจัดทำกัน เรื่องนี้ก็เนื่องจากว่าข้าพเจ้าอยากจะพูด ถึงภาคที่สำคัญที่ควรจะได้เอาใจใส่ มีพลเมืองมากก็คือภาคอีสานมีพลเมืองถึง ๑ ล้านคน เมื่อเห็นเช่นนี้แล้วการได้รับการบำรุงส่วนราชการทำให้ส่วนราชการต่าง ๆ เติบโตขึ้น เกี่ยวกับการพัฒนา ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้รับการบำรุงอะไร ซึ่งข้าพเจ้าเกิดเจ็บจนมาก การพัฒนาของภาคอีสานอย่างนี้ หรืออย่างนั้น การขอพระราชทานก็ไม่ได้มีการช่วยเหลืออย่างใดเลย จนภาคอีสานเห็นจนจึงลงมา ถูกตบก็ลงจะเลยไปเห็น เมื่อเห็นเช่นนี้แล้วควรจะช่วยให้ช่วยเหลือบำรุงทางภาคนี้บ้าง แม้ตัวที่สำคัญมีอยู่หลายรายเหมือนกัน ก็อย่างกำนัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าจะคิด *คำปฏิญาณตนของข้าพเจ้า* เป็นจำนวนหลายแสนหลายล้าน ถึงจุดนี้ว่ามากน้ำไหลมำท่วมชาวบ้านไปได้รับการสรรเสริญ ข้าพเจ้ามาจึงขอฝากให้ช่วยภาคอีสานลงหลายครั้งเป็นเงินทั้งหมดที่ข้าพเจ้าจำใจให้ ดูเหมือนข้าพเจ้าขโมยเงินจากพระที่นั่งผู้ว่าราชการเป็นเงิน ๒๐ ล้าน ๑ แสน ๑ หมื่น ๑ พัน ๑ ร้อยบาทกว่า มีเคยมหาศาลทางตั้งนั้น อย่างน้อยก็ข้าพเจ้าพูดแบบนี้ พูดอย่างไรก็ได้รับความเห็นชอบในฐานะที่เป็นเมืองด้วยกัน กระนั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเล่าถึงความจริงไม่ทางภาคอีสานให้ต่างทั้งกลางใจพร้อมทั้งว่า ภาคอีสานที่ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การปกครอง คือการช่วยเอาไปเอาอย่างนี้ ซึ่งเป็นคำปฏิญาณตน นอกจากนั้นไม่มีอะไร ภาคเหนือที่ป่าไม้ ภาคใต้ที่มีแร่ดีบุก ภาคอีสานที่มีการล่าอาณานิคม แต่การล่าอาณานิคมไม่ได้รับการบำรุงจากรัฐบาลเลย ไม่มีการไปช่วยอะไรกัน รัฐบาลเคยบอก ว่าภาคอีสานเห็นว่ามีฐานะสูงไม่เหมาะแก่การทอดทิ้ง แต่ข้าพเจ้าเห็นแล้วว่าตั้งแต่อยู่ในสหภาพร่วมกับเพื่อนจากภาคอีสานด้วยกัน สักวันก็ว่ามาแต่กำลังมองไว้จึงจะมีการขอพระราชทานให้ช่วยใหญ่นี้ก็ได้ขอเรียกร้องและขอสงวนให้ท่านสมาชิกสภาผู้ว่าราชการ เป็นโครงการที่ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นประโยชน์หนึ่งดูเหมือนข้าพเจ้าทราบ ว่า ทางหลวง ๓ จะให้ ๑๐ ล้าน แต่ในงบประมาณนี้ไม่ได้เลย เห็นว่าพวกข้าพเจ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือเลย เพราะฉะนั้นความเป็นอยู่ของภาคอีสานนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนให้แจ้งว่าเป็นจริงอย่างนั้น ถึงการกำหนดของเราลำบาก

นายแดงมิตร อภิสิทธิ์ (กรมวิชาการ) : ข้าพเจ้านึกได้ว่าไม่ได้
 สามารถไว้ แต่ข้าพเจ้าเคยจะพูดข้าม ว่าก็สมควรจะชี้แจงว่า ที่ถาวรก็พูดกันว่าไม่ได้
 ใจงั้น ท่านได้แปรคดีไป ๓ รายการคือ รายการแรกก่อนจะเอาเงิน 10 ล้านตั้งเป็น
 กรมวิชาการสำหรับจัดการงานวิชาการนี้ จากนี้ขอเรียนว่าถาวรก็ได้มี รัฐบาลจะตกลง
 กับมติของคณะรัฐมนตรี เราหาความขาดและผลประโยชน์ไปส่งประเทศ ข้าพเจ้านึกได้ว่า
 งบ รัฐบาลก็จะตกลงหาเงินหาโครงการหนึ่ง จำไม่ได้ ซึ่งอย่างไรก็ดี รัฐบาลก็ตกลง
 ว่าจะมีเงินสำหรับกรมวิชาการแล้วแต่เป็นจำนวนเงิน รัฐบาลว่าเงิน ซึ่งเข้าใจว่า
 กรมวิชาการขาดและขาดเงินส่วนหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าจะไม่คิดว่าใคร จะเอา
 งบอะไรอุดหนุนบ้าง ส่วนหนึ่ง จะเอาไปตั้ง ๓ ล้านไปตั้งเงินอุดหนุนราชการ ข้าพเจ้า
 เสียใจจะพูดไม่ได้ เพราะว่าเป็นงบประมาณของวิเทศไปเพิ่มสามล้าน ถ้าไม่แล้วมติกรม
 วิชาการ แล้วงบ วิทยาลัยกรมวิชาการได้ ๓ ล้านมาช่วยกรมฯ ถึงแม้ว่าจะส่งงบ
 วิชาการมาหาไปอุดหนุนให้ไม่ได้โดยมติซึ่งก็จะเป็นประโยชน์กับประเทศไปส่งประเทศ ไปตั้งที่ต่างต่าง
 กรมวิชาการจะลดจำนวน ในฐานะที่เป็นรัฐบาลหรือในฐานะที่เป็นกรมฯพูดขอทราบ *พูด*
 วิชาการที่พูดสถิติอยู่ในความช่วยเหลืออยู่ในความรับผิดชอบนี้ ไม่ใช่รัฐบาลโดยที่พูดกลไกจะ
 ปล่อยให้ท่านเองตามไปมีเท่านี้ รัฐบาลจะตกลงพิจารณา แต่ซึ่งก็จะตกลงแล้วแต่เหตุการณ์
 ของบ้านเมืองอาจมีอะไรจะเกิดขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็จะรับผิดชอบไม่ได้เพราะ
 หนึ่งประเทศตกตาม เว้นแต่จะไปลดรายจ่ายกลางกลางบ้างก็ รัฐบาลไม่รับผิดชอบ
 ในทางส่วนรวมรัฐบาลก็รับผิดชอบโดยทั่ว ๆ ไป ในเรื่องที่ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่ทบท รัฐบาลก็ตกลง
 ส่งไป ส่วนหนึ่งจะไปประเทศกลางก็โดยส่วนรวมไม่ใช่ว่าความขาดแล้วข้าพเจ้าคิดว่า
 รัฐบาลจะตกลงรับผิดชอบเป็นเต็มภาค เพราะฉะนั้น ประเด็นนี้ก็ไม่ใช่ว่าแต่พิจารณาถึงเขต

นายสุวิชัย เทชะเศรณฐ (เชียงใหม่) : สักว่ากรมวิชาการชี้แจงให้

ข้าพเจ้าก็เข้าใจ สักว่าไม่ใช่ไม่เข้าใจ ก็ไม่ใช่ใครคิดไว้แต่ไม่ใช่ คิดเงินแต่คิดเงิน

3 คำขานแล้วใบเสร็จก็จะถือว่าแปรสัทธิหรือแปรสัทธิเอาด้วยกันไปแล้ว ก็
 นำตนไปยื่นแปลรายนการใบ เราชอบที่จะคิดว่าควรตั้ง/ดูน้ำหนักมากกว่าที่ หรือไม่ได้เลย
 แต่ข้าพเจ้าไม่ลงมือเขียนใบรายชื่อว่าที่ล่าช้าแล้ว ๒ ล้าน ใบงมจ่ายพิเศษไม่กี่ที่จ่ายเป็น
 เงินอุดหนุนติดหนี้การที่ ข้าพเจ้าขอเรียนว่ายังคงเหลืออยู่ เพราะเหตุใด ขอลง
 หนักพิจารณาตามบรรพมาจะนับถือว่าเงินจ่ายพิเศษที่ ข้าพเจ้าจึงนึกถึงว่าลดลด-ลด
 ในความผิดเพี้ยนของกรมการปกครองที่ส่ง ส่วนต่างว่าจะข้ามเสียใบเสร็จการ เหตุการ
 จะเพราะเหตุใด ใบเสร็จการลดลดเสีย ไม่ดีใครที่จะตั้งดูตามบัญชี จริ่งกุ่ม ข้าพเจ้าได้
 ได้รับยังใบสลาที่นำหลายครั้งแล้ว ข้าพเจ้าขอขอลงข้อข่า เสนอการการส่งเลิกใช้ตามมติ
 ปลาย ๒๐-๒๐ มาที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อเกิดข้อสงสัยทำแบบ
 เป็นอย่างไร จะไม่ไปขึ้นข้าพเจ้าขอขอลงข้อข่าในที่ใดที่ใด ข้าพเจ้าขอขอลงข้อข่าใน
 กว้างไปมาจะเป็นอย่างไร ก็คิดในข้อสงสัยแล้วที่และที่เป็นอย่างนี้ คือเกิดข้อ
 ขี้เกียจเลยก็เลยตาย ที่ข้าพเจ้าแปรสัทธิไปใช้เรื่องอะไรส่วนตัวข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้า
 เหมายจะช่วยรัฐบาล ข้าพเจ้ามุ่งหมายจะพยายามให้ความถูกต้องจะเกิดขึ้นในเวลา
 ข้างหน้า เพราะเหตุใดข้าพเจ้าได้ชี้แจงเมื่อที่ที่แล้ว ว่าขมแต่จึงหวัดเพื่อขบรู้อีกเวลาออกไป
 ก็ครั้ง คือ 4 ครั้ง และกำลังจะเอาออกไปเมื่อครั้งที่ 5 มีชาวเพื่อขบรู้อีกขบรู้อีก
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเรื่องหรือไม่ เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้ากล่าวมาที่เป็นที่ควรค่าที่
 จึงยกมาให้สามารถส่งข่าไว้ในความถูกต้องที่ เมื่อท่านเห็นว่าควรตั้งไว้สักเท่าไร
 ภาว่าแปรสัทธิแล้วแล้วแต่ไม่พอใจ ข้าพเจ้าจะขอลงข้อข่าว่าแปรสัทธิ จะเข้าไว้ว่า
 จะดำเนินการอย่างไรบ้างเช่นนี้ ทนได้ แต่เป็นการช่วยส่งเงินไปทำางไว้จะขบรู้อีก
 ไปทางทางทำเป็นดี-จากรในคำนี้เป็นผลดีแก่ประเทศชาติอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่
 ภาว่าข้าพเจ้าไม่เลยผลดีจะทางทางทำางรัฐสภาในทางที่ประสงค์ธรรมแต่ตั้งก็เสีย
 และภาว่านี้เป็นสมาชิกที่ ขบรู้อีกขบรู้อีก คือความที่ขบรู้อีกขบรู้อีก ความนี้ผู้ใดจะลดขบ

เหตุผลที่ได้เสนอไว้ว่าโดยชี้แจงข้อแตกต่างไว้อย่าง หรือหาไม่ หากว่าท่านมีทางที่จะช่วย/น
เกิดขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่เกิดใจ ข้าพเจ้าก็จากกฎโทษขนาดนั้นว่าคนที่เกิดขึ้นแล้วส่วนรวม
แก่ประเทศชาติ และเป็นที่เบียดเบียนบ้าง ๆ ข้าพเจ้าจะฝากให้แก่ประเทศ ที่ข้าพเจ้า
หวังผลเพียงแค่นี้

พล. โส วิเศษ วิจิตรสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :

สำหรับเงินช่วยเหลือสหประชาชาติที่ได้ตั้งงบมาเหลือ 17 ล้านบาท ซึ่งถือโอกาสชี้แจงว่า
เงินจำนวนนี้ ข้าพเจ้าว่าจะเห็นการไปถึงกับมากเกินไป และถ้าจะกดลงไปถึงกว่านี้
ความทุกที่ที่นำมาเสนออีกได้ข้อแล้วละก็เข้าใจว่าเงินที่คงจะไม่ตก ในขณะที่ไม่ทางเข้าใจ
แล้วว่าเรายังมีทหารฝ่ายสหประชาชาติค้างบัญชีมาบ้าง เราคงจะยึดมั่นที่เราใจกว้าง คือ
ยึดยึดมาตรการทหาร ซึ่งอยู่ในเวลาที่จะต้องใช้จ่ายเงินก็คือว่า เราจะต้องบำรุงเขาให้
ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าตงงาน ค่าซ่อมแซม ที่เป็นเรื่องปกติทั่วไป นอกจากนั้นเป็นรายวัน
เหลืออยู่เกี่ยวกับเรื่องยี่สิบสี่ชั่วโมงจะคงจะปฏิบัติอยู่ หมายความว่าเราจะต้องกดลงไปหัวเมือง ซึ่ง
เราจะต้องกดค่าใช้จ่ายให้ นอกจากนั้นยังมีเรื่องที่ว่าในการเสียหายซึ่งเกิดกับทางรัฐ
ซึ่งเรียกหลังจากเขาไม่ได้ เป็นว่าในวงการยึดมั่นถึงแก่กร บมวิธานทร เสียหายที่คง
จากจุดที่เหตุถึงแก่กรรมคดี ที่คงคาดกันเงินจำนวนนี้ขอจะช่วยให้ตามคดีเงินที่สงวนแล้วต่ำกว่า
1 ล้านบาท เข้าใจว่าไม่ตก ในขั้นต่อไปยังมีเรื่องตั้งค้างจากปีแล้ว ยังไม่เสร็จสิ้นเป็น
ว่า เรื่องค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าตงงาน ละไรก็แต่ไรต่าง ๆ คือหน่วยต่าง ๆ ตลอดทุก
กระทั่งการซ่อมแซมทหารที่ค้างมาจากปีที่ผ่านมาบ้าง บางเจ้าเขาได้ให้ขยายซ่อมแซมและ
ให้สวดแต่ใหญ่ ส่วนที่จะตั้งงบจากปีมีที่ ประมาณ-เวลาไว้เฉพาะที่เขียนแต่เพียง เข้าใจ
ว่าเงินจะร่วม 2 ล้านบาทเศษ เรื่องเงินเช่นนี้ เพราะฉะนั้น เวลาที่งบอยู่ขึ้นมาเรา
ก็ถือโอกาสถามเขาไม่ได้ เท่าที่รวมกันคิดว่าเขาได้พยายามจะไม่ให้เงินที่สูงสุดแต่จาก
เขาจึงไม่เสร็จ เกี่ยวกับที่มาเราคงจะรักษาสืบต่อไป ว่าที่ เหลือ 17 ล้านบาทเป็นจำนวน

จำนวนที่จะได้สิ่งที่เป็น ที่ถึงด้วยมากก็เกี่ยว เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ท่านทราบไว้
 นายพราน พุทวงศ์สง่า (สกลนคร) : สำหรับรายการใช้ทุนว่าได้ข้อแปรสัทธิคดี
 เข็มนกแล้ว แต่ในทำนองราชการ ทนายความว่าที่ได้ข้อแปรสงวนไว้และรายงานที่บอกกล่าว
 ทุกราย การไม่เห็นด้วยกับผู้แปรสัทธิ และมิได้บอกว่าคุณแปรสัทธิพิทักษ์หรือในข้อใจ
 แต่สำหรับบันทึกเข้าตัวข้อว่า ข้าพเจ้าสงวนไว้แต่ระหว่างที่เกิดโดยฉับงัด
 เหล็กทองจะไม่ได้อีกได้ หรือถูกแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอลงอยู่ในบางกรณีเงิน สักยกดเงินเดิม
 20 หน้าตาม ที่ได้ข้อไป/๑/๑๗๗/๑๓๑/๑๓๑/๑๓๑ 17 หน้า แต่เมื่อข้าพเจ้าได้ตรวจแล้ว ได้
 ในรายการแปรสัทธิของรัฐบาลที่ติดไป 3 ข้อที่ได้ทำไปไม่เพียงความประสงคของผู้แปรสัทธิ
 ซึ่งหลายใบจากเขาถึง 7 รายก็ไม่ เพราะฉะนั้นในเมื่อกรรมาธิการติดไปนี้ไปช่วยเหลือในกรร
 เภทซึ่งข้าพเจ้าขอติด 5 หน้า ในข้อ ข้อที่ ตั้งใจว่าจะไปช่วยทำเรื่องหลังซึ่งเงินบำรุง
 ที่ตั้งมีในพ.ศ. 24๑๐ ที่ 177 ไม่ติดที่ เราตั้งไว้แต่ พ.ศ. 24๑๐ที่ เราได้ติดมาย่าง ผู้
 แปรสัทธิติดมาเท่านี้ ซึ่งข้าพเจ้าลคิดแล้วว่าครั้ง พ.ศ. 24๑๑ ซึ่งระหว่างที่เรายังไม่ได้
 ไซ้เงิน เพราะว่างบประมาณยังไม่ทันจะมาได้ในพ.ศ. 24๑๐ ก็ที่เห็นเรื่องของงบประ
 มาณ 24๑๑ ซึ่ง พ.ศ. 24๑๐ แล้วในกรรมาชมนบูรณะหลังที่ควรจะต้องไว้ มิฉะนั้น
 การบำรุงหลังนี้แต่ครั้งหลังซึ่งมิได้ตั้งสมทบบูรณะหลังนี้ไว้ 17๗๗๗ ซึ่งกรรมาธิการ
 นี้จะต้องเสียภาษีบุคคลกร แต่เหตุใด พ.ศ. 24๑๐ จึงมิได้ตั้งสมทบบูรณะหลังนี้ไว้ให้
 เขา ซึ่งไม่เห็นเหตุรณอย่างอื่น ในที่ผู้กรรมาธิการก็คิดว่าผู้แปรสัทธิไม่เพียงกล่าว
 ซึ่งข้าพเจ้าลคิดแล้วท่านละ 4๐๐ กว่าบาทที่ไม่รู้จะไม่ทำอะไร ทางกรรมาธิการก็ไม่ได้จะ
 การจะหา โทษ ๆ กรรมาธิการติดแล้ว ข้าพเจ้าลคิดจึงประเดี๋ยวจะเห็นด้วยที่กรรมาชิ
 การติดที่กรรมาชมน บูรณะมากกว่าไปเห็นใจเป็นผู้แปรสัทธิขอแปรสัทธิแล้วแต่จะเห็น
 ชาติ สำหรับข้าพเจ้าลคิดเงินสมทบบูรณะหลังนี้ไว้ว่าราชการจักร ซึ่งจะเป็นการยุติ
 ธรรมได้ไว้ ๓ ชุดท้าย สกลให้ท่านประมาทพิจารณา

ชั่วคราว

นายสีห์ กัญฉกร (ล่างหลง) : ข้าพเจ้าได้ขอแปรสภาพไว้ในรายการเงินเพิ่ม
เพิ่มพิเศษที่ ถัดลงเงินจำนวน 300 ล้านบาท ถัดที่ข้าพเจ้าจะพูดไป

ประธานสภาผู้แทน : ที่ข้าพเจ้าได้พูดไม่ได้หมายความว่าพูดในฐานะเป็นผู้
ผู้แปรสภาพ คือได้พูดในฐานะที่ว่าเพราะกรณีการโต้แย้งถก กับกลุ่มในสภาแล้ว ตาม
ก็อ้าง เวลาจำแปรสภาพ ถ้าแปรสภาพไม่ได้จริงไว้ เพราะฉะนั้นจะพูดก็พูดในคำที่กรมการ
เพิ่มลดเงิน

นายสีห์ กัญฉกร (ล่างหลง) : เถอะครับ กวางไรก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : นี่ดีไปไหนครับดิ้นเงิน

นายสีห์ กัญฉกร (ล่างหลง) : โยละครับ 350 ล้าน เงินเพิ่มพิเศษ

เพราะจำเกิดชั่วคราว ถัดที่ข้าพเจ้าจะพูดถึงการ 77/4 แปรสภาพ ข้าพเจ้าจะขอเรียน
เห็นตรงกลางความตั้งใจจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนในที่นี้ว่า ข้าพเจ้าได้แปรสภาพไว้ว่า
ไปตั้งเป็นเงินส่งเสริมการลดหนี้ คือในการที่ข้าพเจ้าได้ตั้งเงินในเบื้องต้นนี้ เมื่อข้า
พเจ้าได้ชี้แจงวงความประสงค์กรมการแล้ว ข้าพเจ้าได้ตั้งเงินลดหนี้ไว้เพิ่มเป็น
รายว่าพิเศษ ส่งเสริมการลดหนี้ นี่ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงกลุ่มพิเศษแล้ว เงิน 350 ล้าน
นี่เป็นเงินเพิ่มพิเศษประจำเกิดชั่วคราว ข้าพเจ้าก็ได้กล่าวถึงความผิดปกติของตัว
การลดหนี้แต่เดิม แต่ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาตามลำดับแล้ว ถัดที่ได้ส่งมอบกรมการ
โดยคณะพิเศษและได้ความว่าเงินเพิ่มพิเศษเฉพาะเงินพิเศษ 350 บาท ซึ่งคิดเรื่อง
30 ล้านบาทส่วนนี้เงินพิเศษช่วยเหลือข้าราชการบางชนิดก็ได้ เถอะละกัน ในการ
ที่ข้าพเจ้าจึงขอตัดลด 1 ล้านบาท เมื่อคณะกรรมการส่งเสริมการลดหนี้และดูสภาพ
อื่น ๆ เถอะ เพราะว่าข้าพเจ้าได้กล่าวถึงเงินเบื้องต้นนี้ด้วยเป็นประการสำคัญ เมื่อกล่าว
ว่าเพราะเหตุว่าข้าพเจ้าได้กล่าวถึงเงินเบื้องต้นนี้ด้วยเป็นประการสำคัญ เมื่อกล่าว

ได้มีความแตกต่างกันในเรื่องเครื่องแต่งตัว โดยเขาเห็นว่าใส่เสื้อเครื่องแต่งตัวสวย
 นวลจากที่เขาส่งสรรหากรวมกันที่ ซ้ำทว่ายังมีของสิ่งหนึ่งที่จะให้เป็นที่ประหลาด
 สิ้นเปลืองไป จะที่เขาส่งสรรหากรวมกันจะสิ่งที่จะเป็นที่ประหลาดที่เขาส่งสรรหากรวมกัน
 ซ้ำทว่าเห็นว่าเขามีการช่วยเหลือกันใจเสนาบดีจลาจลในทางประเศในไทย เป็นเรื่องดีซึ่ง
 เพราะเหตุว่าในการที่เราระงับตัวซึ่งคิดแล้ววาทถ่างประเศต่างเป็นที่นี้ จะเป็นการ
 ถูกต้องโดย เราว่านี่จะต้องมีสิทธิแล้วซึ่งภายในประเศต่างเราให้พวกนี้ผู้ที่จะทำได
 จะที่นี้ แล้วว่าทำไมจึงมีการส่งเสนาบดีมาที่ ซ้ำทว่าในประเศแล้ว ซ้ำทว่านี่แจ้งได้ว่า
 เราจะได้อะไรแน่ โดยที่ว่าการต่างแดนเขาส่งมาโดยที่ชื่อว่า ๕๕๕ ถึงให้พวกนี้ผู้ที่จะ
 ในทางผู้ส่งถึงในงานเขาส่งถึง ถึงแล้วที่เมืองเป็นผู้นำในประเศที่เราที่ ยืนแต่
 มีรัฐบาลด้วยละ ๆ ได้ว่าที่ส่งเสนาบดีที่นี้ ได้มีผู้ส่งมาที่เขาส่งมา ถึงที่จะเห็นได้ว่า
 การส่งเสนาบดีมาที่นี้โดยที่ประเศในรัฐประเศละ ๆ เขา ซ้ำทว่านี่ว่าในการที่นี้ได้
 ผลที่นี้ เราจะทำใจถึงว่าไม่ได้โดยเพราะอะไร เราควรจะแก้ไขให้โดยกลบเกล็นไปโดย
 ที่เห็นเสีย แต่ที่พิจารณาแล้ว มีอยู่ ๒ ทาง คือ ทางหนึ่งคือส่งจากวิจิตรคำเพ็ญใจไป
 เพราะสม เราจะทำที่นี้ ซ้ำทว่านี่ที่จะให้รัฐประเศผู้ส่งมาโดย ได้มีการส่งประเศ
 ในแง่ที่ว่าจะได้มีประโยชน์เกินกว่าที่มันได้คาดหมายไว้ เพราะฉะนั้นในการที่ซ้ำทว่า
 ได้แก่ที่นี้ในทันที ซ้ำทว่านี่จึงเห็นอย่างถึงว่า จะได้รับความร่วมมือจากสมาชิกสภาผู้
 แทนและรัฐบาลด้วย และที่ซ้ำทว่านี่ได้แก่ที่นี้ด้วย เหตุผลที่ซ้ำทว่านี่ได้กล่าวมาแล้ว
 และนอกจากที่การส่งเสนาบดีมาที่นี้ เราจะต้องมีผู้ส่งมาโดยที่โดยกลบเกล็นและ
 เรงเรียนต่อ ๆ สิ่งที่เราจะได้อะไรดีที่เห็นค่าหรือจากการยอมรับ ตลอดชีวิตที่มันมีผล
 ตามมาแล้ว ตลอดเวลาที่มันมีการส่งเสนาบดีมาโดยที่นี้โดยกลบเกล็นที่จำนวน
 มาก ที่นี้หากว่าถ้าเราไม่คิดการที่ส่งเสนาบดีแล้ว มันก็จะเห็นค่าที่นี้จะเอาผลออกมา
 ที่มีอยู่ไปถึงไว้กับเขา ทางประเศที่นี้โดย มีได้โดย ฉะนั้น ซ้ำทว่านี่จึงเห็นว่า

ข้าราชการไปเมืองกลับ ๓๒๐ ล้าน สำหรับปี พ.ศ. ๒๔๘๖ และในปี ๒๔๙๐ ที่ เราตั้งไว้
ช่วยข้าราชการถึง ๓๕๐ ล้าน และในปี ๒๔๘๑ และ ๒๔๙๑ ~~ที่ ๓๗๗/๖~~ ไม่พอจนกว่าจะถึง

เงินจำนวนใด จำนวนหนึ่งซึ่งรัฐบาลหรือสภาจะขอตั้งไว้ตั้งไว้ช่วยเหลือประชาชนแก่ ~~ที่ ๓๗๗/๖~~
แต่อย่างหนึ่งอย่างใดเลย เมื่อเราจะเห็นว่าการขาดเงินทำให้ไปปฏิบัติราชการไม่ได้

รัฐบาลหรือสภาจะจัดก็ตาม แต่อย่างหนึ่งว่าประชาชนเลยเห็นใจว่าเราจะตั้ง
ปฏิญาณเสียตรงของประชาชนเสียเลย เมื่อเขาเห็นเขาไม่ตั้งใจแล้ว ก็ว่าเห็นที่จะต้อง

ดำเนินการที่จะแสดง - ทว่า การขาดเงิน หรือสิ่งที่ต้องช่วยลยก็มีมากมายจนไป
จริงได้ ถ้าไม่ได้อะไรที่ติดใจในบางสิ่งก็เลย เช่น ขาดเงิน หรือเงินขาดเงิน เห็น

เมื่อเราที่แล้วเราจะไม่เห็นด้วยแล้ว รัฐบาลที่ได้ลงไว้ ก็เมื่อเรากลับมาเห็นไว้ว่า
เราประชาชนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนที่ เพื่อจะช่วยเหลือประชาชนให้ดีขึ้นใหม่ ก็เมื่อเรา

จะรับแต่เพื่อให้ข้าราชการอย่างเดียว ไม่ช่วยเหลือประชาชนเห็น จะเห็น ขบวนการ
เพราะฉะนั้นในการที่เราจะยดในแต่ทางรัฐบาลหรือสภาควรที่จะให้ช่วยเหลือ

ข้าราชการ นอกที่เห็นไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าจึงขอจะขอความกรุณา สนิทรมนแก่รัฐบาล
ว่าที่มันจะช่วยเหลือประชาชนโดยมีภาคเห็นภาลไม่ตกลงกันแล้ว ก็ขอให้ทั้งขบวนการ

มาช่วยมาในรัฐสภาเสียว่าจะช่วยเหลือจริง ๆ ไม่ใช่ว่ายังมีอีกสักเห็นจะให้ แต่ไม่เห็น
การแก่เลย เราจะไม่ได้อะไรในขบวนการแก่เลย ก็เมื่อเราตั้งไว้ในขบวนการแก่เลย

เราหาได้มีความเห็นอย่างอื่นอย่างใด หรือสงวนไว้เห็นสมควรแล้วขอความกรุณา รัฐบาล
และสภาผู้แทนที่จะช่วยเหลือประชาชนว่าได้เห็นด้วยแล้วประชาชนเสียเลย ไม่ใช่ว่าเราจะ

เห็นอย่างสูงข้าราชการและพวกเราเห็นกัน ถ้ากล่าวเราไม่ตั้งใจไว้ก็เท่ากับว่าเราไม่
ได้เห็นด้วยแล้วโดยประชาชน ตั้งแต่เมื่อมีการเลือกตั้งขึ้นมาก็มาเราจึงจะช่วยเหลือ ~~ที่ ๓๗๗/๖~~ แต่

ก็เมื่อเราไม่ตั้งใจไว้แต่ที่เห็นด้วยแล้ว ~~ที่ ๓๗๗/๖~~ การแก้ไขช่วยเหลือไม่เห็น
เพราะฉะนั้น ข้างฝั่งสภาผู้แทนและขบวนการ ~~ที่ ๓๗๗/๖~~ ก็โปรดตั้งเห็นถึงขบวนการ

๑๑.๔๓ น.

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (อ้างตง) : จุดหมายที่ผ่านนายกรัฐมนตรีในแง่ตรงกัน
 ข้าพเจ้าเหมือนกัน ก็คือการที่จะหวังไว้จ่ามเงินเพื่อช่วยเหลือข้าราชการ ข้าพเจ้าก็เห็น
 ด้วย แต่ที่ข้าพเจ้าคิดออก ๑๖ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการว่าข้าพเจ้า
 คิดใจในนโยบายของรัฐบาลที่วางไว้ เกรงว่ากิจการที่ข้าพเจ้าเป็นการช่วยไม่ได้โดยเต็มที่
 กว้าง พ.ศ. ๒๕๐๑ เราจึงช่วยเหลือเป็นเงินเป็นปีละสามแสนบาท ๑๐ ล้านเศษ พ.ศ.
 ๒๕๐๒ เราก็เป็นเงินเป็นปี ๒๒๑ ล้าน ปีนี้เราเพิ่มอีก ๒๕๐ ล้าน ข้าพเจ้าในฐานะที่
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็คิดว่ามากที่จะเห็นการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปด้วยดีแล้ว แต่ว่า
 การที่ข้าพเจ้าได้ขอตัดมาในขั้นตอนนี้เกรงว่า การดำเนินการของรัฐบาลที่มุ่งประสงค์ที่จะ
 นั้นจะช่วยเหลือข้าราชการไม่ได้โดยเต็มที่ จึงได้มีมติในสภาผู้แทนราษฎรไว้ว่าเราจึงจ่าย
 e เพิ่มขึ้นก่อน ซึ่งข้าพเจ้าว่าการช่วยเหลือไม่ได้โดยเต็มที่ที่เราจัดเดิม ๗/๗๗ หรือใช้วิธีการ
 แบบใหม่ นำวิธีการของข้าพเจ้าในการที่จะดำเนินการปรามปรามผู้ทุจริตให้เป็นประโยชน์
 แก่รัฐบาลคือรัฐมนตรีหรือสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่เห็นด้วย นั่นเป็นนโยบายที่
 ข้าพเจ้าไม่ขอเปิด เสร็จแล้วของข้าพเจ้ามีชื่อ ของรัฐบาล ๗/๗๗ ที่นั่นมีชื่อ แต่ก็จะช่วย
 พังของข้าพเจ้าในฐานะผู้ควบคุมราชการแผ่นดินบ้าง และในการที่ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ว่า
 รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือที่คิดว่าว่า ตามที่คณะกรรมการได้ตั้ง ๒๕๐ นี้เมื่อเอาไปใช้
 ในความเป็นอยู่ของข้าราชการแล้ว ๗/๗๗ ข้าราชการจะได้รับความอยู่เย็นเป็นสุขไม่ร้อง
 แกรงแกลกระเซอถลันสัก หรือได้รับความทุกข์ และประชาชนจะไม่ได้มีการกล่าวหาโดยทุจริต
 แต่ที่ขอตัดมาแล้วเอาไปใช้ในทางอื่นซึ่งมีปรากฏการณ์อยู่แล้ว ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่สนับสนุน
 ในการช่วยเหลือข้าราชการ ข้าพเจ้ากลับเป็นห่วงมากกว่ารัฐบาลอีก เพราะว่าการเหล่านี้
 นั้นที่เคยเห็นมาแล้วไม่ยึดถือสิ่งหนึ่ง แต่ยังคงกลับเป็นห่วงในการพูดเพื่อดีความของชาติ ซึ่ง
 ส่วนมากจะสงสัยคิดว่า ข้าพเจ้าไม่เลียดการคุ้มครองเลย อย่างนี้จะมีประมาณ ๒๕๐๑ ข้าพเจ้า
 ขอตัดความตกลงมีมติในสภาผู้แทนราษฎร ๕๐ ล้าน คณะกรรมการที่ได้อนุมัติให้ที่คราว ๒๐

อย่างนี้ ถึงประมาณนี้ถึงขั้นที่ว่าฉันแล้วจะไปจ่ายและเกาะรวมการ เดียวได้อะไร
 เราที่มีทั้งในเรื่องบำรุงเศรษฐกิจของ ๕๐ ด้านนั้น บำรุงใคร เราก็สร้างถนนหนทาง
 การชลประทาน ส่งเสริมการค้าขายปรามโรคระบาด ปรามโรคภัยไข้เจ็บเพื่อประชาชน
 มีการสำรวจ มีการมหาดไทย มีการทุกสิ่งทุกอย่าง นั่น ~~7/7~~ เพื่อใคร ก็เพื่อประชาชน
 เพราะฉะนั้นในการที่จะพิจารณาและพิจารายการแล้ว ก็ต้องวางประมาณขึ้นไว้และพิจาร
 รายการนั้น ก็เป็นความไม่ยุติธรรม อย่าง ~~7/7~~ เช่นเดียวกับเรื่องเงินเพิ่มของข้าราชการ
 การนี้เป็นอัน เราว่าเงินเพิ่มข้าราชการ หัวใจไม่เพิ่มแต่ราชการ หากเป็นเช่นนั้นไม่
 ในงบประมาณทั่วไปนั้น งบประมาณบำรุงส่งเสริมราชการที่สูงกว่า ~~7/7~~ หลายเท่าเดียว
 กัน ครองก็ร่วมการใช้จ่ายในวง ~~7/7~~ ราชการได้คิดทอนลงไป เรื่องค่าใช้จ่ายและกา
 จรเป็นอัน ที่มีเรื่องลดเงิน ๓๕๐ นี้ รัฐบาลก็ยังไม่ได้เพิ่มเงินให้แก่ข้าราชการเลย
 สักบาทเดียว เป็นเงินเพิ่มซึ่งได้เพิ่มขึ้นมาแล้วในสมัยก่อน จนบัดนี้ประมาณ ๓๕๐ ด้าน
 เมื่อรัฐบาลไม่เข้ามา เงินเพิ่มอันนี้อยู่แล้วประมาณ ๓๕๐ ล้าน โดยเหตุที่ไม่ได้มีการ
 เรียกวงโดยทั่วไปทั้งทางสภาผู้กิต ทางหนึ่งคือสัมฤทธิ์และจากข้าราชการก็ี รวม
 ตลอดทั้งมีครบแต่ทำให้ข้าราชการขุ่นใจกันต่าง ๆ เป็นอัน เมื่อรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาล
 ประชาธิปไตยก็ต้องรับฟัง และในการรับฟังไม่ว่าว่ามีครบแต่สภาแล้วก็ไม่ใช้เช่น
 นั้น ได้พิจารณาว่าถ้ารับเพิ่มส่วนใดสิ่งใดแก่ข้าราชการ เวลาที่เหมาะสมหรือไม่
 อย่างข้าราชการชั้นผู้น้อยได้ ๑ เท่า คิดว่าอาจจะเป็นการเดือดร้อนแล้ว แต่ข้าราชการ
 การชั้นผู้ใหญ่ที่สูง ๆ ได้เพิ่มไม่ถึงแม้ครึ่งเท่า ในเมื่อการครองชีพขึ้นประมาณ
 ๑๐ เท่าความนี้ว่าซึ่งรัฐบาลเคยตอบกระทู้ถามมาแล้ว และรวมทั้งในการพิจารณา ~~7/7~~ ใน
 สภา ก็เห็นใจข้าราชการเหมือนกัน ว่าได้รับการเพิ่มไม่เป็นการสมควร เพราะฉะนั้น
 จึงได้พิจารณาที่จะให้แก่ข้าราชการ ให้เหมาะสมกับหน้าที่ ท้องใจจะไปทำอย่างไร แล้ว
 ก็จะทำให้การทำงานของประชาชนเสียไป ไม่เต็มพร้อมแก่เขา บริษัทห้างร้านต่าง ๆ
 ก็ได้เพิ่มต้นทุนแล้วถึงกว่าข้าราชการ เสียอีก ในเวลานี้การพิจารณาพระราชบัญญัติ

ก็อาจจะไม่เป็นการเพียงพอ แต่ถ้าเราจะเพิ่มให้ข้าราชการเพียงพอที่ไม่สามารถทำให้
จะกระทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็เดินวิธีเพิ่มเติมเงินปรับปรุงให้เล็กน้อย โดยจะเพาะ
ข้าราชการชั้นตรี เท่านั้นซึ่งใครรับเงินเพิ่มอยู่ไม่ถ่องถี่งเท่าของอัตราเงินเดือน ก็ปรับปรุง
ขึ้นบาทน้อย แต่อย่างไรก็ตามข้าราชการชั้นผู้น้อยก็ไม่ได้ไปตลอดสมควร เพิ่มจาก 6 เท่า
เป็น 7 เท่า ผู้สังเกตว่าเป็นการดีพอจะไปได้ แต่การที่จะเพิ่มให้มากไม่สมควรจะทำให้
ได้เช่นนั้นแล้ว รัฐบาลก็หาวิธีการอื่นที่จะช่วยเหลือวิธีอื่น ภายจะเสียผลประโยชน์ได้
ถ้าประชาชนบางคน และที่อยู่ไม่อยู่ในฐานะของบ้านสมาชิกซึ่งรัฐบาลพร้อมที่จะลดวันนี้ แต่
ไม่ได้เร้าจะเก็บมวาระ ที่มีจะตัดเงินของตนไปรัฐบาลจะถือว่าไม่เป็นการพอแน่ แม้แต่
ยอดนี้ก็มีผู้สังเกตว่าจะไม่เพียงพอ เพราะว่าการชำระหนี้ของประชาชน ๆ มีอีก เป็นอัน
ว่าการไม่ให้เสียภาษีเงินได้หรือในการที่จะไม่เก็บค่าเช่าเรียนของบุตรข้าราชการอย่าง
นี้เช่นกัน ก็ต้องจ่ายเงินออกโดยกตหนึ่ง ซึ่งถ้าเงินเวลานี้สามารถจะพออยู่ซึ่งคือไปไม่ใช่ออก
ก็จ่ายจากเงินของตน นอกจากนั้นข้าราชการเขียนบ้านเขาก็ให้ความเห็นใจว่าสมควรจะ
เพิ่มเสริมอย่างน้อยก็จำเป็นต้องจ่ายเงินกลับโดยกตหนึ่งเช่นเดียวกัน เมื่อเช่นนี้รัฐบาล
จึงเห็นว่าในมอดเงิน 500 ล้านบาทในกิจจริง ๆ ไม่สามารถตัดได้ ส่วนการอุปการะ
ช่วยเหลือราษฎรประชาชนทั่วไปในชนต่าง ๆ นั้น ได้มีเงินอยู่ตามลักษณะตามราชการ
แยกย้ายกันอยู่ทุกกระทรวง ทบวง กรม และได้ตั้งเป็นระเบียบเป็นการมากกว่าปีกลาย
เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะไปสังเกตว่ารัฐบาลไม่เหลือเงินเหลือจนเกินไป ๆ โดยจะเพาะก็คือ
ประชาชน.

16.88 4.

นายเช็ก สนั่นเมือง (เพื่อราษฎร) : โดยของนี้ข้าพเจ้าได้ไปปรึกษากับเพื่อนกัน
แต่เมื่อได้ฟังคำนั้นจึงจากครวญว่าการข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าตนก็จะตัดไม่ได้ แต่อย่างไร
ก็ข้าพเจ้ารับพูดมากไว้แต่หนึ่ง เรื่องการที่ข้าพเจ้าของกตของตน 6 แสนบาทเพื่อไป
สร้างหอพระทานในทุ่งแม่น้ำที่ตำบลสมัญจอมศได้สร้างเนตรกการณสร้างเพื่อราษฎร

ให้สำเร็จเสีย ในครั้งนั้นรัฐบาลก็ยิงเงินทุนไปแล้วมาก ไม้มากจะให้เงินที่ยิงทุนนั้นสูญเปล่า
 อนาคตจะให้เกิดประโยชน์ขึ้น อนาคตให้ทำให้เสร็จ ข้าพเจ้าไม่มากจะให้ไปรับงบ
 หลวงใหม่พรหม แต่ก่อนจะให้ทำให้เสร็จ ข้าพเจ้าจึงวางอนว่า จะเป็นรัฐบาลที่มีรัฐบาลใหม่
 ถัดมา สิ่งใดที่รัฐบาลมีนั้นได้ทำให้ไม่ดีกว่าจะดำเนินการ ไม่ควรระหองระแหง ทุกสิ่งจนหมด
 บางคนอาจจะรังเกียจ แต่งานนี้สิ่งประจักษ์คืออะไรก็ดีกว่าจะดำเนินการ ในสมัยจอมพล
 ไม่ใช่ว่าเสียทั้งหมด ข้าพเจ้าขอให้มองในส่วนดี อย่างมองในแง่เสีย เพราะฉะนั้นงานขอ
 ประทานนี้ถ้ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลใหม่ก็ตาม มองเห็นว่างานนี้เป็นงานในแง่ดีของบ้านก็ควร
 ที่จะทำ ข้าพเจ้าขอแปรพักตร์ไว้ ต้องการจะชี้ให้เห็น อย่างนี้ให้ทราบทั่วกันเสียจนสุดเปลว
 ล้าหากว่ามีปีไม่ไต่ซึ่งงบประมาณไว้ บินถึงเห็นว่างานนี้ควรทำเสร็จก่อนแล้ว ขอไปประท้วง
 ในงบประมาณด้วย ข้าพเจ้าก็พอใจ อนาคตจะผูกใจไว้เป็นหลักฐานในสภาเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : อนาคตจะถามคนอื่นที่เป็นผู้สงวนแปรพักตร์ไว้

นายพันท์ จันทรวงศ์ (ร้อยเจ็ด) : ข้าพเจ้าได้แปรพักตร์ก่อนนี้ไว้เหมือนกัน

แต่ถ้าเมื่อใดซึ่งเหตุความจำเป็นที่ทางรัฐบาลจะคงช่วยเหลือราชการแล้ว ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่าควรจะถูกพิจารณาอภิปรายเสียคิดว่า เพื่อสงวนเวลาไว้ทุกอย่างขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : ที่พูดแล้วขอเดชะ ขอให้คนอื่นพูด

นายพันท์ อัญฉวาร (ฉ่างทอง) : เรายังคงสงสัยกรมการไว้บ้างอย่าง

ประธานสภาผู้แทน : คงสงสัยอะไร ก็กรมการก็ได้ชี้แจงว่า ผู้สงวนไว้จะ

พูดหรือไม่พูด ท่านก็พูดแล้วนี้

นายพันท์ อัญฉวาร (ฉ่างทอง) : มีเรื่องสารคดีกรม ๑๐ ล้านบาท

หลวงจรรยาพิศาล (ตราด) : ผู้สงวนอาจจะขอถอนก็ได้ ท่านไม่มี

ประธานสภาผู้แทน : ก็คุณหลวงพูดมาตัวนี้

หลวงจรรยาพิศาล (ตราด) : นั้นหมายความว่ายังยืนยันอยู่ นี่อาจจะ

ประชาชนสภาผู้แทน : เจ้าว่าไม่

หลวงอรรถพรพิศาล (ทราบ) : ในเรื่องนี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรี ไล้ชี้แจงความที่
ข้าพเจ้าได้พูดไปก่อนหน้านี้ เพราะเหตุว่าการช่วยเหลือราษฎรในวงงานที่นั้นว่าเป็นการช่วย
เหลือราษฎรส่วนหนึ่งเหมือนกัน นั้นข้าพเจ้ารับ แต่ว่าการช่วยเหลือราษฎรในวงงานในกระ
ทรงนั้น เป็นการช่วยเหลือข้าราชการส่วนหนึ่งเหมือนกัน เพราะเหตุว่าเป็นราษฎร แต่ว่า
นั้นเป็นการช่วยเหลือทางอ้อม เหมือนกันเช่นค่าผ่านทางอ้อม ที่มีการช่วยเหลือทางตรงก็
ช่วยเหลือเงินเดือนให้ข้าราชการก็แล้ว เหตุใดไม่ยื่นให้ ๑๕๗๗๗๗๗๗๗๗ ราษฎรโดยทางตรง
บ้าง รัฐบาลรับรองว่าจะช่วยเหลือราษฎรผู้ยากจนคนแค่นี้โดยทางตรงแน่นอนแล้ว ข้าพเจ้า
ถึนก็จะอด ถ้าช่วยเหลือได้จริง ๆ

นายจีน อัญฉวร (อ้างทอง) : ข้าพเจ้าขอพูดอีกเรื่อง และจะพูดถึงกรรมวา
ชิการด้วย คือเรื่องการแปรรูปของข้าพเจ้าเรื่องที่จะขอเอาไปทอดผ้า ๑ ล้านบาทนี้ ข้าพเจ้า
เจ้าก็ได้พูดกับกรรมวาชิการไว้แล้วเหมือนกัน และกรรมวาชิการพร้อมใจที่จะให้ข้าพเจ้าเขมือ
ถึน แต่เมื่อวันนั้นมีสมาชิกแปรรูปอีกหลายคนด้วยกันในยอด ๓๕๐ ผู้ค้านี้ กรรมวาชิการก็
ถามสมาชิกที่แปรรูปชื่อว่า ถ้าหากใครไม่รักจริงจะให้ข้าพเจ้า เมื่อวันนั้นมีคุณหลวงอรรถพร
พิศาลของไวคนหนึ่ง บอกว่าอย่าว่าแต่ให้ ๑ ล้านเศษ ๓ ล้านก็ให้ข้าพเจ้า จัหวาดว่่าตัดให้ตาม
วัตถุประสงค์ หลวงอรรถพร ๆ ประสงค์ เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอความเห็นท่านกรรมวาชิการ
ในฐานะที่ไ้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ถึงแม้ว่า ๑ ล้านไม่ให้ ๕ แสนก็เอา ก็ว่าขอให้ตัด
งาน ความที่ท่านนายกรัฐมนตรีแดงข้าพเจ้าก็เห็น แต่การที่ทุกนี้ก็ช่วยเหลือข้าราชการ
เหมือนกัน เพื่อให้ข้อนี้ไ้ราคาถูกเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งเสียงประธาน
กรรมวาชิการ ไ้โปรดกรุณาข้าพเจ้าสักหน่อย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ประธานกรรมวาชิการ : ความจริงทั้งที่ท่านไล้ชี้แจง
แล้ว ยอกที่ท่านจะเอาเรื่องทอดผ้านี้ ถ้าท่านขอสงวนมากทุกในเรื่องเงิน ๓๕๐ ล้านเหมือน
อย่างเมื่อเราที่ท่านยื่นอัน ข้าพเจ้าก็ชี้แจงแล้วว่าท่านพูดในที่นี้ไ้ ส่วนความเห็นที่จะส่ง

เสริม การอุตสาหกรรมเรื่องรถยนต์เพียงโคหรือไม้นั้น ความจริง เรื่องการส่งเสริมเรื่องรถ
 อุตสาหกรรมโดยทั่วไป มีโครงการที่จะทำเป็นขั้น ๆ อยู่แล้ว แต่โดยละเอียดการส่งเสริม
 รถยนต์ในส่วนย่อยนั้น ทางกระทรวงซึ่งนำทางสถานีจะให้ทำถึงพอจะทำได้ แต่สำหรับกระทรวง
 วิศวกรรมในทางที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมส่วนในขั้น ๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้ขออนุมัติการที่จะตั้ง
 โรงงาน
 งบประมาณพออย่าอื่นอีกบ้างหนึ่ง และโดยข้อนี้เครื่องกลเทคนิคที่เข้ามาเพื่อจะดำเนินการขอ
 อนุมัติทางรถยนต์ได้โดยดี แต่ท่านคงจะทราบแล้วว่า การซื้อเครื่องจักรจากต่างประเทศนั้น
 คงจะขูดรีด แต่จะโคเพียงไรนั้นก็คงแล้วแต่เรามีเงินตราต่างประเทศ หรือต่างประเทศ
 เราสามารถจะส่งเครื่องจักรไปเหล่านี้ในขั้นหรือไม่ สำหรับการอุตสาหกรรมย่อย ๆ ถ้า
 พูดถึงรัฐบาลแล้ว ๆ ที่โคส่งเสริมานั้นที่โคเองก็อยู่ แต่ที่จริงทีเดียวรัฐบาลไม่นิยมกันนัก
 แต่อยู่ที่โคในทางรถยนต์เป็นอันมาก ส่วนสถานีจะตั้งเงินในแง่ศูนย์ประดิษฐ์ ๑ ล้านจาก
 ๕๕๐ ล้าน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมทั่วไปหรือไม้นั้น ก็แล้วแต่สภา แต่ความเห็นของ
 ข้าพเจ้านั้นได้ฟังเคยแถลงนโยบายต่อสภาแล้ว ถ้ารัฐบาลสามารถจะทำได้ก็จะดำเนินการ
 อุตสาหกรรมขนาดหนัก แต่อุตสาหกรรมทางครอบครัวนั้น โคส่งเสริมไม่มากพอสมควร
 +จะ

นายเพลง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าได้ขอแปดสิบล้านก่อนนี้

แต่เหตุผลของรัฐบาลเราโคทั้งหมดแล้ว วมใจความว่าการที่จะนำเงินไปช่วยราชการนั้น เรา
 จะพิจารณาตราโคมาตราหนึ่งราชการโคราชการหนึ่งไม่ได้ ข้าพเจ้าดีเห็นด้วย และใน
 การที่จะอภิปรายกัน แม้จะมีเหตุผลเพียงโคก็ตามก็ตามที่เหตุผลนั้นจะทำให้ผู้ฟังเกิดความ
 เชื่อมใจขึ้นมาได้ นี่ก็เหนื่อยเต็มทนแล้ว รอให้สิ้น ๆ หน่อย ข้าพเจ้าเห็นจะไม่ถึงสองหรือ
 มาก ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐบาลโดยละเอียดอย่างถึงท่านนายก ๆ หนึ่งการที่ท่าน
 อภิปรายเมื่อคืนนี้ การที่เราเพิ่มเงิน ๕๕๐ บาทช่วยเหลือราชการ ก็เพราะเหตุว่าการ
 ครองชีพแล้วแพง ถึงของต่าง ๆ แพงขึ้นและท่านยังโคอภิปรายว่า ถ้าหากไม่เพิ่มขึ้นแล้ว
 จำนวนจะมากขึ้น จนถึงแพงขึ้นตามลำดับ ก็เมื่อเหตุผลเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะเรียน
 ถามว่า บัดนี้เพราะเหตุใด โคไม่ทะเลาะช่วยราชการเท่านั้น แม้ประชาชนทั่วไปช่วย
 ๕๕๕๕

คือของแพง บังคับทุกสิ่งทุกอย่างมีราคาแพงขึ้น คือไม่ได้ลดหย่อน ไม่ว่ารัฐบาลจะได้
 พยายามด้วยวิธีใดก็ตาม เช่นเวลานี้ก็มีข่าวว่าเงินปีก็จะมีการขึ้นราคาเป็นการอีกอย่างหนึ่ง
 เป็นต้น ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้องเพิ่มเงินข้าราชการ--เพราะของแพง อดที่จะ
 เรียนถามรัฐบาลว่า ในระยะครึ่งปีหรือ ๓ เดือน ๒ เดือน รัฐบาลมีนโยบายที่จะทำให้ของ
 ตกลงได้บ้างหรือไม่ ผู้ที่นำมากว่ามิแล้วจะคิดพยายามดูว่าจะไร่นการจะคิดได้บ้างเพียง
 ใด.....

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องถามของบุตรของแพงนั้นคนละเรื่อง

นายสวัสดิ์ คำประถอม (นกรสวรรค์) : ข้าพเจ้าใคร่ ขอสนับสนุนผู้
 ฝากที่นี้ตั้งอยู่ข้าง ๆ ข้าพเจ้า ถ้าหากว่าจะเป็นนายกรรมที่ข้าราชการบางคนจะค่าข้าพเจ้า
 ก็จะยอมรับ ที่ข้าพเจ้าขอคิดเงิน ๓๕๐ ล้านบาทบำรุงข้าราชการทั่วประเทศไทยก็ยอม เหตุ
 ผลก็คือว่า ในเรื่องการที่เราระงับเงิน ๓๕๐ ล้านบาทไปบ้างเพียงด้านหนึ่งตามที่ผู้ประท้วง
 ถ้าไม่ได้ ด้านหน้าสนกก็เอา ก็เป็นการครองหน้าเห็นอกเห็นใจอยู่ เราใคร่กรรมที่ว่า
 ผู้ประท้วงที่เรานับเงินบำรุงข้าราชการ ๓๕๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นการคำนวณไม่ได้ด้วยเหตุ
 ที่ตรงนัก เพราะเหตุว่าการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการนั้นจะตรงตัวไม่ได้ คงจะเป็นราว
 ๓๒๑ ล้านบาท ๕ แสน คงจะมีเศษเหลืออยู่ อีกประการหนึ่งเงิน ๓๐ ที่จะเพิ่มนี้ผู้ประท้วง
 ให้แก่ข้าราชการ ส่วนโรงงานทอผ้าที่จะทำขึ้นนี้ก็ช่วยเหลือข้าราชการในทางอื่น เพราะ
 ว่าการช่วยเหลือข้าราชการด้วยเงินนั้น บางทีอาจจะเป็นอันตรายก็ได้ ทั้งที่ทำงานของ
 ได้แข็งแรงแล้ว ฉะนั้นในการช่วยเหลือการตั้งโรงงานทอผ้า เอาช่างขายให้แก่ข้าราชการ
 การราคาถูก ๆ ทั้งที่โรงงานอุตสาหกรรมก็อยู่ขณะนี้อาจจะได้ผลดีเหมือนกันได้
 เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกขอมาทั้งด้านหรือว่าท่านสนกก็ได้ เพื่อให้สภาอนุมติ ไว้ชั่วคราว
 รัฐบาลจะปฏิเสธออกไป เพราะฉะนั้นเมื่อจะให้ผลออกกัน ข้าพเจ้าขอให้ท่าน
 ประธานสภาผู้แทน จะคิดให้ ๕ แสน หรือ ๑ ล้านบาทหรือไม่ จะว่าจะคิดหรือไม่ก็ได้

ประเด็นจะมุ่งอย่างใดของบรรดพร ฯ ๕ ด้านสภาดีไม่ให้ ถ้าคิดอย่างท่านสมาชิก ๑ ด้าน หรือ ๕ ด้านก็อาจจะให้ ขอให้นักงศกศก ~~ส่งทุกส่งส่งส่งส่ง~~ ๕ ด้านอย่างทุกของ-
 บรรดพร ฯ หรือไม้ค้ำ นั้นประเด็นหนึ่ง หรือจะตัด ๕ แขนหรือ ๑ ด้านอีกประเด็นหนึ่ง
 ถ้าจะบอกว่าการให้หรือไม่ให้ อย่างนั้นเกี่ยวกับให้

ประธานสภาผู้แทน : วิจัยตามที่เสนอนั้นทำไม่ได้ เสียใจ คือว่าราย
 การนี้กรรมการไม้ค้ำใครอะไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะปรึกษาที่ประชุมว่า จะคง
 ทิวหรือจะเห็นตามผู้แปรฉติ ทานผู้ใดเห็นควรคงไว้ ขอใ้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นตามผู้แปรฉติ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมให้คงไว้

บุคคลใดคนหนึ่ง : ๒๗. แล้วแต่ที่ข้าพเจ้า... (text is partially illegible due to blurring)

บุคคลใดคนหนึ่ง : ... (text is partially illegible due to blurring)

หน้า ๒๖๓

บุคคลใดคนหนึ่ง : ... (text is partially illegible due to blurring)

หน้า ๒๖๓

บุคคลใดคนหนึ่ง : ... (text is partially illegible due to blurring)

หน้า ๒๖๓

หน้า ๒๖๓

หน้า ๒๖๓

หน้า ๒๖๓

